ROÍS DE CORELLA

PSALTERI

Psalteri trelladat de lati en romanç per lo reuerent mestre corella.

Diumenge primera matinada.

Beatus vir. Psalmus primus.

Enauenturat es lome qui no es anat en lo psell dels infels e no es stat en la via dels pecadors: hi en la cadira de pestilencia no ha segut Mas te la sua volütat en la ley del senyor: e lo dia e la nit pensara en la ley de aq̃ll. Es sera axicom larbre qui es plãtat prop les decorrẽts aygues lo qual donara lo seu fruyt en son temps E no pdra fulla hi en tot lo que fara sera ꝓsperat No seran tals los infels no serã tals: mas serã axicom apols la qual lança lo vent dela faç dela terra, E ꝑço no resuscitenlos infels en io iuhi: ni los pecadors en lo cõcili dels iusts Que lo senyor ha conegut la via dels iusts: e lo camí dels infels perra. Glozia al parc e al fill e al sant sperit: axicom era en lo principi

BIBLIOTECA SERRADOR

Joan Rois de Corella

PSALTERI

Introducció, transcripció i actualització
a cura de Joan A. López i Quiles
i Vicent Ribes i Palmero

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA
DE LA GENERALITAT VALENCIANA

REVISTA «SAÓ»

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT
1985

Primera edició, desembre de 1985
© Joan A. López i Quiles i Vicent Ribes i Palmero, 1985
La propietat d'aquesta edició és de Publicacions de l'Abadia de Montserrat
ISBN: 84-7202-756-2
Dipòsit legal: B. 44.088-1985
Imprès a Novagràfik - Puigcerdà, 127 - 08019 Barcelona

Introducció

Tot procés de recerca produeix felices derivacions que permeten als treballadors dels papers antics escapar dels *confortables* llocs d'investigació o documentació del seu interès per endinsar-se en obres que s'allunyen o no són estrictament integrants —de forma directa— dels seus esforços. Hom enriqueix així els seus coneixements allò que perd en rigorosa especialització.

Aquest és el nostre cas: durant la recerca d'uns documents que deurien figurar a la biblioteca Universitària de València, vam ensopegar amb la notícia del *Salteri* que ara publiquem,[1] i ens cridà l'atenció, no per desconeixement previ, sinó perquè fins aleshores la seua ressenya ens havia aparegut *emmascarada* en la totalitat de l'obra corelliana i ací venia consignada de forma més *singularitzada.*

Es tractava d'una còpia manuscrita, la referència de la qual ampliarem més endavant, que es conserva a la Biblioteca citada,[2] a partir de la qual començà el nostre interès per la seua divulgació. Després resseguírem la pista d'una edició sumptuosa confegida el 1920,[3] i finalment l'exemplar

1. A. PALANCA, *Guía bibliográfica de la Universidad de Valencia* (Direc. Gen. de Enseñanza Universitaria, Madrid, 1958).

2. *Psalteri trelladat de latí en romans per lo reverent Mestre Corella.* Biblioteca Universitària de València, Ms. 664.

3. *El Psalteri de Roiç de Corella.* Edición crítica sobre el incunable veneciano de 1490. Publicada por Octavio VIADER, con una nota editorial de D. Jaime BARRERA, Pbro., Bibliotecario de la Episcopal de Barcelona (Octavio Viader, impresor. San Feliu de Guíxols, 1928).

incunable sortosament conservat a la Biblioteca Nacional de Madrid,[4] el qual hem emprat per a efectuar la present edició.

Per bé que el Salteri és un llibre de pregària —potser el llibre de pregària per excel·lència—, nosaltres no hem pretès d'oferir un nou instrument d'oració, car ja n'hi ha la corresponent versió oficial, traduïda directament de l'hebreu, sinó que hem intentat recuperar un text clàssic que, d'una banda, havia concitat les ires inquisitorials, i d'una altra, no ha aconseguit atraure's l'interès editorial que afavorís la seua difusió, atès que l'obra de Viader naixia per a viure només circumscrita als cercles erudits o bibliòfils. Així doncs, la voluntat que ens mou és la d'incrementar el coneixement de la nostra literatura clàssica, baldament tinga un contingut religiós, perquè, en definitiva, un escriptor fa literatura fins i tot quan tradueix, i també quan la traducció és fidelíssima a l'original, tema sobre el qual insistirem més endavant.

Una darrera intenció ha animat el nostre treball: Roís de Corella, en traduir del *latí en romanç* el *Psalteri*, aspira que la seua obra siga coneguda i usada pel seu poble, i ho fa en una època en la qual el llatí i els temes en llatí o llatins han seduït les capes lectores de la població; les adversitats del moment frustraran un projecte que ara, tardanament i sorgit de mans que han treballat amb més temor i agosarament que eficàcia, es veu modestament restituït, acomplint alhora amb un dels més repetits designis del Primer Congrés Internacional de Llengua Catalana i, sobretot, la voluntat expressa de l'insigne M. Aguiló d'editar el Psalteri de Roís de Corella. Presentem, en conseqüència, una manera de traduir, d'escriure, de facilitar la pregària, etc. de finals del segle XV, un dels moments més elevats pel que fa a la producció literària autòctona i controvertidament possible porta d'accés a la decadència de les nostres lletres. Els altres usos demanaran materials i tractament diferents.

Pel que fa a la materialitat de la nostra edició, hem de deixar constància de la satisfacció que representa per a nosaltres que aquest treball veja la llum de la mà de les *Publicacions de l'Abadia de Montserrat*, que tanta i tan bona pro-

4. Biblioteca Nacional de Madrid, I. 1462.

ducció editorial ens ha ofert, i al mateix temps, de la revista *Saó*. Igualment ens plau que la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana s'haja mostrat tan solidària amb l'edició de l'obra del nostre clàssic, la comprensió i contribució de la qual regraciem ben sincerament.

Hem d'agrair, per últim, i ho fem de molt bon grat, l'ajuda i esperonament de tots els amics que han col·laborat a aquesta edició i ens han fet més agradós el treball. A més, destaquem la bona acollida que va rebre la nostra idea pel P. Massot i Muntaner, a banda dels valuossísims consells que ens ha proporcionat. No cal dir, però, que els errors són de la nostra exclusiva responsabilitat.

APUNTS BIOGRÀFICS

Tot i que la vida del nostre autor ha vingut referida a moltes de les obres que tracten d'acostar-nos la seua obra, hem considerat ineludible anotar-hi una breu ressenya biobibliogràfica que permeta al lector tenir una visió més precisa de Roís de Corella. Aquesta part, doncs, no proporcionarà —escapa a les nostres possibilitats i intenció— cap element biogràfic novell producte d'una exahustiva i acurada recerca. Reproduïm les notícies que sobre ell ens han arribat i deixem per a més conspicus investigadors la tasca de dilucidar els extrems foscos o polèmics de la seua vida.

Començarem donant compte de les vicissituds gràfiques per les quals ha travessat el nom del nostre autor, registrat amb diverses modalitats segons l'època: dels incunables o documents contemporanis que adopten majoritàriament la forma *Roiç* de Corella, o simplement Corella —tot i que de vegades trobem *Ruys*— fins a la forma actual normalitzada de Roís, moltes han estat les variants d'escriptura

5. Per a un estudi complet de l'evolució del nom, vegeu J. CARBONELL, *Pròleg* a Joan ROÍS DE CORELLA, *Obra profana* (Clàssics Albatros, València, 1973), pàgs. 9-10 o la recent edició de la mateixa obra a l'ed. Eliseu Climent (València, 1983), pàgs. 9-11. Aquest pròleg és l'estudi al qual recorrerem amb més insistència. Vegeu també l'estudi sobre Corella a «Bibliofilia» (Barcelona, 1911-1920).

del seu llinatge.[6] Val a dir que algunes modificacions del nom no són producte de la lògica evolució de l'idioma —durant la Decadència és agosarat parlar d'evolució— sinó de les modes del moment, alienes a la llengua, com per exemple la forma Roiz, etc.[7] A partir de la regularització, però, només algun historiador contemporani, mogut per la seua pruïja historicista, i algun comentarista local, han preferit de conservar la forma clàssica i anormativa de *Roiç*.[8]

Resoltes les qüestions onomàstiques, ens cal passar a referir, amb la concisió que demanen dades ja conegudes, qualque notícia a l'entorn de la vida de Mestre Joan Roís de Corella. És difícil fixar la seua data de naixença; mercè a la informació facilitada per D. Lluís Cerveró, Martí de Riquer l'ha situada a Gandia entre el 1433 i el 1443,[9] per bé que consideracions elaborades amb posterioritat fan pensar a Jordi Carbonell a aproximar-la vers el 1433.[10] El moment, ja ho hem dit, és un dels més elevats pel que fa a les lletres catalanes; el pare de Joan Roís de Corella, Ausiàs de Corella, es relaciona sovint amb Ausiàs Marc, i encara sembla que el mateix Joan hi mantingué alguna relació. En qualsevol cas, l'ambient era afavoridor de la producció literària.

La seua família pertanyia a l'aristocràcia local, igual com Ausiàs Marc, Joanot Martorell, Jordi de Sant Jordi, etc., però a diferència d'aquests cavallers-literats, el nostre escriptor

6. V. Ximeno, en la seua monumental obra *Escritores del Reino de Valencia* grafia Roiç. Els erudits vinculats o cronològicament pròxims a la Renaixença segueixen la tradició clàssica de Roiç (Fuster, Torres Amat, Milà i Fontanals, Miquel i Planas, Genovès i Olmos, M. Aguiló, Ribelles, Alcover, Riba, Viader, Moll, Rubió i Balaguer, Guinot, etc.), per bé que algú d'ells la fa conviure amb *Roiz*, *Roís* o *Roïç*, alhora que es produeix una confusió entre les formes *Roiç* i *Roig*, finalment resolta a favor de la normativa.

7. Concretament Ximeno té ocasió de consultar directament les obres de Corella existens a la Biblioteca maiansiana, i així mateix, Rodríguez (citat a la nota 35), etc.

8. R. García Cárcel, *Orígenes de la Inquisición en España. El Tribunal de Valencia, 1478-1530* (Ed. Península, Barcelona, 1976), pàg. 49. Vegeu també L. Perles, *Roiç de Corella. Biobibliografía* (Inst. Duc Real Alons el Vell, Gandia, 1977) i encara, G. Camps, *Cinc-cents anys de la primera edició de la Biblia catalana*, dins «Revista Catalana de Teologia», n.º 3 (Barcelona, 1978) i J. Perarnau, *Aportació al tema de les traduccions bíbliques catalanes medievals, ibid.*

9. M. de Riquer, *Història de la literatura catalana*, III (Ed. Ariel, Barcelona, 1972), pàg. 254.

10. J. Carbonell, *Roís de Corella, Obra profana..., op. cit.*, pàg. 11.

defuig la carrera militar —amb els seus resultats polítics— per abraçar la teologia —*Mestre en Sacra Teologia*—, canvi que efectua raonadament, per convicció que ell mateix teoritza, car en parlar de batalles afirma preferir *la no sangonosa, mas plaent e delitosa batalla de Venus*, és a dir, la de l'amor, camp en què excel·lia líricament i pràctica.

Joan Roís de Corella no se sent incòmode amb el seu estament social, i així participa en la tertúlia literària d'En Berenguer Mercader, a la qual assistien Joan Escrivà (*olim* Ram), En Guillem Ramon de Vilarrasa, En Lluís de Castellví, En Joan de Pròixita, En Bernat del Bosc i Bernat Fenollar, entre altres, i les seues opcions vitals eren consemblants atès que «li plaïa el contacte amb la gent de la seva classe social, amb la gent que *altre delit, sens mescla d'enuig, en aquest món atènyer no es deixa, si no ab la comunicació de persones en vida e entendre conformes*».[11] Val a dir que s'allunya de la seua condició en refusar els comportaments bèl·lics: l'actitud humana i l'obra literària de Corella són l'encarnació de la crisi de l'esperit cavalleresc. «En tota la producció, variada i abundant, del nostre escriptor no hi ha una sola obra de tema guerrer (...) Encara més, les rares al·lusions als fets d'armes comporten sovint un blasme» segons ens recorda Jordi Carbonell.[12] Aquesta *crisi de l'esperit cavalleresc* es correspon amb la crisi general que afecta el País durant la segona meitat del segle XV, i que paradoxalment conviu amb uns exteriors signes de riquesa que ens han fet pensar en un període d'alta prosperitat.[13] L'aparent contradicció entre un Roís de Corella noble i amb mentalitat aristocratitzant i un Roís de Corella literàriament i ideològicament separat de l'ideal cavalleresc reflecteix, doncs, la contradicció d'un País que ens mostra una opulenta prosperitat mentre viu submergit dins una profunda crisi. Tornem, però, a l'escriptor en el qual trobarem que la crisi no sola-

11. J. CARBONELL, *Roís de Corella entre el viure i l'escriure*. Conferència pronunciada a Gandia el 9 d'abril de 1983. Originals facilitats pel professor Carbonell, a qui ho agraïm ben sincerament. Vegeu també J. FUSTER, *Lectura de Roís de Corella* dins *Obres completes* (Ed. 62, Barcelona, 1968). Aquest mateix paràgraf és ressenyat per molts altres autors la relació dels quals allargaria innecessàriament la nota.

12. J. CARBONELL, *Obra profana...*, *op. cit.*, pàg. 13.

13. Vid. E. BELENGUER CEBRIÀ, *València en la crisi del segle XV* (Ed. 62, Barcelona, 1976).

ment revela les seues renúncies al món militar seguides de severes admonicions, sinó la concepció que té de l'«amor», que també s'hi veu afectada, car, malgrat que «Corella escriu sobre l'amor com pertocava a un aristòcrata»,[14] ens reporta ja una idea d'amor —eix de la seua producció profana— ben diferent. L'«amor esdevingut espectacle», segons encertada expressió de Fuster,[15] amb fidel filiació als criteris estilístics ovidians que repassarem a l'apartat següent. És la Itàlia renascuda dels clàssics que fascina Corella i impregna tota la seua obra.

La seua adhesió a la vida religiosa té una doble característica: d'una banda sembla que «Roís de Corella es refugià en la religió a fi d'evitar les activitats político-militars que hom atribuïa al primogènit d'una família noble»;[16] d'una altra banda ens trobem amb un teòleg que sent la seua professió com una mena de càrrega que es veu obligat a suportar; ens ho explica Fuster: «La "intenció" dels sermons i de les altres peces corellianes redactades de cara a l'edificació i a la pietat del lector, és expressament manifesta. Però Corella, ara i adés, se sentia "content" (...) de "dels sermons girar la ploma": és a dir, de deixar d'escriure sermons, per escriure, posem per cas, una disgressió sobre la faula pagana del Judici de París.»[17] Des d'aquest punt de vista, la seua literatura de caràcter religiós no tindrà res a veure amb les creacions d'elevació ascètica o mística, tal com insisteix, amb contundència, Carles Riba,[18] i estarà revestida d'un estil més fred, del *fred desmai d'un home del Renaixement,* per bé que ho matisarem, això.

Després parlarem, doncs, més extensament de l'obra i l'estil de Mossèn Corella. Continuem ara, però, aquesta precipitada ullada a través de la vida del *noble que vivia com un burgès.*

La imatge que ens pervé del nostre escriptor és la d'un teòleg sedentari, que viu a València —al Carrer de Mossèn Corella—, gran amant de les *batalles de Venus,* de les justes

14. J. FUSTER, *Lectura..., op. cit.,* pàg. 294.
15. *Ibidem,* pàg. 295.
16. J. CARBONELL, *Obra profana..., op. cit.,* pàg. 19.
17. J. FUSTER, *Lectura..., op. cit.,* pàg. 292.
18. «No. Roís de Corella un místic, no.» Veg. Carles RIBA, *L'Oració de Roís de Corella,* dins «Anàlisis i comentaris de textos catalans» (Ed. Curial, Barcelona, 1982), pàg. 163.

poètiques, de l'art de l'escriptura i amb una certa resignació per complir les obligacions de la seua professió. La idea del Corella enamoradís no ens la proporciona solament el seu ingent *corpus* literari de caràcter amatori, sinó la seua pròpia vida: «L'amor és el gran centre de la vida real i de la literatura de Roís de Corella.»[19] El seu, nogensmenys, no és un amor cortès, com ho fou el de *Tirant*, que mata l'amant de Carmesina, sinó un amor *more* ovidià, fastuós, grandiloqüent, «abocat al fracàs (...). La "mar de Venus", si hem de jutjar pel mostrari corellià, era tan "tempestuosa" que frustrava qualsevol eventualitat d'efusió lícita i duradora. Ni per un moment entra en els càlculs de l'escriptor la hipòtesi d'un amor plàcid o acomplert amb placidesa»,[20] insisteix Fuster.

Aquest nou model d'amant literari no medieval, humanista, retorçut, és l'equivalent de l'amant vital: Roís de Corella mantingué relacions amoroses amb Isabel Martines de Vera, les quals tenen com a fruit dos fills —Joan i Estefania—; a més, es relaciona amorosament amb la inconeguda Iolant d'Urleda, amb Lionor de Flors i amb la més coneguda Caldesa —protagonista de la tragèdia que duu el seu nom—; malgrat les presumibles tempestes que es pogueren haver abatut sobre tants d'amors i la seua diversitat amorosa, sembla que es conservà prou fidel a Isabel, a la qual —junt als fills d'ambdós— llegà els seus béns a través de la seua germana Dalfina.

Del Corella escriptor, amant de la literatura, ens n'ocuparem a l'apartat següent. Ara ens cal acabar amb la darrera de les imatges que ens ofereix el nostre autor, la d'aquell que professa la vida sacerdotal més per imposició o necessitat que no per vocació. Per a Corella, la religió —o més exactament, el seu ingrés en la vida religiosa— és un aixopluc que l'empara de la vida militar, contra la qual tantes diatribes ha vessat. Sembla lògic pensar que es beneficià de la seua condició sacerdotal si tenim el compte que el seu nom procedeix d'una família de conversos i que sovint era consultat en matèria d'heretgia jueva;[21] tanmateix, a pesar

19. J. CARBONELL, *Obra profana...*, *op. cit.*, pàg. 19.
20. J. FUSTER, *Lectura...*, *op. cit.*, pàg. 296.
21. Jordi VENTURA, *Inquisició espanyola i cultura renaixentista al País Valencià* (Ed. Eliseu Climent, València, 1978), pàg. 110, i per a les consultes d'heretgia en matèria talmúdica, veg. pàg. 47: Aquesta idea

d'aquestes consideracions, tot indica que el Corella religiós s'imposa com més va més al Corella voluptuós, i que la popularitat guanyada a la trona, la marxa vers l'ancianitat i, segurament, l'ombra de la Inquisició consolidaren les futures orientacions de la seua producció cap a temes religiosos, en detriment dels profans. De la fama que obtingué com a predicador ens dóna relació el seu contertuli, Bernat Fenollar:[22]

Quan vós sermonau...
alegra's lo temple...

D'oir-vos en trona...
lo poble és content...

Fama que ajudaria a instal·lar-lo confortablement dins l'àmbit de producció religiosa a què ens hem referit més amunt. És Fuster qui s'ha ocupat a diversos llocs d'escatir les modalitats de la retòrica corelliana: «Pensem, encara, que Joan Roís de Corella, tant com de poeta, va gaudir en vida d'una alta consideració de predicador. La seua prosa alambicada, sinuosa, rèptil, d'hipèrbatons torturants i torturats, ens indueix a suposar que els sermons que degué pronunciar no foren precisament un model de fluïdesa i de claredat. El predicador era una màquina de proferir paraules grandioses, un emissor de sonoritats preciosistes, un malabarista de les idees»;[23] encara reblarà Fuster la idea en afirmar que «més que no pas un elucubrador en el camp dels atributs de la Divinitat, degué ser un *divo* del púlpit, dins la més específica tradició local».[24]

I així arribem ja a la fi de la seua vida. Curiosament morí a València l'any 1497, aproximadament en el moment en què les estampacions deixen de designar-se com a *incunables*, i en el moment d'inici de la nostra *Decadència* literària i polí-

---

la recull també Carbonell a la conferència citada a la nota 11. De tota manera, després ens deturarem a considerar més extensament les seues possibles vinculacions amb els jueus.

22. Versos citats per Ramon MIQUEL I PLANAS, *Estudi introductori a «Obres de J. Roiç de Corella»* (Ed. l'Avenç, Barcelona, 1913), pàg. 431. Veg. també J. FUSTER, *Lectura...*, *op. cit.*, pàg. 291.

23. J. FUSTER, *Heretgies, revoltes i sermons* (Ed. Selecta, Barcelona, 1968), pàg. 181.

24. J. FUSTER, *Lectura...*, *op. cit.*, pàg. 292.

tica. Però aquest tema mereix un altre lloc. Repetim ací, només, que els llibres ja no són els incunables que ell conegué, que desapareixen les velles glòries literàries i que el País comença un llarg procés d'ensopiment del qual tardarà a recuperar-se.

PRODUCCIÓ CORELLIANA I VALENCIANA PROSA

De l'omissió de l'obra corelliana que fa Onofre Almudèver a la seua «Epístola proemial» del *Procés de les Olives*,[25] a la consideració de Corella com el *súmmum del refinament*[26] ha transcorregut no poc de temps i sortosament els treballs de Joan Roís de Corella comencen a ocupar el lloc que els pertoca en la història de la literatura catalana. Considerem, doncs, l'atenció que dels seus coetanis fins als nostres dies ha merescut l'escriptor gandienc.

Sabem que, a banda de l'elevat prestigi de què gaudia com a predicador, recordat més amunt, Roís de Corella era autor reconegut i consagrat entre el públic lector del quatrecents; no estarà de més tornar a reproduir un fragment de *Lo somni de Joan Joan*[27] en què trobem referències explícites al favor que hom dispensava a les seues *poesies* —en sentit genèric de creació literària—, i que, alhora, ens dóna idea de l'aplicació pràctica en les converses —àdhuc les que tenen un rerafons literari— dels Salms, matèria del nostre treball,

25. J. FUSTER, *ibidem*, pàg. 286, i A. FERRANDO FRANCÈS, *Narcís Vinyoles i la seua obra* (Universitat de València, Dep. de Lingüística valenciana, 1978) pàg. 10. Igualment Gil Polo, en els seus ditirambes, oblida el nom del nostre autor.

26. M. SANCHIS GUARNER, *La ciutat de València* (Ed. Albatros, València, 1976), pàg. 214.

27. Jaume GASULL, *Lo sompni de Johan Johan* (València, 1492). Hem seguit l'edició facsímil amb estudi preliminar i transcripció a cura de Josep PALÀCIOS (València, 1974). Aquest fragment ha estat citat, entre altres, per MIQUEL I PLANAS, «Bibliofilia», núm. 8 (1913), col. 320; FUSTER, *Lectura...*, *op. cit.*, pàg. 287; MIQUEL I PLANAS, *Cançoner satírich valencià* (Ed. L'Avenç, Barcelona, 1911), pàg. 112.

...Digau, Senyora:
i vós que sou gran oradora
i gran legista,
que allegau tant lo Psalmista
i lo Tirant;
perquè esta i io estem altercant,
Digau-nos, ¿Com
lo déu Amor ha nom de nom?»
«Diga-us-ho ella,
que del senyor Mossèn Corella
llig los més dies
totes les sues poesies.

D'aquesta referència al *Salmista* no podem inferir, és clar, que es tractés de l'obra que ens ocupa, malgrat la proximitat de les dates d'edició (*Psalteri*, 1490 i *Lo Somni*, 1492) si atenem, d'una banda, a les greus adversitats que barraren la vida normal de la traducció corelliana i, d'una altra, a les nombroses traduccions al *romanç* que circulaven aleshores;[28] podem deduir, però, una certa utilització dels Salms traslladats al *pla* i, en qualsevol cas, una relativament abundosa lectura de Corella, que conferiria autoritat en qüestions amoroses. Altrament, els seus contemporanis li dediquen ditiràmbiques composicions, com ara, Bernat Fenollar:

Lo crèdit gran que de subtil entendre
vós posseïu

tothom s'entristeix
de vostre silenci; la fama vos creix
d'un altre Terenci.

28. Una ullada al *Catàleg* de M. Aguiló ens pot donar una idea: *Psaltiri en laor de Déu e menyspreu del món; Los set Psalms penitencials, estampats a principis del setgle XVI*, etc. El mateix Aguiló ens refereix: *los mendigos y especialmente los ciegos, aun hoy en día, imploran la caridad en los canales de las iglesias o en las puertas de las masías con un librete de estos en la mano, que son en Cataluña el signo característico de que piden limosna.* Abunden, sobre tot, les versions dels Set Psalms Penitencials. Veg. M. AGUILÓ, *Catálogo de obras en lengua catalana impresas desde 1474 hasta el presente* (Madrid, 1927). L'altre fragment important que coneixem de la Bíblia valenciana és el *Psalteri*, imprès, segons Haebler, a Barcelona el 1480, conservat en exemplar únic a París, Bibliothèque Mazarine; cf. RIBELLES COMÍN, *Bibliografía de la lengua valenciana* (Madrid, 1915), pàg. 313, cit. per M. SANCHIS GUARNER, *Identificació de nous fragments de la Bíblia valenciana*, dins «Revista valenciana de Filologia», VI, 2-3 (1964), pàg. 242.

Finalment, en la *Qüestió* suscitada entre Fenollar, Vidal, Verdanxa i Vilaspinosa, llegim:

> Fènix sens par, si Tullí escrivint a vós coneguera
> ni prosa ni vers jamés componguera;
> Oint vostre dir Misseu no es perdera
> i Orfeu de sonar se fóra deixat.

Verdanxa afegirà:

> Virgili vivint d'aquest aprenguera.[29]

Virgili, Ciceró, Terenci, paradigmes de la literatura i de la saviesa, haurien après de Corella o no haurien gosat articular cap composició davant tan excels poeta, segons les hiperbòliques consideracions dels seus companys. Aquestes exageracions expressen, en tot cas, l'estimació que hom professava a Mestre Corella; el Príncep de Viana, Senyor de Gandia i corresponsal de l'escriptor, arriba a afirmar de Corella que és *el màs suficiente ante nuestra presencia.* Tan eloqüent testimoniatge pot tancar com a bon fermall aquest paràgraf sense necessitat de més explicacions.

Predicador acreditat i escriptor prestigiós, l'interès de Corella per la literatura és anterior a l'edició de les seues pròpies obres car, en qualitat de promotor o impulsor, «Mossèn Corella tingué part en l'edició del *Llibre primer* de LO CRESTIÀ, de Fra Francesc Eiximenis, feta a València en 1483, segons consta pel colofó del mateix llibre».[30] La fama encara perdurarà després d'ell, i per bé que fruí de certa rellevància durant breu espai de temps, més tard se submergirà en profund oblit del qual emergirà lentament i ferma.

Amb tot, les construccions en prosa i en vers que arribà a estampar exerciren una certa influència en determinats autors, com és ara Vinyoles,[31] Joan Baptista Anyes,[32] etc.

29. R. MIQUEL I PLANAS, «Bibliofilia», núm. 8 (1913), col. 319. Veg. també J. CARBONELL, *Obra completa..., op. cit.*, pàg. 35.

30. R. MIQUEL I PLANAS, *En Roiç de Corella, bibliòfil,* dins «Bibliofilia», núm. 10 (1913), cols. 367-368.

31. «*L'estructura i l'estil de l'Homelia* [de Vinyoles] *respon essencialment a la influència immediata de Corella*», afirma el professor Ferrando i Francès a *Narcís Vinyoles..., op. cit.*, pàg. 57. El professor Ferrando ja havia advertit que l'estètica renaixentista de Vinyoles s'allunya dels «*seus companys burgesos de l'escola valenciana*» i s'acos-

Feta abstracció de l'influx que va exercir sobre aquests —i, ben probablement sobre d'altres— autors, després de Corella entrem en el període de *Decadència* i ell mateix augmentarà la nòmina d'escriptors valencians ignorats: «És ben significatiu que Onofre Almudèver, el 1561, en redactar una de les primeres "defenses de l'idioma" que surten de terres valencianes, només invoqui la glòria d'Ausiàs March, de Sant Vicent Ferrer, de Jaume Roig i d'alguns poetes menors. L'absència del *Tirant* vol dir que se n'havia perdut el rastre viu, fins i tot en els lletraferits locals. Com també el de Joan Roís de Corella, que Almudèver igualment omet.»[33]

Pocs anys han transcorregut des de la desaparició del nostre autor i sembla com si, amb ell, hagués desaparegut tota la seua obra; fins i tot Joan Lluís Vives, «pur llatinista i hellenista, o desconeixia o desdenyava el món mitològic ovidià de Joan Roís de Corella, per haver estat plasmat en preciosista prosa valenciana, [Vives ignora igualment] els persistents esforços de catalans, mallorquins i valencians per trasplantar a la llengua vulgar algunes obres mestres de l'antiguitat i alguns dels màxims trescentistes i quatrecentistes. La València que Vives abandonà no era tan inculta com ell suposava i repetia».[34] La València d'aleshores podria ésser, en efecte, prou més culta del que pensava el gran filòsof, però patia d'una endèmica malaltia política que li feia oblidar ben d'hora els seus més preeminents escriptors. Segles han de succeir-se perquè algú torne a recordar la figura i l'obra de Mossèn Joan Roís de Corella; en la famosa «Biblioteca» de Rodríguez (1747), ja podem llegir una breu ressenya:

---

ta a l'aristocràtic Corella; *ibidem*, pàg. 13. Aquest autor arriba a vincular la ideologia masclista de Vinyoles i la de Corella, malgrat el *Triümfo de les dones*; veg. pàgs. 68-69.

32. «*La concepció corelliana de la poesia, el barroquisme pompós i dignificant, encara es prolonga a través d'un Joan Baptista Anyès, bé que només pel costat piadós*; veg. J. FUSTER, *La Decadència al País Valencià* (Ed. Curial, Barcelona, 1976), pàg. 15, o també, *Algunes puntualitzacions a la cronologia de la Decadència*, dins I CHPV, I (València, 1973), pàg. 231. Fuster hi afegeix que també podrem trobar «*ressonàncies corellianes en alguns poemes de Jaume Beltran*», citant Josep Palàcios en la seua introducció a *Poesia religiosa del segle XVI* (València, 1975).

33. J. FUSTER, *La Decadència...*, *op. cit.*, pàg. 117. Veg. nota 25.

34. Miquel BATLLORI, *A través de la història i la cultura* (Montserrat, 1979), pàgs. 121-122.

«De dicho cavallero, no tengo más noticia, que sus obras, por haverlas visto, en la copiosa y principal Librería de nuestro valenciano, Muy Reverendo Dotor Miguel Juan Vilar. Nombrado ya otras vezes, y más en el fol. 214, col. 2. En ellas se intitula el Autor: Cavallero, Maestro en Teología. No por esso tenemos señas de su Patria. No falta la seguridad de Valenciano.»[35] Certament eloqüent en la seua brevetat.

Anys més tard, com a bon exponent de la Il·lustració, Ximeno[36] ja ens proporciona una notícia biogràfica, bé que succinta, i una extensa, però incompleta, relació bibliogràfica que recull de llocs prou esbargits (*Librería de la Santa Iglesia de Valencia; Real Monasterio de la Valldigna, de la Orden Cisterciense; en la librería de nuestro eruditíssimo Gregorio Mayans,* etc.), de forma semblant a Fuster,[37] que incorpora noves notícies bibliogràfiques, etc. El segle següent registra una embranzida en les indagacions sobre el nostre autor, amb l'aportació de P. Méndez, el primer que rescata de l'oblit el *Psalteri* corellià, a banda de l'obra de Serrano Morales, que també hi inclou referències. Més reconeixement li atorgarà Rubió i Lluch, el qual no tindrà por a afirmar: *«Después de Ausiàs March todo parece de secundario valor en aquella legión de innumerablse imitadores, que siguen sus fecundas sendas, á excepción de aquel poeta de tan cendrado sentimiento religioso y gusto artístico, de quien dijo Verdanxa com razón,* que'l mateix Virgili d'aquell aprenguera; *del valenciano Juan Roig de Corella, cuya magnífica* Oració, *sin rival en aquella época, acude sin duda ahora á nuestros labios.»*[39]

Al final de la centúria passada, En Pasqual Boronat li dedicarà més llargs estudis, publicats sota el pseudònim de

35. Josef RODRÍGUEZ, *Biblioteca valentina* (València, 1747), p. 281.
36. V. XIMENO, *Escritores..., op. cit.*, pp. 62-63.
37. Justo PASTOR FUSTER, *Biblioteca valenciana de los escritores que florecieron hasta nuestros días* (València, 1827).
38. F. Francisco MÉNDEZ, *Tipografía española o historia de la propagación y progreso del arte de la imprenta en España* (Esc. Pías, Madrid, 1861), pàg. 39. Joan Baptista Perales recollirà les referències de Rodríguez i Ximeno en la seua continuació de les *Décadas...* Terraza-Aliena, eds. (Madrid, 1880), pàgs. 564-565; més tard també Serrano Morales se n'ocupa a *Reseña histórica en forma de diccionario de las imprentas* (F. Doménech, València, 1898-99).
39. A. RUBIÓ I LLUCH, *El Renacimiento clásico en la literatura catalana* (Barcelona, 1889), pàg. 71.

L. d'Ontalvilla;[40] a Pasqual Boronat seguirà un altre prevere, igualment del Collegi del Corpus Cristi, en la crònica del nostre escriptor: Genovés Olmos, el qual fa descripció del Psalteri atribuït a Corella: «Es un volumen en quart menor; careix de foliació. Signatures a. = r. de huit fulles, la última de deu. Letra gótica. Precedeix el calendari latí en lemosí, que ocupa 12 fulles y les taules de lletres dominicals per a septuagésima, primer dia de cuaresma, pasqua de resurecció, la ascensió, pasqua del sant sperit y la de corpore cristi.»[41] Genovès sustenta una confusió entre el Psalteri que es conserva a l'Arxiu Metropolità i la versió corelliana, la qual serà resolta més tard; val a dir que l'obra de Genovés serà raonadament criticada per Ramon Miquel i Planas, autor que s'ocuparà més extensament de la producció de Corella.

El mateix Miquel i Planas va fer lliurament de les *Obres* de Corella, que ell mateix s'encarregà d'editar, a la Diputació de València el 10 de desembre de 1915 amb una carta que resumia fidelment el propòsit d'aques apartat: «Si aleshores València y Barcelona competíen en el zel de propagar la producció literaria de llurs fills més insignes, altres temps són vinguts en què aquesta és tinguda en oblit y àdhuc en menyspreu, jatsía que alguns devots estudiosos s'afanyin, tant a Barcelona com a València, en retornar-la a la general admiració.»[43] La comissió que es va fer càrrec del lliurament estava constituïda per Josep Martínez Aloy, director degà del «Centre de Cultura»; Joan Perez Lucia, president de «Lo Rat Penat»; Faustí Barberà, Josep Ferraz, Josep Rodrigo de Pertegàs i Francesc Martínez i Martínez.

Miquel i Planas, gran valencianòfil, dedicà nombroses pàgines a l'estudi de Roís de Corella, tot recopilant les espar-

40. L. D'ONTALVILLA (Pasqual BORONAT), *Mossén Johan Roiç de Corella*, dins «Revista de Catalunya» (Barcelona, 1897). Abans de tancar el segle, potser convindria també citar els estudis de Josep Salat, Torres Amat i Milà i Fontanals i, a principis del XX, els d'Almarche i Menéndez y Pelayo.

41. E. GENOVÈS I OLMOS, *Catàlech descriptiu de les obres impreses en llengua valenciana*, I (València, 1911), pàg. 32.

42. Veg. les següents obres de Miquel i Planas: Introducció a *Obres de J. Roiç de Corella, op. cit.; Cançoner satírich valencià*, citat; *Estudi històrich y crítich sobre la antiga novela catalana per a servir d'introducció al novelari català dels segles XIV al XVIII* (Barcelona, 1912).

43. R. MIQUEL I PLANAS, *La Diputació de València y les «Obres d'en Roiç de Corella», apud* «Bibliofilia», *op. cit.* (1916), col. 154.

ses publicacions que sobre la figura i la producció literària del nostre autor trobà, amb notícies de Menéndez y Pelayo, F. Pelagi Briz, Otto Denk, a banda dels ja referits ací, o d'alguns que hem omès per reiteratius o poc consistents; assolí una ben acurada, per bé que no exhaustiva, anàlisi de l'obra corelliana. De la traducció del Psalteri, després de reproduir el principi i el colofó, en descriu: «Volum de 137 fulles, en 4t petit, estampat ab lletra gòtica d'una sola mida. Títols, cap-lletres y petites majúscules de cada verset en vermell. Exemplar en la Biblioteca Nacional de Madrid, únic conegut.»[44]

I arribem ja als nostres dies; malgrat que aquest escriptor no gaudeix encara de la reputació popular que mereix, els estudiosos actuals s'han preocupat de restituir al seu lloc la producció i l'estil de Mestre Corella. No solament Carbonell i Fuster han dedicat part dels seus afanys a l'estudi de l'obra corelliana, sinó, igualment, molts altres autors han mirat de redignificar-la. Esmentarem ací la consideració que ha obtingut per a alguns tractadistes, per tal de cloure aquest capítol.

El P. Batllori destaca que «València pot oferir (...) una veritable escola de poetes religiosos humanistes, entre quals sobresurt Joan Roís de Corella, i la prosa deliciosa de Sor Isabel de Villena»,[45] afirmació que se situa clarament en el camí de restauració de la seua dignitat literària, emprès d'ençà de poc de temps i que matisa —no nega, encara— la protesta de Fuster: «dels nostres grans escriptors del XV, Joan Roís de Corella és el més desassistit d'exegesi i d'indagació»;[46] més avant, ell mateix ens dóna una de les claus per entendre les causes de l'oblit en què cau l'obra corelliana: «pel que fa concretament a l'època moderna, és probable que hi hagi influït un cert disgust estètic davant les distorsions retòriques de la seva prosa i l'escàs atractiu d'una temàtica tan poc original com són els episodis extrets d'Ovidi, de la Bíblia o dels repertoris hagiogràfics més tronats».[47] Amb tot, també els gustos es modifiquen, i com que de les notes fusterianes han transcorregut gairebé vint anys, hom pot

44. MIQUEL I PLANAS, «Bibliofilia», núm. 8 (1913), col. 306.
45. M. BATLLORI, *A través...*, *op. cit.*, pàg. 108.
46. J. FUSTER, *Lectura...*, *op. cit.*, pàg. 286.
47. *Ibidem*, pàg. 289.

anotar-hi un palès increment de l'interès registrat a hores d'ara vers l'envitricollada sintaxi del nostre autor, de tan pregona filiació llatina; ens ho explica el professor Carbonell: «s'imposa (...) una nova valoració dels nostres estilistes quatrecentistes: tota la teoria del mal gust i l'enfarfec excessiu de la prosa catalana que precedeix immediatament la decadència creiem que ja no és vàlida avui».[48] Els adjectius emprats pels estudiosos actuals tenen, doncs, un to bastant més encomiàstic, i així, el doctor Ferrando en referir-se al Psalteri corellià, parlarà d'una versió «digna i elevada».[49] Finalment, aquest apartat el tancarem amb la referència més contundent: «Si hom passa llista a la nòmina d'autors catalans des del 1387 al 1518 (termes *a quo* i *ad quem*), de l'"humanisme català" i busca quins són els que, escrivint en català, van tractar temes característics de la literatura humanística renaixentista en un estil emparentat amb el de Ciceró, Sèneca o Ovidi i, a més, pretén que aquests escriptors siguin de primera qualitat, es queda amb dos noms: Metge i Corella.»[50]

No cal dir que ací no hem reportat, ni de bon tros, tots els textos possibles, però la mostra pot resultar suficient; podem passar, doncs, a consignar les obres produïdes pel nostre autor i el seu estil tan pledejat.

Obres en prosa

Raonament de Telamó e de Ulixes
Plant dolorós de la Reyna Ecuba
La història de Leànder y Hero
Tragèdia de Caldesa
Trihumfo de les dones
Debat epistolar entre Mn. Corella y lo Príncep de Viana
Lo Jardí de Amor
Lamentació de Biblis.
Història de Jason y de Medea

48. Jordi Carbonell, *Les paraules i l'estil de Joan Roís de Corella*, dins «Homenatge a Carles Riba» (Barcelona, 1954).
49. A. Ferrando, *Narcís Vinyoles...*, *op. cit.*, pàg. 57.
50. Lola Badia, *L'Humanisme català; formació i crisi d'un concepte històric*, dins «Actes del cinquè colloqui internacional de llengua i literatura catalanes» (Montserrat, 1980), pàg. 61.

Parlament en casa de Berenguer Mercader.
Letres de Achilles e Policena
Lo johí de Paris
Letres a Yolant d'Urleda
Letra que Honestedat escriu a les dones
Letra consolatòria.

Obres en vers

A Caldesa
La sepultura

Cor cruel

Pot matar pietat?
La balada de la garça y la smerla
A Bernat del Bosch
Plant de Amor
Cobla de dos senys
Desengany
La mort per amor
Imperfecció humana
Sotsmissió amorosa
Debat ab Caldesa

Requesta d'amor
Des que perdí a vós } esparses
Del jorn que us viu }

Obres de tema religiós

La història de Joseph
La història de Sancta Magdalena
Sepultura de Mn. Francí Aguilar
La vida de Santa Anna

La vida de la Verge Maria
Les lahors de la Verge Maria
Oració a la Verge Maria

Psalteri
Lo Primer del Cartoixà
Lo Segon del Cartoixà
Lo Terç del Cartoixà
Lo Quart del Cartoixà

La relació de les seues obres encara s'hauria d'incrementar amb la consignació dels treballs desapareguts i que figuren al còdex de la biblioteca maiansiana —recollits, com hem vist, per Ximeno—, o a l'índex de «Jardinet d'orats». Tot i amb això, ja tenim precisa idea de com produí i en quina orientació endegà els seus treballs.

En efecte, la recreació de temes mitològics ocuparà una part considerable de la seua obra, com a bon autor renaixentista encisat pels nous aires que, procedents de les exhumacions culturals de motius clàssics, omplien el món intellectual del moment.

Corella, però, no solament es deixa endur pels temes mitològics clàssics, sinó que el seu estil, exageradament hiperbatònic, mira de copiar també les sinuositats morfosintàctiques llatines, pretensió que no ha gaudit del vist i plau de tots els comentaristes; ens ho resumeix Fuster: «Roís de Corella practicarà l'exercici retòric de les imitacions ovidianes. L'humanisme de Corella és merament decoratiu: decorativista. Una monumental teranyina de paraules, d'hipèrbatons luxuriants, de clixés sense substància. En tota l'obra de Corella no hi ha en joc ni una sola *idea*.»[52]

Convindrà recordar un altre paràgraf del mateix Fuster per tal de precisar més l'estil corellià: «Si Corella és difícil de llegir, no és pas pel lèxic —que només es distingeix per una certa profusió de llatinismes— ni per la flexió verbal —generalment acostada a les formes vives de València—: ho és per la sintaxi, per la construcció de la frase, recargolada, opulenta a força d'oracions incidentals, calcada del llatí humanístic de la primera època. ¿Era un barroquisme prematur? Això s'ha dit. En deien "valenciana prosa", més exactament.»[53] Sanchis Guarner hi afegirà preocupat que «era tan cega l'admiració pel llatí, que la llatinització de la llengua

51. MIQUEL I PLANAS, «Bibliofilia», núm. 8 (1913), cols. 317-318.
52. J. FUSTER, *Heretgies...*, *op. cit.*, pàg. 17.
53. J. FUSTER, *La Decadència...*, *op. cit.*, pàg. 121.

literària fou exagerada excessivament. Amb la creença que ennoblien la seva llengua vernacla i sense preocupar-se de si podia tolerar-los sense deslllorigar-se, els escriptors catalans de la segona meitat del segle XV, maldaven per adaptar-hi servilment mots i estructures sintàctiques del llatí».[54] Nogensmenys, una cosa és la voluntat i una altra ben diferent les possibilitats d'acomplir-la, car Corella «era un simpatitzant de l'Humanisme i arribava tan amunt com era possible sense aquella formació i en romanç».[55]

Hi ha, en efecte, tot un corrent d'opinions proclius a considerar l'adopció de models llatins com a punt de partida de la llarga Decadència de les nostres lletres; ho hem llegit a les precedents reflexions de Fuster i Sanchis Guarner, dalt o baix filles dels primers estudis sobre el nostre autor. Rubió i Lluch, després d'elevats elogis de la poesia corelliana, ho afirmarà amb contundència: «*por querer ser demasiado artístico degeneró en amanerado y hasta en de fatigosa lectura. Comienza á sentirse en él una especie de gongorismo clásico, síntoma fatal de decadencia, y más fatal todavía para nuestra lengua, á quien no esperaban más anchos horizontes donde espaciarse ni nuevas auroras regeneradoras*».[56]

El criteri que sustenta Rubió i Lluch ha perdurat, com hem vist, fins als nostres dies, però és ara, precisament, que comença a revisar-se. El professor Ferrando atribueix la castellanització literària de Vinyoles a la «seua convicció sobre la incapacitat dels escriptors catalans de seguir conreant una llengua "*latina, sonante y elegantíssima*", és a dir, una llengua aristocràtica i cultista».[57] Possiblement encara no és el moment de formular-se categòriques conclusions, mancats com estem de noves *exegesis* que amplien el debat sobre la Decadència en general i sobre la datació i «responsabilitat» del nostre desassistit autor. Tot pareix indicar, però, que

54. M. SANCHIS GUARNER, *Aproximació a la història de la llengua catalana* (Ed. Salvat, Navarra, 1980).

55. Veg. el pròleg de F. RICO a *Joan Roís de Corella; tragèdia de Caldesa i altres proses* (Ed. 62, Barcelona, 1980), pàg. 14. Rico hi relativitza la formació clàssica de Corella.

56. RUBIÓ I LLUCH, *El Renacimiento clásico..., op. cit.*, pàg. 90. Tot el paràgraf dedicat a Corella és reproduït a la introducció de les *Obres de Roiç de Corella*, de Miquel i Planas.

57. A. FERRANDO, *Narcís Vinyoles..., op. cit.*, pàg. 71.

la castellanització de la València de Germana de Foix es tancà les portes dels nous *horitzons* per on podia haver discorregut la producció literària del XVI.[58] Sembla oportú d'adduir ara unes interessants observacions del professor Carbonell que poden tancar, per ara, aquest apartat: «com en d'altres literatures romàniques, sobretot la italiana i la francesa, les traduccions d'autors llatins són el punt d'on arrenca una nova evolució de la prosa catalana».[59] El debat sobre si Corella és l'epígon d'un breu procés o el principi d'un frustrat camí roman, però, obert encara.

EL PSALTERI

Ja hem deixat constància que el nostre gran productor de literatura amorosa, d'amor vehement, insatisfactori i convulsionat, dóna progressiu accés a l'autor de temes espirituals, gairebé retirat de la vida plaent i cada vegada més reclòs en els temes d'inspiració religiosa. Aquesta *desviació* no s'ha d'entendre com un trencament, sinó que l'hem de considerar com una evolució que conserva profundes coincidències de les primeres creacions de caràcter clàssico-mitològic a les darreres, nodrides d'espiritualitat.[60] Fins ara s'ha insistit en la inferior qualitat de l'obra religiosa en relació a la profana,[61] sobretot atenent a les seues traduccions,

58. A. FERRANDO, *Els certàmens poètics valencians* (Inst. Alfons el Magnànim, València, 1983), pàgs. 871 i ss.

59. J. CARBONELL, *Obra completa..., op. cit.*, pàg. 25. Així mateix, Carles Riba ja havia advertit que «*el nostre passat, en efecte, no s'havia clos en un crepuscle, sinó en una aurora: el Renaixement quatrecentista. Cal pensar-hi en les nostres possibilitats d'aleshores: la política internacional catalana, bé prometia en la guia dels pobles un paper més eficaç que el que acompliren els nostres suplantadors. I un* Tirant lo Blanc *i un Roïç de Corella bé anunciaven almenys un Ariosto;* veg. C. RIBA, *Clàssics i moderns* (Ed. 62, Barcelona, 1979), pàg. 96.

60. F. RICO, *Tragèdia..., op. cit.*, pàgs. 17-18, i també J. CARBONELL, *Les paraules..., op. cit.*, pàg. 140.

61. «*Lastimosamente no está a la misma altura la sobrado acicalada y florida prosa de sus obras místicas*», . RUBIÓ I LLUCH, *El Renacimiento..., op. cit.*, pàg. 90; en termes semblants s'expressa Ferrando i Francès: «*L'obra piadosa de Corella no té el rigor i la profunditat intellectual que hom podia esperar d'un mestre en teologia. Literàriament és molt més interessant la seua obra profana.*» Veg. *Els certàmens..., op. cit.*, pàg. 170.

com ara la «Vita Christi» de Ludolf de Saxònia, a les quals hom atribueix *fidelitat* als textos originals, ço que podria devaluar el resultat de l'obra. Lògicament, s'ha de distingir les obres de *creació* de les directes traduccions; de les primeres podem convenir amb A. Ferrando a considerar «la publicació dels quatre volums del *Cartoixà* (1495-1500), de Joan Roís de Corella, com el darrer gran esforç literari (considerant el mot literari en termes de prestigi social i propòsit estètic refinat) en la nostra llengua».[62] Pel que fa a les traduccions, no podem oblidar «el valor que dóna a una manera concreta d'expressar-se, la qual importància és superior literàriament a la idea expressada».[63]

Certament, les traduccions corellianes ens mostren una gran fidelitat als originals que no exclou en cap moment el seu designi d'expressió literària i el resultat ofereix una magnífica síntesi d'ambdues fidelitats, la primera de les quals pot respondre no solament a la voluntat de no trair les obres traduïdes (ans al contrari, d'incorporar-les al seu quefer literari tal com van ser elaborades), sinó d'obviar els perills d'una censura inquisitorial, no gaire favorable als efluvis lírics, com ho acredità en la seua persecució al *Psalteri,* sobre la qual han sorgit tota mena d'interrogants: Roís de Corella duu a l'estampa la seua traducció a Venècia, decisió que ha alçat no poques sospites que afecten la paternitat de la traducció i àdhuc la confessió que professa. ¿Donà al seu nom Joan Roís de Corella per tal d'emparar algun traductor no gaire acceptable als ulls de la Inquisició, o era ell mateix qui es veia obligat a amagar, fins i tot professionalment, creences aleshores perseguides?

La primera qüestió és de difícil resposta. Ja hem assenyalat més amunt la possible vinculació del seu llinatge amb els jueus, i la seua funció d'assessor dels tribunals inquisitorials quan s'havien de resoldre afers relacionats amb el Talmud. Si determina d'imprimir el seu treball a Venècia, és clar que hi hauria raons molt greus que així li ho aconsellen. L'abundància —relativa, és clar— de traduccions al *pla* del Saltiri contrasta amb l'escassetat de traduccions bíbliques medievals, degut al fet que «àdhuc en els casos en els quals l'autoritat eclesiàstica arribà a prohibir d'alguna mane-

62. A. Ferrando, *Narcís Vinyoles...*, *op. cit.*, pàg. 74.
63. J. Carbonell, *Les paraules...*, *op. cit.*, pàg. 140.

ra que una determinada categoria de persones tingués, posseís o llegís llibres de teologia en llengua vulgar (entre els quals es trobavem em primer lloc els de la Bíblia), féu una excepció per a aquells "*libros in quibus solum orationes contineantur*".[64] Malgrat la inicial tolerància a les traduccions *només* d'aquests llibres, Corella no solament resoldrà d'editar el seu a Venècia, sinó que, una vegada imprès, veurà com la inquisició posa especial cura a perseguir-lo, ço que algú ha identificat amb el temor al coneixement detallat de l'Antic Testament, lligat a les pràctiques antisemites del moment. Pregonament ens ho explica Joan de Monasterio, Inquisidor de València, en el Decret que ordena la crema pública de totes les traduccions: «Havem vist que molts hòmes lechs e ydiotes legint per les tals escriptures han caygut y cauen cada dia en herror y en dupte de les coses de fe y de altres que no les convé duptar, majorment alguns cristians novells y decendents de linage de jueus que, per la affecció a les coses de sos passats tenien legint les ystòries de Moysès y de la ley vella, han caygut y cahuen en lo dit herror y dupte de la fe.»[65]

Tan dràstica mesura sembla que provocà fortíssims tumults que obligaren l'inquisidor a modificar el seu decret i determinar que prèviament havien de ser verificades les traduccions i només es cremarien «*los que se fallassen ser reprovados e de reprovada lectura*»; així, doncs, Monasterio, després de convocar a *los letrados theólogos que sean mejores e más famosos*, responsables d'examinar les traduccions, *el dicho Señor Inquisidor dio a los dichos maestros sendos Psalterios de los trasladados por Mestre Corella.*[66] El dubte sorgeix, és clar, perquè aquest document inquisitorial solament exigeix expressament l'examen de l'obra traduïda per Mestre Corella, i no cap altra; si es tractés d'un primer document a examinar per afegir-ne més posteriorment, la primacia podria atribuir-se al prestigi social de què gaudia

64. J. PERARNAU, *Aportació..., op. cit.*, pàgs. 74-75.

65. Citat per J. E. SERRANO MORALES, *Reseña histórica..., op. cit.*, pàgs. 151-155 i reproduït, entre altres, per R. BLASCO LAGUNA: *Homenatge a la impremta valenciana* (Ed. Gorg, València, 1974), pàgs. 64-67.

66. Aquest decret és gairebé simultani al promulgat a Barcelona per l'inquisidor Fernando de Montemayor, si bé ací els llibres sí que foren cremats —sense aldarulls, segons sembla—, a la Plaça del Rei. Veg. Guiu CAMPS, *Cinc-cents anys..., op. cit.*, pàgs. 10-11.

Corella. Si, pel contrari, sobre ell recaiguessen sospites d'heretgia, ens explicaríem la ulterior censura i supressió. Malgrat la seua familiaritat amb les disputes religioses, amb prou feines els teòlegs responsables de comprovar la precisió de la traducció podrien determinar l'adscripció religiosa, que només un estudi comparatiu força detallat permetrà de conèixer. En efecte, Josep Perarnau, després d'agrupar les versions bíbliques catalanes medievals en tres grans grups, conclou que aquests són reculls híbrids, és a dir: «no són ni clarament cristians ni clarament jueus».[67]

Els tres grups els aplega Perarnau de la següent manera: Un primer grup en el qual la finalitat de la pregària s'imposaria a la materialitat del text bíblic, sense conservar l'ordre que segueixen a la Bíblia, o bé en una selecció de salms com ara el Llibre d'Hores de Morella. El segon grup fa coincidir la finalitat de la pregària amb l'ordenació dels salms, com per exemple, el de la Biblioteca de Catalunya, el de la Seu de València, el de Roís de Corella, etc. I, finalment, del tercer grup no ens han pervingut indicis que fossen destinats a la pregària i sí de l'ordenació bíblica. El primer dels grups hauria estat elaborat pels jueus, el tercer fóra dels judaïtzants o conversos, i el segon és el de la comunitat cristiana medieval dels Països Catalans, amb possible interferència dels altres textos,[68] ço que, en principi desvelaria els dubtes sobre la filiació del text corellià.

Fos com fos, la traducció corelliana no assolí l'aprovació oficial i hom la va destruir, bo i salvant-ne un parell d'exemplars, un dels quals és l'emprat per a la present edició; l'altre, que es conservava a l'Arxiu de la Catedral de València, sembla que fou destruït durant el bombardeig napoleònic a la ciutat.[69]

La idea de Corella en escometre la traducció dels salms sembla la de la divulgació entre un públic majoritari i poc apte per a la lectura de textos en la versió de sant Jeroni: «*por iniciativa piadosa y devota, sin ningún propósito de alta exégesis*», si hem de creure Jaume Barrera,[70] i és precisament aquesta voluntat de gran difusió la que duria Corella a Venè-

67. J. PERARNAU, *Aportació...*, *op. cit.*, pàg. 68.
68. PERARNAU, *ibidem.*
69. M. AGUILÓ, *Catàlogo...*, *op. cit.*
70. J. BARRERA, *Roiç de Corella...*, *op. cit.*, pàg. XIII.

cia, atenent a la millor qualitat de les premses venecianes.[71] Aquesta possibilitat no negaria necessàriament les anteriors en relació a la seua presumible fugida dels tribunals, sinó que més aviat la complementaria. Hem de pensar en la *normalitat* dels usos lingüístics catalans del moment, paral·lels als de qualsevol país, en els quals la producció literària —confeccionada per a l'edificació religiosa, o no— responia a les necessitats i demandes del moment; així, doncs, «l'edició de la versió de Bonifaci Ferrer omplia urgentment un buit i al mateix temps demanava una renovació com la que va insinuar el treball tot just començat de Roís de Corella (...) Qualsevol que avui estigui al corrent dels moviments de traducció i edició dels textos bíblics sap que ens trobem també en un moment de nous recursos i exigències»,[72] recursos i exigències que es veuran frustrats justament amb la mort de Corella.

Les obres religioses, elaborades per Corella cap al final dels seus dies, són treballades amb menys vehemència que no les profanes, amb el *fred desmai* que denuncia Riba, però amb cura i minuciositat: «gran és l'obra, profunda, alta, ampla i llarga; treball demana per a la mia dèbil intel·ligència, quasi insuportable; amor i caritat la demanen; amor i caritat sien plomes que la càrrega de mos treballs facen laugera», ens dirà Corella mateix al pròleg del seu llibre Primer del Cartoixà, com un anunci de l'esforç en la traducció de la *Vita Christi* o el *Psalteri*. Els traductors renaixentistes tenen consciència de les dificultats que ofereix el llatí respecte del romanç —de qualsevol romanç—; de la més elevada dignitat de l'idioma clàssic i, sobre tot, les diferents estructures de les llengües que començaven a intuir-se, per a la solució de les quals hom no disposava dels mecanismes de translació necessaris. «De vegades, en els llibres de caràcter místic o contemplatiu, les allegacions de modèstia dels autors es vesteixen de reverència d'altra llei, plena d'humilitat davant l'altesa sobrenatural de l'obra. No és la dificultat del llenguatge o d'interpretar la lletra de les sentències les que ponderen davant del lector, sinó la molt major d'expressar-ne l'esperit. Recordo ara la sòbria protestació d'En Roís de

71. *Ibidem*, pàg. XIV.
72. G. CAMPS, *Cinc-cents anys...*, *op. cit.*, pàg. 15.

Corella quan, ja en la vellesa, començà la versió de la Vita Christi.»[73]

Pel que fa a la versió dels salms que ens deixa Corella, totes les exègesis han coincidit fins ara en la fidelitat dels resultats a la traducció de la *Vulgata*, afirmació ben correcta si n'exceptuem algunes professions de fe afegides pel traductor, contradiccions amb el text bíblic, aplicacions que fa a l'Església i al Crist trobades a tot el llarg del text i que hem deixat consignades a la nostra versió actualitzada.

El llenguatge de Corella, ric en lèxic, tortuós en la sintaxi, i directament importat del llatí, reuneix les característiques pròpies del escriptors de l'època. Vegem-ne alguns trets generals:[74]

Des del punt de vista gràfic es detecten encara arcaismes, com ara l'ús de *l* per a representar el so de pallatal (*ll*) (*ley, lancem, ligams, lits, lum, lengües, loar, logrer, trebal* —però *treball*—, etc.); constant utilització de *i* en lloc de *j* (*haiam, io, iuhí, iudaychs, senyoreiar, iustícia,* etc.); ús *cultista* freqüent de consonants gràfiques dobles (*attendre, affició, apparellar, supplicació, opportú, opprobris, preoccupar, attribular, offertes, attènyer, promettent, secca, opprès,* etc.), i de l'aplec consonàntic *nct* (*indistinctament,* etc.). Des del punt de vista fonètic hi trobem força dissimilacions i analogies (*pastanyes, enclina/inclina, vesite, Psalteri/Psaltiri, enculpen, làgremes, fengien, derrera, egualarà,* etc.) així mateix es comprova la caiguda de la *s* en el sufix —*esa* (< itia), (*redonea, bellea, vellea, gentilea, riquees, fortalea, finees, amplea,* etc.). Morfològicament s'observa la conservació dels plurals en -ns (*Hòmens* —però homes—, *térmens, vèrgens, àsens,* etc.); només fortuïtament hi apareix el sufix -ix (*beneïx* —però la resta, *beneeix, concedeix,* etc.). Lèxicament hi figuren abundosos llatinismes, com és ara *rembre, flums, noure, silves, mansuets, tolre, adjutori, profunde, ànimo, apropincarà, appelles, cogitar, conspecte, delectacions, susceptor, calcigant, sapiència, munde, verme, carçre.* Corella

73. J. Rubió i Balaguer, *De l'edat mitjana al Renaixement* (Ed. Aymà, Barcelona, 1948), pàg. 59.

74. La major part d'aquests usos lingüístics són ben coincidents amb els emprats al Certamen «En Lahors de la Verge Maria» celebrat a València l'any 1474. Veg. Ferrando, *Els certàmens..., op. cit.,* pàgs. 223-224, el qual hem seguit ací.

hi empra, igual com al certamen poètic citat, *strado,* de possible influència castellana.

Altrament hi trobem vacil·lacions gràfiques o morfològiques (*senyit/cenyit; el home/l'ome; juhí/judici; quand/quant; Servey/servici; ho/u; haguera/hagués;* així com *ignocent/innocent/inocent*); igualment hi localitzem diversitat en els usos del pronom *hi* (normalment grafiat *y*) i la conjunció *i* (majoritàriament, *hi*), sota les formes indistintes de *hi, y* o *i* (*que y habite/no n.i hagué algú,* etc.).

Per a la nostra transcripció, hem tingut en compte les següents normes generals:

1. Regularització de puntuació i accentuació segons les normes modernes.
2. Desenvolupament de tots els mots.
3. Normalització en l'ús de les grafies *i/j* i *u/v*.
4. Ús del punt volat per a indicar elisió d'alguna vocal que avui té representació gràfica.
5. Desaglutinació i apostrofació dels mots d'acord amb la normativa actual.
6. Regularització de les majúscules.

D'altra banda, hem completat el foli que mancava al Salm 104 en l'edició de Venècia (igualment absent en la còpia tan acurada de Viader), corresponent a la signatura *n. l,* amb la incorporació del text que figura al final del ms. conservat a la BUV.[75] Val a dir que a aquest ms. també hi manca el Salm 104 aquest foli, que consta, segons hem dit, al final del Salteri, amb una indicació al lloc d'omissió. El fet que hi figure afegit por induir a considerar que es tracta d'un fragment procedent d'un altre autor, però com que la còpia és efectuada a Madrid, segons hem vist, i el llenguatge s'adiu força al corellià, hem cregut convenient d'incorporar-lo, tot indicant-ho amb cursiva. D'aquest ms., tanmateix, hem hagut de recuperar les formes gràfiques més corrents en Corella, car el copista hi efectua pel seu compte alguna

75. Veg. nota 2. Aquest manuscrit pertangué al Rector de la Universitat de València Onofre Soler. A l'última pàgina hi llegim: «*He recibido del Sr. Alexo Campo Rey la cantidad de trescientos cincuenta y dos Rs. Vn. por la copia íntegra del libro titulado* Psalteri trelladat per lo Revt. Mestre Corella *que he hecho por encargo del mismo. Madrid, 19 de febrero de 1882. Antonio Perales.*»

modificació, com per exemple, la substitució sistemàtica de *ç* per *s* o *z* (*azò* < *açò*; *so* < *ço*; *alabanzes* < *alabances*; *alianza* < *aliança*; *faz* < *faç*; *raza* < *raça*, etc.), i d'altres que no afecten aquest fragment.

Pel que fa a l'actualització, val a dir que hom ens ha bestret la seua discrepància, amb el suggeriment d'elaborar una edició crítica o bé d'orientar-la vers la divulgació, tot subratllant que no calia la juxtaposició o l'acarament de la transcripció amb la versió actualitzada perquè es tracta d'un llenguatge ben intelligible, difícil tan sols per la sintaxi. Nosaltres, tanmateix, no solament hem mirat de posar al dia «La Vulgata», sinó el llenguatge implícit d'aquest text que pel fet de procedir d'un idioma tan llunyà, conté notòries diferències d'accepció. Així, doncs, si bé la materialitat dels mots no ofereix gaires dificultats de comprensió, sí que en té el seu sentit últim, especialment per als lectors no avesats a la lectura de textos semítics, és a dir, bíblics, que solament mercès als més recents treballs d'exegètica sàlmica podem conèixer amb major aproximació; en conseqüència, molts dels termes demanen explicació, com ara, *justícia*, que no té, certament, l'accepció tomista de justícia distributiva, *carn*, *misericòrdia*, *Aliança*, *cos*, etc.

Ja havíem dit al principi, però, que no volem presentar un llibre de pregària, que ja n'hi ha, de textos oficials, la consulta dels quals ens ha resultat molt útil;[76] en conseqüència, un primer criteri ha estat el de l'observança d'un màxim respecte a la versió original corelliana, sempre que ha estat possible —àdhuc respectant algunes imatges poètiques molt reeixides o construccions sintàctiques plenes de bellesa, especialment hipèrbatons, ni que siguen deguts a la versió de Sant Jeroni i, per tant, producte d'una traducció poc *literària*—. Ateses les constants repeticions lèxiques produïdes a la traducció, probablement fruit del mètode sinonímic, antitètic o sintàctic dels salmistes hebreus, hem procurat no reproduir-les per tal de confegir un text no enfarfegat. A peu de pàgina, segons s'ha indicat més amunt, hi fem constar d'altres possibilitats d'interpretació, o bé contradiccions,

76. *Biblia Sacra Iuxta Vulgatam Clementinam... ornata a Alberto* COLUNGA, *O.P. et Laurentio* TURRADO (Ed. B.A.C., Madrid, 1982).

omissions o aplicacions i fins i tot agregacions que Corella realitza.[77]

Altrament, val a dir que a l'hora de preparar tant la transcripció com l'actualització hem hagut de renunciar a la possibilitat de presentar-les en l'actual forma de versicles, és a dir, dramatitzats, d'acord amb les pràctiques originàries, per tal de mantenir coherència amb el criteri de fidelitat al text corellià, ço que hauria permès un coneixement més precís de l'obra.[78] El lector, nogensmenys, haurà de tenir present que hi participen diverses persones, per tal d'assolir una bona comprensió del text, dificultat per la concurrència de diferents persones ací no explicitades.

Hem deixat per al final un intent de resposta al tema que suscita Jaume Barrera: el del possible destinatari de l'esforç corellià. L'ordenació dels salms, respectuosa amb la de la Bíblia, però separats en funció dels oficis del matí i de la vesprada (amb oscil·lació d'un mínim d'onze salms per al matí del dissabte i un màxim de 25 previstos per al matí del diumenge, i de cinc a vuit salms per a les vesprades), i la pròpia distribució, ens indueixen a pensar en la voluntat de Corella d'adreçar la traducció a un públic no eclesiàstic, avesat i identificat, segons sembla, amb la pregària en català —recordem l'aldarull promogut després de la promulgació del decret de Monasterio—; com que es tractaria d'una pregària a efectuar fora de l'església, Corella pareix tenir present el Llibre d'Hores, bo i que només en distribueix els salms per als oficis de Laudes i Vespres.

Només ens cal afegir que si aquesta obra, i moltes altres

77. *Els Salms*, presentats per Hilari RAGUER (Versió litúrgica oficial). (Montserrat, 1978); *Salms*, versió del text original i notes pels monjos de Montserrat (Ed. Casal i Vall, Andorra, 1965) i *Bíblia* (Ed. Alpha —Fundació bíblica catalana— Barcelona, 1968).

78. La puntuació del text corellià sembla indicar, en efecte, que està concebut per a ésser salmodiat a dos cors, tal com ja era conegut a partir de la renovació de Benet d'Aniane, al segle IX; veg. Pere FARNÉS, *El Salmo responsorial* dins «Phase», núm. 134 (Barcelona, 1983), pàg. 125. Nosaltres, però, hem hagut d'adoptar-hi un criteri combinat que mantingui un cert respecte a la redacció de Corella i no s'allunyi gaire de la Vulgata, sense estructurar-lo, tanmateix, segons la forma actual de versicles, per tal d'aconseguir un equilibri que, de vegades, ens obliga a acceptar solucions diferents per a problemes anàlegs. S'ha de tenir en compte, a més, que en moltes ocasions Corella, en comptes de traduir literalment, parafraseja i, en aquests casos, la puntuació és necessàriament diferent.

que romanen amagades a molts de prestatges, s'haguessen reeditat oportunament, potser s'hauria contribuït a evitar despropòsits lingüístics, especialment al camp de la litúrgia, per al qual resulta tan escaient la lectura del *Psalteri* corellià.

PSALTERI trelladat de latí en romanç per lo Reverent Mestre Corella

Diumenge, primera; matinada.

Beatus vir. Psalmus primus.

Benaventurat és l'ome qui no és anat en lo consell dels infels, e no és stat en la via dels peccadors, hi en la cadira de pestilència no ha segut; mas té la sua voluntat en la ley del Senyor, e lo dia e la nit pensarà en la ley de Aquell. E serà axí com l'arbre qui és plantat prop les decorrents aygües, lo qual donarà lo seu fruyt en son temps e no perdrà fulla; hi en tot lo que farà serà prosperat.

No seran tals los infels, no seran tals; mas seran axí com a pols la qual lança lo vent de la faç de la terra. E per ço no resusciten los infels en lo juhí, ni los peccadors en lo concili dels justs, que lo Senyor ha conegut la via dels justs, e lo camí dels infels perrà. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit. Així com era en lo principi, e ara e tostemps i eternament. Amén.

Quare fremuerunt gentes. Psalmus ij.

¿Per què semblants a feres se enfelloniren los gentils, e los pobles judaychs pensaren coses vanes? Stigueren promptes los reis de la terra, e los prínceps se ajustaren ensemps contra lo Senyor e contra lo Crist seu: Rompam los seus ligams, e lancem de nosaltres lo jou de aquell. Aquell qui habita en los cels los scarnirà, e lo Senyor se burlarà de aquells. Lavors los parlarà en la sua ira, hi en la

sua furor fort los torbarà. Emperò lo Senyor me ha constituït rey sobre lo seu mont sant de Sion, pricant lo seu manament. Lo Senyor dix a mi: tu est mon fill; yo huy t'é engendrat.

Demana'm, e donar-t'é los gentils per heretat, hi en posessió tua los térmens de la terra. Regiràs aquells ab verga de ferro, e com a vexell de terra los trencaràs. Donchs ara, los reys, atteneu; e los qui jutjau la terra, apreneu. Serviu al Senyor ab temor, e tremolant alegrau-vos en Ell. Abraçau correcció, perquè en algun temps no sia irat lo Senyor, e perint caygau de la via justa. Quand en breu se encendrà la sua ira, benaventurats seran tots aquells qui confien en Ell. Glòria al Pare e al Fill.

Domine, quid multiplicati sunt. Psalmus tercius.

Senyor ¿per què són multiplicats aquells qui.m tribulen? Que molts són los que.s leven contra mi. Molts dien a la mia ànima que no té sperança de salut en lo seu Déu. Però Tu, Senyor, est lo meu susceptor, e la mia glòria exalçant lo meu cap. Ab la mia veu he reclamat al Senyor; e ha'm oït del seu mont sant.

Yo.m adormí, e del tot me posseí la son; e leví'm, que lo Senyor me receptà. No tembré milllenars de poble encara que.m assetgen. Leva't, Senyor; salva'm, Déu meu. Que Tu has destroït tots mos adversaris, los quals sens causa me perseguien; has esmenuat les dents dels peccadors. Del Senyor ve la salut, e sobre lo teu poble és la tua benedicció. Glòria al Pare e al Fill etc.

Cum inuocarem. Psalmus iiij.

Com yo invocàs me oí Déu, qui és causa e defensa de la mia justícia; en la tribulació me has examplat lo cor. Hages mercè de mi e accepta la mia oració. O, fills dels hòmens, fins a quant sereu de cor dur? Per què amau vanitat e cercau falsia? Sapiau que lo Senyor ha fet admirable al seu sant; lo Senyor me oirà com yo.l reclamaré. Enfelloniu-vos e no vullau peccar; e de les coses que dieu en los vostres cors i en los vostres lits hajau-ne contrició. Sacrificau sacrifici de justícia i sperau lo Senyor. Molts dien: qui.ns mostrarà de fer bones coses? Empremptada és sobre nosaltres la lum de la tua cara. Has donat alegria en lo meu cor. Del fruyt seu de forment, de vi, e de oli són multiplicats. Hi en açò mateix

dormiré yo, e reposaré en pau. Que Tu, Senyor, singularment me has constituït en sperança. Glòria al Pare.

Verba mea. Psalmus quintus.

Senyor, percep ab les orelles les mies paraules; entén lo meu crit. Attén a la veu de la mia oració, Rey meu e Déu meu. Que yo a Tu pregaré, Senyor; de matí acceptaràs la mia oració.

De matí staré prompte davant Tu, e veuré que Tu no est Déu qui vulles iniquitat. Ni habitarà prop de Tu lo maligne, ni duraran los injusts davant los teus ulls. Tu has avorrit tots los qui obren iniquitat; destroiràs tots los qui parlen falsia. Al home de homeys e al simulat enganós abominarà lo Senyor. Però yo speraré en la multitud de la tua misericòrdia, e axí entraré en la tua casa; adoraré al teu sant temple en la tua temor. Senyor, guia'm en la tua justícia; per causa de mos enemichs endreça en lo teu sguard la mia carrera. Que en la boca d'ells no s'i troba veritat; va és lo cor de aquells. La sua gola és sepulcre ubert; ab les sues lengües enganosament tractaven. O Déu, condamna'ls! Cayguen dels seus prepòsits; foragita'ls segons la multitud de les sues malícies, que a Tu, Senyor, han provocat a ira. E alegren-se tots aquells qui speren en Tu; eternament se alegraran, e Tu habitaràs en ells. E gloriar-se han en Tu tots los qui amen lo teu nom, que Tu beneiràs al just. Senyor, ab la tua bona voluntat, axí com ab scut, nos has de victòria coronats. Glòria al Pare.

Domine ne in furore. Psalmus vj.

Senyor, ni ab la furor de la tua justícia argüint me puneixques, ni ab la tua ira reprenent me condamnes. Hajes mercè de mi, Senyor, que só malalt; sana'm, Senyor, que tots los meus ossos tremolant són torbats. E la mia ànima stà molt affligida; mas Tu, Senyor, quand me hauràs misericòrdia? Gira't a mi, Senyor, e delliura la mia ànima; salva'm per la tua misericòrdia. Ara, Senyor, mentre vixch; que en la casa de la mort algú no recorre a la tua misericòrdia, hi en l'infern, Senyor, qui confessarà a Tu laors e gràcies? Yo.m só affligit ab gemechs del meu cor; lavaré cada nit lo meu lit ab les mies làgremes; regaré lo meu strado. La mia vista tinch torbada de la tua justa furor, pensant que.m só podrit per lo peccat entre aquells qui.m incitaven

a peccar, los quals eren mos enemichs. Donchs lunyau-vos de mi tots aquells qui stau en les obres de iniquitat, que lo Senyor ha oït la veu del meu plor. Ha oït lo Senyor la mia supplicació; ha acceptat la mia oració. Hajen vergonya e alteren-se molt fort tots mos enemichs; converteixquen-se e envergonyeixquen-se molt e cuytadament. Glòria.

Domine Deus meus, in te speravi; salvum me fac.
Psalmus vij.

Senyor Déu meu, en Tu he posat la mia sperança; salva'm, e delliura'm de tots los qui.m perseguexen. Perquè en algun temps algú semblant a leó no arrape la mia ànima en temps, que no.y ha qui la puga rembre ni qui.m salve. Senyor Déu meu, si és ver que yo haja fet aquest peccat, si he tornat mal pel mal als qui.m perseguien, cayga mèritament sens defensió prostrat de mos enemichs. Persegueixca lo enemich la mia ànima, e cative-la; e trapige en terra la mia vida, e converteixca en pols la mia glòria. Leva't, Senyor, en la tua ira, e sies exalçat en los térmens de mos enemichs; e leva't, Senyor Déu meu, en lo manament de fer justícia que has manat; e la congregació dels pobles, pregant, te circuirà. E per fer aquesta justícia, torna en los actes de la tua celsitud. Lo Senyor jutja los pobles. Jutja'm, Senyor, segons la mia justícia, e segons la mia innocència, mira sobre mi. Serà acabadament destroïda la malícia dels peccadors; hi endreçaràs l'ome just, que Tu est Déu qui scodrinyes los cors e los renyons. Just és lo socors que yo demane al Senyor, lo qual salva als qui van ab lo cor dret. Déu és jutge just, fort hi pacient; pensau que per cada punt e cada hora se enfelloneix per a fer venjança? Però si no us convertiu, ja stà sbrandint lo seu coltell; ha collat lo seu arch e ha'l parat. E ha-y posat tretes de mort, ha fet les sues sagetes foguejants. E atteneu: açò ha fet perque lo peccador anava de part, prenyat de injustícia; havia concebut dolor de enveja, e parí iniquitat. Ell mateix obrí lo lach, hi ell lo cavà; e caygué en la fossa que havia feta. Serà convertida la sua dolorosa enveja sobre lo seu cap, e devallarà la sua iniquitat sobre lo més alt del seu cap. Yo confessaré al Senyor laors e gràcies segons la sua justícia, hi endreçaré los meus càntichs al nom del Senyor Altisme. Glòria.

Domine, Dominus noster.
Psalmus viij.

Senyor, qui est Senyor nostre, com és admirable lo teu nom en tota la terra! Per ço que la tua magnificència és exalçada sobre los cels. Per la boca dels infants e dels qui mamen has acabada la tua laor per confusió dels teus enemichs, perquè destroeixques lo enemich e lo venjador. Que yo veuré los cels teus, obres dels teus dits, la luna e les steles que Tu has fundat: Què és l'ome, que d'ell te recordes? E lo fill del home, que Tu.l visites? Tu has creat aquell hun poch menor que.ls àngels; però has-lo coronat de glòria e de honor; e has-lo constituït sobre les obres de les tues mans. Totes les coses has sotsmeses davall los seus peus, les ovelles e tots los bous, hi encara les bèsties del camp, los ocells del cel, e los pexos de la mar qui van per les sendes de la mar. O Senyor, qui est Senyor nostre, com és admirable lo teu nom en tota la terra! Glòria.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo. Psalmus ix.

Confessaré a Tu, Senyor, laors e gràcies en tot lo meu cor; cantaré totes les tues maravelles. Alegrar-m'é e saltar-é per alegria al teu nom Altisme. Per ço que has tornat atràs lo meu enemich; los enemichs seran debilitats e perran en lo teu conspecte. Perquè Tu has fet la part del meu juhí e la mia causa; has segut sobre la cadira, Tu qui jutges justícia. Has increpat les gents, hi és perit lo infel. Lo nom dels gentils has damnat eternament, hi en lo setgle del setgle. Les spases dels enemichs defalliren finalament, e les sues ciutats has destorides. És perida la memòria de aquells ab so; e lo Senyor eternament stà ferm. Té apparellada en lo juhí la sua cadira; hi Ell jutjarà ab equitat lo circuit de la terra, jutjarà los pobles en justícia. Lo Senyor s'és fet refugi al pobre; ajudador en lo temps, opportú en la tribulació. Hi speren en Tu los qui han conegut lo teu nom, que no has desemparat als qui cerquen a Tu, Senyor. Cantau al Senyor lo qual habita en Sion; denunciau entre.ls gentils la sciència de Aquell, que ha tengut recort requerint la sanch que ells han scampat; no ha mès en oblit la clamor dels pobres. Hages mercè de mi, Senyor; mira la mia humilitat e dejecció que.m han fet mos enemichs, Tu qui m'exalces delliurant-me de les portes de la mort, perquè denuncie les tues laors en les portes de la filla de Sion. Yo m'alegraré en lo teu salvador. Que.ls gentils, ells

se són ficats en la mort que havien feta en los altres; hi en aquest laç que amagadament havien parat és stat pres lo lur peu. Serà conegut lo Senyor obrant tals juhins; en les obres de les sues mans serà pres e ligat lo peccador. Sien ensemps portats los peccadors en infern, totes les gents que obliden a Déu. Que en la fi no se oblidarà del pobre; la paciència dels pobres no perrà en la fi. Leva't, Senyor, no prenga sforç l'ome contra Tu; sien jutjades les gents en lo teu conspecte. Constitueix, Senyor, lo donador de la ley sobre ells que.ls jutge, perquè sàpien les gents què hómens són. Per què, Senyor, te n'est anat luny? Stimes poch delliurar-nos al temps opportú, que és lo temps de la tribulació? Quand ab supèrbia se enfelloneix lo impiadós, és cremat lo pobre. Però són presos los impiadosos en los consells que en fer mal cogiten. Per ço que és loat per ells lo peccador en los desigs de la sua voluntat, e a l'inich donen benediccions. Ha provocat a ira lo peccador al Senyor, segons la multitud de la sua ira, no cercarà penitència. No stima en lo seu conspecte que y haja Déu; sútzies, pudents són les carreres de aquell en tostemps. Seran apartats de la sua pensa e conspecte; los juhins de la tua justícia senyorejarà tots los seus enemichs. Certament dix en lo seu cor: no seré mogut del meu ceptre de generació en generació, seré sens mal. La boca del qual és plena de maledicció, e de amargor, e de engan; e té davall la sua llengua treball e dolor. Seu ab los richs en los lochs amagats, fent aguayts perquè mate a l'ignocent. Los seus ulls miren per a devorar lo pobre; aguayta en amagat, axí com a leó en la sua cova. Aguayta perquè arrapant prenga lo pobre; lavors lo pren quand ab afalchs lo tira. Ab lo seu laç lo prostrarà; ell se abaxarà, e caurà quand haurà senyorejat los pobres. Ell dix en lo seu cor: oblidat s'és Déu; girat ha la sua cara, perquè no mire en la fi. Leva't, Senyor Déu, e sia exalçada la tua mà; no t'oblides dels pobres. Per què ha provocat a ira lo impiadós a Déu? Ha dit certament en lo seu cor: Déu no.u cercarà. Açò Tu, Senyor, ho mires, que la dolor e treball consideres, perquè.ls portes a les tues mans. Per a Tu stà stojat lo pobre; Tu seràs ajudador a l'orphe.

Smenua lo braç del peccador e del maligne; lo seu peccat serà cercat, hi no serà trobat per a penitència. Lo Senyor regnarà eternament, hi en lo setgle del setgle; perran les gents fora de la terra de Aquell. Ha oït lo Senyor lo desig

dels pobres; la preparació del cor de aquells ha oït la tua orella, per a fer justícia al pubil e al humil, perquè de aquí avant no ajuste l'ome magnificar a si mateix sobre la terra. Glòria al Pare.

In Domino confido. Psalmus x.

En lo Senyor és ma confiança; donchs, com dieu a la mia ànima: passa e fuig axí com a ocell en la montanya? Dien-me: attén, que.ls peccadors han parat lo arch; han aparellat les sues sagetes en la aljava, perquè asageten en les tenebres als qui van ab lo cor recte; que ells han destroït aquell que Tu havies posat en stament perfet; què havia fet lo just que axí sia perseguit? Lo Senyor és en lo seu sant temple; lo Senyor en lo cel té la sua cadira. Los seus ulls miren en lo pobre, les sues pastanyes interroguen los fills dels hòmens. Lo Senyor interroga lo just e lo impiadós; e lo qui ama iniquitat, avorreix la sua ànima. Plourà sobre los peccadors laços de foch; sophre e vents de grans tempestats seran part del càlzer que ells beuran. Que lo Senyor és just, e ha amat actes de justícia; hi equitat ha mirat la sua cara. Glòria al Pare, etc.

Salvum me fac, Domine. Psalmus xj.

Delliura'm tu, Senyor, que ja no.y ha home sant, que apoquides són les veritats dels fills del hómens. Vanes coses han parlat cascú a son proïsme; ab doble cor han parlat. Destroeixca lo Senyor totes les boques enganoses, e la lengua superba. E aquells qui han dit: nosaltres magnificarem la nostra lengua; les nostres paraules, de nosaltres matexos, són qui és senyor nostre. Per misèria dels freturosos, e gemechs dels pobres, ara despertant me levaré, diu lo Senyor. Acomanar-los he al salvador; fiadament ho faré. La doctrina del Senyor són paraules de castedad, axí com argent per foch examinat e provat, purgat de la terra més de set vegades. Tu, Senyor, nos conservaràs, ens guardaràs de aquesta generació eternament. E los impiadosos iran al entorn; e Tu, segons la tua celsitud, has multiplicat los fills dels hòmens. Glòria.

Usquequo, Domine. Psalmus xij.

Fins a quant, Senyor, te oblidaràs de mi? Finalment te'n oblidaràs? Fins a quant gires la tua cara de mi? Quant me

durarà compondre consells en la mia ànima per lo meu delliurament, sofferint de dia dolor en lo meu cor? Fins a quant serà exalçat lo meu enemich sobre mi? Mira'm, e accepta la mia oratió, Senyor, Déu meu. Illumina los meus ulls, perquè jamés no m'adorma en la mort; perquè en algun temps no.m diga lo meu enemich: yo he prevalgut contra ell. Aquells qui.m atribulen se alegraran si del meu stament seré mogut; però yo en la tua misericòrdia he sperat. Lo meu cor se alegrarà en lo teu salvador. Cantaré al Senyor qui.m dóna lo bé; e cantaré psalms e laors al nom del Senyor Altisme, Glòria.

Dixit insipiens. Psalmus xiij.

Dix lo foll en lo seu cor: no.y ha Déu. Corromputs són, e fets abominables en les sues sciències; no .y ha algú que faça bé, no.n hi ha fins a hu. Lo Senyor ha mirat del cel sobre los fills dels hòmens, perquè veja si n'i ha algú que tinga intelligència, o cerque a Déu. Tots han deviat, hi ensemps són fets inútils. No.y ha algú qui faça bé, no.n hi ha fins a hu. Sepulcre ubert és la lur gola; ab les sues lengües enganosament tractaven. E tenen verí de aspis dins los seus labis. La boca dels quals és plena de maledicció e de amargor; los lurs peus laugers per a scampar sanch. Dolor e desaventura és en les carreres de aquells, e la carrera de pau no conegueren; no.y ha temor de Déu davant los ulls de aquells. Doncs, no vendran a verdadera conexença aquells qui obren iniquitat, qui devoren lo meu poble axí com a vianda de pa? No invoquen al Senyor; e per ço tremolaren per temor, en loch on no.y havia causa de temor. Perquè lo Senyor habita en la generació justa, haveu scarnit lo consell del miserable; perquè lo Senyor és la sua sperança. Qui donarà de Sion lo salvador a Israel? Quand lo Senyor levarà la captivitat al seu poble, saltarà per alegria Jacob, e alegrar-se ha Israel. Glòria al Pare.

Domine, quis habitabit in Tabernaculo?
Psalmus xiiij.

Senyor, qui habitarà en lo teu tabernacle? O qui reposarà en lo teu mont sant? Aquell que.y entra sens màcula, e fa obres justes; aquell qui parla veritat en lo seu cor; qui no ha fet engan ab la sua lengua; ni ha fet mal a son proïsme, e no ha acceptat fer opprobis contra los proïsmes, no és

stimat res en lo seu conspecte lo mal home; als qui temen a Déu, aquells glorifica. Qui jurant promet al seu proïsme, e no.l engana; qui no ha donat a usura la sua pecúnia, ni ha pres donatius per fer justcia al ignocent. Lo qui fa aquestes coses no serà mogut de son stament eternament. Glòria al Pare, etc.

Conserva me, Domine. Psalmus xv.

Conserva'm, Senyor, que yo en Tu he sperat. Yo he dit al Senyor: Tu est Déu meu, que no fretures de les mies bones obres. Als sants, que en la terra d'Ell habiten, ha mostrat maravellosament totes les mies voluntats fent miracles per aquells. Multiplicades són les lurs malatiies, e aprés cuytaren a la salut. No congregaré los seus ajusts que són en sanchs de sacrificis; ni.m recordaré de lurs noms per los meus labis, lo Senyor és la part de la mia heretat e del meu càlzer: Tu, Senyor, est lo qui.m tornaràs la mia heretat. A mi han caygut les sorts en hòmens de eleta vida; e certament la mia heretat és a mi preclara e manifesta. Beneiré al Senyor qui.m ha donat intelligència; e sobre tot açò increpant me affligiren los meus renyons. Però yo.m provehia del Senyor tenint-lo tostemps en lo meu conspecte, car stà a la mia dreta part, perquè yo no sia mogut de mon stament. E per ço fon alegre lo meu cor, e alegrà's la mia lengua; hi encara sobre açò reposarà la mia carn en sperança. Car no dexaràs la mia ànima en lo infern, ni donaràs lo teu sant a veure corrupció. Manifestat has a mi les carreres de vida; omplir-me has de alegria ab la tua cara: los goigs e delectations són a la tua part dreta fins a la fi. Glòria, etc.

Exaudi, Domine, iusticiam meam. Psalmus xvj.

Accepta, Senyor, la mia justícia; attén a la mia pregària. Percep ab les orelles la mia oració, que no la dich ab labis de engan. De la tua faç proceeixca lo meu juhí; los teus ulls miren equitat. Tu has provat lo meu cor, e de nit lo has vivificat; ab foch me has examinat, e no s'és trobada en mi iniquitat. Per ço que no parle la mia boca les obres dels hòmens: per les paraules dels teus labis, yo he servat les carreres difícils. Endreça i acaba los meus passos en les tues sendes, perquè no sien moguts los meus vestigis. Yo he reclamat a Tu, perquè ja has acostumat Tu, Déu meu, oir-me; inclina la tua orella a mi, e accepta les mies paraules. Fes

maravelloses les tues misericòrdies, Tu qui salves los qui speren en Tu. De aquells qui resestexen a la tua mà dreta guarda'm, axí com a la pupilla del ull. Davall la ombra de les tues ales me cobre del conspecte dels impiadosos los quals me han affligit. Los meus enemichs han circuït la mia ànima; e han clos dins si lo greix de pietat; la boca d'ells ha parlat supèrbia. Han-me lançat e ara me han circuït; han delliberat declinar los seus ulls en terra. Han-me volgut pendre axí com si fossen leó apparellat per a la presa, e axí com si fossen cadells de leó habitant en les coves. Leva't, Senyor; e prevenint enpacha'l hi engana'l; delliura la mia ànima del impiadós, e delliura a mi que só la tua spasa dels enemichs de la tua mà. Senyor, separa'ls en lur vida dels bons, que són pochs en la terra e de les coses tues amagades és ple lo seu ventre. Farts e abundants són stats de fills, e del que.ls sobrava dexaren als seus chiquets. Però yo en la veritat de justícia comparré al teu conspecte; seré fart e content com me haurà apparegut la tua glòria. Glòria al Pare, etc.

Diligam te, Domine. Psalmus xvij.

Amaré yo a Tu, Senyor, fortalea mia. Lo Senyor és la mia fermetat, e lo meu refugi, e lo meu delliurador. Ell, qui és Déu meu, és lo meu ajudador, e yo speraré en Ell; Ell és lo meu protector, e corn e potència de la mia salut, e susceptor meu. Loant invocaré lo Senyor, e seré delliure de mos enemichs. Circuïren-me les dolors de la mort, e los torrents de iniquitat fort me torbaren. Les dolors de infern me circuïren, preoccuparen-me los laços de la mort. En la tribulació mia invoquí al Senyor, e reclamí al Déu meu; e oí del seu sant temple la mia veu; e la mia clamor entrà en lo seu conspecte dins les sues orelles. Fort moguda fon hi ensemps ha tremolat la terra, los fonaments de les montanyes són molt torbats hi ensemps moguts, car lo Senyor és irat contra ells. Pujà e proceí fum de la sua ira, e lo foch proceí de la sua cara e cremà; foren encesos per Ell los carbons. Enclinà los cels, e devallà; hi scuredat stava davall los seus peus. E pujà sobre los cherubins, e volà; volà sobre les plomes dels vents. E posà les tenebres per retret seu; e al entorn d'Ell stava lo seu tabernacle, hi era l'aygua tenebrosa en los núvols del ayre. De la gran claredat que stava en lo seu conspecte proceïren núvols, pedra e carbons de foch. Hi entonà del cel lo Senyor, e lo Altisme sonà la sua veu, la

qual fon pedra e carbons de foch. E tramès les sues sagetes, e dissipà aquells; multiplicà los lamps e fort los torbà. E mostraren-se fonts de aygües, e foren descuberts los fonaments de la redonea de les terres, de la tua increpació, Senyor, e de la haspiració del sperit de la tua ira. Ha tramès de alt, e ha'm delliurat; e ha'm levat de les moltes aygües. Ha'm delliurat de mos enemichs los quals eren fortíssims, e de aquells qui.m havien tengut oy, los quals són molt poderosos sobre mi. Ells me prengueren en lo dia de la mia afflicció; e lo Senyor fon fet mon protector. E ha'm portat en gran amplura; e ha'm salvat, perquè Ell me ha amat. E donar-me ha retribució lo Senyor segons la mia justícia, e segons la puritat de les mies mans me retribuirà; perquè he servat les carreres del Senyor, ni he obrat impiadosament apartant-me del meu Déu; que los seus juhins tenguí en lo meu conspecte, e les sues justícies no lancí de mi. E seré sens màcula ab Ell; e guardar-m'é de la mia iniquitat. E retribuirà lo Senyor a mi segons la mia justícia, e segons la puritat de les mies mans, la qual stà en lo conspecte dels seus ulls. Tu, Senyor, ab lo sant seràs sant, e ab l'ome ignocent de culpa seràs ignocent, e ab lo elet seràs elet, e ab lo pervers seràs stimat pervertit. Perquè Tu al poble humil salvaràs, e los ulls dels superbos humiliaràs. Que Tu, Senyor, illumines la lum de la mia canela; Déu meu, illumina les mies tenebres. Car en Tu seré delliurat de temptació; hi en lo Déu meu entraré dins lo mur. Ell és Déu; sens màcula és la carrera de Aquell, les sues paraules són examinades per foch, protector és de tots los qui speren en Ell. Com qui és Déu, exceptat lo Senyor? O qui és Déu, exceptat lo Déu nostre? Déu, qui.m ha senyit de virtut, e ha fet sens màcula la mia carrera; ha donat perfecció als meus peus axí com als dels cervos, aposentant a mi sobre les altures; Ell és Aquell qui ensenya les mies mans per a la batalla; e Tu, Senyor, has fortificat los meus braços axí com arch de metall; e has donat a mi protecció de la tua salut, e la tua mà dreta me ha receptat; e finalment la tua disciplina me ha corregit, e la tua disciplina, ella.m ensenyarà. Has examplat los meus passos sots mi; e són stats ferms los meus vestigis.

Perseguiré los meus enemichs, hi ensemps los pendré; no me'n tornaré fins que defallguen. Trocejar-los he e no poran star de peus; cauran davall los meus peus. Hi Tu has-me senyit de virtut per a la batalla, e has fet allenegar e caure

davall mí los qui.s levaven contra mi. E los meus enemichs me has donat de squena, e als qui tenen en oy has destroïts. Reclamaren al Senyor perquè no.y havia qui.ls salvàs; ni Ell los oí. Yo.ls faré menuts axí com a pols davant la faç del vent; axí com a fanch de les places calcigant los secaré. Tu.m delliuraràs de les contradiccions del poble; Tu constituiràs a mi en cap de les gents.

Poble, que no he conegut, me ha servit; en lo oir de la orella ne ha obeït. Los fills stranys me han mentit, los fills stranys se són envellits, e coxejant han declinat de les sues careres. Viu és lo Senyor! E beneyt sia lo Déu meu! E sia exalçat Déu de la mia salut!

Tu, Déu, qui dónes les venjances a mi, e subjugues los pobles sots mi; delliurador meu, dels meus enemichs Tu prens ira. E delliurant-me de aquells qui.s leven contra mi me exalçaràs; e del home inich me delliuraràs. Per ço confessaré a Tu, Senyor, laors e gràcies en totes les nacions, e al teu nom endreçaré los psalms. Magnificant les saluts que ha fet al rey, e la misericòrdia que fa al seu untat David, e a la sement de aquell tant com dure lo setgle. Glòria.

Celi enarrant. Psalmus xviij.

Los cels narren la glòria de Déu, e lo cel stelat denuncia la obra de les sues mans. Lo dia al dia manifesta la paraula, e la nit a la nit denuncia sciència. No són parlaments, ni paraules, dels quals no sien oïdes les veus de aquells. En tota la terra fon scampat lo so de aquells, hi en los fins del circuit de la terra les paraules de aquells. En lo sol ha posat lo seu tabernacle; hi Ell, axí com sposat proceint de seu tàlem. Ab alegria ha saltat com a jagant per a córrer la carrera; del sobiran cel és la sua exida. E lo seu discurs fins a la summitat de aquell; no.y ha algú qui.s amague de la sua calor. La ley del Senyor és sens màcula, convertint les ànimes; lo testimoni del Senyor és feel, administrant sapiència als chiquets. Les justícies del Senyor dretes, alegrants los cors; lo manament del Senyor clar, illuminant los ulls. La temor de Déu santa, durant en lo setgle del setgle; los juhins del Senyor són verdaders, justificats en si mateixs. Dignes de ésser desijats molt sobre or e pedra preciosa; e molt més dolços sobre mel e bresca.

E certament lo teu servent los guarda: en guardar aquells és gran la retribució.

Los peccats, qui.ls entén? Dels meus amagats tu.m neteja; e dels stranys perdona al teu servent. Si a mi no.m hauran senyorejat, lavors yo seré sens màcula, e seré mundat del peccat molt gran. E lavors seran tals les paraules de la mia boca, que plàcien a Tu, e la cogitació del meu cor serà tostemps en lo teu conspecte, Senyor, ajudador meu, e redemptor meu. Glòria al Pare, etc.

Exaudiat te Dominus. Psalmus xviiij.

Accepte la tua oració lo Senyor en lo dia de la tribulació; cobra a tu e guarde a tu lo nom del Déu de Jacob. Trametta auxili a tu del loc sant, e de Sion guardant a tu te assegure. Sia recordant de tot lo que tu has sacrificat, e sia fet gras lo teu sacrifici. Retribueixca a tu segons lo teu cor, e tot lo teu consell conferme. Alegrar-nos hem en lo teu Salvador; hi en lo nom del Déu nostre serem magnificats. Compleixca lo Senyor Déu les tues demandes; ara he conegut que lo Senyor ha salvat lo seu Crist.

Oirà Aquell del seu cel sant, en les potestats angèliches és la salut de la sua mà dreta.

Aquests en los carros, hi aquests en cavalls tenen lur sperança; però nosaltres en lo nom del Déu nostre invocarem.

Ells han enlaçat a si mateixs, e són cayguts, però nosaltres nos som levats, i stam drets. Senyor, salva lo rey, e ou-nos en lo dia que invocarem a Tu. Glòria al Pare.

Domine in virtute tua. Psalmus xx.

Senyor, en la tua virtut se alegrarà lo rey, e sobre la tua saluació se alegra molt fort. Lo desig del seu cor li has complit, e de la voluntat qui per los seus labis splicava no l'as fraudat. Car has-lo prevengut en les benediccions de dolçor; has posat sobre.l seu cap corona de pedra preciosa.

A Tu ha demanat vida, e has-li donat longitud de dies en lo setgle del setgle. Gran és la sua glòria en la tua salvació; glòria e gran bellea posaràs sobre ell. Que tu donaràs aquell en benedicció en lo setgle del setgle; alegraràs aquell en goig ab la tua cara. Que lo rey spera en lo Senyor; hi en la misericòrdia del Altisme no serà mogut. Sia trobada

la tua mà per tots los teus enemichs; la tua mà dreta trobe a tots los qui.t avorriren. Posaràs aquells axí com forn de foch en lo temps que veuran la tua cara: lo Senyor en la sua ira torbarà aquells e devorar-los ha lo foch. Lo fruyt de aquells destroint levaràs de la terra, e la lur sement separaràs dels fills dels hòmens, perque han declinat los lurs mals contra Tu; han cogitat consells los quals no han pogut refermar. Que Tu posaràs a ells d'esquena a la tua cara; entre los teus desemparats ordenaràs la cara de aquells. Sies, Senyor, exalçat en la tua virtut; nosaltres cantarem e psalmejarem les tues virtuts. Glòria, etc.

Deus, Deus meus, respice in me. Psalmus xxj.

Déu, Déu meu, mira en mi, per què m'as desemparat? Luny de la mia salut les paraules de mos peccats. Déu meu, cridaré de dia, e no.m oiràs; e de nit, e no.m serà imputat a follia. Però Tu, Senyor, en lo loch sant habites, laor de Israel. En tu speraren los nostres pares; speraren, e delliurist aquells. A Tu reclamaren, e foren salvats; en Tu speraren, e no són confusos.

Però yo só verme e no home; opprobri dels homes, dejecció del poble. Tots los qui.m miraven me han scarnit; parlaren ab los labis, e mogueren lo cap. Dien: ell ha sperat en lo Senyor, delliure'l; salve'l, que molt lo ama. Mira en mi, sperança mia, que Tu est Aquell que m'has tret del ventre e de les mamelles de la mia mare. En Tu só stat lançat del ventre; del ventre de ma mare. Déu meu est Tu; no.t apartes de mi.

Que la tribulació és molt prop, perquè no.y ha qui.m ajude. Han-me circuït molts vedells; toros grassos me han asetjat.

Han ubert sobre mi la sua boca, axí com a leó rugint e arrapant. Axí só stat buydat com aygua; e dispargits són tots los meus ossos. Fon lo meu cor axí com a cera regalant en mig del meu ventre. Secada fon axí com a test la mia virtut, e la mia lengua fon pegada als meus paladars, e hasme portat en la pols de la mort.

Car circuïren-me molts cans; lo concili dels malignes me posà setge. Foradaren les mies mans e los meus peus, contaren tots los meus ossos. Ells, emperò, consideraren e miraren en mi. Partiren-se les mies vestidures, e sobre la vestidura mia lançaren sort. Mas Tu, Senyor, no hajes allargat lo teu

adjutori de mi; ensemps mira a la mia defensió. O Déu, delliura de la spasa la mia ànima, e de la mà del ca a ella, única mia.

Salva'm de la boca del leó, e dels corns del unicorn delliura la mia humilitat. Contaré lo teu nom a mos germans; en mig de la sglésia loaré a Tu. Los qui temeu al Senyor, loau Aquell; tot lo sement de Jacob, glorificau a Ell. Tema a Ell tot lo sement de Israel, car no ha menyspreat, ni desdenyat la pregària del pobre; ni ha girat la sua cara de mi, e com yo reclamàs a Ell, me ha oït. Davant Tu és la mia laor en la gran sglésia; los meus vots tornaré en lo conspecte dels tements a Ell. Menjaran los pobres, e seran farts; e loaran lo Senyor aquells qui.l cerquen; viuran los lurs cors en lo setgle del setgle. Recordar-se han e convertir-se han al Senyor tots los fins de la terra; e adoraran en lo seu conspecte totes les companyes de les gents; que del Senyor és lo regne hi Ell senyorejarà les gents. Menjaren e adoraren tots los grassos de la terra; en lo seu conspecte cauran tots los qui devallen en la terra. E la mia ànima viurà a Ell; e la mia sement lo servirà. Serà denunciada al Senyor generació sdevenidora; e denunciaran los cels la justícia de Aquell al poble qui naxerà, lo qual ha fet lo Senyor. Glòria al Pare.

Dominus regit me. Psalmus xxij.

Lo Senyor me regeix, e res no.m fallirà: en loch de pastura, allí me ha collocat. Sobre l'aygua de refecció me ha criat, ha convertit la mia ànima. Guiant me ha portat sobre les sendes de justícia, per sguart del seu nom. E per ço, si caminaré en mig de la ombra de la mort, no tembré los mals, que Tu est ab mi. La tua verga, e lo teu bastó, ells me han consolat. Has apparellat en lo meu conspecte la taula, contra aquells qui.m attribulen; has engrassit ab oli lo meu cap; e lo meu càlzer embriagant com és clar e preciós! E la tua misericòrdia me seguirà tots los dies de ma vida; e açò perquè habite en la casa del Senyor, en longitud de dies. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Domini est terra. Psalmus xxiij.

Del Senyor és la terra, e la plenitud de aquella; lo circuit de les terres, e tots los qui habiten en aquell. Perquè Ell, Senyor, sobre les mars ha fundat aquell, e sobre los flums

lo ha dispost. Qui pujarà en lo mont del Senyor? O qui starà en lo seu loch sant? Lo innocent de ses mans e lo qui té lo cor munde, lo qui no ha pres en va la sua ànima, ni ha jurat ab engan a son proïsme. Aquest tal pendrà benedicció del Senyor, e misericòrdia de Déu Salvador seu. Aquesta és la generació de aquells qui.l cerquen, de aquells qui cerquen la cara del Déu de Jacob. Levau en alt les vostres portes, o prínceps, e levau-vos en alt vosaltres, portes eternals, hi entrarà lo rey de glòria. Qui és aquest rey de glòria? Lo Senyor fort e poderós, lo Senyor poderós en la batalla. Levau en alt les vostres portes, o prínceps, e levau-vos en alt vosaltres, portes eternals, hi entrarà lo rey de glòria. Qui és aquest rey de glòria? lo Senyor de les virtuts, Ell és lo rey de glòria. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Ad te, Domine, levavi animam meam. Psalmus xxiiij.

A Tu, Senyor, he levat la mia ànima. Déu meu, en Tu confie; no sia envergonyit. Ni.m scarneixquen los meus enemichs: e certament tots los qui sostenen persecucions per Tu, no seran confusos. Sien confusos tots los qui obren iniquitats, les quals són obres sobres inútils. Mostra'm, Senyor, les tues carreres, i ensenya'm les tues sendes. Endreça'm en la tua veritat, e mostra'm, que Tu est lo meu salvador, e per Tu he sostengut tribulacions tot lo dia.

Recort-te, Senyor, de les tues misericòrdies e de les tues pietats, les quals són del principi del setgle. Dels peccats de la mia joventut, e de les ignoràncies mies no te'n recordes. Segons la tua misericòrdia recorda't de mi Tu, Senyor, per la tua bondat. Dolç e dreturer és lo Senyor; per ço donarà ley en la via als qui delenquexen. Endreçarà los mansuets en lo juhí; monstrarà als suaus les sues carreres. Totes les carreres del Senyor són misericòrdia e veritat als qui cerquen lo seu testament e los testimonis de Aquell. Per glòria del teu nom, Senyor, seràs propici a mi del meu peccat, que certament és gran. Qui és l'ome qui tem al Senyor? Ha-li statuït ley en la via, la qual ley ha elegit. La sua ànima en los béns habitarà, e la sua sement heretarà la terra.

Fermetat és lo Senyor als qui temen a Ell; e ha'ls donat lo seu testament perquè.ls sia manifest. Los meus ulls tostemps stan en lo Senyor, que Ell delliurarà del laç los meus peus. Mira en mi, e hajes mercè de mi, que yo só tot sol e pobre. Les tribulacions del meu cor són multiplicades;

delliura'm de les mies necessitats. Vejes la mia humilitat e lo meu treball, e perdona'm tots los meus peccats. Mira los meus enemichs, car multiplicats són, e de oy inich me han avorrit. Guarda la mia ànima, e delliura'm; no sia envergonyit, car en Tu he sperat. Los innocents e rectes aderiren ab mi, car sostenguí tribulacions per Tu. Delliura, Senyor, a Israel de totes les sues tribulacions. Glòria, etc.

Judica me, Domine. Psalmus xxv.

Jutja'm, Senyor, que yo ab la mia innocència só entrat en aquesta demanda, e sperant en lo Senyor no defalliré. Prova'm, Senyor, e tempta'm; crema los meus renyons e lo meu cor. Que la tua misericòrdia és davant los meus ulls, e yo.m só delitat en la tua veritat. No he segut ab lo concili de vanitat, e no entraré ab aquells qui porten coses iniqües. He avorrit la sglésia dels malignants, e no seuré ab los impiadosos. Lavaré entre los innocents les mies mans, e circuiré lo teu altar, Senyor. Perquè oja la veu, Déu, de laor, e prique totes les tues obres maravelloses.

Senyor, yo he amat la bellea de la tua casa, e lo loch de la habitació de la tua glòria. O Déu, no perdes ab los impiadosos la mia ànima, e ab los hòmens de sanch la vida mia; en les mans dels quals stan les iniquitats, la mà dreta de aquells és plena de donatius. Però yo, Senyor, ab la mia innocència só entrat en aquesta casa; delliura'm e hajes mercè de mi. Lo meu peu certament és stat en lo camí dret; en les sglésies beneiré a Tu, Senyor. Glòria, etc.

Dilluns, segona; matinada.

Dominus illuminacio mea. Psalmus xxvj.

Lo Senyor és la mia lum e la mia salut; a qui tembré? Lo Senyor és protector de la mia vida; de qui tremolaré?

Quand se acosten a mi los qui.m volen noure, perquè menjen les mies carns, los enemichs meus qui.m atribulen, ells són aflaquits e són cayguts. Si contra mi me circuiran tendes, no tembrà lo meu cor. Si contra mi se mourà batalla, en aquest Senyor speraré. Una cosa he demanat al Senyor, aquesta requerré: que dins habite, en la casa del Senyor tots los dies de ma vida. Perquè veja la voluntat del Senyor, e vesite lo seu temple. Perquè Ell me amagà en lo seu tabernacle; en lo dia dels mals cobrint me defené en loch secret del seu tabernacle. En la pedra me exalçà, e ara ha

exalçat lo meu cap sobre los meus enemichs. He circuït, hi he sacrificat en lo seu tabernacle sacrifici de alta veu; cantaré, e diré psalm al Senyor. Ou, Senyor, la mia veu, ab la qual he reclamat a Tu; hajes mercè de mi, e ou-me. A Tu ha parlat lo meu cor, la mia cara a Tu ha cercat; yo, Senyor, la tua cara cercaré. No gires la tua cara de mi; no la abaxes en ira del teu servent. Seràs ajudador meu; no.m desempares ni.m menysprees, Déu salvador meu. Que mon pare e ma mare me han desemparat; però lo Senyor me ha pres e receptat. Constitueix ley a mi, Senyor, en la tua carrera i endreça'm en la senda dreta, per sguard de mos enemichs. E així no.m hauràs liurat a les voluntats de aquells qui.m atribulen, que levaren-se contra mi testimonis inichs, e la iniquitat ha mentit a si matexa. Yo crech veure los béns del Senyor en la terra de aquells qui viuen. Spera lo Senyor, obra virilment, sia confortat lo teu cor, sofrir e comporta lo Senyor en les tribulacions que.t dóna. Glòria.

Ad te, Domine, clamabo.
Psalmus xxvij.

A Tu, Senyor, reclamaré; Déu meu, no calles denegant-me resposta: que si en algun temps callant no.m atorgues lo que demane, seré semblant als qui morint davallen en lo lach. Accepta, Senyor, la veu de la mia oració, quand pregue a Tu, quand alce les mies mans al teu sant temple. Perquè no.m liures ensemps ab los peccadors, ni.m destroeixques ab los qui obren iniquitat; ni ab aquells qui parlen pacíficament ab son proïsme, e tenen malícia en lo lur cor. Retribueix-los, Senyor, segons les sues obres, e segons la nequícia de lurs invencions. Segons les obres de lurs mans retribueix a ells, torna'ls lo guardó que ells han donat als altres. Que no han entès les obres del Senyor, hi per obra de les mans de Aquell; los destroiràs, e no.ls edificaràs. Beneyt sia lo Senyor, que ha acceptat la veu de la mia deprecació. Lo Senyor és lo meu ajudador e lo meu protector; hi en Ell ha sperat lo meu cor, e só ajudat. E ha tornat a florir la mia carn, e de ma voluntat li confessaré laors. Lo Senyor és fortitud del seu poble, i Ell és protector de les salvacions del seu Crist. Salva, Senyor, al teu poble e beneeix la tua heretat; e regeix aquells, e exalça'ls fins a eternament. Glòria.

Afferte Domino.
Psalmus xxviij.

Portau al Senyor, o fills de Déu, portau al Senyor los fills dels moltons. Presentau al Senyor glòria e honor; adorau al Senyor en lo seu sant palau. La veu del Senyor fon sobre les aygües; lo Déu de magestat entonà; lo Senyor fon sobre les moltes aygües. La veu del Senyor fon en virtut; la veu del Senyor en magnificència. La veu del Senyor stellant los cedres, i stellarà lo Senyor los cedres del Líbano; e trocejar-los ha axí com lo vedell criat en lo mont del Líbano: e lo amat de Déu serà axí com lo fill dels unicorns. La veu fon del Senyor qui enterrompé la flama del foch. La veu fon del Senyor qui féu tremolar lo desert e fort mourà lo Senyor lo desert de Cadés. La veu fon del Senyor apparellant los cervos, e manifestarà les spesses hi scures silves; hi en lo seu temple tots cantaran glòria. Lo Senyor fa stendre lo diluvi sobre la terra, e lo Senyor seurà rey eternament. Lo Senyor donarà virtut al seu poble; lo Senyor beneirà lo seu poble en pau. Glòria.

Exaltabo te, Domine. Psalmus xxix.

Exalçaré a Tu, Senyor, que delliurant me has acceptat, ni has alegrat los meus enemichs sobre mi. Senyor Déu meu, a Tu he reclamat, e has-me sanat. Has tret del infern la mia ànima; has-me salvat; que no sia axí com aquells qui devallen en lo lach. Cantau al Senyor los qui sou sants seus; e confessau laors en memòria de la sua santedat. Que la sua ira és breu quand stà indignat, e la sua voluntat és que vixcam. Al vespre habitarà ab nosaltres lo plor, e al matí la alegria. Però yo, Senyor, diguí stant en la abundància mia: no seré mogut eternament. Senyor, per la tua voluntat has donat virtut a la mia bellea. Girist la tua cara de mi, e só fet molt torbat. A Tu, Senyor, reclamaré, e a Tu, Déu meu, pregaré. Quina utilitat és a Tu scampar la mia sanch, quant mort devalle en corrupció? Per ventura confessarà a Tu laors la pols, o denunciarà la tua veritat? Oït ho ha lo Senyor, e ha'm hagut misericòrdia; lo Senyor s'és fet lo meu ajudador. Has-me convertit lo meu plant en goig; e has squinçat lo meu sach que tenia vestit, e has-me circuït de alegria: perquè la mia glòria cante a Tu gràcies, e no sia stimulat de la consciència. Senyor, Déu meu, eternament confessaré a Tu laors. Glòria, etc.

In Te, Domine, speravi. Psalmus xxx.

En Tu, Senyor, he posat la mia sperança; no sia confús eternament; delliura'm en la mia justícia. Enclina a mi la tua orella, cuyta perquè.m delliures. Sies-me en Déu protector, hi en casa de refugi, perquè.m salves: que Tu est la mia fortitud e lo meu refugi; e per honor del teu nom me guiaràs e.m nodriràs. Delliurar-me has del laç aquest que amagadament me havien parat, que Tu est lo meu protector.

En les tues mans acoman lo meu sperit; remut me has, Senyor, Tu qui est Déu de veritat. Tu has avorrit los qui observen vanitats inútilment; però yo en lo Senyor he sperat. Saltaré per goig, e alegrar-m'é en la tua misericòrdia. Que Tu has mirat la mia humilitat, has delliurat de perills urgents la mia ànima. No m'has enclòs en les mans del enemich; has constituït en loch spaciós los meus peus. Hajes mercè de mi, Senyor, que só atribulat; fort torbat és en ira lo meu ull, la mia ànima, e lo meu ventre. Que en dolor defallí la vida mia, e los meus anys en gemech. Debilitada fon en pobretat la mia virtut; e los meus ossos foren torbats. Davant tots mos enemichs só fet opprobri a mos vehins granment, e temor als meus conexents. Aquells qui.m veyen defora fogien de mi donant-ho a oblit axí com aquell qui és mort en lur cor.

Só fet axí com a vexell trencat; e per ço he oït vituperis de molts qui habiten al entorn. Hi en aquest vituperi quand ells se ajustassen ensemps contra mi, decretaren en consell pendre la mia ànima. Però yo, Senyor, en Tu he sperat; diguí: Déu meu est Tu; en les tues mans són les mies sorts. Delliura'm de la mà de mos enemichs, e de aquells qui.m perseguexen. Fes clarejar la tua cara sobre lo teu servent; salva'm en la tua misericòrdia, Senyor, no sia confús, que a Tu he invocat. Sien envergonyits los impiadosos, e sien portats en lo infern; sien fetes mudes les boques enganoses, les quals parlen iniquitat contra.l just, en supèrbia i en abusió. O Senyor, quant és gran la multitud de la tua dolçor, la qual has reservada per aquells qui temen a Tu! Perfectament l'as preparada per aquells qui sperem en Tu, en la presència dels fills dels hòmens. Amagaràs aquells en lo secret de la tua cara, de la gran torbació dels hòmens. Guardant defendràs aquells en lo teu tabernacle de la contradicció de les lengües. Beneyt sia lo Senyor, que maravellosament ha mostrat la sua misericòrdia a mi en la ciutat

tancada e guarnida. Però yo, en excés de la mia pensa, diguí: lançat só de la faç dels teus ulls. Per ço has oït la veu de la mia oració, com yo reclamàs a Tu. Amau al Senyor, tots los sants de Aquell, que lo Senyor requerrà la veritat, e retribuirà abundantment als qui obraran supèrbia. Sia confortat lo vostre cor e obrau virilment, tots los qui sperau en lo Senyor. Glòria, etc.

Beati quorum. Psalmus xxxj.

Benaventurats són aquells dels quals les iniquitats són remeses, e dels quals los peccats són perdonats. Benaventurat és l'ome al qual lo Senyor no li ha guardat lo peccat per a venjança, hi és tal que en la sua pensa no té engan. Totes les forces de la mia ànima són fetes dèbils perquè he celada la mia culpa; en aquest temps cridava tot lo dia per temor de la vergonyosa pena. Que de continu de dia e de nit he temut lo pes e gravitat de la tua potència, pensant la mia calamitat miserable, punchant-me la spina de la consciència. E per ço t'é manifestat lo meu peccat, e les mies injustes obres no he amagades. E diguí: yo confessaré contra mi la mia injustícia al Senyor; e Tu, Senyor, has remès la culpa del meu peccat. Per tal remissió qualsevol qui vulla ésser sant pregarà a Tu en la present vida, que és temps opportú per haver misericòrdia. Que certament los qui stan en lo diluvi de les penes de infern no s'acostaran a la divina misericòrdia.

Tu est lo meu refugi, qui m'as deliurat de la tribulació del meu peccat que.m tenia circuït; alegria mia, delliura'm de aquells qui.m assetgen incitant-me a peccar. Que Tu, Senyor, me has dit; yo.t daré entreteniment; e instroir-t'é en aquesta via per la qual acaminaràs; e tendré sobre tu ferms los ulls de la mia guarda. Donchs, no vullau ésser fets semblants al cavall e al mul seguint les concupiscències, als quals nostre Senyor no ha donat enteniment. E Tu, Senyor, ab cabestre e ab fre de tribulacions constreny a refrena la sensualitat de aquells qui a Tu no s'acosten.

Molts són los flagells e penes que merexen los peccadors; mas aquell qui posa la sua sperança en nostre Senyor, Déu, la sua misericòrdia lo circuirà. Donchs, alegrau-vos en nostre Senyor los justificats, e hajau goig, letícia e exultació; e gloriau-vos en Ell tots los qui teniu recta voluntat. Glòria, etc.

Exultate, justi, in Domino. Psalmus xxxii.

Alegrau-vos, los justs, en lo Senyor; als qui tenen lo cor recte se pertany loar a Déu. Confessau laors al Senyor en la cythara; i en psaltiri de deu cordes cantau a Ell. Cantau-li càntich nou; cantau-li bé en alta veu. Que la paraula del Senyor és recta e totes les sues obres són fundades en fidelitat. Ama misericòrdia e juhí; de la misericòrdia del Senyor és plena la terra. Per la paraula del Senyor són stats en fermetat fundats los cels; e per lo sperit de la sua boca és stada creada tota la virtut e bellea de aquells.

Congregà lo Senyor, axí com dins un odre, les aygües de la mar; posant en los tresors los abisos. Tema al Senyor tota la terra; e per temor d'Ell se moguen tots los qui habiten en lo món. Car dix Ell e totes les coses foren fetes; Ell manà e foren creades. Lo Senyor dissipà lo consell de les gents; e reprovà les cogitacions dels pobles, e reprovà los consells dels prínceps. E lo consell del Senyor stà eternament; les cogitacions del seu cor en generació e generació. Benaventurada és la gent de la qual lo Senyor és lo Déu de aquella; hi és lo poble lo qual Déu ha elet en heretat per a si mateix. Del cel ha mirat lo Senyor; ha vist tots los fills dels hòmens. Del preparat habitacle seu ha mirat sobre tots los qui habiten en la terra.

Ell és Aquell lo qual ha format particularment los coratges de aquells; lo qual entén totes les obres de aquells. No és salvat lo rey per molta potència, e lo gigant no serà salvat en la multitud de la sua virtut. Engan pren aquell qui en lo cavall spera la salut; en la abundància de la virtut de Aquell no serà salvat. Atteneu, que los ulls del Senyor aguarden sobre aquells qui.l temem: i en aquells miren qui speren sobre la misericòrdia de aquell. Perquè delliure de mort les ànimes de aquells: hi done a menjar a aquells en lo temps de la fam. La nostra ànima sosté pacientment al Senyor, perquè Ell és ajudador e protector nostre. Que lo nostre poder se alegrarà en Ell, hi en lo nom sant de Aquell havem sperat. Sia feta, Senyor, la tua misericòrdia sobre nós, axí com havem sperat en Tu. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit.

Benedicam Dominum in omni tempore.
Psalmus xxxiii.

Beneiré al Senyor en qualsevol temps; e la laor de Aquell serà tostemps en la mia boca. En la laor del Senyor serà loada la mia ànima: ojen-ho los mansuets, e alegren-se. Magnificau lo Senyor ab mi ensemps, exalcem lo seu nom en la matexa laor. Diligentment he cercat lo Senyor, e ha'm oït; e ha'm delliurat de totes les mies tribulacions. Acostau-vos a Ell, e sou illuminats; e les vostres cares no seran confuses. Aquest pobre ha reclamat e lo Senyor lo ha oït, ha'l salvat de totes les sues tribulacions. L'àngel del Senyor tramet socors al entorn de aquells qui.l temen, e delliurarà aquells. Gustau, e mirau què suau és lo Senyor; benaventurat és lo home qui spera en Aquell. Temeu lo Senyor tots los sants de Aquell, que no troba inòpia aquells qui temen a Ell.

Los richs tingueren fretura, e famejaren; però aquells qui cerquen al Senyor no seran minves de tot bé. Veniu, fills, ohiu; ensenyar-vos he tembre a Déu. Qui és l'ome qui ama la vida, e vol veure los seus dies bons? Guarda la tua lengua de mal, e los teus labis no parlen engan. Aparta't del mal, e fes bé; cerca la pau, e segueix aquella. Los ulls del Senyor stan sobre los justs, e les sues orelles attentes en les pregàries de aquells. Emperò, la cara del Senyor, irada, stà sobre los qui fan mals, per què destroeixca de la terra la memòria de aquells. Reclamaren los justs, e lo Senyor oí aquells; e delliurà'ls de totes les lurs tribulacions. Prop stà lo Senyor d'aquells qui de cor són atribulats, e als humils de sperit salvarà. Moltes són les tribulacions dels justs; e de totes aquestes los delliurarà lo Senyor. Guarda lo Senyor tots los ossos de aquells; e hu dels dits ossos no serà trencat La mort dels peccadors serà pèssima; e los qui han avorrit lo just greument peccaran Rembrà lo Senyor les ànimes dels seus servents, e no peccaran finalment tots los qui speren en Ell. Glòria.

Iudica, Domine, nocentes me. Psalmus xxxiiij.

Jutja, Senyor, aquells qui.m nohen; venç aquells qui.m impugnen. Abraça armes hi scut, e leva't en socors meu. Tira la spasa contra aquells qui.m perseguexen e fes tanqua al encontre de aquells; digues a la mia ànima: Yo só la tua salut. Sien confusos e hajen vergonya los qui cerquen la mia

ànima; tornen atràs e sien confusos aquells qui cogiten fer males obres. Sien fets axí com a pols davant la faç del vent, hi strenga'ls l'àngel del Senyor. Sien fetes les carreres de aquells tenebres e allenegall; e l'àngel del Senyor los persegueixca. Perquè sens causa amagadament me han parat la mort, que és lo seu laç, inútilment e vana vituperaren la mia ànima.

Vinga en ell lo laç que ignora, e la parança que amagadament ha parada lo prenga, hi en lo mateix laç cayga. La mia ànima, emperò, se alegrarà en lo Senyor, e delitar-se ha sobre lo seu Salvador. Tots los meus ossos diran: o Senyor, qui és semblant a Tu? Delliurant lo miserable de la mà dels més forts que ell, e al freturós e pobre de aquells qui.l robaven. Levaren-se los testimonis inichs, e interrogaren-me de les coses que ignorava. Retribuhien-me mals per béns, procuraven sterilitat a la mia ànima. Però yo, com ells vers mi se indignassen, vestia'm de cilici; yo humiliava en dejuni la mia ànima, e la mia oració serà convertida en lo meu si.

Axí com si fos parent, e axí com si fos jermà nostre me alegrava del seu bé; e axí com lo qui plora hi és contristat del seu mal yo era humiliat. Hi ells se alegraren contra mi, e ajustaren-se; grans flagells foren congregats sobre mi, e yo.u ignorí. Ells foren dissipats, e no hagueren compuncció de consciència, ells me temptaren, e ab scarn me burlaren; cruxien sobre mi les sues dents. O Senyor, e quand hi giraràs los ulls? Restitueix la mia ànima en seguretat defensant-la de lur malícia e guardant a ella, única mia, dels leons. Confessaré a Tu laors en la gran sglésia; hi en lo poble de gravitat te loaré. No s'alegren sobre mi aquells qui iniquament me són adversaris, los quals de grat e sens causa me han avorrit, e ab los ulls entre si ho senyalaven. Que ab mi de cert pacíficament parlaven; hi en la ira cuberta segons lo costum dels hòmens terrenals, parlant cogitaven engans. Ampliaren sobre mi la sua boca; cridaren veus de gran alegria dient: los nostres ulls han vist lo que desijaven. Tu, Senyor, ho has vist, no.u dissimules; Senyor, no t'apartes de mi. Leva't hi entén en lo meu juhí; Déu meu e Senyor meu, en la causa mia jutja a mi segons la tua justícia, Senyor, Déu meu, e no se alegren sobre mi. No diguen en los cors: veus de gran alegria té la nostra ànima; ni diguen: nosaltres lo havem devorat. Sien envergonyits hi ensemps hagen temor de les penes los qui se alegren de mos mals. Sien vestits

de confusió e de reverencial temor los qui parlen malignes coses sobre mi. Hagen alegria e goig los qui volen la mia justícia; e los qui volen la pau del seu servent diguen: tostemps sia magnificat lo Senyor.

E la mia lengua contemplarà la tua justícia, e tot lo dia la tua laor. Glòria al Pare.

Dixit injustus. Psalmus xxxv.

Dix lo injust e delliberà en si maneix de peccar: e açò féu perquè no.y ha temor de Déu davant los seus ulls. Que ab engan ha obrat en lo conspecte de Déu, perquè sia trobada la sua iniquitat en oy de Déu.

Les paraules de la sua boca són iniquitat, hi engan; no volgué saber per a poder ben obrar. En lo seu lit ymaginà iniquitat; stigué prompte a tota mala carrera, i en cert no avorrí malícia. Senyor, en lo cel és la tua misericòrdia, e la tua veritat fins als núvols. La tua justícia és axí com los monts de Déu; los teus juhins són molt gran abís. Los hòmens e los juments salvaràs, Senyor, o Déu, com has multiplicat la tua misericòrdia, però los fills dels hòmens en la cuberta de les tues ales speraran. Seran embriagats de la abundància de la tua cara, e del torrent del teu delit los daràs a beure; que en Tu és la font de vida, hi en la tua lum veurem la lum. Demostra hi stén la tua misericòrdia a aquells qui sedejant te desigen, e la justícia aquells qui són de cor recte. No attenga a mi lo peu de supèrbia, e la mà del peccador no.m moga de mon loch. Allí caygueren los qui obren iniquitat; foren lançats defora e no.s pogueren tenir. Glòria, etc.

Noli emulari. Psalmus xxxvj.

No.t vulles indignar mirant la prosperitat dels hòmens mals, ni tingues amor als béns dels qui obren iniquitat; que secar-se han cuytadament com a fe, axí com herbes de ort tantost cauran. Spera en lo Senyor, e fes bondat; e habita en la terra, e seràs paixcut en les riquees de aquella. Delita't en lo Senyor, e donar-te ha les demandes del teu cor. Descobre al Senyor la tua carrera, hi spera en Ell, hi Ell farà lo que desiges. E traurà de fora axí com a la lum la tua justícia, e lo teu juhí axí com lo mig dia. Sies, donchs, subjecte al Senyor e a Ell supplica. No.t vulles indignar en aquell qui és prosperat en la sua via, hi és home qui fa injustes obres.

Dexa't de tal indignació, e desempara la furor; no.t vulles indignar de tals prosperitats que vingues a ésser maligne.

Que aquells qui són malignes seran lançats fora.ls términs de la terra; e los qui sostenen lo Senyor en tribulacions, ells heretaran la terra. Hi encara, si un poch speres, lo peccador no serà; e cerquaràs lo seu loch, e no.l trobaràs. Però los mensuets heretaran la terra, e delitar-se han en la multitud de la pau. Aguaytarà lo pecador al just, e cruxirà sobre ell les sues dents. Però lo Senyor lo scarnirà, perquè mira que vendrà lo dia de la sua destrucció. Lo coltell han tirat de la bahina los peccadors, collaren lo seu arch, perquè enganen al pobre e al miserable, e trocegen los qui són de cor recte. Lo colltell de aquells entre en los lurs cors, e l'arch de aquells sia fet troços. Millor és lo poch al just, lo qual poch sobrepuja les moltes riquees dels peccadors; que los braços dels peccadors seran trocejats, però lo Senyor referma los justs. Ha conegut lo Senyor los dies dels qui són sens màcula, e la lur heretat serà eternament.

No seran confusos en lo temps mal, i en los dies de la fam seran abundats, que los peccadors perran. Los enemichs del Senyor tantost com seran honrats i exalçats, decaents axí com a fum defalliran. Pendrà préstech lo peccador, e no.l tornarà, però lo just és misericordiós e donarà; que los beneïnts a Déu heretaran la terra, e los malaïnts a Ell del tot perran.

En lo sguard e conspecte del Senyor los passos de l'home just seran endreçats; hi ell amarà la via del Senyor. Quand caurà, no serà trocejat irreparablement, que lo Senyor posarà sots ell la sua mà. Jove só stat, e certament me só envellit; e no he vist lo home just desemparat, ni la sement de aquell acaptant pa. Tot lo dia presta e fa obres de misericòrdia; e la sement de aquell serà en benedicció.

Aparta't del mal, e fes bé, e habita ab lo Senyor en lo setgle del setgle; que lo Senyor ama juhí, e no desempara los seus sants; los quals eternament seran conservats. Los injusts seran punits, e la sement dels impiadosos perrà. Emperò, los justs heretaran la terra, e habitaran sobre ella en lo setgle del setgle. La boca del just contemplarà sapiència, e la sua lengua parlarà juhí. La ley del seu Déu serà en lo cor de aquell, e los passos de aquell staran ferms e no allenegaran. Aguayta lo peccador al just; e cerca com la matarà.

Però lo Senyor no.l dexarà en les mans del peccador, ni.l damnarà com li farà juhí.

Spera al Senyor, e guarda la sua via; i exalçar-te ha perquè posseeixques per heretat la terra; quand perran los peccadors, veuràs-ho tu. Yo viu lo impiadós sobre los altres exalçat, e levat en alt axí com los cedres del Líbano. E torní a passar per ell; attén, que ja no era; e cerquí.l, e no fon trobat lo seu loch. Guarda ignocència, e mira equitat, que tals coses romanen a l'home pacífic. Però los injusts totalment perran; e totes les coses que restaran dels impiadosos morran. Però la salut dels justs ve del Senyor; hi és protector de aquells en lo temps de la tribulació. E ajudar-los ha lo Senyor, e delliurar-los ha; e defendrà'ls dels peccadors, e salvar-los ha perquè han sperat en Ell. Glòria al Pare.

Domine, ne in furore. Psalmus xxxvii.

Senyor, argüint no.m puneixques ab la rigor de la tua justícia, ne ab la tua indignació reprenent me condamnes; que les sagetes de les tues justes menaces tinch ficades en lo meu cor, pensant que has fermat lo teu prepòsit en la mia punició.

No roman sanitat en lo meu cors, havent sguard a la tua justa ira; los meus ossos tremolant no tenen pau, pensant la gravitat de mos peccats; que les mies iniquitats han pujat sobre.l meu cap, e axí com una càrrega pesada tenen lur pes sobre mi.

Podrides e corrompudes són les nafres de les mies culpes, per causa de la mia follia. Só fet miserable per lo peccat e totalment dejecte; e axí, trist e desolat tot lo dia, entrava dins lo secret de la mia consciència. Que los meus loms e la mia pensa stà plena de illussions, no tinch sanitat en la mia persona. Affligit só e molt dejecte, e cridava rugallós per los gemechs del meu cor. Senyor, Tu sabs tot lo que yo desige, e la causa dels meus gemechs a Tu no és amagada. La mia voluntat e pensa stà dins mi torbada, ha'm desemparat la mia virtut, e la lum dels meus ulls, la qual ja no és ab mi. Los amichs meus e parents units se acostaren contra mi, e stigueren ferms en prepòsit de damnificar-me; e aquells qui acostumaven star-me de prop, me stigueren luny, e los qui.m volien tolre la vida ab gran ímpetu hi sforç hi treballaven. A aquells qui cercaven per applicar-me culpes, parlaven contra mi coses falses e vanes, e tot lo dia ymaginaven

engans. E yo, axí como si fos sort, no u ohia; e axí com si fos mut, no obria la mia boca. E axí fuy semblant a home qui no s'ou, ne té en la sua boca respostes e increpacions contra aquells qui de fals lo enculpen. E açò, Senyor, yo comportava perquè en Tu era la mia sperança; Tu m'oiràs, Senyor Déu meu. Que yo t'é supplicat que.ls enemichs de mi no s'alegren en algun temps; los quals quand veyen que.ls meus peus no staven ferms, han parlat sobre mi grans e superbes menaces. Ou-me, Senyor, que yo só apparellat acceptar qualsevol punició que Tu.m dones, e la dolor del meu peccat stà tostemps present al meu cor. Que yo.t confessaré la mia iniquitat, e cogitaré quina smena poré fer de mon peccat. E los meus enemichs viuen, e prosperats stan ferms sobre mi, e multipliquen aquells qui iniquament me tenen oy. Aquells qui tornen mal per bé perseguint me scarnien, perquè seguia lo camí de la virtut. Donchs no.m desempares, Senyor, Déu meu; ne.t lunyes de mi. Entén en lo adjutori meu, Senyor, Déu de la mia salut. Glòria.

Dimarts, tercera; matinada.

Dixi: custodiam vias meas. Psalmus xxxviii.

Yo preposí e diguí: guardaré les mies vies, tant que no peque en la mia lengua. E com lo peccador stigués ferm contra mi, posí guarda a la mia boca, fiu-me mut, e fuy humiliat, e callí de aquelles coses bones que podia parlar; e la mia dolor fon renovada. Lo meu cor tot se inflamà dins mi; hi en la mia cogitació se encendrà lo foch. Yo parlí en la mia lengua: Senyor, manifesta'm la mia fi, e lo nombre dels meus dies, lo qual té terme, perquè sàpia què és lo que.m fall. Attén, que sots mesura de brevitat has posat los meus dies, e lo meu ésser axí com a norrès és en lo teu sguard. Emperò, qualsevol home vivint en aquesta present vida és total vanitat.

Però en una ymatge e semblança lo home passa aquesta present vida; e per ço debades per solicitud se torba: ajusta tresors e ignora per a qui.ls ajusta. E donchs de present, quina és la mia sperança: és altra sinó lo Senyor? E los meus béns e substància en lo teu poder són. Delliura'm de totes les mies iniquitats; has-me donat en opprobri al foll. Fiu-me mut e no obrí la mia boca, que pensí que Tu permeties-me fos fet tal opprobri; leva de mi les tues persecucions. Yo defallí en les persecucions per la fortitud de la tua

potència, però Tu, Senyor, has castigat l'ome per la iniquitat. E has fet defallir la sua ànima axí com aranya: emperò en va se torba qualsevol home en la solicitud de les coses temporals. Accepta, Senyor, la mia oració e la mia pregària; e percep ab les orelles les mies làgremes.

No.m calles la resposta, que stranger só yo en lo teu conspecte, e peregrí axí com tots los meus pares. Remet-me, Senyor, les mies culpes perquè.m refresque ans que me'n vaja, e de aquí avant no seré per a poder merèxer. Glòria.

Expectans, expectavi Dominum. Psalmus xxxix.

Sperant, he sperat lo Senyor, e ha entès en mi complint ma sperança. E ha oït les mies pregàries, e ha'm delliurat del lach de la misèria e del fanch de les feces. E ha'm fermat sobre pedra los meus peus, e ha endreçat los meus passos. E ha posat dins la mia boca un càntich novell, cançó acceptable al Déu meu. Veuran-ho molts e hauran temor, e speraran en lo Senyor.

Benaventurat és l'ome del qual lo nom del Senyor és la sua sperança, e no s'és girat a mirar vanitats e falses follies. Moltes són stades les meravelles que Tu, Senyor Déu meu, has fetes; i en les tues cogitacions no y ha algú que a Tu sia semblant. Yo u he denunciat e parlat, e són multiplicats sobrenombre los qui m'han cregut. Los sacrificis de animals e les altres offertes no has volgut; però has donat perfecció a les mies orelles en ésser-te obedient.

Lo sacrifici que tot se cremava, en lo sacrifici que per lo peccat se offeria, no.ls has demanat; lavors diguí yo: attén, que yo vinch per offerir a Tu accepte sacrifici. En lo cap del libre de la tua predestinació és scrit de mi, perquè yo complís la tua voluntat. Déu meu, yo u he volgut, e la tua ley tinch en mig del meu cor. He denunciat la tua justícia en la gran sglésia, attén, que no vedaré als meus labis que no la denuncien; açò, Senyor, Tu ho has sabut. No amaguí la tua justícia dins lo meu cor; la tua veritat e la tua salut he parlat; no he amagat la tua misericòrdia en la tua veritat que no la haja publicada en les grans congregacions. Emperò Tu, Senyor, no lunyes de mi les tues misericòrdies; la misericòrdia tua e la veritat tua tostemps me han tengut en protecció.

Que circuït me han mals dels quals no.s troba lo nombre; han-me comprès les mies iniquitats, e no poguí tant que.m

pogués veure. Foren multiplicades més que.ls cabells del meu cap e lo meu cor me desemparà. Plàcia a Tu, Senyor, que.m delliures; Senyor, mira en ajudar-me. Sien confusos e hagen ensemps temor los qui cerquen la mia ànima, perquè la'm leven. Sien tornats atràs e hagen temor, los qui volen fer males obres. Porten tantost en si la sua confusió, aquells qui per scarn me dien paraules de alegria. Hagen letícia e alegren-se sobre les tues gràcies tots los qui a Tu cerquen, e diguen aquells qui amen lo teu salvador: sia magnificat lo Senyor tostemps. Però yo, Senyor, mendicant só e probre; lo Senyor és solícit de mi. Tu est ajudador meu e protector meu; Déu meu, no hages volgut tardar en ajudar-me. Glòria.

Beatus qui intelligit. Psalmus xxxx.

Benaventurat és aquell qui entén sobre lo freturós e lo pobre: en lo dia mal lo delliurarà lo Senyor. Lo Senyor lo conserve, e li done vida, el faça benaventurat en la terra, e no.l liure a la voluntat de sos enemichs. Lo Senyor li porte socors sobre lo lit de la sua dolor; o Senyor, tot lo seu lit que tenia en la sua malaltia li has girat e alçat, que ja no l'ha menester. Yo diguí: Senyor, hages mercè de mi; sana la mia ànima, que jo he peccat contra Tu.

Los meus enemichs digueren males coses a mi e digueren: quand morrà e perrà lo nom de aquell? E si algú d'ells entrava perquè miràs lo que yo feya, lo seu cor parlava coses vanes e ajustava iniquitat a si mateix. Exia aprés defora e parlava en açò mateix. Contra mi en secret parlaven mal tots mos enemichs; contra mi cogitaven mals que executassen en mi.

Decret e paraula iniqua constituïren contra mi: serà axí que per açò lo qui dorm en lo sepulcre no ajustarà als altres misteris que resucite? E certament lo home que ab mi habitava pacíficament, en qui yo sperava, lo qual menjava de la mia vianda, executa sobre mi magnífica tració.

Però Tu, Senyor, hages mercè de mi, e resucita'm; e donar-los he la retribució que merexen. En açò he conegut que Tu me has amat: que no se alegrarà lo meu enemich sobre mi. Però Tu has pres acceptat a mi per la innocència mia; e has confermat eternament en lo teu conspecte. Lo Senyor Déu de Israel sia beneyt del principi del setgle, e tant

com dure lo setgle. Sia fet, sia fet. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit.

Quemadmodum desiderat. Psalmus xxxxi.

Axí com lo cervo desitja attènyer a les fonts de les aygües, axí desija la mia ànima attènyer a Tu, Senyor. Ha sedejat la mia ànima a Déu, font viva; quand hi plegaré e apparré davant la faç de Déu? Les mies làgremes me foren vianda de dia e de nit, quand me dien per scarn cada dia: on és lo teu Déu? Aquests opprobris recordí, e pensant dins mi buydí hi scampí la mia ànima e mon desig davant Déu; que yo passaré en lo loch de l'admirable tabernacle, fins a la casa de Déu, en la qual entraré ab veu de alegria e de confessió de les divinals gràcies, semblant a so de convit. Donchs, ànima mia, per què stàs trista? E per què fort me torbes? Spera en Déu, que encara confessaré a Ell laors e gràcies, dient-li salvador de la mia cara e Déu meu: en sguard meu la mia ànima és molt torbada; per ço seré recordant de Tu de la terra del Jordà, e del mont Hermon ab tot que sia chich.

Un abís de tribulacions ne invoca un altre, semblant a veu de moltes aygües e trons quand les finestres del cel stan ubertes.

Totes les tues altes tempestats, e les tues ones passaren sobre mi. Lo Senyor manà que fes obres de la sua misericòrdia en lo dia, e que digués lo seu càntich en la nit; e per ço dins mi endrece yo la oració al Déu de la mia vida. Diré yo a Déu: Tu est lo meu susceptor; donchs, per què has oblidat a mi? E per què passege molt trist en lo temps que m'afflegeix lo enemich?

Quand tots ensemps foren trencats los meus ossos, lavors me vituperaren los qui m'atribulen, qui són los meus enemichs, quand me dien cascun dia: hon és lo teu Déu, que.t delliure? Per què stàs trista, la mia ànima? E per què fort me torbes? Spera en Déu, que encara confessaré a Ell laors e gràcies e li diré que és salvador de la mia cara e Déu meu. Glòria al Pare, etc.

Judica me, Deus. Psalmus xxxxii.

Jutja a mi Tu, Déu, e separa la mia causa de la gent no santa, delliura'm de l'home inich e enganós. Que Tu, Déu,

est fortitud mia, per què m'has foragitat? E per què vaig trist sinó perquè m'afflegeix lo enemich?

Tramet la tua lum e tua veritat; ells me guiaran, em portaran en lo teu mont sant, hi en los teus tabernacles. Hi entraré a l'altar de Déu, a Déu qui alegra la mia joventut. Confessaré a Tu laors e gràcies, Déu, Déu meu, cantant ab la cítara. Donchs ànima mia, per què stàs trista? E per fort me torbes?

Spera en Déu, que encara confessaré a Ell laors e gràcies, dient-li salvador de la mia cara e Déu meu. Glòria al Pare.

Deus, auribus nostris audivimus.
Psalmus xxxxiij.

O Déu, ab les nostres orelles haven oït, nostres pares han denunciat a nosaltres la obra que has obrat en los dies de aquells, hi en los dies antichs. La tua mà destroí los gentils, e plantist, hi a ells, affligint los pobles els foragitist. E posseïren los dits pares nostres en potència de coltell la terra, e lo lur braç no.ls salvà; mas la tua mà dreta e lo teu braç, e la illuminació de la tua faç, que est-te complagut en amar aquells. Tu est aquell mateix rey meu e Déu meu, qui tramets les saluts a Jacob. En Tu ventarem com a palla los nostres enemichs ab potència tua, hi en lo teu nom menysprearem los qui.s leven contra nosaltres. Certament no posaré sperança en lo meu arch, e lo coltell meu no.m salvarà; En cert Tu.ns has delliurat de aquells qui.ns affligien, e als qui.ns tenien en oy has confusos. En Déu serem loats tostemps; hi en lo teu nom confessarem laors e gràcies en lo setgle. Però ara de present nos has foragitats e has-nos confusos; e no exiràs ab nosaltres en les nostres batalles. Has permès que hajam girat les spatles a nostres enemichs; e aquells qui.ns tenien en oy arrapaven nostres béns per a si. Has-nos liurat axí com a ovelles que les maten per a vianda; has-nos spargits en los gentils. Has permès que.l teu poble sia venut sens preu; e no y hagué multitud en les vendes de aquells per a comprar-los. Has-nos posat per opprobri als pobles veïns nostres, per menyspreu hi scarn als qui stan al entorn de nosaltres.

Has-nos posat per exemple e similitud de adversitat als gentils, e als pobles que per scarn mogueren lo cap. Tot lo dia la mia vergonya és contra mi, e la confusió de la mia cara me té cubert: e açò per la veu del qui.ns vitupera, e.ns

incrimina, e per la cara del enemich e del qui.ns persegueix. Totes aquestes affliccions són vengudes sobre nosaltres; e no.ns som oblidats de Tu, e no havem obrat iniquament en lo teu testament. E no és tornat atràs lo nostre cor; e has permès torçre les nostres sendes de la tua carrera; has-nos humiliat en lo loch de afflicció, e la ombra de la mort nos ha cubert. Si havem oblidat lo nom del nostre Déu, e si havem steses les nostres mans a Déu strany, no serà axí que Déu no requirà aquestes coses? Ell certament coneix los lochs secrets del cor. Que per amor de Tu som condemnats a mort cada dia; som stimats axí com a ovelles que les tenen per a matar.

Leva't, Senyor; perquè dorms fort? Leva't e no.ns foragites finalment. Per què.ns gires la tua cara? Oblides-te de la nostra misèria e de la nostra tribulació? Què humiliada e dejecta és en la pols de la terra la vida nostra; pegat és en terra lo nostre ventre. Leva't, Senyor, ajuda'ns, e redemeix-nos per honor del teu nom. Glòria al Pare.

Eructavit cor meum. Psalmus xxxxiiij.

Lo meu cor embriagat de la glòria del secret seu ha vomitat e denunciat bona paraula; dich yo les mies obres al rey.

La mia lengua és ploma de scrivà cuytadament scrivint. Gentil és en figura sobre tots los fills dels hòmens, abundantment és stada donada gràcia en los teus labis; per ço te ha beneït Déu eternament.

O potentíssim, sies senyit del teu coltell sobre la tua cuxa. Per la tua gentilea e per la tua bellea endreça lo teu intent, pròsperament proceeix, e regna. Per la veritat, e mansuetud, e justícia; e guiarà a Tu maravellosament la tua mà dreta. Les tues sagetes agudes penetraran los cors dels enemichs de Tu, rey, e los pobles cauran sots Tu. La tua cadira, o Déu, stà en lo setgle del setgle: e la verga del teu regne és verga de rectitud e justícia. Has amat la justícia, e has avorrit la iniquitat; per ço te ha untat Déu, lo qual és Déu teu, de oli de letícia, sobre totes les intellectuals creatures. Dels teus vestiments degotaran myrra, e càssia, e gomes aromàtiques, que seran buydades de vexells de vori; ab les quals delitaran a tu les filles dels reys que les portaran per untar a tu per honor tua.

Stigué la reyna a la dreta part tua en vestidura de or, circuïda de diverses colors e pintures. Ojes, filla, e mira,

e inclina la tua orella; e oblida lo teu poble, e la casa de ton pare. E disijarà lo rey la tua bellea, que Ell és lo Senyor Déu teu, a Ell adoraran.

E les donzelles de la ciutat de Tyro ab presents lo adoraran; e la tua cara supplicaran tots los richs del poble. Tota la sua glòria de la filla del rey és en les parts interiors, e a la part de fora en fresos de or, tota cuberta de diverses broderies. Seran portades les vèrgens al rey seguints a ella, les parents sues seran presentades a Tu.

Seran presentades en goig hi en alegria, seran portades en lo temple del rey. En loch dels teus pares són nats a tu fills; constituir-los has prínceps sobre tota la terra.

Seran recordats del teu nom, Senyor, en tota generació e generació. Per ço los pobles confessaran a Tu laors e gràcies eternament, hi en lo setgle del setgle. Glòria.

Deus noster refugium. Psalmus xxxxv.

Déu és lo nostre refugi e virtut; ajudador en les tribulacions les quals molt nos han trobat. Per ço no haurem temor quand se torbarà la terra, e seran transportats los monts en lo cor de la mar.

Donaren so, e torbaren-se les aygües per la transportació dels dits monts; foren molt torbades les muntanyes per la fortitud de Ell, Déu. La gran abundància de la aygua del riu alegra la ciutat de Déu: ha santificat lo Altisme lo seu Tabernacle. Déu és en lo mig de la dita ciutat, e per ço no serà moguda; ajudar-li ha Déu de matí en l'alba. Molt són torbades les gents, e abaxats són los regnes; entonà la sua veu, e fon moguda la terra. Lo Senyor de les virtuts és ab nosaltres; lo nostre susceptor, Déu de Jacob.

Veniu e mirau les obres del Senyor, les quals obres són senyals e prodigis que ha posat sobre la terra, delliurant-la de guerres fins als derrers térmens de aquella.

Smenuarà lo arch, e del tot trencarà les armes, e los scuts cremarà al foch. Reposau, e mirau que yo só Déu: seré exalçat en los gentils, e seré exalçat en la terra.

Lo Senyor de virtuts és ab nosaltres; susceptor nostre, Déu de Jacob. Glòria, etc.

Omnes gentes, plaudite. Psalmus xxxxvj.

Totes les gents, tocau palmes; per alegria e ab gran goig cantau a Déu ab veu de exultació: que lo Senyor és excels e de gran terror, rey gran sobre tota la terra.

Ha subjugat los pobles a nosaltres, e los gentils sots los peus nostres. Ha elet en nosaltres la sua heretat: la bellea de Jacob la qual ha molt amada. Puja-se'n Déu ab gran alegria, e lo Senyor ab veu de trompetes.

Cantau al Déu nostre laors e gràcies, cantau; cantau al rey nostre, cantau; que Déu és rey de tota la terra, cantau discretament.

Regnarà Déu sobre les gents; Déu seu sobre la sua santa cadira. Los prínceps dels pobles són congregats ab lo Déu de Abraam, que los qui.ls nomenen déus forts de la terra granment se són elevats. Glòria.

Magnus Dominus et laudabilis. Psalmus xlvij.

Gran és lo Senyor e digne de ésser molt loat, en la ciutat d'Ell, qui és nostre Déu, en lo seu Sant Mont. La qual ciutat del gran rey és fundada en alegria a tota la terra; e lo mont de Sion li té los costats a la part de la tremontana. Lo Senyor serà conegut en les cases de aquella. Quand la relevarà e la acceptarà. Atteneu, que los reys de la terra són congregats, hi en unitat vingueren ensemps. Ells, mirant axí coses maravelloses, són-se maravellats, foren molt torbats, foren alterats, trèmolament los ha comprès; allí foren dolors axí com de dona que va de part: en sperit de ira molt fort trocejaràs les naus de Tharsis. Axí com ho havem oït, axí ho havem vist en la ciutat del Senyor de virtuts, en la ciutat del Déu nostre. Déu ha fundat aquella eternament. Havem rebut, o Déu, la tua misericòrdia en mig del teu temple. Segons lo teu nom, Senyor, axí és la laor tua en los derrers térmens de la terra. De justícia és plena la tua mà dreta. Alegre's lo mont de Sion, e salten per alegria les filles de Judà, per los teus juhins, Senyor. Circuhiu la muntanya de Sion, e abraçau aquella; recontau-ho en les torres de aquella. Posau los vostres cors en la virtut de aquella, e distribuhiu e ordenau les cases de aquella, perquè.u reconteu en l'altra generació. Que aquest és lo Déu nostre eternament, hi en lo setgle del setgle, Ell nos regirà en los setgles. Glòria.

Audite hec, omnes gentes. Psalmus xlviij.

Ohiu aquestes coses, totes les gents; percebeu ab les orelles, tots los qui habitau en lo món: qualsevol fills de la terra e fills dels hòmens, ensemps a tots parle, e lo rich e lo pobre, ohiu tots. La mia boca parlarà sapiència, e la

cogitació del meu cor prudència. Enclinaré a la paràbola la mia orella; declararé ab lo psaltiri la mia preposició. Per què hauré temor en lo mal dia? La iniquitat del meu taló me circuirà. Tembran aquells qui confien en la virtut sua, es glorien en la multitud de les sues riquees. En aquell dia lo germà no redemeix lo germà; donchs lo home catiu, com rembrà si mateix, no donarà a Déu oferta ab què puga ésser placat, ni li donarà lo preu de redempció de la sua ànima. Soferrà treball eternament; e viurà encara per tostemps. No considerarà la mort del jorn del juhí, quand veurà en aquest món morir los savis. Però lo indiscret e lo foll ensemps perran; e dexaran als stranys les sues riquees; e los lurs sepulcres per cases sues eternament.

Dexaran lo lurs tabernacles de generació en generació; han fet cridar los lurs noms en les sues terres. E açò farà perquè ell, home, com fos constituït en honor, no.u entés. E axí és comparat a les bèsties ignorants, hi és semblant a aquelles.

Aquesta és la via de aquests la qual és scàndel per a ells; e aprés en la sua boca se complauran, loant-se del que han fet.

Axí com a ovelles portades a la mort són posats en infern: la mort los devorarà. E los justs senyorejaran aquells en lo matí del juhí; e lo socors que speraven de la lur glòria se envellirà e defallirà en infern. Emperò Déu delliurarà la mia ànima de la potestat de infern, quand Ell, Déu me n'haurà pres e acceptat. Doncs no.t spantaràs com serà fet rich l'ome, e com serà multiplicada la glòria de la sua casa; lo qual, com se morrà, no se'n portarà alguna de aquestes coses, ni devallarà ab ell a l'infern la sua glòria. Que la sua ànima en la vida present de aquest món haurà benediccions de aquells qui.l lagotejaran, hi ell te atorgarà que axí és com li faràs algun servey. Entrarà en lo infern fins a les generacions de sos antecessors; no veurà lum eternament. Açò li seguirà per ço que ell, home, com fos constituït en honor, no.u ha volgut entendre. E axí és comparat a les bèsties ignorants, hi és semblant a aquelles. Glòria.

Deus deorum, Dominus. Psalmus xlix.

Déu, Senyor dels qui.s nomenen déus, ha parlat, e ha convocat la terra. E ha-la cridada de l'orient fins a ponent. De Sion se monstrarà la gentilea de la sua bellea: Déu vendrà

manifestament; lo qual és Déu nostre, e no callarà. Lo foch en lo seu conspecte cremant se encendrà; e a l'entorn de Aquell hi haurà tempestat vàlida.

Ha convocat de alt lo cel, e la terra, per discernir lo seu poble. Congregau a Ell los seus sants, los quals ordenen lo testament de Aquell sobre los sacrificis. E denunciau los cels la justícia de Aquell, que Déu és lo jutge. Ou tu, qui est poble meu, e parlaré a Israel, e testificaré a tu que yo só Déu, Déu teu. No t'increparé en los teus sacrificis encara que no.ls faces; e los teus holocausts, qui són sacrificies tots cremants, són tostemps en lo meu conspecte. No pendré de la tua casa vedells, ni dels teus bestiars cabrons; que mies són totes les bèsties feres de les silves, los juments qui stan en lo monts, e los bous. Yo he conegut totes les volateries del cel; e la bellea del camp és ab mi. Si hauré fam, no.u diré a tu: en cert meu és lo circuit de la terra, e la plenitud de aquell. Per ventura menjaré les crans dels toros? O beuré la sanch dels cabrons? Sacrifica a Déu sacrifici de laor, e torna a l'Altisme los teus vots. E invoca a mi Emperò ha dit Déu al peccador: per què tu enarres les mies justícies? E prens lo meu testament per a publicar-lo per la tua boca? Tu, emperò, has avorrit la mia disciplina, e has lançat detràs les mies paraules. Si veyes lo ladre, corries ab ell; e ab los adultres posaves la tua porció. La tua boca ha abundat en malícia, e la tua lengua componia engans. Stant assegut parlaves contra ton germà, e contra lo fill de ta mare posaves scàndel. Aquestes coses has fetes, e yo he callat. Has stimat iniquament que yo seré semblant de tu; yo t'argüiré, e constituiré a tu mateix contra la tua cara per la consciència que t'acusarà. Enteneu aquestes coses, los qui oblidau a Déu; perquè en algun temps no us prenga, e no sia algú que us delliure. Lo sacrifici de laor honrarà a mi; e allí en lo dit sacrifici és lo camí en lo qual mostraré al qui.l offir la salvació de Déu. Glòria al Pare e al Fill.

Miserere mei, Deus. Psalmus l.

Hages mercè de mi, Senyor Déu, segons que.s pertany a la tua misericòrdia; e segons la multitud de les tues pietats, apaga la mia iniquitat. Hi encara, Senyor, més: lava'm de la mia malícia, e neteja'm del meu peccat. Que yo conech la mia iniquitat, e per tostemps lo meu peccat me serà

abominable. Contra Tu, que sol me pots punir, he peccat, e davant Tu he comès malícia; perdona'm perquè serves la tua promesa, e vences als qui.t increpen. Attén, que certament só stat concebut en iniquitats, hi en peccats me concebé ma mare. Mira que certament has amat veritat; e secrets de la tua sapiència, als altres incerts e amagats, has manifestat a mi. Lançaràs, Senyor, sobre mi aygua ab ysop, e seré mundat; Tu.m lavaràs, e seré fet blanch molt més que neu.

A la mia oïda donaràs goig e alegria, e los meus ossos humiliats se alegraran. Gira la tua cara e no mires los meus peccats, e oblida totes les mies iniquitats. Crea en mi, Senyor Déu, cor e voler munde, e fes de nou voluntat hi sperit recte dins les mies entràmenes. No.m lances de la tua cara, e les tues santes inspiracions no les me tolgues. Torna'm lo goig de la tua salutífera gràcia, e ab lo sperit sant en aquella.m conferma. Mostraré als peccadors les tues carreres, hi ells convertir-se han a Tu. Delliura'm dels meus peccats e homeys, Déu Senyor, Déu de la mia salut, e cantarà la mia lengua alegres gràcies per la tua misericordiosa justícia. Senyor, obriràs los meus labis, e la mia boca anunciarà gràcies e laors tues. Que yo, si Tu haguesses volgut, aparellat era offerir-te sacrifici; mas certament los sacrificis per si a Tu no deliten. Lo sacrifici plaent e accepte a Tu, Déu Senyor, és l'ànima e voluntat adolorada; que Tu, Senyor Déu, no menysprearàs lo cor contrit e humil e ver penident.

Hages-te, Senyor, benignament al mont de Sion, perquè se edifiquen los murs del temple de Hierusalem. Lavors acceptaràs sacrifici de justícia, offertes e altres sacrificis; hi en tal temps posaran damunt lo teu altar vedells. Glòria al Pare, etc.

Quid gloriaris in malícia. Psalmus lj.

Per què.t glories en la malícia, tu qui est potent en iniquitat? Tot lo dia la tua lengua cogita injustícia; axí com rahor agut has fet engan. Has amat la malícia més que la benignitat; e la iniquitat més que parlar equitat. Has amat totes les paraules de destrucció ab la tua lengua enganosa. E per ço Déus te destroirà finalment; arrancar-te ha, e transportar-te ha del teu Tabernacle, e arrancaran la tua rael de la terra dels vius. Veuran-ho los justs, e hauran temor; e riuran-se sobre aquell, e diran: atteneu, aquest és l'ome

qui no ha posat Déu por ajudador seu; mas ha sperat en la multitud de les sues riquees, e ha pensat prevaler en la sua vanitat.

Però yo seré axí com oliva fructífera en la casa de Déu; yo he sperat en la misericòrdia de Déu, eternament hi en lo setgle del setgle. Yo confessaré a Tu en lo setgle, perquè Tu has fet que yo.t confesse; hi speraré lo teu nom, que és bo en lo conspecte dels teus sants. Glòria.

Dimecres, quarta; matinada.
Dixit insipiens in corde suo.
Psalmus liij.

Dix lo foll en lo seu cor: no .y ha Déu. Corromputs són, e abominables són fets en lurs iniquitats; no.y ha algú que faça bé.

Déu ha mirat del cel sobre los fills dels hòmens, perquè veja si ha algú que tinga intelligència, o que cerque a Déu. Tots han declinat de la vera carrera, e són fets inútils; no.y ha algú qui faça bé, no n'hi ha fins a hu. Donchs, sabran la mia justícia tots los qui obren iniquitat, los qui devoren lo meu poble axí com a vianda de pa? No invocaren a Déu; allí tremolaren per temor on no.y havia temor. Que Déu ha dissipat los ossos de aquells qui treballen plaure als hòmens, e tals són confusos, que Déu ha menyspreat aquells. Qui donarà de Sion salvació a Israel? Com revocarà Déu la captivitat del seu poble, saltarà per alegria Jacob, e alegrarse ha Israel. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit.

Deus, in nomine tuo salvum me fac.
Psalmus liij.

Salva'm, Déu, en lo teu nom, e jutja a mi en la tua virtut. Accepta, Déu, la mia oració; percep ab les orelles les paraules de la mia boca. Que los strangers són levats contra mi, e los forts han cercat la mia ànima, e no posaren Déu davant lo seu sguard.

Atteneu, que certament Déu me ajuda, e lo Senyor és susceptor de la mia ànima. Gira los mals a mos enemichs; hi en la tua veritat destroeix aquells. De voluntat sacrificaré a Tu, e confessaré alt teu nom, Senyor, que bo és.

Que de tota tribulació has delliurat a mi, e lo meu ull ab menyspreu ha mirat sobre mos enemichs. Glòria al Pare, etc.

Exaudi, Deus, oracionem meam.
Psalmus liiij.

Accepta, Déu, la mia oració, e no hages menyspreat la mia pregària; attén en mi, e ojes-me. Molt só fet trist en lo meu exercici; e molt fort torbat só de la veu de l'enemich, e de la tribulació del peccador.

Que descarregaren en mi les lurs iniquitats, e ab molta ira molestaven a mi. Lo meu cor és fet torbat dins mi, e temor de la mort és cayguda sobre mi. Temor e tremolament vengueren sobre mi, e tenebres me cobriren. E diguí: qui.m donarà plomes axí com a coloma, e volaré, e reposaré? Atteneu, que fogint me só alongat; hi he habitat en la solitud. Hi sperava aquell qui m'ha salvat de la pusillanimitat del sperit, e de la tempestat. Derroqua, Senyor, e departeix les lengües de aquells; que yo he vist la iniquitat e contradicció en la ciutat. De dia e de nit la circuirà sobre los seus murs iniquitat; hi en lo mig de aquella starà treball e injustícia. E no ha defallit de les places de aquella usura hi engan. Que si mon enemich me hagués maleït, en cert yo.u comportara. E si aquell qui n'havia tengut en oy hagués parlat sobre mi grans coses, per ventura yo.m fóra amagat de aquell.

Emperò tu, home que deus ésser de un ànimo ab mi, guiador meu e conegut meu; qui ensemps ab mi prenies dolces viandes, hi en la casa de Déu havíem passejat amb concòrdia. Vinga la mort sobre aquells, e davallen vius en lo infern, que los lurs tabernacles hi en mig de aquells habiten iniquitats. Però yo reclamí al Senyor, e lo Senyor me salvà. De vespre, de matí, e al migjorn, contaré, e denunciaré les gràcies que he rebut; e oirà la mia veu. Delliurarà en pau la mia ànima de aquells qui fictament se acostaven a mi; que entre molts altres qui.m perseguien, aquests fengien que eren ab mi. Oir-me ha Déu, e humiliarà aquells, Ell, Déu, qui és abans dels setgles.

En cert no és en aquells com mutació de peccat en penitència, e no temeren a Déu. Qui ha stès la sua mà en retribuir a aquells segons sos demèrits; contaminaren lo testament de aquells; són devisos per la ira de la cara de aquell; e lo cor de aquell fon acostat als gentils. Amolliren les sues paraules molt més que oli; hi elles són darts.

Lança sobre el Senyor la tua solicitud, hi Ell te alimentarà; e no darà eternament fluctuació al just. Tu, emperò,

Déu, portaràs aquells al pou de la mort. Los hòmens de sanchs e enganosos no attenyeran a la mitat de lurs dies; mas yo speraré en Tu, Senyor. Glòria al Pare, etc.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo.
Psalmus lv.

Hages mercè de mi, Déu, car entre peus me ha calcigat lo home; tot lo dia impugnant a mi, me ha tribulat. Trapijaren-me mos enemichs cada dia; que molts eren los qui batallaven contra mi.

Quant lo sol serà en alt en lo dia. lavors hauré temor; però yo speraré en Tu. En Déu loaré les mies paraules; en Déu he sperat; no tembré res que.m faça la carn. Tot lo dia abominaven les mies paraules; e totes les lurs cogitacions eren en mal contra mi.

Ensemps ab mi habitaran, e amagaran lur malícia; ells aguaytaran lo meu taló.

Axí com per norrès e sens causa speraren tolre la mia ànima, axí per norrès e sens mèrits los salvaràs; hi en la tua ira sclafaràs los pobles. O Déu, yo he denunciat a Tu la mia vida; has posat en lo teu conspecte les mies làgremes, axí como me has atorgat en la tua promesa; tornant atràs se convertiran en fuyta mos enemichs; en qualsevol dia que hauré invocat a Tu, attén, que yo he conegut que Tu est Déu meu. En Dén loaré la paraula de la sua pricació; en Déu he sperat; no tembré res que.m faça lo home. O Déu, en mi són los vots que yo he votat a Tu, los quals yo compliré en laor e glòria a Tu: que delliurat has la mia ànima de la mort, e los meus peus de allenegar, perquè yo plàcia davant Déu en la lum dels vivents. Glòria al Pare, etc.

Miserere mei, Deus, miserere mei quoniam.
Psalmus lvj.

Hages mercè de mi, Déu, hages mercès de mi, que en Tu sia la mia ànima; hi en la ombra de les tues ales speraré, fins que passe la iniquitat del qui.m perseguexen. Clamaré al Déu Altisme, Déu que m'ha benificat. Ha tramès del cel, e ha.m delliurat; ha donat en opprobri los qui.m calsigaven. Ha tramès Déu la sua misericòrdia e la sua veritat e ha delliurat la mia ànima del mig del cadells dels leons; e yo adormí.m fort torbat. Fills són dels hòmens e les lurs dents són armes e sagetes, e la lengua de aquells és coltell agut.

O Déu, sies exalçat sobre los cels, e sia la tua glòria en tota la terra. Pararen laç als meus peus, e incurvaren la mia ànima.

Cavaren davant la mia cara la fossa, e caygueren en ella. O Déu, apparellat stà lo meu cor; cantaré, e diré psalm. Leva't, glòria mia; leva't, psaltiri e cythara; levar-m'é de matí. Confessaré a Tu, Senyor, en los pobles, e diré psalms a Tu en les gents; Que la tua misericòrdia és magnificada fins en los cels, e fins als núvols la tua veritat. O Déu, sies exalçat sobre los cels, e la tua glòria sobre tota la terra. Glòria, etc.

Si vere utique justiciam. Psalmus lvij.

Si ab veritat parlau justícia, jutjau rectament, o fills dels hòmens. Hi en cert dins lo cor obrau iniquitats en la terra; e les vostres mans componen injustícies. Són-se apartats los peccadors en lo principi de lur naxença; errat han exint del ventre, e parlat han coses falses. Furor tenen semblant de la serpent aspis, sorda e tapant les sues orelles, la qual no oirà la veu de aquells qui la encanten, ni de la fetillera que sàviament la encanta.

Déu esmenuarà les dents de aquells en la lur boca; les barres dels leons trocejarà lo Senyor. A norrès vendran axí com aygua decorrent; collat han lo seu arch fins que sien debilitats. Axí com la cera que.s regala seran transportats; davant los és caygut lo foch e no han vist lo sol. Ans que les vostres spines coneguessen lo rhamnus herba spinosa, axí com staran vius, axí en ira los absorbirà. Alegrar-se ha lo just com haurà vist la venjança; les sues mans lavarà en la sanch del peccador. E dirà lo home: sí, certament hi ha fruyt per al just; certament és Déu lo seu fruyt jutjant aquells en la terra. Glòria al Pare e al Fill.

Eripe me de inimicis meis. Psalmus lviij.

Delliura'm de mos enemichs, Déu meu, delliura'm de aquells qui.ls leven contra mi. Delliura'm de aquells qui obren iniquitat, e dels hòmens promptes a scampar sanch me salva. Que attén, que prengueren la mia ànima; derrocaren-se sobre mi los forts. No és iniquitat mia, ni peccat meu, Senyor; sens iniquitat he conegut lo discurs de la present vida, hi yo he endreçat los altres. Leva't al meu encontre per socórrer-me e mira. E Tu, Senyor, est Déu de virtut,

Déu de Israel, entén a vesitar totes les gents; no hages misericòrdia a tots los qui obren iniquitat. Convertir-se han al vespre, e soferran fam axí com a cans; e circuiran la ciutat. Attén, que ells parlaran dins la sua boca, e tenen coltell en los seus labis, e dien: com qui ha oït lo que diem? E Tu, Senyor, scarniràs aquells; a norrès portaràs totes les gents. Per a Tu guardaré la mia fortitud, que Tu, Déu, est lo meu susceptor. Lo Déu meu ab misericòrdia me prevendrà. Déu ha revelat a mi sobre mos enemichs dient-me: no.ls mates, perquè en algun temps los meus pobles no se obliden de haver misericòrdia. Dispergeix aquells en la tua virtut e deposa'ls, protector meu, Senyor; destroeix lo peccat qui proceeix de la boca de aquells, e la paraula dels labis de aquells; e sien compresos en lur supèrbia.

E de maledicció e de falsia seran denunciats, en la fi, en ira de la sua total destrucció; e no seran. E sabran que Déu senyorejarà Jacob, e los fins de la terra. Convertir-se han al vespre, e sofferran fam axí com a cans; e circuiran la ciutat. Ells seran dispargits per anar a menjar; si, emperò, no seran farts, e murmuraran. Yo, emperò, cantaré la tua fortitud, hi exalçaré de matí la tua misericòrdia; Que Tu est lo meu susceptor, e lo meu refugi en lo dia de la mia tribulació. Ajudador meu, a Tu cantaré, que Tu est Déu susceptor meu; Déu meu, per la tua misericòrdia. Glòria al Pare, etc.

Deus, repulisti nos has. Psalmus lviiij.

O Déu, lançat-nos has, e has-nos destroït; fuyst irat, e has hagut misericòrdia de nosaltres. Tu has fort mogut la terra, e has fort torbada; sana les tribulacions de aquella, que molt stà moguda.

Has mostrat al teu poble coses dures; has-nos donat a beure vi de compuncció. Has donat als qui a Tu temen doctrina, perquè fugen de la presència del teu arch; e sien delliurats los qui Tu ames, salva'm ab la tua mà dreta, hi ou-me. Déu ha parlat en lo seu Sant: yo m'alegraré, e partiré la regió de Sichima; e mesuraré la vall dels Tabernacles. Mia és la terra de Galaad, e meu és Manassés; hi Effraïm és fortitud del meu cap. Judà és rey meu, e Moab és olla de mia sperança. En la terra de Idumea stendré la mia çabata: los strangers són súbdits a mi. Qui.m portarà en una ciutat guarnida? Qui.m portarà fins en Idumea? No altri sinó Tu,

Déu, qui.ns has lançat. E, donchs, serà axí que no exiràs ab nosaltres en los nostres exèrcits? Dóna'ns auxili delliurant-nos de tribulació, que vana és la salut que pot donar lo home. En Déu obrarem virtut; hi ell portarà a norrès aquells qui.ns atribulen. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Exaudi, Deus, deprecacionem. Psalmus lx.

O Déu, accepta la mia pregària, sies attent a la mia oració. Dels fins de la terra he reclamat a Tu, quand lo meu cor stava en gran angústia; en la pedra me exalcist. Guiant me portist, que Tu est fet sperança mia, torre de fortalea delliurant-me de la faç de l'enemich. Dins habitaré en lo teu Tabernacle tant com duren los setgles; seré defès en lo cobriment de les tues ales.

Que Tu, Déu meu, has oït la mia oració; has donat heretat als qui temen lo teu nom.

Ajustaràs dies sobre dies a la vida del rey; los seus anys multiplicaràs fins al dia de la generació e generació. Ferm stà eternament en lo conspecte de Déu lo seu regne. Qui porà explicar la misericòrdia e veritat que Déus li ha feta? Axí, per aquestes gràcies, diré psalms al teu nom en lo setgle, perquè compleixca los meus vots de dia en dia. Glòria, etc.

Nonne Deo subjecta erit. Psalmus lxi.

Serà axí que la mia ànima no serà subjecta a Déu? Que certament d'Ell me ve la mia salvació. Que en cert Ell és Déu meu e salvador meu; susceptor meu, no seré mogut més de ací avant.

Fins a quant vos derrocau sobre l'ome? Menaçau-me la mort tots vosaltres, axí com a paret inclinada per caure e axí com a paret de pedra mamposta empesa? Emperò, ells pensaran lançar lo meu preu; e yo correguí ab fet de haver lo que desijava; hi ells ab la sua boca benehien, e ab lo seu cor malahien. Emperò tu, ànima mia, seràs subjecta a Déu, que de Aquell me ve la mia pasciència; que Déu meu és Ell salvador meu, ajudador meu, no passaré fogint de un loch en altre. En Déu és la mia salut e la mia glòria; Déu del meu soccors, e la mia sperança és en Déu. Sperau en Ell, tota la congregació del poble; scampau davant Ell los vostres cors; Ell és ajudador nostre eternament. Emperò vans són lo fills dels hòmens, falsiosos són los fills dels hòmens, les en les

balances, per ço ells puguen enganar altres en la matexa vanitat.

Ne vullau posar vostra sperança en iniquitat, e no vullau desijar rapines. Si riquees vos abunden, no.y vullau posar lo cor.

Una vegada ha parlat Déu; aquestes dos coses he oït: que la potència * de Déu és per a punir, e a Tu, Senyor se sguarda la misericòrdia: que Tu tornaràs a cascú segons les sues obres. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Deus, Deus meus, ad te luce. Psalmus lxij.

O Déu, Déu meu, a Tu m'esvetle de matí, quand ix la lum. Sedejat ha la mia ànima en desijar a Tu; o, quant multiplicadament ha desijat acostar-se a Tu la mia carn!

En la terra deserta, e no acaminable, e seca, axí com si fos en lo loch Sant, appareguí davant Tu, perquè miràs la tua virtut e la tua glòria. Que millor és la tua misericòrdia molt més que les vides, los meus labis loaran a Tu. Axí beneiré a Tu en la mia vida; hi en virtut del teu nom levaré les mies mans. Axí sia plena la mia ànima de la tua gràcia, com los cossos són cuberts de greix e grassea, e la mia boca donarà laors ab labis de alegria. Axí fuy recordant de Tu sobre lo meu lit, a la hora de matines pensaré en Tu. Que Tu est lo meu ajudador, hi en lo ésser cubert de les tues ales me alegraré. Acostada stà molt la mia anima a Tu; la tua mà dreta me ha levat e acceptat. Ells, emperò, en va han la mia aima: entraran en les parts inferiors de la terra; seran lliurats en les mans del coltell; seran parts de raboses. Lo rey, emperò, se alegrarà en Déu; seran loats tots los qui juren en Ell, car la boca és closa dels qui parlen coses iniqües. Glòria al Pare.

Exaudi, Deus, oracionem meam. Psalmus lxiij.

Accepta, Déu, la mia oratió quand yo supplique a Tu; desijar rapines. Si riquees vos abunden, no .y vullau posar delliura la mia anima de la temor de l'enemich. Has-me guardat de l'ajust de malignants contra mi, e de la multitud dels qui obren iniquitat.

Que han afilat axí com a coltell les sues lengües; han collat lo seu arch cosa amarga, perquè asageten en amagat lo qui és sens màcula. Súbitament lo assagetaran, e no tem-

* L'original diu *poetnncia.*

bran; han fermament decretat per a sa voluntat una paraula malvada. Parlaren a fi que amagassen laços; digueren: qui.ls veurà? Subtilment cercaren ab diligència iniquitats; e axí cercant defalliren en lo intent perquè les cercaven. Acostar-se ha l'ome ymaginant a cor profunde; e Déu serà exalçat. Ab sagetes de chiquets són fetes les nafres que ells firen; e defallides són contra ells en vergonya sua les sues lengües. Tots los qui.ls miraven són-se torbats; e tothom hagué temor. Anunciaren les obres de Déu; e los fets de aquell entengueren. Alegrar-se ha lo just en lo Senyor, hi sperarà en Ell; e serà loats tots los qui tenen lo cor recte. Glòria al Pare, etc.

Te decet hymnus, Deus. Psalmus lxiiij.

A Tu, Déu, te cové que.t sia cantat hymne en Sion, e a Tu serà tornat lo vot en Hierusalem. Accepta la mia oració; a Tu vendrà tota carn. Les paraules dels inichs han prevalgut sobre nosaltres, e Tu hauràs mercè als nostres peccats. Benaventurat és aquell lo quall Tu has elet e prenent lo has levat: dins habitarà en los teus palaus.

Serem plenament abundats en los béns de la tua casa; Sant és lo teu temple, e admirable en la equitat que en ell se administra.

Ou-nos, Déu salvador nostre, sperança de tots los térmens de la terra, hi fins en la mar luny. Preparant los monts en la tua virtut, armat de potència; Tu, lo qual mous e torbes lo profunde de la mar, e lo so de les ones de aquella. Seran torbades les gents, e tembran los qui habiten en los derrers térmens de la terra per los teus senyals; faràs delectables les offertes que offerram a Tu en lo matí i en lo vespre.

Has vesitat la terra, e has-la embriagada i multiplicat,* has enriquir aquella. Lo flum de Déu se omplí de aygües; has apparellat la vianda dels qui allí habiten; que axí.s prepara la abundància de aquella terra. Embriagant los rius de aquella, multiplica los seus gèrmens en les stillants pluges; sobre aquella se alegrarà ella germinant.

Beneiràs de la tua benignitat al discurs de tot l'any; e los teus camps plenament seran abundants de fertilitat. Engrexaran les gentilees del desert, e los colls seran circuïts de alegria. Són vestits los moltons fills de les ovelles, e les valls

* L'original diu *icattiplmul.*

abundaran de forment; alçaran la veu, e diran càntich de laor. Glòria, etc.

Jubilate Deo, omnis terra. Psalmus lxv.

Tota la terra, donau ab goig laor a Déu; digau psalmòdia al seu nom; donau glòria a la sua laor. Digau a Déu: com són spantables les tues obres, Senyor! Per la multitud dels teus miracles diran falsia a Tu los teus enemichs, promettent lo que no tenen en lo cor. Tota la terra adore a Tu, e cante laors a Tu; diga psalm al teu nom. Veniu, e mirau les obres de Déu; terrible és en los consells sobre los fills dels hòmens. Ell lo qual ha convertit la mar en terra secca, en lo flum passaran a peu; allí nos alegrarem en Ell. Lo qual senyoreja en la sua virtut, eternament los seus ulls miren sobre les gents, los qui provoquen a Déu en ira no.s exalcen en si mateixs. Benehiu, les gents, lo Déu nostre, e feu que sia oïda la veu de la sua laor; lo qual ha posat la mia ànima perquè tinga vida, e no ha comportat los meus peus sien moguts.

Que provat nos has, Déu; ab foch nos has examinat, axí com se examina lo argent.

Has permès siam portats en lo laç; has posat tribulacions en la nostra esquena; has imposat hòmens sobre los nostres caps.

Som passats per foch e per aygua, e has-nos tret en loch de refrigeri. Entraré en la tua casa en sacrificis tots encesos; tornaré a Tu los meus vots, los quals distinctament te prometeren los meus labis. E ha parlat la mia boca, en la mia tribulació; sacrificis grassos tots encesos offerré a Tu, ab cremament de moltons; offerré a Tu bous ab cabrons. Veniu, e oïu, tots los qui temeu a Déu, e contaré quantes coses ha fet la mia ànima. A Ell ab la mia boca he cridat fent-li gràcies; e só.m alegrat davall la mia lengua. Si yo he mirat iniquitat en lo meu cor, no.m oirà lo Senyor. Per ço me ha oït Déu, e és stat attent a la veu de la mia pregària. Beneyt Déu, lo qual no ha apartat la mia oració de si, ni la sua misericòrdia de mi.

Deus misereatur nostri. Psalmus lxvj.

Déu haja mercè de nosaltres, e done'ns la sua benedicció; alegre e illumine la sua cara sobre nosaltres, e haja.ns misericòrdia; perquè conegam en la terra la tua carrera, hi en totes les gents la tua salut. Confessen a Tu, Déu, laors e grà-

cies los pobles, confessen a Tu los pobles. Alegren-se e salten per alegria les gents, car Tu jutges los pobles en equitat, hi endreces les gents en la terra. Confessen a Tu, Déu, laors e gràcies los pobles, confessen a Tu los pobles. La terra ha donat lo seu fruyt. Beneïxca a nosaltres Déu, Déu nostre! Beneïxca a nosaltres Déu, e hagen temor d'Ell tots los fins de la terra. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Exurgat Deus. Psalmus lxvij.

Leve's Déu e sien dissipats los enemichs de Aquell; e fugen de la sua faç los qui li han tengut oy. Axí com defalleix lo fum, defalleixquen; e axí com la cera se regala a la presència del foch, axí pereixquen los peccadors per temor de la faç de Déu. E los justs mengen ab goig; e alegren-se en la presència de Déu, e deliten-se en alegria. Cantau a Déu, dieu psalm al seu nom; feu camí a Ell qui puja sobre lo occident. Senyor és lo seu nom; alegrau-vos en la sua presència. Seran torbats per temor de la sua cara los enemichs de Aquell; lo qual és Pare dels òrphens, e jutge de les viudes; Déu qui és en lo seu loch sant. Déu qui fa habitar molts de una voluntat ensemps en la casa; lo qual delliura a los presos en la sua fortitud, e per semblant delliura los qui.l provoquen a ira, e aquells qui habiten en los sepulcres. Déu, com Tu ixquesses de Egipte en lo conspecte del teu poble, com tu passasses en lo desert, lavors se mogué la terra, e certament los cels destillaren de la faç del Déu de Synaí, de la faç del Déu de Israel. Tu, Déu, per la tua sola voluntat, triaràs pluja per a la tua heretat; la qual heretat fon debilitada, però Tu li has donat perfecció. Los teus animals habitaran en ella; has aparellat, Déu, vianda al pobre en la tua dolçor. Lo Senyor donarà paraula als evangelisants, ab molta virtut de fer miracles. Lo rey de les virtuts, Déu, lo Pare rey de l'amat, de l'amat Fill, li donarà que puga distribuir grans despulles per a la bellea de la sua casa. Si us adormiu e reposau en mig dels dos testaments, allí són les plomes argentades de la coloma, e les derreres parts de la sua esquena són en resplandor de or. Quand lo rey celestial delliberà trametre los reys sobre la dita coloma, seran fets los pobles més blanchs que neu en la scura gentilitat. Qui serà muntanya de Déu, muntanya grassa? Muntanya quallada, muntanya grassa? perquè sospitau que.y puga haver altres monts quallats sinó la santa sglésia? Muntanya en la qual ha bé plagut

a Déu habitar en ella; e certament lo Senyor hi habitarà eternament. Lo carro de Déu és multiplicat acompanyat de deu mília, deu mília de aquells qui stan alegres; lo Senyor va en ells en lo mont de Synaí en lo Mont Sant. Has pujat en alt, has presa la captivitat, has pres dons per a distribuir en los hòmens; e has certament pres que los no creents gentils habiten en lo Senyor Déu. Beneyt sia lo Senyor en lo dia: cada dia farà prosperat lo camí a nosaltres, Déu de nostres saluts.

Déu nostre, Déu de fer salvats; e del Senyor, del Senyor és la exida de la mort. Emperò Déu trencarà los caps de sos enemichs, e la sumitat del cabell dels qui acaminen en los seus delictes. Ha dit lo Senyor: de la terra de Basan convertiré, convertiré en lo profunde de la mar; perquè lo teu peu sia tenyit en sanch, e la lengua dels teus gossos e açò te seguirà dels enemichs que t'assetjaran per Ell. Han vist les tues entrades, o Déu, les entrades del Déu meu, rey meu qui és en lo seu loch sant. Prevengueren los prínceps en rebre al rey ajustats ab los qui canten en mig de les donzelles sonants tambors. Benehiu a Déu en les sgléyes, al Senyor benehiu de les fonts de Israel. Allí serà Benjamín jovenet, en elevament de pensa; e los prínceps de Judà, e los seus capitans; los prínceps de Zabulon, e los prínceps de Neptalín. O Déu, mana a la tua virtut; conferma Déu, açò que has obrat en nosaltres. Del temple teu en Hierusalem, a tu offerran los reys donatius. Reprèn les feres que.s mouen a qualsevol ira com la canya al vent; serà la congregació dels toros en les vaques dels pobles; perquè foragiten aquells qui són provats com lo argent en lo foch: dissipa les gents que volen batalles. Vendran los ambaxadors de Egipte; Serà-y primera Ethiòpia en donar les sues mans a Déu. Los regnes de la terra, cantau laors a Déu; cantau psalms a Déu; lo qual puja sobre lo cel del cel, a l'orient: atteneu, que donarà a la sua veu veu de virtut. Donau glòria a Déu per les maravelles que ha fet sobre Israel; la sua magnificència e la sua virtut és en los núvols.

Admirable és Déu en los seus sants; Déu de Israel, Ell donarà virtut e fortalea al seu poble. Beneyt sia Déu. Glòria al Pare, etc.

Dijous, quinta; matinada.
Salvum me fac.
Psalmus lxviij.

Salva'm, Déu, que entrades són les aygües fins a la mia ànima. Ficat stich en lo fanch del loch profunde hi en mi no.y ha substància.

Só vengut en lo profunde de la mar; e la tempestat me ha acabuçat. He treballat cridant, rugallosa és feta la mia gola; han defallit los meus ulls, en lo temps que spere en lo Déu meu. Són multiplicats més que los cabells del meu cap los qui m'han tengut oy voluntàriament. Són confortats mos enemichs, los quals me han perseguit injustament; lo que no havia furtat, lavors ho pagava. O Déu, tu sabs la mia insipiència; e los meus peccats no són amagats de Tu. No sien envergonyits en mi los qui speren a Tu, Senyor de virtuts.

No sien confusos sobre mi los qui cerquen a Tu, Déu de Israel. Que per Tu he sostengut opprobri; ha cubert confusió la mia cara. Só fet stranger a mos germans, e peregrí als fills de la mia mare. Que zel de la tua casa me ha menjat, e los opprobris dels qui scarnien a Tu han caygut sobre mi. Hi he cubert en dejuni la mia ànima, e fon-me pres en scarn. E deliberí que.l meu vestiment fos cilici; e só fet a ells en exemple de scarn. Contra mi parlaven los qui seyen en la porta, e contra mi cantaven aquells qui bevien lo vi. Però yo, Senyor, a Tu endreçava la mia oració, sperant lo temps del teu beneplàcit. Accepta la mia oració en la multitud de la tua misericòrdia, en la veritat de la tua salut que has promesa. Delliura'm del fanch, perquè no m'i staque; delliura'm de aquells qui m'han tengut en oy, e dels pregons de les aigües. No m'acabuce la tempestat de la aygua, no m'absorbeixca lo profunde, ni strenga sobre mi lo pou la sua boca. Ou-me, Senyor, que benigna és la tua misericòrdia; segons la multitud de les tues misericòrdies, mira en mi.

E no gires la tua cara del teu servent; que só atribulat, ou-me cuytadament. Entén en la mia ànima e delliura-la; en confusió de mos enemichs delliura a mi. Tu sabs lo meu improperi, e la mia confusió, e la vergonya mia; en lo teu conspecte són tots aquells qui.m tibulen. E lo meu cor ha sperat improperi a misèria; hi sperí que algú se entristís ensemps ab mi, e no n'i hagué algú; e cerquí algú que m'aconsolàs, e no.n trobí. E donaren-me en vianda mia fel,

e en la mia set me donaren a beure vinagre. Sia feta la lur taula davant ells en laç, hi en retribucions de lurs demèrits, hi en scàndel. Sien entenebrats los seus ulls, perquè no.y vegen; e la lur squena tostemps encorba. Buyda sobre ells la tua ira; e la furor de la tua ira los comprenga. Sia feta la lur habitació deserta; e en los seus tabernacles no sia qui y habite. Perquè aquell qui tu has affligit han perseguit, e sobre la dolor de les nafres que li havien fetes han ajustat. Permet que sia ajustada iniquitat sobre lur iniquitat e no entren en la tua justícia. Sien rasos del libre hon són scrits los qui viuen, e no sien scrits ab los justs. Yo só pobre e adolorat; la tua salut, Deu, me ha pres. Loaré lo nom de Déu ab càntich; e magnificaré a Ell en laor; e açò serà plaent a Déu més que sacrifici de vedell tendre que li comencen exir los corns e les ungles. Vegen-ho los pobres, e alegren-se; cerquau a Déu, e viurà la vostra ànima, que lo Senyor ha oït los pobres, e no ha menyspreat los seus presos.

Loen a Ell lo cel e la terra; la mar, e los animals que en ells van. Que Déu salvarà a Sion, e seran edificades les ciutats de Judà.

E seran habitades, e per dret de heretat obtendran a Sion. E la sement dels servents de Aquell la posseirà; e aquells qui amen lo nom de Aquell habitaran en ella.

Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Deus, in adiutorium meum intende.
Psalmus lxviiij.

O Déu, entén en lo meu adjutori; Senyor, cuyta en ajudar-me. Sien confusos, e hagen temor, los qui cerquen la mia ànima. Sien tornats atràs, he hagen vergonya, los qui.m volen mal.

Fugen tantost envergonyits los qui.m dien per scarn: alegra't, alegra't! Salten per alegria e alegren-se en Tu tots los qui.t cerquen; e los qui amen lo teu salvador diguen tostemps: sia magnificat lo Senyor. Yo, emperò, só freturós e pobre; Déu, ajuda'm.

Tu est lo meu ajudador e lo meu delliurador; Senyor, no y tardes. Glòria al Pare.

In te, Domine, speravi. Psalmus lxx.

En Tu, Senyor, he sperat; no sia confús eternament; delliura'm en la tua justícia, e trau-me de mos enemichs delliure.

Enclina a mi la tua orella, e salva'm. Seràs a mi en Déu protector, hi en infançonia murada e guarnida perquè.m salves; que la mia fermetat e lo meu refugi est Tu. Déu meu, delliura'm de la mà del peccador, e de la mà de aquell qui obra contra la ley, e de l'inich: que Tu, Senyor, est la mia paciència; Senyor, sperança mia del temps de la mia joventut. En tu só stat confermat naxent del ventre de ma mare; de la hora de la mia nativitat Tu est lo meu protector; en laor tua és tot lo meu cant. Com a cosa maravellosa só fet en sguard de molts; e Tu est lo meu fort ajudador.

Sia omplida la mia boca de laor, perquè cante la tua glòria, e tot lo dia la tua magnitud. No.m lances en lo temps de la vellea; com defallirà la mia virtut, no.m desempares. Que digueren los meus enemichs a mi, e los qui aguaytaven la mia aima tingueren consell ensemps dient: Déus lo ha dexat; perseguiu-lo e preneu-lo, que no.y ha qui.l delliure. O Déu, no.t lunyes de mi; Déu meu, mira en lo meu socors. Sien confusos e defalleixquen los qui malleexen la mia ànima; sien cuberts de confusió e de vergonya los qui cerquen de fer-me mals. Però yo tostemps tendré sperança, e tostemps ajustaré laors sobre totes les tues laors que ja he dites.

La mia boca anunciarà la tua justícia, e tot lo dia la tua salut. Perquè no he conegut sciència per letres, entraré en contemplar les potències del Senyor; recordaré solament, Senyor, los actes de la tua justícia. O Déu, has-me instruït del temps de la mia joventut; e fins ara clarament denunciaré les tues maravelles. E fins a la vellea e decrepitud, o Déu, no.m desempares, fins que denuncie lo teu braç a tota la generació sdevenidora, e denuncie la tua potència e la tua justícia, o Déu, la qual és fins en les coses altíssimes, les quals has fetes de gran magnitud; o Déu, no.y ha qui sia semblant a Tu.

Quantes tribulacions me has donat, moltes e grans! E girant los ulls de la tua misericòrdia devers mi has-me vivificat, e dels abisos de la terra altra vegada me has retornat. Has multiplicat la tua magnificència; e girant los ulls de la tua misericòrdia devers mi has-me aconsolat. E yo confessaré a Tu laors en instruments de psalm la tua veritat; o Déu, cantaré a Tu en cythara, qui est Déu Sant de Israel. Alegrar-se han los meus labis com cantaré a Tu laors e gràcies; e alegrar-se ha la mia ànima la qual has remuda. E encara la mia lengua tot lo dia ymaginarà la tua justícia, quand seran con-

fusos e hauran hagut temor los qui cerquen per fer-me mals. Glòria al Pare.

Deus, judicium tuum regi da. Psalmus lxxj.

O Déu, dóna la tua potestat de fer juhí al rey, e la potestat de fer justícia al fill del rey; per a jutjar lo teu poble en justícia, e los teus pobres en juhí. Prenguen los monts pau per al poble, e los colls justícia. Jutjarà los pobres del poble, e salvarà los fills dels pobres, e humiliarà lo calumniador. E durarà ab lo sol, e ans de la luna, en generació. Devallarà axí com a pluja en la lana, e axí com gotes stillants sobre la terra. Naxerà en los seus dies justícia e abundància de pau, fins que del cel sia levada la luna. E senyorejarà de la mar fins a la mar, e del riu fins als térmens del circuit de la terra.

Davant Ell se prostraran los de Ethiòpia, e los seus enemichs leparan la terra.

Los reys de Tharsís e les ylles li offerran dons; los reys de Aràbia e de Sabà li portaran presents; e adorar-l'an tots los reys, e totes les gents lo serviran. Que delliurarà lo pobre del poderós, e aquell pobre lo qual no tenia ajudador. Perdonarà al pobre e al freturós, e les ànimes dels pobres farà salves. De usures e de iniquitat rembrà les ànimes de aquells, e serà honorable lo nom de aquells davant Ell.

E viurà, e serà-li donat de l'or de Aràbia, e adoraran a Déu tostemps per los beneficis de aquest; cada dia beneiran a Ell. Serà fermetat en la terra en la sumitat dels monts; serà sobreexalçat lo seu fruyt sobre lo mont del Líbano, e floriran los de la ciutat axí com lo fe de la terra. Sia lo seu nom beneyt en los setgles; ans del sol stà ferm lo seu nom. E seran beneïts en Ell tots los fins de la terra; totes les gents lo magnificaran. Sia beneït lo Senyor, Déu de Israel, lo qual sol fa meravelloses coses.

E sia beneyt lo nom dela sua magestat eternament, e serà plena de la magestat de aquell tota la terra; sia fet, sia fet. Glòria.

Quam bonus Israel Deus. Psalmus lxxij.

Quant és bo lo Déu de Israel, a aquells qui són de cor recte! Però los meus peus foren quasi moguts per a caure, los meus passos són quasi allenegats. Que só.m mogut de ira sobre los hòmens inichs, mirant la prosperitat dels pecca-

dors. Que no.y ha sguard en la mort de aquells, que muyren ans que.ls altres, ni.y ha fermetat en la plaga de aquells, perquè la adversitat los dure. No són en lo treball dels altres hòmens, e no seran batuts ab los hòmens. E per ço los ha occupat la supèrbia; són cuberts de iniquitat e de la sua impietat. Ha brollat axí com de greix la iniquitat de aquells; han passat en la afecció de llur cor atenyent lo que desijaven. Han * posat la sua boca en lo cel, e la sua lengua ha passat en los térmens de la terra. E per ço lo meu poble serà girat ací de present en considerar aquesta prosperitat; e los dies seran trobats en ells plens de aquesta consideració. E digueren: com sab Déu aquestes coses, e si és ver que.y haja sciència en Ell, Déu excels? Mirau, ells són peccadors e abundants en la milícia del món, han obtengut riquees. E yo diguí: donchs sens causa he justificat lo meu cor, hi he lavat les mies mans, perquè pogués star entre los ignocents essent de lur nombre; e só stat açotat tot lo dia, e los meus flagells me començaren de matí. Si yo deya en mi mateix: açò contar-ho he axí que.ls mals sien axí prosperats; attén, que en tal cas he reprovat la nació dels fills teus, los quals en aquest món són affligits. Yo stimava en mi perquè.u pogués conèxer; açò és treball davant mi major del que yo poria attènyer, fins a tant que entre en lo santuari de Déu, hi entenga en les derreres fins dels reprovats. Emperò, per los lurs engans has posat a ells fi en les lurs prosperitats; has-los lançats al temps que eren en alt levats; com són fets en desolació, sobtadament han defallit; són perits per la sua iniquitat.

Axí com a somni de aquells qui.s desperten, Senyor, en la tua ciutat, tornaràs a norrès la ymatge de aquells. E per ço lo meu cor stà inflamat, e los meus renyons tots mudats en castedat; hi en la mia stima só tornat a norrès, e no he sabut res. Axí com a jument só fet davant Tu, e yo tostemps só ab Tu.

Has tengut la mia mà dreta, e portant me has guiat en la tua voluntat, e ab glòria acceptant me has pres. Quina cosa és tan gran la que a mi stà apparellada en lo cel? quant és poch en sguard teu lo que yo he volgut sobre la terra? Defallit ha la mia carn e lo meu cor de considerar en Tu; Déu del meu cor, que est la mia part eternament.

* L'original repeteix *han.*

Que mira, aquells qui.s lunyen de Tu perran; destroït has a tots los qui forniquen dexant a Tu. Però a mi és bona cosa acostar-me a Déu, posar en lo Senyor Déu la mia sperança; perquè denuncie totes les pricacions tues en les portes de la filla de Sion. Glòria.

Ut quid, Deus, repulisti in finem.
Psalmus lxxiij.

Per què, Déu, has lançat lo teu poble finalment, irada és la tua furor sobre les ovelles de la tua pastura? Seràs recordant de la tua congregació, la qual has posseït del principi. Has remut lo ceptre de la tua heretat, qui és lo mont de Sion, en lo qual Tu has habitat reposant en ell. Leva les tues mans contra les supèrbies de aquells finalment. Quants mals malignament ha obrat lo enemich en lo loch sant! E són-se gloriats aquells qui t'han tengut en oy en mig del loch de la tua solemnitat; han posat senyals les sues banderes sobre los lochs alts axí com en la fi haguda la victòria; e no conegueren la causa perquè Déu ho permetia. Axí com en silva de arbres ab destrals stellaren les parets del temple; e axí mateix destroïren la ciutat ab destral e ab axa. Cremaren ab foch lo teu santuari qui és en la terra, ensutziaren lo tabernacle del teu nom. Digueren en lo seu cor e açò dix la generació d'ells ensemps: façam reposar totes les festivitats de Déu en la terra; que pus no.s celebren. No havem vist en nostre temps los senyals nostres; ja no y ha propheta; hi Ell, Déu, no.ns conexerà de ací avant. O Déu, fins a quant vituperarà l'enemich? Provocarà a ira lo adversari lo teu nom finalment? Per què allargues traure la tua mà dreta del mig del teu si tan longament? Emperò lo Déu, rey nostre qui és abans dels setgles, ha obrat salut en mig de la terra, Tu has refermat en la tua virtut la mar; has atribulat los caps dels drachs en les aygües. Tu has trocejat los caps del drach; has-lo donat en vianda als pobls de Ethiòpia. Tu has romput les fonts e los torrents; Tu has secat los rius de Ethan. Teu és lo dia, tua és la nit; Tu has fabricat l'alba e lo sol. Tu has fet tots los térmens de la terra; l'estiu e la primavera tu l'has format. Seràs recordant de açò, que l'enemich ha improperat al Senyor, e lo poble foll ha incitat lo teu nom. No liures a les bèsties les ànimes confessants a Tu, e les ànimes dels teus pobres no les te oblides finalment. Mira en lo teu testament en lo qual has

promès delliurar lo teu poble, que los qui.l tenen opprès són plens en lur cor de cases de iniquitat; ells, los quals són entenebrats de les coses terrenals. No sìa apartat de la tua misericòrdia lo qui és fet humil, confús, pobre e freturós, que aquests tals loaran lo teu nom. Leva't, Déu, jutja la tua causa; seràs recordant dels teus improperis, los quals diu cada dia lo foll qui.t blasfema.

No.t oblides de les paraules de tos enemichs; la supèrbia de aquells qui a Tu han tengut en oy puja tostemps. Glòria, etc.

Confitebimur tibi, Deus. Psalmus lxxiiij.

Confessarem a Tu laors e gràcies, confessarem e invocarem lo teu nom, contarem les tues mavarelles. Com serà vengut lo temps dispost diu Déu, Yo jutjaré les justícies. Regalada stà la terra e tots los qui habiten en ella, yo he confermat les columnes de aquella. Diguí als inichs: no vullau obrar iniquament, e als peccadors: no vullau exalçar lo corn de vostra potència. No vullau levar en alt lo vostre corn; no vullau parlar iniquitat contra Déu. Que ni de l'orient, ni de l'occident, ni de les muntanyes desertes li porien fogir. Que Déu és lo jutge; aquest abaxa, e aquest exalça: que en la mà del Senyor de vi pur hi ha un càlzer ple de mistura. E inclinà lo Senyor lo seu càlzer de aquest poble, que ja ne havia begut, en aquest altre que.n begués, però les feces no eren del tot buydades; beuran-ne tots los peccadors de la terra.

Emperò yo denunciaré la laor de Déu tant com dure lo setgle; cantaré gràcies al Déu de Jacob. E trocejaré, diu Déu, tots los corns dels peccadors; e seran exalçats los corns del just. Glòria al Pare, etc.

Notus in Judea Deus. Psalmus lxxv.

Déu és conegut en Judea; en Israel és gran lo seu nom. E lo seu loch fón edificat en temps de pau, e la sua habitació és en Sion. Allí ha trocejat les potències dels enemichs, larch, lo scut, lo coltell, e la batalla. Illuminant Tu, Déu maravellosament de les muntanyes eternes; foren torbats tots los folls de cor. Dormiren lo temps de la sua son tots los hòmens, e no trobaren de lurs riquees alguna cosa en les sues mans. De la tua imprecació, Déu de Jacob, se adormiren los qui pujaren sobre los cavalls. Tu est Déu de gran

terror, e qui resistirà e Tu en lo juhí final? Lavors se mostrarà la tua ira. Del cel has fet que sia oït lo teu juhí; la terra ha tremolat e ha reposat; com se levàs en lo juhí Déu, perquè salves tots los mansuets de la terra. Que la cogitació de l'home confessarà a Tu laors e gràcies, e los recorts que restaran de tal cogitació celebraran a Tu dia de festivitat. Votau e tornau los vots al Senyor Déu vostre, tots los qui en lo circuit seu li portau donatius. A Ell, Déu de gran terror qui tol lo sperit dels prínceps; a Ell, terrible davant los reys de la terra. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Voce mea ad Dominum clamavi. Psalmus lxxvj.

Ab la mia veu cridí reclamant al Senyor; ab la mia veu a Déu e ha entès en mi. En lo dia de la mia tribulació quand lo cerquí; de nit ab les mies mans steses, e no fuy decebut. Ha refusat la mia ànima ésser aconsolada en les coses terrenals; só stat recordant de Déu, e só.m delitat; e só.m exercitat, e ha defallit lo meu sperit.

Los meus ulls han anticipat los vigílies; torbat só, e no he parlat. He cogitat los dies antichs, e los anys eterns he tengut en la pensa. E ymaginí de nit ab lo meu cor, hi exercitava'm, e agranava lo meu sperit. E deya en mi: per ventura eternament lançarà Déu lo seu poble? E no ajustarà que encara de ací avant sia placable? O tallarà finalment la sua misericòrdia de la generació en generació? Oblidar-se ha de haver misericòrdia Déu? O tancarà en la sua ira les sues misericòrdies? E diguí: ara he començat a conèxer que aquesta és la mutació de la mà dreta de Déu excels. Fuy recordant de les obres del Senyor, que yo seré recordant de les obres maravelloses tues del principi; e ymaginaré en totes les obres tues, hi en les invencions tues me exercitaré. O Déu, en lo sant és la tua carrera: qui és déu gran axí com lo Déu nostre? Tu est qui fas maravelloses coses. La tua virtut has fet manifesta en los pobles. Has remut en la fortitud del teu braç lo teu poble, los fills de Jacob e de Joseph. Veheren a Tu les aygües, e temeren; e torbaren-se los abisos. E la multitud del so de les aygües fon oïda, e los núvols donaren veu. E certament les tues sagetes passen; e la veu del teu tro és oïda en la roda del món. Relluïren los teus lamps al circuit de la terra; fort moguda és, e tota ensemps tremola la terra.

En la mar és la tua carrera, e les tues sendes en les

moltes aygües, e los seus vestigis no seran coneguts. Has portat axí com a ovelles lo teu poble, en la mà de Moysés e de Aron. Glòria.

Attendite, popule meus. Psalmus lxxvij.

Atteneu, poble meu, la mia ley; enclinau la vostra orella en les paraules de la mia boca. Obriré en similituts la mia boca; parlaré preposicions del principi, quantes coses havem oïdes e havem-les conegudes, e nostres pares les nos han contades. No són stades amagades als fills de aquells en l'altra generació. Recontant-los les laors del Senyor e les virtuts de Aquell, e les sues coses maravelloses que ha fet.

E despertà la ley que.s diu testimoni en Jacob, e la dita ley posà en Israel, quantes coses manà a nostres pares que les manifestassen a sos fills, perquè l'altra generació les conega; los fills que naxeran e crexeran contar-ho han a sos fills, perquè posen en Déu la sua sperança, e no s'obliden de les obres de Déu, e cerquen los seus manaments; perquè no sien fets tals com sos pares, generació prava e provocant Déu a ira; generació que no endreça lo seu cor, e lo lur sperit no és stat ab Déu confiant en Aquell. Los fills de Efrem, collant lo arch e trametent sagetes, se convertiren en fuyta en lo jorn de la batalla.

No observaren lo testament de Déu, e no volgueren acaminar en la sua ley. E oblidaren-se dels beneficis de aquells, e de les maravelloses coses les quals havia mostrat a ells. Davant los pares de aquells ha fet maravelloses coses en la terra de Egipte, en lo camp de Thannis. Departí la mar, e portà aquells; e féu star les aygües axí com dins un odre, e portà.ls ab núvol en lo dia, e tota la nit ab illuminació de foch.

Rompé la pedra en lo desert, e donà.ls abundància de aygua axí com de un gran abís. E tragué's aygua de la pedra, e féu exir aygües axí com a rius. E ajustaren encara a peccar; e excitaren a Déu excels en lo desert. E temptaren a Déu en los seus coratges, que demanassen viandes per a les sues ànimes. E parlaren mal de Déu; digueren: per ventura porà Déu parar taula en lo desert? Que ha ferit pedra, e han brollat les aygües, e los torrents abundantment han corregut. Per ventura, porà.ns donar pa o parar taula al seu poble? Per aquestes paraules los oí Déu, no per què.u mereixquessen e allargà la punició; e aprés fou ençès foch en

Jacob, e ira és pujada en Israel; que no cregueren en Déu, ni speraren en la sua salut. E per ço manà als núvols, los quals stan alt sobre la terra, que ploguessen, e les portes del cel obrí. E plogué a aquells mannà per a menjar, e pa del cel los donà. Pa dels àngels menjà l'ome; viandes tramès a ells en abundància.

Transportà lo vent qui.s diu migjorn del cel, e portà en la sua virtut lo vent qui.s diu lebeig. E plogué sobre ells carns axí com a pols, e axí com arena de la mar volateries les quals tenen ploma. E caygueren en mig de lurs tendes, prop dels tabernacles de aquells. E menjaren, e foren farts demesiadament; e lo lur desig los portà ço que demanaven; e no foren defraudats del que desijaven. Encara les viandes de aquells eren en la lur boca: e la ira de Déu pujà sobre ells; e matà los grassos de aquells, e los elets de Israel; per mort empachà a la terra desijada no atenguessen. Ab tots aquests beneficis e punicions encara peccaren, e no cregueren en les coses maravelloses de Aquell. E defalliren en vanitat los dies de aquells, e los anys de aquells ab cuyta. E al temps que matava aquells, los altres qui romanien lo cercaven e a Ell se convertiren, e de matí benehien a Ell.

E foren recordats que Déu és lur ajudador. E Déu excels és lur redemptor. E amaren Aquell en la sua boca solament, e ab la sua lengua li mentiren; que en cert lo cor de aquells no era recte ab Ell; no són haguts per feels en lo testament de Aquell. Però Ell és misericordiós, e serà placable als peccats de aquells e no.ls destroirà. E ha abundat en misericòrdia perquè giràs la sua ira, e no ha encès tota la sua ira. E recordà's que són carn, e sperit que va e no torna. Quantes vegades lo enfelloniren en lo desert, lo incitaren a ira en lo loch sech! E tornaren als mals passats, e temptaren Déu, e lo sant de Israel enfelleniren. No.s recordaren de les mans de Aquell, en lo dia en lo qual los delliurà de la mà de qui.ls atribulava; axí com en Egypte quand posà los seus senyals, e los seus prodigis en lo camp de Thannis; convertí en fanch los rius de aquells, e les aygües de les pluges, perquè no les beguessen.

Tramès sobre ells mosca canina, e menjà aquells, e granota, e destroí.ls; e donà a rovell los fruyts de aquells, e los treballs de aquells a la lagosta; e matà ab pedra les vinyes de aquells, e les moreres de aquells en gelada; e los animals de aquells liurà a la pedra, e les possessions de aquells al

foch, tramès en ells la ira de la sua indignació, indignació, e ira, e tribulació, totes aquestes plagues los tramès per àngels mals; carrera féu a la senda de la sua ira, no perdonà que de la mort delliuràs les lurs ànimes, e los animals de aquells tancà dins la mort; e ferí tots los primogènits en la terra de Egipte, a les primícies de tot lo treball de aquells en los tabernacles de Cham; e demig d'ells pres axí com a ovelles lo seu poble, e guiant los portà com a bestiar en lo desert; e guiant los portà en sperança, e no temeren, e als enemichs de aquells cobrí'ls la mar. E introduí aquells en lo mont de la sua sanctificació, mont lo qual havia conquistat la sua mà dreta; e a la presència de aquells lançà los gentils, e partí a ells la terra per sort en cordell de distribució; e féu habitar en los tabernacles dels gentils los tribs de Israel. E temptaren, e provocaren a ira a Déu excels, e los testimonis de Aquell en la ley no guardaren.

Giraren-se de Déu, e no servaren lo pacte, tanpoch com sos pares, semblants són fets a l'arch malvat que fir aquell qui.ll tira.

En ira mogueren a Ell sacrificant en los lurs monts e colls, hi en les lurs ídoles lo provocaren a indignació. Ohí-u Déu, e menyspreà'ls, e molt a norrès tornà a Israel.

E lançà lo tabernacle de Siló, lo seu tabernacle, en lo qual habita en los hòmens. E liurà en captivitat la virtut de aquells, e la bellea de aquells en les mans de l'enemich. E tancà dins coltell lo seu poble, e menyspreà la sua heretat. Los seus jóvens se menjà lo foch, e les sues vèrgens no ploraren. Los lurs sacerdots caygueren en coltell, e les vídues de aquell no ploraren. E despertà.s, axí com aquell qui dorm, lo Senyor, axí com a poderós embriagat de vi. E ferí los seus enemichs en les parts posteriors secretes, donà'ls opprobri per a tostemps. E lançà lo tabernacle de Joseph, e no elegí lo trib de Efrem. Mas elegí lo trib de Judà, lo mont de Sion, lo qual ha amat. Edificà axí com unicorn lo seu sacrifici, en la terra la qual ha fundat en los setgles. Hi elegí a David, servent seu, e levà'l dels ramats de les ovelles; e seguint les ovelles que parien lo pres, per a péxer a Jacob, servent seu, Israel, heretat sua. E paixqué aquells en innocència del seu cor, hi en prudència de les sues mans los portà. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Deus, venerunt gentes. Psalmus lxxviij.

O Déu, vengueren los gentils en la tua heretat; ensutziaren lo teu sant temple; posaren Hirusalem axí com un munt de pedres d'on se guarden los pomers.

Posaren los cossos dels teus servents vianda als ocells del cel, les carns dels teus sants a les bèsties de la terra. Scamparen la sanch de aquells axí com aygua a l'entorn de Hirusalem, e no.y havia qui.ls soterràs. Som fets opprobri a nostres vehins, scarn e menyspreu als qui stan a l'entorn de nosaltres. Fins a quant, Senyor, seràs irat? fins en la fi serà encesa axí com a foch la tua indignació? Buyda, Senyor, la tua ira en los gentils qui no han conegut a Tu, hi en los regnes que lo teu nom no han invocat; que han menjat a Jacob, e lo loch de aquell han desolat. No.t recordes de les nostres iniquitats antigues; anticipen-nos tantost les tues misericòrdies, que molt som fets pobres. Ajuda'ns, Déu, salvador nostre; e per la glòria del teu nom, Senyor, delliura'ns, e seràs placable a nostres peccats, per honor del teu nom. Que per ventura no diguen entre.ls gentils: on és lo Déu de aquells? Perquè sia coneguda en les nacions davant los nostres ulls, la venjança de la sanch qui és scampada dels teus servents. Entre en lo teu conspecte lo gemech dels apresonats; segons la gran potència del teu braç posseeix los fills dels mortificats; e torna a nostres vehins set vegades més en lo lur si improperi de aquells; lo qual improperaren a Tu, Senyor. Emperò nosaltres, Senyor, poble teu e ovelles de la tua pastura, confessarem a Tu laors tant com durarà lo setgle. E les denunciarem en generació e generació. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Qui regis Israel. Psalmus lxxviiij.

O Tu, qui regexes Israel, attén; Tu qui portes axí com a ovella a Joseph. Qui seus sobre los cherubins, manifesta't davant Efraïm, Benjamín e Manassés. Desperta la tua potència, e vine, perquè.ns salves. O Déu, converteix-nos, e mostra'ns la tua cara e serem salvats. Senyor, Déu de virtuts, fins a quant seràs irat, no atorgant la gràcia sobre la qual te fa oració lo teu servent? Pàxer-nos has de pa de làgremes, e donar-nos has a beure en làgremes en mesura de nostres peccats?

Has-nos posat en contradicció, e los nostres enemichs nos han scarnit. Déu de virtuts, converteix-nos, e mostra'ns la

tua cara, e serem salvats. De Egypte has transportat la vinya, has lançat los gentils, has-la plantada. Duch e guiador est stat del camí de aquella, anant-li davant; e has plantat les raels de aquella, e ha omplit la terra. Ha cuberts lo monts la ombra de aquella, e les sues rames han cubert los cedres de Déu. Ha stès les sues sarments fins a la mar, e fins al riu los morgons de aquella. Per què has destroït la sua tanca que era de pedra mamposta, e venemen-la tots los qui passen per ella? Ha-la destroïda lo porch de la silva, e una fera singular l'à pasturada. Déu de virtuts, gira't, mira del cel e veges-ho, e vesita aquesta vinya; e acabada aquella la qual ha plantat la tua mà dreta, e mira sobre lo fill de l'home lo qual ferm has acostat a Tu. Los ceps de aquesta vinya, los uns encesos de foch e los altres soterrats, perran per la increpació de la tua cara. Sia feta la mà de la tua virtut e potència sobre l'ome qui stà a la tua dreta part declarant la sua divinitat, e sobre ell, fill de l'home lo qual ferm has acostat a Tu. E no.ns apartarem de Tu; vivificar-nos has, e invocarem lo teu nom.

Senyor, Déu de virtuts, converteix-nos, e mostra'ns la tua cara, e serem salvats. Glòria, etc.

Divendres, sisena; matinada.
Exultate Deo.
Psalmus lxxx.

Alegrau-vos a Déu ajudador nostre, cantau ab alegria al Déu de Jacob. Preneu lo psalm per a cantar, e donau lo tambor; e lo alegre psaltyri ab la cythara. Sonau ab la trompa en la festa de la nova luna, en lo dia insigne de la vostra solennitat; que manament és en Israel, e serà fet juhí de vosaltres al Déu de Jacob si no.u feu. De aquest manament posà Déu testimoni en Josep, com ixqués de la terra de Egipte; la lengua que no havia conegut, oí. Delliurà Déu de les càrregues la squena de aquell; havien servit les sues mans en cofí. En la tribulació, dix Déu, me has invocat, e yo t'é delliurat. Hi t'é oït en lo secret de la tempestat; proví a tu a la aygua de contradicció. Ou tu, qui est poble meu, e testificaré contra tu. O Israel, si hauràs oït a mi, no serà en Tu Déu fresch, ni adoraràs a Déu strany. Yo certament só Senyor Déu teu, qui t'é delliurat de la terra de Egipte. Ampla la tua boca en demanar-me, e ompliré aquella. E no ha oït lo meu poble la mia veu, e Israel no ha entès en obeir

a mi. E per ço he permès aquells obrar segons los desigs de lur cor; iran en los peccats de lur invencions. Si lo meu poble hagués oït a mi, si Israel hagués acaminat en les mies carreres, per ventura, per norrès yo haguera humiliat los enemichs de aquells, e sobre aquells qui.ls atribulaven posara la mia mà. Los enemichs del Senyor li han mentit, e serà lo temps de la lur punició en los setgles. E paixqué aquells de la flor de la farina de forment, e fartà aquells de mel que.s feya en la pedra. Glòria al Pare, etc.

Deus stetit in synagoga deorum.
Psalmus lxxxj.

Déu stigué en la congregació dels jutges qui són dits déus, stant en mig d'ells dicernint com jutgen. Fins a quant jutjau iniquitat, e acceptau les cares dels peccadors? Feu justícia al freturós e al pubil; al humil e pobre conservau en sa justícia. Delliurau lo pobre, e de la mà del peccador delliurau lo freturós. Açò no saberen fer, ni.u entengueren, en tenebres acaminen; per ço seran moguts tots los fonaments de la terra. Yo diguí: vosaltres sou déus, tots sou fills de Déu excels.

Però vosaltres axí com hòmens morreu, e axí com hu dels prínceps caureu. Leva't, Déu, jutja la terra que Tu heretaràs en totes les gents.

Deus, quis similis erit tibi.
Psalmus lxxxij.

O Déu, qui serà semblant a Tu? No dissimules la injúria, ni.t retingues, Déu, de fer la venjança: que mira, los teus enemichs han sonat e los qui han avorrit a Tu han levat en alt lo cap. Sobre lo teu poble malignament tingueren consell, e cogitaren contra los teus sants. Digueren: veniu, destroeixquam-los, que més no sien trobats entre la gent, e no sia recordat lo nom de Israel de ací avant. E pensaren ab un ànimo; ensemps testament contra Tu: han dispost e fermat los tabernacles dels idumeus, e foren ab ells los ismaelites, Moab e los descendents de Agar, Gebal e Ammon e Amalech; los stranys ab los qui habiten en Tyro. E certament Assur vench ab ells, foren fets en adjutori als fills de Lot.

Obrà en ells axí com a Madian e a Sysarà, axí com a Jabín en lo torrent de Cyson. Los quals periren en la terra de En-Dor, foren fets axí com a fem de la terra. Posà los prínceps

de aquells axí com a Oreb, e a Zeb e Zebeé, e Salmanà; tots los prínceps de aquells qui digueren: posseeixquam per heretat nostra lo Santuari de Déu. Déu meu, posa aquells axí com a roda, e axí com a palla davant la faç del vent. Axí com a foch que crema la silva, axí com a flama cremant los monts; axí persegueixques aquells en la tua tempestat, hi en la tua ira torbaràs aquells. Umple les cares de aquells de ignomínia, e cerquaran lo teu nom, Senyor. Sien envergonyits e fort torbats tant com dure lo setgle del setgle, e sien confusos, e pereixquen. E coneguen que Senyor és lo teu nom; e Tu sol est Altisme en tota la terra. Glòria.

Quam dilecta tabernacula tua.
Psalmus lxxxiij.

Quant són dignes de ésser amats los teus tabernacles, o Senyor de virtuts! Desija, e defalleix la mia ànima per entrar en los palaus del Senyor; lo meu cor e la mia carn foren alegres en Déu viu. E certament lo pardal ha trobat casa per a si, e la tortra niu, en lo qual pose los seus fills: los teus altars, Senyor de les virtuts, Rey meu e Déu meu, són lo repòs de l'home.

Benaventurats són los qui habiten en la tua casa, Senyor; en los setgles dels setgles loaran a Tu. Benaventurat és lo home al qual lo adjutori li ve de Tu; ha dispost, en aquesta vall de làgremes, en lo seu cor los scalons per a pujar en lo loch que Déus li ha constituït. E certament li donarà benedicció lo donador de la ley; acaminaran de virtut en virtut, serà vist lo Déu dels déus en Sion. Senyor, Déu de virtuts, accepta la mia oració; percep aquella ab les orelles, Déu de Jacob. Protector nostre, Déu, mira e grat a mirar en la cara del teu crist. Que millor és un dia en los teus palaus més que mil dies en la present vida; e per ço he elegit ésser abjecte e humil en la casa del meu Déu, més que habitar en los tabernacles dels peccadors. Que Déu ama misericòrdia e veritat, gràcia e glòria donarà Ell, Senyor; no privarà de béns aquells qui acaminen en innocència, Senyor de virtuts, benaventurat és lo home qui spera en Tu. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit.

Benedixisti, Domine, terram.
Psalmus Lxxxiiij.

Has beneït, Senyor, la tua terra; has levat la captivitat de Jacob. Has remut la iniquitat del teu poble, has cubert

tots los peccats de aquells per a no pendre'n venjança. Has mitigat tota la tua ira, est-te girat de la ira de la tua indignació.

Converteix-nos, Déu, Salvador nostre, e gira la tua ira de nosaltres. Serà axí que eternament tendràs ira a nosaltres? O stendràs la tua ira de generació en generació?

O Déu, Tu gira't devers nosaltres, nos vivificaràs, e lo teu poble se alegrarà en Tu.

Mostra'ns, Senyor, la tua misericòrdia, e dóna'ns lo teu salvador. Yo oiré ço que parla dins mi lo Senyor, que parlarà pau en lo seu poble, e sobre los seus sants, hi en aquells qui.s convertexen de cor. Emperò, la sua salvació prop stà de aquells qui.l temen, per ço, que la sua glòria habite dins la terra nostra. La misericòrdia e la veritat se encontraren; la justícia e la pau se besaren.

La veritat és exida de la terra, e la justícia ha mirat del cel. E certament lo Senyor donarà benignitat, e la terra nostra donarà lo seu fruyt. La justícia irà davant Ell, e posarà en la carrera los seus passos. Glòria.

Inclina, Domine.
Psalmus lxxxv.

Enclina, Senyor, la tua orella i ou-me, que freturós e pobre só yo. Guarda la mia ànima, que só sant; salva lo teu servent, Déu meu, sperant en Tu. Hages mercè de mi, Senyor, que a Tu he reclamat tot lo dia; alegra la ànima del teu servent, que a Tu, Senyor, he elevat la mia ànima.* Que Tu, Senyor, est suau e mansuet, e moltes són les tues misericòrdies a tots los qui invoquen a Tu. Percep, Senyor, ab les orelles la mia oració, e attén a la veu de la mia pregària. En lo dia de la mia tribulació he reclamat a Tu, que has-me oït. O Senyor, no és semblant de Tu en los qui.s dien déus, e no.y ha algú que puga fer segons les tues obres. Totes qualsevol gents que Tu has fet vendran, e adoraran davant Tu, Senyor, e glorificaran lo teu nom. Que Tu est gran, e obres meravelloses coses; Tu sol est Déu.

Guia'm, Senyor, e porta'm en la tua carrera, hi yo entrarhi he; Tu alegres lo meu cor en la tua veritat, però en tal manera que yo tema lo teu nom. Confessaré a Tu, Senyor, Déu meu, ab tot lo meu cor, e glorificaré lo teu nom eterna-

* L'original diu *animia.*

ment; què gran és la tua misericòrdia sobre mi, e has delliurat la mia ànima de l'infern més fondo. O Déu, los inichs se levaran sobre mi, e la congregació dels poderosos cerquaren la mia ànima, e no preposaren a Tu en lo teu conspecte.

E Tu, Senyor Déu, uses de misericòrdia, hi est misericordiós; pacient e de molta misericòrdia e verdader. Gira't a mirar-me, e hages mercè de mi; dóna lo teu imperí al teu servent, e salva lo fill de la tua serventa.

Fes ab mi senyal que s'interprete en bé, perquè miren los qui m'han avorrit e sien confusos, que Tu, Senyor, me has ajudat, e has-me aconsolat. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Fundamenta eius.
Psalmus lxxxvj.

Són los fonaments de aquella ciutat en los monts sants; ama lo Senyor les portes de Sion sobre tots los tabernacles de Jacob. Glorioses coses són dites de tu, ciutat de Déu! Yo seré recordant de Raab e de Babilònia, qui lavors conexeran a mi.

Àttén, que los stranys, e la ciutat de Tyro, e los pobles dels ethíops, aquests foren allí.

E donchs, a Sion dennunciarà lo home los seus misteris, e lo home naixqué en ella, e Ell, Altisme, ha fundat aquella.

Lo Senyor recontarà en les scriptures dels pobles e són les scriptures que han scrit aquells qui foren prínceps en ella.

E dien que los qui habiten en tu són axí com aquells qui tots són alegres. Glòria.

Domine, Deus salutis mee.
Psalmus lxxxvij.

Senyor, Déu de la mia salut, en lo dia he cridat hi en la nit davant Tu. Entre en lo teu conspecte la mia oració, enclina la tua orella a la mia pregària. Que la mia anima és plena de dolors, e la mia vida se appropinqua a l'infern. Estimat só ab aquells qui devallen en lo lach, axí só fet com a home sens adjutori, encara que entre.ls morts sia libert; axí com los nafrats que morts dormen en los sepulcres, dels quals més no.t recordes, hi ells són lançats de la protecció de la tua mà. Han-me posat en lo lach més fondo, en los lochs tenebrosos hi en la ombra de la mort. Sobre mi és stada

refermada la tua furor, e totes les tues ones has portat sobre mi.

Has fet luny de mi los coneguts meus, han-me posat per lur abominació. Só stat liurat e no exia de fora; los meus ulls se slanguiren per fretura. Reclamí a Tu, Senyor, tot lo dia; stenguí a Tu les mies mans. Per ventura als qui són morts faràs maravelles? o resucitar-los han los metges, e confessaran a Tu laors e gràcies? Per ventura recontarà algú en lo sepulcre la tua misericòrdia, e la tua veritat en la casa de perdició? Seran, per ventura, en les tenebres conegudes les tues maravelles? E la tua justícia en la casa de oblit? E yo, Senyor, a Tu he reclamat, e la mia oració prevendrà a Tu de matí. Per què, Senyor, dónes repulsa a la mia oració, gires la tua cara de mi? Pobre só yo hi en treballs del temps de la mia joventut; però fuy exalçat, ara só humiliat e fort torbat. Sobre mi passaren les tues ires, e les tues terrors fort me torbaren. Axí com circueix l'aygua me circuïren; tot lo dia ensemps me circuïren. Has-me lunyat lo amich e lo proïsme e los coneguts meus, que no puga ésser relevat de la misèria. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Misericordias Domini.
Psalmus lxxxviij.

Les misericòrdies del Senyor cantaré eternament; en la generació e generació anunciaré la tua veritat en la mia boca. Que Tu has dit: la misericòrdia serà edificada en los cels eternament; serà preparada la tua veritat en aquells. He dispost lo testament als meus elets; he jurat a David, servent meu: fins a eternament prepararé la tua sement, hi edificaré en generació e generació la tua cadira. Confessaran los cels les tues maravelles, Senyor; e certament se confessarà la tua veritat en la sglésia dels sants. Com qui s'egualarà al Senyor en les maravelles que féu en los núvols, qui serà semblant a Déu en los fills de Déu? Déu, qui és glorificat en lo consell dels sants, gran e terrible sobre tots los qui són a l'entorn seu. Senyor, Déu de virtuts, qui és semblant a Tu? Poderós est, Senyor, e la tua veritat stà entorn de Tu. Tu senyoreges la potestat de la mar, e lo moviment de les sues ones. Tu.l mitigues. Tu has humiliat, axí com a nafrat, lo superbo; has dissipat los teus enemichs ab lo braç de la tua virtut. Teus són los cels, tua és la terra; lo circuit de la terra e la pleni-

tud de aquella Tu l'as fundada; la tremontana e la mar Tu la has creada. Lo mont de Tabor e de Hermon en lo teu nom se alegraran; per lo teu braç que és ab potència. Sia ferma la tua mà, e sia exalçada la tua mà dreta. Justícia e juhí són la preparació de la tua cadira. Misericòrdia e veritat iran davant la tua cara. Benaventurat és lo poble qui sab lo cant de alegria. Senyor, en la lum de la tua cara acaminaran; hi en lo teu nom se alegraran tot lo dia; hi en la tua justícia seran exalçats. Que Tu est glòria de la virtut de aquells, hi en lo teu beneplàcit serà exalçat lo corn de la nostra potència. Que del Senyor és lo exalçament e delliurament nostre, e del Sant de Israel, Déu nostre. Lavors parlist en visió als teus sants, e diguist: Yo he posat lo adjutori en lo poderós, hi he exalçat lo elet del meu poble. He trobat Davit, servent meu; del meu oli sant lo he untat. En cert la mia mà li ajudarà, e lo meu braç confermarà aquell. Res no aprofitarà lo enemich en ell, e lo fill de iniquitat no posarà per obra poder-li noure. Trocejaré a la presència de aquell los seus enemichs, e convertiré en fuyta aquells que li tenen oy. E la veritat mia, e la misericòrdia mia seran ab ell; hi en lo meu nom serà exalçat lo corn de la sua potència. E posaré en la mar la mà de la sua potència, hi en los rius la sua mà dreta. Ell invocarà a mi dient: Pare meu est Tu, Déu meu, susceptor de la mia salut. E yo posaré aquell, primogènit, excels sobre los reys de la terra. Eternament li reservaré la mia misericòrdia, e lo meu testament li serà feel. E posaré en lo setgle del setgle la sement de aquell, e la sua cadira durarà axí com los dies del cel. Si, emperò, los fills seus dexaran la mia ley, e no acaminaran en los meus juhins; si profanaran les mies justícies, e no guardaran los meus manaments, yo visitaré ab verga les iniquitats de aquells; hi en flagells los peccats de aquells; però la misericòrdia mia no la dispargiré de aquell, no li nouré, axí com li he promès en la mia veritat. Ni violaré lo meu testament, e les coses que proceexen dels meus labis no les faré vanes. Una vegada he jurat en la santedat mia, serà veritat que menta a David: lo sement de aquell eternament starà. E la cadira sua serà axí com lo sol en lo meu conspecte, e axí com la luna eternament, hi ell serà testimoni feel en lo cel. Però tu foragitist e menyspreïst; e prolonguist lo teu crist. Has apartat lo que havies promès en lo testament al teu servent; has permès que sia profanat lo santuari de aquell en la terra. Has des-

troït les muralles de aquell; has possat que la sua fermetat sia temor. Han-lo dissipat tots los qui passen per lo camí; és fet oprobri als seus vehins. Has exalçat la mà dreta de aquells qui.l constrenyien; has alegrat tots sos enemichs. Has girat lo adjutori del coltell de aquell, e no li has ajudat en la batalla. Has-lo destroït que no.s pot fer munde, e la sua cadira has trocejat en la terra.

Has diminuït los dies del seu temps; has-lo cubert de confusió. Fins a quant, Senyor, gires la tua cara? Finalment cremarà la tua ira com a foch? Recort-te quina és la mia substància; serà axí que en va has constituït tots los fills dels hòmens? Qui és lo home que viurà e no veurà la mort? Hi stalviarà la sua ànima de la mà de l'infern? Hon són les tues antigues misericòrdies, Senyor, axí com has jurat a David en la tua veritat? Seràs recordant, Senyor, del opprobri dels teus servents, lo qual opprobri he detengut en lo meu si, de moltes gents que m'han vituperat; lo qual opprobri me scarniren los teus enemichs, Senyor, lo qual opprobri me argüiren scarnint la mutació del teu crist.

Sia beneyt lo Senyor, eternament. Sia fet, sia fet. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Domine, refugium factus es nobis.
Psalmus lxxxviiij.

O, Senyor, Tu est refugi a nosaltres de generació en generació. Ans que los monts fossen fets, o fos la terra formada e lo món, ans del setgle hi eternament Tu est Déu. No gires la tua cara de l'home caygut en stament dejecte; e Tu qui has dit: convertiu-vos, fills dels hòmens. Car mil anys davant los teus ulls són axí com lo dia de aïr que és passat, e axí com lo temps de una guayta en la nit; les quals coses són hagudes per norrès, axí seran los anys de aquells. De matí passe lur vida com passa la herba; floreixca de matí, e passe; al vespre cayga, en dures, e seques. Que stan defallits en la venjança de la tua ira, hi en la tua furor stan torbats. Has posat les nostres iniquitats en lo teu conspecte, e lo discurs de la nostra vida en lo setgle en clara conexença de la tua vista. Que tots los nostres dies han defallit; e nosaltres havem defallit en la venjança de la tua ira. Los hòmens en los nostres anys pensaren coses inúltils axí com la aranya; e los dies de la vida de nostres anys en ells són setanta * anys. Si,

* L'original diu *setanata.*

emperò, en los naturalment poderosos són huytanta anys, e més avant la vida de aquells és trebal e dolor; donchs, puix nos ha sobrevengut la divina mansuetud en dexar-nos la vida, serem smenats. Qui ha pogut conèxer en temps de tan breu vida la potestat de la tua ira, e per la tua temor haja pogut stimar la tua ira? Fes-nos manifesta la potència de la tua mà dreta, axí que la conegam, e fes-nos instroïts de cor en sapiència. Converteix-te, Senyor, a nosaltres e, fins a quant? Te convertiràs e acceptaràs les pregàries sobre los teus servents. Abundats som de matí de la tua misericòrdia, som-nos alegrats, e som-nos delitats en los dies nostres.

Alegrats nos som per recort de aquells dies en los quals nos humiliïst, e per recort de aquells anys en los quals véem tribulacions. Mira en los teus servents hi en les tues obres, hi endreça los fills de aquells.

E sia la resplandor del Senyor Déu nostre sobre nós; hi endreça les obres de nostres mans sobre nosaltres, e la obra de nostres mans endreça. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Qui habitat in adjutorio.
Psalmus lxxxx.

Aquell qui habita en lo adjutori de l'Altisme, en la protecció del Déu del cel tendrà la sua habitació. Dirà al Senyor: Tu est susceptor meu, e refugi meu; Déu meu, en Ell serà la mia sperança. Que Ell ha delliurat a mi del laç dels caçadors, e de paraula aspra. Ab les sues spatles te farà ombra, e sots les plomes de aquels serà la tua sperança. Ab scut te cobrirà la veritat de Aquell; no tembràs de la temor que ve de nit; ni de la sageta volant en lo dia, ni del negoci acaminant en tenebres, ni del combat, e demoni de mig dia. Cauran a la part del teu costat squerre mil, e a la tua dreta part, deu mília; però a tu no s'acostarà la persecució de tos enemichs. Emperò, ab los ulls consideraràs e veuràs la retribució dels peccadors. E diràs: açò he attès perquè Tu, Senyor, est sperança mia; e has posat en loch altíssim lo teu refugi e infançonia.

A tu, qui has sperat en Déu, no s'acostarà mal, e flagell no se appropincarà al teu tabernacle. Perquè ha manat de tu als seus àngels, que.t guarden en totes les tues carreres. En les mans te portaran, perquè per ventura no prenga lesió lo teu peu encontrant en la pedra. Sobre lo aspis e sobre lo basalís acaminaràs, e trapijaràs lo leó e lo drach. Per-

què en Mi ha sperat, diu Nostre Senyor, Déu, Yo.l delliuraré; el guardaré, perquè ha conegut lo meu nom. Ha reclamat a Mi, Yo l'oiré; Yo só ab ell en la tribulació; Yo.l ne trauré, e fer-l'é gloriós. Yo l'umpliré de longitud de dies, e mostrar-li he lo meu salvador. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Bonum est confiteri domino.
Psalmus lxxxxj.

Bona cosa és confessar laors e gràcies al Senyor, e cantar a glòria del teu nom, o Altisme. Per a denunciar de matí la tua misericòrdia, e la tua veritat per la nit; en lo psaltiri de deu cordes, ab càntich, en la cythara. Que Tu, Senyor, me has delitat en la tua factura; hi en les obres de les tues mans me alegraré. Quant són magnífiques les tues obres, Senyor! Molt són fetes profundes les tues cogitacions. Lo home insipient no.u conexerà, e lo grosser foll no entendrà aquestes coses. Com seran exits los peccadors axí com a fe vert, es mostraran en prosperitat tots los qui obren iniquitat, perquè muyren tant com dure lo setgle del setgle; Tu, emperò, Senyor, est Altisme eternament. Per ço, mira, los teus enemichs, Senyor, per ço, mira, los teus enemichs perran; e seran disporgits tots los qui obren iniquitat. Per ço serà exalçat axí com de l'unicorn lo corn de la mia potència, e la mia vellea resposarà en abundant misericòrdia. E ha menyspreat lo meu ull los meus enemichs, hi ells levant-se contra mi e malignants oir-los ha la mia orella. Lo just florirà com a palma; e serà multiplicat axí com a cedre del Líbano. Los qui són plantats en la casa del Senyor, en los palaus de la casa del Déu nostre, floriran. Encara seran multiplicats en la vellea fèrtil e rebran bones coses; perquè denuncien que.l Senyor Déu nostre és recte, e no.y ha iniquitat en Ell. Glòria, etc.

Dominus regnavit, decorem.
Psalmus lxxxxij.

Lo Senyor ha regnat, vestit stà de bellea: has vestit lo Senyor de fortalea, hi és-se cenyit. E certament ha fermat lo circuit de la terra, lo qual de son loch no serà mogut. De lavors és apparellada la tua cadira; que Tu est ans del setgle. Elevaren los flums, Senyor; elevaren los flums la sua veu, elevaren los flums les sues ones per les veus de les moltes aygües. Maravelloses són les elevacions de la mar; admirable és lo Senyor en les coses altes.

Los testimonis teus molt són fets dignes de ésser creguts; a la tua casa, Senyor, se cové santedat en longitud de dies. Glòria, etc.

Deus ultionum Dominus.
Psalmus lxxxxiij.

Déu de punicions és lo Senyor; Déu és de venjances; líberament ha obrat. Sies exalçat Tu, qui jutges la terra, torna lo guardó als superbos. Fins a quant, Senyor, los peccadors, fins a quant los peccadors se gloriaran? E diran iniquitat, parlaran tots los que obren injustícia? Lo teu poble, Senyor, han humiliat; la tua heretat han vexat. Ham mort la viuda e lo stranger, e mataren los pubils. E digueren: no.u veurà lo Senyor, ni.u sabrà lo Déu de Jacob. O folls qui sou en lo poble, enteneu; e vosaltres, orats, ajau en algun temps sapiència. Aquell qui ha plantat la orella, no oirà? O aquell qui ha fabricat l'ull, no considera? Aquell qui castiga les gents, no argüirà a vosaltres, Aquell qui ensenya a l'home sciència? Lo Senyor sab les cogitacions dels hòmens, què vanes són. Benaventurat és lo home lo qual Tu, Senyor, hauràs adoctrinat, e de la tua ley lo hauràs instroït. Perquè li alleuges les tribulacions dels dies mals en la present vida, fins a tant que sia cavada la fossa al peccador. Que no lançarà de si lo Senyor lo seu poble, e no desempararà la sua heretat. Fins a tant que la injustícia serà convertida en juhí, e qui seran aquells qui staran prop de aquella? Tots aquells qui són de cor recte. Qui.s levarà per ajudar a mi contra los malignants? O qui starà contra los qui obren iniquitat? Si no que.l Senyor me ajuda, menys que poch se'n fallí que la mia ànima habitàs en lo infern. Si yo deya: mogut és lo meu peu, la tua misericòrdia, Senyor, me ajudava. Segons la multitud de les mies dolors en lo meu cor, les tues consolacions alegraren la mia ànima.

Per ventura, acosta's a Tu la cadira de iniquitat, Tu, lo qual fengeixs treball en lo menament de Déu? Apetiran contra la ànima del just, e condemnaran la sanch de l'innocent. E lo Senyor és fet a mi en refugi, e lo Déu meu en adjutori de la mia sperança.

E retribuirà a ells la lur iniquitat, hi en la lur malícia los destroirà, destroirà aquells lo Senyor Déu nostre. Glòria al Pare, etc.

Venite, exultemus.
Psalmus lxxxxiiij.

Veniu, alegrem-nos en lo Senyor; cantem de goig a Déu, Salvador nostre; previngam en confessió la sua cara, hi en càntichs e psalms alegrem-nos a ell, que Déu és Senyor gran e rey gran sobre tots los qui.s nomenen déus; que en la sua mà són tots los fins de la terra, e les altituds de les muntanyes són de Aquell; que sua és la mar, hi Ell ha fet aquella, e la terra han format les sues mans. Veniu, adorem, e prostrem-nos, e plorem davant lo Senyor qui.ns ha fet; que Déu nostre és Ell, e nosaltres poble de la sua pastura, e ovelles de la sua mà. Huy, si oireu la veu de Aquell, no vullau endurir los vostres cors, axí com en lo temps que.m provocàs a ira, segons fés en lo dia de la temptació en lo desert, en lo qual loch me temptaren vostres pares, provocaren, e veeren les mies obres. Quaranta anys fuy irat a la generació aquella; e diguí: aquests tostemps erren en lo cor. E aquests no conegueren les mies carreres; axí com jurí en la mia ira si entraran en lo meu repòs. Glòria al Pare e al Fill e al Sant, etc.

Cantate Domino canticum novum.
Psalmus lxxxxv.

Cantau al Senyor càntich nou, cantau al Senyor tota la terra. Cantau al Senyor, benehiu lo nom de aquell. Anunciau de dia en dia lo seu Salvador. Anunciau entre les gents la glòria de Aquell, en tots los pobles les maravelles de Aquell.

Que gran és lo Senyor, e molt digne de ésser loat; terrible sobre tots los qui.s nomenen déus; que tots los déus dels gentils són dimonis; emperò lo Senyor ha fet los cels. Confessió e bellea stan en lo seu conspecte; santedat e magnificència seran en aquells que Ell santifica. Les terres de les gents, portau al Senyor glòria e honor; portau al Senyor glòria al seu nom.

Portau sacrificis, hi entrau en los palaus de Aquell; adorau al Senyor en lo seu palau sant. Sia fort moguda per temor de la sua cara tota la terra; digau en les gents que lo Senyor ha regnat. Hi eternament ha corregit lo circuit de la terra, lo qual no serà gens mogut; e jutjarà los pobles en equitat. Alegren-se los cels, e alegre's la terra; sia moguda la mar e la plenitud de aquella; alegrar-se han los camps, e totes les

coses que són en aquells. Lavors se alegraran tots los arbres de les silves per la presència del Senyor, perquè és vengut, perquè és vengut a jutjar la terra. Jutjarà lo circuit de la terra en equitat, e los pobles en la sua veritat. Glòria al Pare.

Dominus regnavit; exultet terra.
Psalmus lxxxxvj.

Lo Senyor ha regnat; alegre's la terra; alegren-se les ylles, les quals són moltes. Núvols hi scuredat staran a l'entorn de Aquell; e la correcció que proceirà de la sua cadira serà justícia e juhí. Foch irà primer davant Aquell, e cremarà a l'entorn los enemichs de Aquell. Resplandiren los seus lamps a la redonea de la terra; veu-ho la terra, hi stech fort moguda. Los monts regalaren axí com cera de la faç del Senyor; a la presència del Senyor se mogué tota la terra. Anunciaren los cels la sua justícia; e veeren tots los pobles la glòria de Aquell. Sien confusos tots aquells qui adoren los déus sculpits, e los qui.s glorien en les sues ydoles. Adorau a Ell tots los seus àngels. Ha oït a Ell Sion, i és-se alegrada; e alegraren-se les filles de Judà per los teus juhins, Senyor. Que Tu, Senyor, est Altisme sobre tota la terra; més del que.s pot stimar exalçat sobre tots los qui.s dien déus. Los qui amau lo Senyor, avorriu lo mal; guarda Nostre Senyor les ànimes dels seus sants, de la mà dels peccadors ha delliurat aquells. La lum és appareguda al just, e als rectes de cor, alegria. Alegrau-vos los justs en lo Senyor, e confessau laors e gràcies recordant-vos de la santificació la qual Aquell vos ha feta. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Dissapte, setena; matinada.
Cantate Domino canticum novum.
Psalmus lxxxxiij.

Cantau al Senyor càntich nou, que mirables coses ha fet. Ha fet salut a honor e glòria sua la sua mà dreta, e lo seu sant braç. Ha fet lo Senyor manifest lo seu Salvador; en lo conspecte de les gents ha revelat la sua justícia.

És-se recordat de la sua misericòrdia, e de la sua veritat, la qual havia promesa a la casa de Israel. Han vist los térmens de la terra lo salvador del Déu nostre. Cantau ab alegria al Senyor tota la terra; cantau e alegrau-vos, e saltau per alegria.

Cantau alegrement al Senyor en la cythara; en la cythara e ab veu de psalm; en trompetes fabricades de martell, e ab veu de trompa de corn. Cantau de goig en lo conspecte del rey Senyor; sia moguda la mar, e la plenitud de aquella; la redonea del món, e los qui habiten en ell. Los rius tocaran palmes per alegria, los monts ensemps se alegraran de la presència del Senyor, perquè és vengut a jutjar la terra. Jutjarà lo món en justícia, e los pobles en equitat.

Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit. Etc.

Dominus regnavit: irascantur populi.
Psalmus lxxxxviij.

Lo Senyor ha regnat: sien irats los pobles; E Tu, Senyor, est aquell qui seus sobre los cherubins; donchs, sia moguda la terra. Lo Senyor qui és colt en Sion és gran, hi excels sobre tots los pobles. Confessen al gran nom teu laors, que terrible és e sant, e la honor de aquest rey ama justícia. Tu has apparellat manaments que.ns endrecen; Tu has fet juhí e justícia en Jacob. Exalçau lo Senyor Déu nostre e adorau lo scabell dels seus peus, que sant és. Stan Moysès e Aron entre los sacerdots de Aquell, e Samuel entre aquells qui invoquen lo seu nom; invocaren lo Senyor, hi Ell los ohia; en la columna del núvol los parlava. Guardaven los testimonis de Aquell, e lo manament que.ls havia donat. Senyor, Déu nostre, Tu ohies aquells; o Déu, Tu fuyst misericordiós a ells, hi castigant los defectes que procehien de lurs desigs e invencions. Exalçau lo Senyor Déu nostre, e adorau lo seu mont sant, que sant és lo Senyor Déu nostre. Glòria.

Iubilate Deo, omnis terra.
Psalmus lxxxix.

Cantau ab goig a Déu tota la terra; serviu al Senyor en alegria. Entrau en lo conspecte de Aquell ab cor e gest alegre. Sapiau que lo Senyor, Ell és Déu; Ell nos ha fet, e nosaltres mateixs no.ns havem fet; los qui sou poble seu, e ovelles de la sua pastura. Entrau dins les portes de Aquell en confessió de gràcies, en los palaus de Aquell ab hymnes; confessau a Ell laors e gràcies. Loau lo nom de Aquell, que suau és lo Senyor; hi eternament és la sua misericòrdia, e fins en generació e generació la veritat de Aquell. Glòria, etc.

Misericordiam et iudicium.
Psalmus C.

Misericòrdia e juhí cantaré a Tu, Senyor; cantaré, hi stant en la via neta, sens màcula de peccat, conexeré la hora que Tu vendràs a mi per revelar-me los teus secrets? Yo acaminava en la innocència del meu cor, en mig de la casa mia. No preposava davant los meus ulls cosa injusta; tenguí en oy los qui trencaven la ley divina; no continua ab mi cor malalt; e al maligne que se apartava de mi no.l conexia. Al maldient en secret e infamant son proïsme, yo.l perseguia, ab lo ull superbo e ab cor insaciable, ab tal com aquest no menjava.

Los meus ulls endrece als feels de la terra, perquè seguen ab mi; lo qui acamina en la via sens màcula, aquell me servia. No habitarà en mig de ma casa lo qui fa supèrbia; aquell qui parla coses iniqües no endreça ses coses en lo conspecte dels meus ulls.

En lo matí matava tots los peccadors de la terra, perquè destroís e lançàs de la ciutat del Senyor tots los qui obren iniquitat. Glòria, etc.

Domine, exaudi orationem meam.
Psalmus cj.

Senyor, accepta la mia oració, e fes que lo crit de la mia veu attenga a Tu. No gires la tua cara de mi; en qualsevol temps que sia attribulat, inclina a mi la tua orella; en qualsevol dia que yo t'invocaré, ou-me cuytadament. Que los meus dies axí com a fum defallint són passats, e los meus ossos axí com a fregidura són secats. Derrocat só; axí com lo fe arrancat, seccat stà lo meu cor, que ab la gran tribulació yo.m só oblidat de menjar la mia vianda.

Per los crits dels meus gemechs stich tan flach que la mia pell stà pegada ab los ossos. Só fet semblat al pellicà qui habita en la solitud; e axí só fet com a òliba que s'amaga en los forats de les parets derrocades. He vetlat per por de mos enemichs, só fet semblant al pardal que tot sol se amaga en lo traginat. Tot lo dia increpants me vituperaven mos enemichs, e aquells qui per scarn me loaven, quand jurant se flastomaven deyen que tal mal los vingués com a mi; que menjava la cendra axí com a pa, e lo que bevia mesclava ab làgremes; pensant la potència de la ira de la tua indignació, que levant-me en alt has batut de mi la terra.

Los meus dies axí com a ombra declinant se acosten a la fi, e yo.m só secat axí com lo fe arranquat. Emperò Tu, Senyor, stàs ferm ab lo teu ésser immutable, e al teu enteniment són presents totes les coses de la primera fins a la derrera generació. Tu, Senyor, axí com aquell qui.s desperta te levaràs, e hauràs misericòrdia de Sion, que ja és vengut lo seu temps de haver-li misericòrdia, ja és vengut lo temps; que als teus servents han plagut les pedres del seu edifici, e hauran misericòrdia a la sua terra. E tembran les gents lo teu nom, Senyor, e tots los reys de la terra la tua glòria; perquè edificarà lo Senyor a Sion, e allí serà vist en la magestat de la sua glòria. Ha acceptat lo Senyor la oració dels humils, e no ha menyspreat lur pregària.

Sien scrites aquestes coses per a la generació sdevenidora, e lo poble que serà recreat per la gràcia loarà al Senyor. Perquè de la celsitud de la sua excelsa magestat de luny ha mirat ab ulls de misericòrdia, ha mirat lo Senyor del cel en la terra; per ço que oís los gemechs dels encarcerats, perquè desligant soltàs los fills dels morts per lo peccat; perquè sia pricat públicament en Sion lo nom del Senyor, e la laor e glòria sua en Hierusalem, per a convocar e ajustar los pobles e los reys a unitat de una fe, perquè serveixquen al Senyor. E per aquests tants beneficis ha respost lo feel penident al Senyor endreçat per la gràcia: Senyor, spira'm perquè yo pense la brevitat dels meus dies en la present vida. No m'appelles de aquest món en lo meu jovent que és lo mig dels meus dies, e a Tu, Senyor, açò és cosa fàcil, perquè los teus anys duren tostemps, de generació en generació eternament.

Tu, Senyor, en lo principi creant has fundat la terra, e los cels són obres de les tues mans. Lo lur moviment cessarà, e Tu staràs ferm en la tua immutable essència, e ells perran si Tu vols; es faran vells axí com a vestidura. E Tu.ls mudaràs axí com a roba que hom se muda, e seran mudats; e Tu est aquell mateix immutable, e los teus ayns no passaran. Los fills dels teus servents habitaran en lo repòs del tua glòria; e lur sement e bones obres eternament seran endreçades. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Benedic, anima mea, Domino, et omnia que intra me sunt.
Psalmus Cij.

Beneeix, ànima mia, al Senyor, e totes les coses que són dins mi al seu nom sant. Beneeix, ànima mia, al Senyor, e no vulles oblidar tots los beneficis que has rebut de Aquell; lo qual ha misericòrdia a totes les tues iniquitats, lo qual sana totes les tues malalties, lo qual delliura de la mort la tua vida, qui corona a tu en misericòrdia e misericòrdies; Aquell qui compleix lo teu desig en bones coses: axí com de la àguila serà renovada la tua joventut.

Obrant misericòrdies és lo Senyor, e fent juhí a tots aquells qui soffriren injúria.

Féu manifestes les sues carreres a Moysès, e als fills de Israel les sues voluntats.

Fent misericòrdies e misericòrdies és lo Senyor, sperant a penitència e molt misericordiós. No serà irat perpetualment, ni eternament menaçarà. No ha fet a nosaltres segons nostres peccats, ni segons nostres iniquitats nos ha retribuït.

Que en tan abundant mesura com és la altitud del cel a la terra, ha fermat la sua misericòrdia sobre aquells qui.l temen; tant com dista lo orient de l'occident, ha fet luny de nosaltres les nostres iniquitats.

Axí com lo pare ha misericòrdia dels fills, axí lo Senyor és misericordiós a aquells qui.l temen. Perquè Ell ha conegut la nostra factura; és-se recordat que som pols. Lo home és axí com a fe; los dies de aquell són axí com la flor del camp; axí florirà.

Que per la mort en aquell passarà lo sperit, e no s'aturarà; e no conexerà pus per cos natural lo seu loch. Emperò, la misericòrdia del Senyor és de tostemps en tostemps sobre los tements a Ell. E la justícia de Aquell serà en los fills dels fills, a aquells qui serven lo testament de Aquell, e són recordants dels seus manaments per a servar aquells. Lo Senyor en lo cel ha apparellat la sua cadira, e lo seu regne a tots senyorejarà. Benehiu al Senyor tots los seus àngels poderosos en virtut, los quals obehiu la paraula de Aquell, e sou promptes a oir la veu de les sues paraules. Benehiu al Senyor totes les angèliques virtuts, qui sou ministres de Aquell, los quals feu la sua voluntat. Benehiu al Senyor totes les obres de Aquell, en tot loch de la sua senyoria, Tu,

ànima mia, beneeix al Senyor. Glòria al Pare e al Fill e al Sant, etc.

Benedic, anima mea, Domino.
Psalmus ciij.

Ànima mia, beneïx lo Senyor. O Senyor Déu meu, molt més del que.s pot compendre és la tua magnitud. Confessió de laors e gràcies e bellea te has vestit, cubert de lum axí com de vestiment. Stenent axí com a pell lo cel stelat, Tu, lo qual cobres les parts superiors de aquell ab aygües; qui has posat lo núvol per carro de la tua ascensió, Tu, lo qual acamines ab major velocitat que les ales dels vents; qui fas les spirituals substàncies que sien àngels teus, e los teus ministres foch cremant. Tu, lo qual has fundat la terra sobre la sua fermetat no s'inclinarà per caure tant com dure lo setgle del setgle. Lo abís de la gran mar axí com a vestiment és la tua cuberta; sobre los monts staran les aygües en los núvols. Fogiran per lo teu manament, e de la veu del teu tro hauran temor. Stan los monts alts, e los camps stan baxos cascuns en lo loch que Tu.ls has fundat.

A les aygües has posat terme, lo qual no passaran; ni.s giraran a cobrir la terra.

Qui fas brollar les fonts en les valls; entre lo mig dels monts passaran les aygües. Beuran totes les bèsties del camp; hi en la tua set speraran beure los àsens salvatges. Sobre aquestes coses, ço és, monts, valls e fonts, habitaran los ocells del cel; de mig dels forats de les pedres donaran veus.

Regant Tu los monts dels núvols que.ls stan damunt; serà farta la terra del fruit de les tues obres; produint fe per als juments, hi herba a la servitud dels hòmens: perquè faces produir pa a la terra, e lo vi que done alegria al cor de l'home; perquè alegre la cara en oli, e lo pa conferme lo cor de l'home. Seran farts los arbres del camp, e los cedres que Déu ha plantat en lo Líbano; allí los ocells faran niu, allí, en los cedres, és la casa del grifaut;* capità és dels altres ocells; los monts alts són refugi per als cervos, e la pedra és refugi per als ariçons. Ell, Déu, ha fet la luna en lo temps; lo sol ha conegut la sua posta. Has posat les tenebres, hi és feta la nit; en aquella passaran totes les bèsties de les sil-

* L'original diu *grifant*.

ves; los cadells dels leons rugint perquè prenguen, e demanen a Déu vianda per a ells.

Exit és lo sol, e són-se congregats, hi en los seus jaços seran collocats. Exirà lo home a la sua obra, e a la sua fahena fins al vespre. Quant són de gran magnitud les tues obres, Senyor! Totes les coses has fet en sapiència; plena és la terra de les creatures, les quals totes són en possessió tua.

Aquesta gran mar és de gran spay e terme a les mans dels qui naveguen; allí són animals dels quals no.s troba lo nombre, animals chichs ab grans. Allí passaran les naus; Allí és aquest drach, lo qual has format hi és scarnit. Totes les coses de Tu speren que.ls dones vianda en lo degut temps. Donant-los-ne Tu, colliran; obrint Tu la tua mà, totes les coses seran plenes de bé. Però girant Tu la cara, seran torbades; levaràs lo sperit de aquelles, e defalliran, e seran tornades en lur pols.

Tramet lo teu sperit, e seran creades; e renovaràs la faç de la terra. Sia la glòria del Senyor tant com dure lo setgle, alegrar-se ha lo Senyor en les sues obres. Lo qual mira la terra, e fa-la tremolar; qui toca los monts, e fumen. Cantaré al Senyor en la vida mia; cantaré psalmòdia al Déu meu tant longament com só. Sia alegre e plaent a Ell lo meu parlar; yo emperò delitar [m'he] *en lo Senyor. Falleixquen los peccadors e àvols de la terra fins sien tornats norrès; ànima mia, beneïx al Senyor.*

Confitemini Domino, et invocate nomen eius.

Psalmus Ciiij.

Confesau vosaltres al Senyor, e invocau lo seu nom; descobriu a les gents les sues obres, parleu totes les sues maravelles.

Glorien-se en lo seu sant nom; alegre's lo cor de aquells qui cerquen lo Senyor. Cercau al Senyor, e affirmeu-se a Ell; tostemps cerqueu la sua faç. Siau remembrants de les sues maravelles que.ll féu, dels seus prodigis, e dels juhins de la sua boca. De la raça de Abrahan són los seus servents; dels fills de Jacob, los seus elets. Lo mateix Senyor és Déu Nostre; en tota la terra són los seus judicis. Ell se remembrà emper tostemps del seu testament; de la paraula que dictà per a davant de millars de generacions; qui dispongué per a Abrahan, e de lo seu jurament que féu a Isach; e axí lo

confermàs a Jacob en manament, e a Israel en aliança perdurable dient: a tu te daré la terra de Canaan. Terreny promès de la vostra herència; açò quant eren en número curt, molt pochs, hi els seus habitadors com a estranys en ella. E passaren de gent en gent, e de un regne a altre poble. No deixà que negú els fera dany; e per ells puní Reys. No vullau tocar als meus unguits, e no vullau pensar mal als meus profetes. E volch fam sobre la terra; e faltà tot aliment de pa. Trameté davan de ells un baró; per esclau fon venut Jusep. Aseguraren ab grillons sos peus; estos ferros traspasaren la sua ànima; fins a que fon closa la profecia d'ell. Lo rahonament del Senyor lo avia inflamat; trameté lo Rey, e lo deslligà; e lo príncep dels pobles lo va trahure de la presó. Lo féu aquell senyor de sa casa, e príncep de tot lo que possehia; perquè instroís als seus prínceps axí com a si mateix, e als vells de aquell mostràs prudència. Hi entrà Israel en Egypte; e Jacob fon peregrí en la terra de Cham. E augmentà molt granment lo Senyor lo seu poble, e fermà aquell sobre los seus enemichs. E permès Déu que lo cor de aquells avorrís al seu poble, e fessen engan en los servents de aquell. Tramès a Moysès, servent seu, e Aron, aquell lo qual havia elet. Posà en ells les paraules dels seus senyals, e dels spantables miracles en la terra de Cham. Tramès tenebres e féu scuredat; e no enagrí les sues paraules.

Convertí les aygües de aquells en sanch, e matà los pexos de aquells. Donà en la terra de e aquells granotes en los retrets dels reys de aquells. Parlà, e vénch mosca canina, e diversos mosquits en tots los fins de aquell. Posà que les plagues de aquells fossen calabruxó, e foch cremant en la terra de aquells.

E ferí les vinyes de aquells, e les lurs figueres, hi smenuà los arbres dels fins de aquells. Dix, e vench la lagosta, e les fills de aquella, de la qual no era nombre; e menjà's tot lo fe en la lur terra; e menjà tot lo fruyt en la terra de aquells. E ferí tots los primogènits en la terra de aquells, e les primícies de tot lo lur treball. E tragué aquells ab argent e or, e no.y havia malalt en los tribs de aquells. Alegrà's Egypte en la lur partença, car stava'ls damunt la temor de aquells. Stès un núvol en la protecció de aquells, e foch que donàs claredat a ells de nit. Demanaren, e vengueren guatles, e de pa del cel los fartà. Rompé la pedra, e brollaren les aygües, e per lo loch que era sech anaren

los rius; car fon recordant de la sua paraula santa, la qual parlà a Abraam, servent seu. E tragué lo seu poble en alegria, e los seus elets en goig.

E donà aquells les regions dels gentils, e posseïren los treballs dels pobles: perquè guarden les justificacions de aquell, e cerquen la sua ley. Glòria al Pare, etc.

Confitemini Domino.
Psalmus Cv.

Confessau-vos al Senyor, perquè és bo, e perquè la misericòrdia de Aquell és per tostemps. Qui parlarà les potències del Senyor, qui farà que sien oïdes totes les laors de Aquell? Benaventurats són aquells qui guarden la veritat en juhí, e fan justícia en tot temps. Sies recordant de nosaltres, Senyor, en tal manera que lo teu poble te sia agradable; visita'ns en lo teu Salvador, perquè vejam a Tu obrant bondat per la qual te merexen veure los teus elets; perquè'ns alegrem en lo goig, en lo qual se alegra la tua gent, perquè sies loat de nosaltres ab aquells qui són la tua heretat. Peccat havem axí com nostres pares; injustament havem obrat, havem fet iniquitat. Nostres pares en Egypte no entengueren les tues maravelles; no foren recordants de la multitud de la tua misericòrdia. E provocaren a Déu a ira quand pujaren de Egypte a la mar, a la mar Roja. E salvà'ls per honor del seu nom, perquè fes manifesta la sua potència. Partí's la mar Roja, e fon seca; e portà aquells per los fons de la mar axí com per lo desert. E delliurà'ls de la mà de aquells qui.ls tenien en oy, e remé aquells de la mà de l'enemich. E cobrí la aygua aquells qui'ls tribulaven; hu de aquells no.n romàs. E cregueren a les paraules de Aquell, e loant contaren loors de Aquell. Poch temps feren açò, oblidaren-se de les sues obres; e no speraren segons lo consell de Aquell. E cobejaren concupiscència en lo desert, e temptaren a Déu en lo loch sens aygua. E donà'ls la lur demanda, e tramès fartura en les ànimes de aquells. E volgueren destroir a Moysès stant en les tendes en lo desert, hi a Aron, sant del Senyor.

La terra se obrí, e deglotí Datan, hi stengué's sobre la congregació de Abiron. Hi encengué's lo foch en la congregació de aquells, e la flama cremà los peccadors.

E feren lo vedell en Oreb, e adoraren la ydola, mudaren

a Déu, qui era la lur glòria, en semblança de vedell menjant fe.

Oblidaren-se a Déu qui.ls havia salvat, qui féu grans coses en Egypte, grans maravelles en la terra de Cham, e coses de gran terror en la mar Roja. E parlà perquè'ls destroís, si Moysès, elet seu, no fos stat davant lo seu conspecte en la punició que delliberava fer, perquè giràs la ira de Aquell, e no.ls destroís. E axí com si fos norrès stimaren la terra desiderable; no cregueren a la paraula de Aquell. E murmuraren en los seus tabernacles; e no oïren la veu del Senyor. E levà la sua mà sobre ells, perquè.lls derrocàs en lo desert, e per ço que lançàs la sement de aquells en les nacions, e scampàs aquells en diverses regions. E consagrarense a la ydola de Belphegor, e menjaren los sacrificis dels déus morts. E provocaren-lo a ira en los peccats exquisits de lurs invencions, e fon multiplicada en ells la roïna. Hi stech constant Fineès, e placà a Déu, e cessà la plaga. E fonli reputat en acte de justícia, en generació e generació fins en tostemps. E provaren e Ell a les aygües de contradicció; e fon vexat en la sua pensa Moysès per causa de aquells car tribularen lo sperit de Aquell, e manifestà-u Moysès en los seus labis. E aprés de açò ells no destroïren los gentils, dels quals Déu los havia dit; e mesclaren-se entre los gentils, e aprengueren les lurs obres; e serviren a les ydoles de aquells, e açò fon en ells gran roïna. E sacrificaren * sos fills e les filles sues als demonis. Hi scamparen la sanch innocent, la sanch de sos fills e de les sues filles, les quals sacrificaren a les ydoles de ** Chanaan. E fon polluta la terra en los sacrificis de les sanchs; e fon ensutziada en les obres de aquells, e fornicaren per ydolatria en los peccats de lurs invencions.

E lo Senyor fon irat ab furor contra lo seu poble, e abominà la sua heretat. E liurà aquells en les mans dels gentils; e foren lurs senyors aquells qui.ls tenien en oy. E tribularen aquells los lurs enemichs; e foren humiliats sots les mans de aquells; e moltes vegades los delliurà. Emperò ells lo provocaren a ira en lo lur delliber; e foren humiliats per les sues iniquitats. E mirà'ls com fossen atribulats, e oí la oració de aquells. E fon recordant del seu testament, e fon

* L'original diu *sarcificaren.*
** L'original repeteix *de.*

semblant del qui.s penit segons la multitud de la sua misericòrdia; e abundà aquells de misericòrdies, en lo conspecte de tots aquells qui.ls havien pres. Senyor, Déu nostre, salva'ns e ajusta'ns ensemps portant-nos de les nacions on stam dispargits; e confessem al teu Sant nom, e gloriem-nos en la tua laor. Beneyt és lo Senyor, Déu de Israel, del principi del setgle e per tostemps; e diga tot lo poble: sia fet, sia fet! Glòria, etc.

Confitemini Domino.
Psalmus Cvj.

Confessau al Senyor laors e gràcies, perquè és bo, e perquè la misericòrdia de Aquell és per tostemps. Diguen-ho aquells qui són remuts per lo Senyor, los quals ha remut de les mans de l'enemich, de regions diverses ha congregat aquells, de la part on naix lo sol, e de la part on se pon, de la tremontana e de la mar.

Sens camí ne senda errant acaminaren en la solitud, hi en lo desert sech; no trobaren via que.ls guiàs a ciutat on habitar poguessen. Famejants e desijants, defallí en ells la lur ànima. E clamaren al Senyor com fossen atribulats, e delliurà aquells de lurs necessitats; e guiant los portà en via recta, perquè anassen en ciutat on poguessen habitar.

Les misericòrdies de Aquell loen e confessen a Ell, Senyor, e les maravelles de Aquell fetes als fills dels hòmens. Que ha fartat la ànima buyda, e la ànima famejant ha fartat de bones viandes. Ha delliurat los qui sehien en tenebres hi en la ombra de la mort; presos, e ligats en ferro hi en miserable fretura.

Perquè menysprearen les paraules de Déu dient que eren aspres, e provocaren a ira lo consell del Altisme. E fon humiliat en treballs lo cor de aquells; e foren debilitats, e no fon algú qui.ls ajudàs. E reclamaren al Senyor com fossen atribulats; e delliurà a aquells de lurs necessitats. E delliurà'ls de tenebres e de la ombra de la mort, e los ligams de aquells rompé. Les misericòrdies de Aquell loen e confessen a Ell, Senyor; e les maravelles de Aquell fetes als fills dels hòmens. Que ha trocejat les portes de metall, e ensemps ha trencat les barres de ferro ab què staven fermades. Ha'ls pres e levat de la via de lur iniquitat, per les lurs obres injustes foren debilitats.

Tant que la lur ànima abominà qualsevol vianda, e acos-

taren-se fins a les portes de la mort. E reclamaren a Nostre Senyor com fossen atribulats; e delliurà'ls de les lurs iniquitats. Tramès la sua paraula, e sanà aquells, e delliurà aquells de lurs mortals malalties. Les misericòrdies de Aquell loen e confessen a Ell, Senyor; e les maravelles de aquell fetes als fills dels hòmens.

E sacrifiquen sacrifici de laor, e denuncien les sues obres en alegria. Aquells qui devallen en la mar navegant en les naus, fent lur exercici en les moltes aygües, aquells han vist les obres del Senyor, e les sues maravelles en lo profunde de la mar. Solament Ell ho dix, e stech prompte lo vent de tempestat, e foren levades en alt les ones de la mar. Pugen fins als cels, e devallen fins als abisos; l'ànima de aquells en la fortuna defallia. Foren torbats e foren moguts axí com lo embriach; e tota la sapiència de aquells fon destroïda. E reclamaren al Senyor com fossen atribulats; e delliurà aquells de lurs necessitats. E stablí la tempestat de la mar en vent suau, e callaren les ones de aquella.

Hi ells alegren-se perquè les ones callaren; e guiant portà aquells en lo port de lur voluntat. Les misericòrdies de Aquell loen e confessen a Ell, Senyor; e les maravelles de aquells fetes als fills dels hòmens.

Hi exalcen Aquell en la Sglésia del poble, hi en la cadira dels vell loen Aquell. La terra on corrien flums, secant aquells, decretà que fos desert, e les fonts de les aygües convertí en set; la terra fructífera convertí en saladura, per la malícia dels habitants en aquella. E convertí lo desert en abundància de aygües, e la terra sens aygua en fonts de aygües. E allí collocà los famejants, e constituïren-hi ciutat de lur habitació; e sembraren camps e plantaren vinyes, e feren fruyts naturals. E beneí aquells, e foren multiplicats més del que.s pot dir; e no diminuí los seus bestiars. E foren fets pochs e vexats, per tribulació dels mals e per dolor. Fon scampada contenció e discòrdia sobre los principals; e permès que errassen e acaminassen fora de camí, e no acaminassen en la via.

Ajudà al pobre delliurant-lo de fretura, e multiplicà la sua companya axí com ovelles.

Veuran-ho los justs, e alegrar-se han; e tota iniquitat clourà la sua boca. Qui serà lo savi e guardarà en lo seu cor aquestes coses hi entendrà les misericòrdies del Senyor? Glòria, etc.

Paratur cor meum.
Psalmus Cvij.

O Déu, apparellat és lo meu cor, apparellat és. Cantaré e diré psalm endreçat a Tu, qui est glòria mia. Leva't, donchs, psaltiri e cytara, e yo levar-m'é de matí. Confessaré a Tu, Senyor, laors en los pobles, e cantaré a Tu psalms en les nacions; que gran és sobre los cels la tua misericòrdia, e fins als núvols la tua veritat. O Déu, sies exalçat sobre los cels, e la tua glòria sia sobre tota la terra; perquè sien delliurats los qui a Tu amen, salva'm ab la tua mà dreta, e accepta la mia oració. Ha parlat Déu en lo seu Sant; yo m'alegraré e partiré la regió de Sichima, e mesuraré la vall dels tabernacles. Mia és la terra de Galaad, e meu és Manassés; e Effraïm és repòs del meu cap. Judà és rey meu, e Moab és olla de la mia sperança; en la terra de Idumea stendré la mia çabata; los strangers són fets amichs meus. Qui.m portarà en una ciutat guarnida? Qui.m portarà fins en Idumea? No altre, sinó Tu, Déu, qui.ns has lançat. E, donchs, serà axí que no exiràs ab nosaltres en los nostres exèrcits? Dóna'ns auxili delliurant-nos de tribulació, que vana és la salut que pot donar lo home. En Déu farem virtut; hi Ell portarà a norrès los nostres enemichs. Glòria, etc.

Deus, laudem meam.
Psalmus Cviij.

O Déu Pare, no calles la laor mia, la qual és en glòria tua, que la boca del peccador e la boca de l'enganós són ubertes sobre mi. Parlat han contra mi ab lengua enganosa, e ab paraules de oy me han circuït, e voluntàriament sens causa me han impugnat.

Per ço que.m devien amar, me injuriaven; emperò yo per ells pregava. E posaren contra mi mals per los béns que.ls feya, e oy per la mia amor. Constitueix sobre aquell lo peccador; e lo diable stiga a la dreta part de aquell. Com sia jutjat, ixqua condemnat; e la sua oració sia feta en peccat. Sien fets pochs los seus dies, e lo bisbat de aquell prenga'l altre.

Sien fets los fills òrphens, e la sua muller vídua. Tremolants e temerosos sien transportats los fills de aquell e mendiquen, e sien lançats de lurs habitacions.

Scodrinye e cerque lo logrer tota la substància de aquell, e los stranys en diverses maneres arrapen los béns de aquell.

No.s trobe algú que li ajude; ni sia qui haja misericòrdia als pobils de aquell. Sien fets los fills de aquell per a la mort; en una generació sia ras de memòria lo nom de aquell. La iniquitat dels pares de aquell torne en recordació en lo conspecte del Senyor, e lo peccat de sa mare no sia ras, ans romanga scrit per a venjança. Sien tostemps contra lo Senyor, e desaparega de la terra la memòria de aquells; per ço que no fon recordat lo dit poble de fer misericòrdia, e ha perseguit l'ome freturós e mendicant, e a l'affligit en lo cor ha'l volgut matar. E fent tals obres ha amat maledicció, e vendrà-li; e no ha volgut benedicció, e lunyar-se ha d'ell. E ha's vestit la maledicció axí com a vestiment; hi és entrada axí com aygua en les entràmenes de aquell, e axí com oli en los seus ossos. Sia feta en ell la maledicció axí com vestiment del qual se cobre, e axí com a correja de la qual és tostemps cenyit. Aquesta és la obra de aquells qui appliquen mal a mi, qui só davant lo Senyor, e de aquells qui parlen mal contra la mia ànima. E Tu, Senyor, fes que sies ab mi per honor del teu nom, què suau és la tua misericòrdia. Delliura'm, que freturós e pobre só yo, e lo meu cor és fort torbat dins mi. Axí com la ombra com se declina só stat transportat, e só scapat axí com lagost. Los meus genolls són debilitats per dejuni; e la mia cara stà demudada, per defalt de oli, e yo só fet scarn a aquells; miraren a mi, e mogueren los lurs caps. Ajuda'm, Senyor Déu meu; salva'm per la tua misericòrdia. E sàpien que aquesta és la tua mà, e Tu, Senyor, la has feta.

Maleiran a aquell, e Tu beneiràs, sien confusos los qui.s leven contra mi, però lo teu servent se alegrarà. Sien vestits de vergonya aquells qui en absència me vituperen, e sien cuberts axí com del gipó de la confusió sua. Confessaré al Senyor laors més del que puch dir en la mia boca, hi en mig de molts loaré Aquell, perquè és stat a la dreta part de mi, pobre, perquè fes salva la mia ànima dels qui la perseguien. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Diumenge, primera; vesprada.
Dixit Dominus Domino meo.
Psalmus Cviiij.

Dix lo Senyor a mon Senyor: seu a la mia dreta part, fins que yo pose los teus enemichs scabell dels teus peus.

De Sion tremetrà lo Senyor lo ceptre de la tua virtut;

per a senyorejar enmig dels teus enemichs. Ab tu só principi en lo dia de la tua virtut, en la claredat dels teus sants; del ventre ans de Lucifer yo he engendrat a tu. Lo Senyor ha jurat, e no s'en penedirà: tu est sacerdot eternament segons l'orde de Melchisedech. A la tua dreta part lo Senyor; en lo dia de la sua ira ha destroït los reys. Jutjarà en les nacions; umplirà les roïnes, trencarà los caps de molts en la terra. Del torrent ha begut en la via; per ço ha exalçat lo cap. Glòria.

Confitebor tibi, Domine.
Psalmus Cx.

Confessaré a Tu, Senyor, laors e gràcies en tot lo meu cor, en lo consell hi en la congregació dels justs. Grans són les obres del Senyor, envestigades e meses en efecte segons totes les sues voluntats.

Confessió e magnificència obra és de Aquell; e la justícia de Aquell stà ferma tant com dure lo setgle del setgle. Recort ha fet de les sues maravelles, lo Senyor piadós e misericordiós. Ha donat vianda als tements a Ell. Serà recordant, tant com dure lo setgle, del seu testament. La virtut de les sues obres denunciarà al seu poble, perquè.ls done la heretat de les gents. Les obres de les mans de Aquell són veritat e juhí. Feels són tots los manaments de Aquell, confermats en lo setgle del setgle, fets en veritat hi equitat. Redempció ha tramés lo Senyor al seu poble; ha manat eternament lo seu testament. Sant e terrible és lo seu nom. Lo principi de sapiència és temor de Déu; bona és la intel·ligència a qualsevol de aquells qui fa lo seu manament. La laor de Aquell dura tant com lo setgle del setgle. Glòria al Pare, etc.

Beatus vir qui timet dominum.
Psalmus Cxj.

Benaventurat és lo home qui tem al Senyor, hi en complir los manaments de Aquell té gran voluntat. Poderós serà en la terra lo sement de Aquell; la generació dels justs serà beneyta. Glòria e riquees seran en la casa de aquell, e la justícia de aquell stà ferma tant com dure lo setgle.

Appareguda és la lum en les tenebres als rectes de cor, la qual lum és Déu, piadós, misericordiós e just. Alegre és lo home qui fa obres de misericòrdia e presta, e fent-ho axí

dispon les sues paraules per al juhí final; per ço eternament no serà mogut.

En memòria eterna serà lo just; no tembrà oir la sentència dels mals. Apparellat és lo seu cor de sperar en lo Senyor. Refermat és lo cor de aquell; no serà mogut fins a tant que menyspree los seus enemichs. Ha scampat, e donat a pobres. La sua justícia stà ferma tant com dure lo setgle. Lo corn de la sua potència serà exalçat en la glòria.

Lo peccador ho veurà, e serà irat, e per ira cruxirà les dents, e.s podrirà; lo desig dels peccadors perrà. Glòria al Pare, etc.

Laudate pueri, Dominum.
Psalmus Cxij.

Loau los servents, al Senyor; loau lo nom del Senyor. Sia lo nom del Senyor beneyt de ara de present e tant com dure lo setgle. Dellà on ix lo sol fins allà on se pon és digne de ésser loat lo nom del Senyor.

Excels és sobre totes les gents lo Senyor, e sobre los cels és la glòria de Aquell. Qui és axí com lo Senyor Déu nostre, qui habita en les altituds, e mira les coses humils en lo cel hi en la terra? Levant de terra al freturós, e del fem alçant lo pobre: perquè colloque aquell ab los prínceps, ab los prínceps del seu poble. Aquell qui la stèril fa habitar en casa, mare de fills alegra. Glòria al Pare, etc.

In exitu Israel.
Psalmus Cxiij.

En la exida de Israel de Egypte, la casa de Jacob del poble strany, fon feta Judea loch de sanctificació de Déu, e Israel potència sua. La mar veu açò, e fugí; lo flum Jordà tornà atràs. Los monts se alegraren axí com moltons, e los colls axí com anyells de ovelles. Què ha sdevengut a tu, mar que has fugit? E tu, Jordà, que est tornat atràs? E vosaltres, monts, vos sou alegrats axí com moltons? e los colls axí com anyells de ovelles? A la presència e voluntat del Senyor s'és moguda la terra, a la presència de la faç del Déu de Jacob; lo qual convertí la pedra en stanys de aygües. No a nosaltres, Senyor, no a nosaltres; mas al teu nom, dóna glòria, sobre la tua misericòrdia que has hagut al teu poble e la veritat que.ls havies promesa, has fet aquestes maravelles;

perquè en algun temps no diguen los gentils: on és lo Déu de aquells? Emperò, lo Déu nostre, qui és en lo cel, totes les coses que ha volgut ha fet. Les ydoles dels gentils són argent e or, obra de mans de hòmens. Boca tenen, e no parlen; ulls tenen, e no veuran. Orelles tenen, e no oiran; nasos tenen, e no odoraran. Mans tenen, e no tocaran; peus tenen, e no iran; no cridaran en la sua gola. Semblants a aquells déus sien fets los qui.ls fan, e tots los qui en ells confien. La casa de Israel ha sperat en lo Senyor; ajudador és de aquells e lur protector. La casa de Araon ha sperat en lo Senyor; ajudador és de aquells, e lur protector.

Aquells qui temen lo Senyor han sperat en lo Senyor; ajudador és de aquells e lur protector. Lo Senyor fon recordant de nosaltres, e donà'ns la sua benedicció. Beneí la casa de Israel; beneí la casa de Aron. Beneí a tots los qui temen lo Senyor, los chiquets ab los grans. Ajuste lo Senyor benedicció sobre vosaltres, sobre vosaltres e sobre vostres fills. Beneyts sou vosaltres del Senyor, qui ha fet lo cel e la terra. Lo cel del cel és per al Senyor; emperò la terra ha donat als fills dels hòmens. Los morts no loaran a Tu, Senyor; ni tots aquells qui devallen en lo infern. Mas nosaltres qui vivim, beneïm lo Senyor, de ara de present e tant com dure lo setgle. Glòria al Pare, etc.

Dilluns, segona; vesprada.
Dilexi, quoniam.
Psalmus Cxiiij.

Io he amat, per ço oirà Déu la veu de la mia oració. Perquè ha inclinat la sua orella a mi, hi en los meus dies yo l'invocaré. Han-me circuït les dolors de la mort; e los perills de infern me han trobat.

Tribulació e dolor he trobat, e lo nom del Senyor he invocat: o Senyor, delliura la mia ànima. Misericordiós és lo Senyor e just, e lo Déu nostre acostuma de fer misericòrdia.

Lo Senyor guarda los chiquets; yo.m só humiliat, e ha'm delliurat. Converteix-te, ànima mia, en lo teu repòs, car Déu te ha benificat; que ha delliurat la mia ànima de mort, los meus ulls de làgremes, los meus peus de allenegar e caure. Plauré yo al Senyor en la regió dels vivents. Glòria, etc.

Credidi, propter quod.
Psalmus Cxv.

Yo he cregut, e per ço he parlat; yo, emperò, só molt humiliat. Yo diguí, en excés de la mia pensa: tot home és mentirós. Què retribuiré yo al Senyor, per totes les coses que Ell ha donat a mi? Acceptaré lo càlzer de salut, e invocaré lo nom del Senyor. Tornaré los meus vots al Senyor davant tot lo seu poble, preciosa és en lo conspecte del Senyor la mort dels seus sants. O Senyor, que yo só servent teu; yo só servent teu, e fill de la tua serventa.

Romput has, Senyor, los meus ligams; a Tu sacrificaré sacrifici de laor, e invocaré lo nom del Senyor. Los meus vots tornaré al Senyor en lo conspecte de tot lo seu poble; en los palaus de la casa del Senyor, enmig de tu, Hierusalem. Glòria al Pare.

Laudate Dominum, omnes gentes.
Psalmus Cxvj.

Loau lo Senyor, totes les gents; loau Aquell, tots los pobles. Que la sua misericòrdia és confermada sobre nosaltres, e la veritat del Senyor stà ferma eternament. Glòria al Pare e al Fill e al Sant, etc.

Confitemini Domino.
Psalmus Cxvij.

Confessau al Senyor laors e gràcies, perquè és bo, e perquè la sua misericòrdia és tant com dure lo setgle. Digua ara Israel: que bo és lo Senyor, que la sua misericòrdia és per tostemps. Digua ara la casa de Aron: que és bo, perquè la sua misericòrdia és tant com dure lo setgle. Diguen ara los qui temen lo Senyor: com la sua misericòrdia dura per tostemps. De la tribulació invoquí lo Senyor; e oí'm lo Senyor examplant lo meu cor. Lo Senyor és ajudador meu; no tembré qualsevol cosa que home faça. Lo Senyor és ajudador meu; e yo menysprearé los meus enemichs. Bona cosa és confiar en lo Senyor, millor que confiar en lo home. Bona cosa és sperar en lo Senyor, millor que sperar en los prínceps. Totes les gents me circuiran; hi en lo nom del Senyor fuy delliure, tant que m'ha venjat de aquells. Circuints me assetjaren, hi en lo nom del Senyor fuy delliure, tant que m'ha venjat de aquells. Circuïren-me axí com abelles, e cremaren axí com foch en spines; hi en lo nom del Senyor

fuy delliure, tant que m'ha venjat de aquells. Empès fuy girat, perquè caygués; e lo Senyor me levà. La mia fortitud e la mia laor és lo Senyor; hi Ell s'és fet la mia salut. Déu de alegria e de salut resone en los tabernacles dels justs, dient: la mà dreta del Senyor ha fet virtut, la mà dreta del Senyor me ha exalçat; la mà dreta del Senyor ha fet virtut. No morré, ans viuré; contaré les obres del Senyor. Castigant me ha castigat lo Senyor, e no m'ha liurat a la mort. Obriu a mi les portes de justícia; e quand seré entrat en aquelles, confessaré al Senyor dient: aquesta és la porta del Senyor, los justs entraran en aquella. Confessaré a Tu laors e gràcies, perquè m'has oït, hi est fet a mi en salut. La pedra que menysprearen los qui edificaren, aquesta és feta e posada en lo cap de la cloenda.

Per Senyor fon fet açò, hi és cosa maravellosa en los nostres ulls. Aquest és lo dia lo qual ha fet lo Senyor: saltem per alegria, e alegrem-nos en Ell. O Senyor, salva'm; o Senyor, fes-nos prosperar en bé. Beneyt és aquell qui ve en nom del Senyor.

De la casa del Senyor havem beneït a vosaltres. Déu és lo Senyor, e ha resplandit dins nosaltres. Ordenau dia solemne en gran spessituds de pobles, fins al corn de l'altar. Déu meu est Tu, e confessaré a Tu laors; Déu meu est Tu, e exalçaré a Tu. Confessaré a Tu laors perquè has acceptat la mia oració, hi est fet en salut a mi. Confessau al Senyor laors, perquè és bo, e perquè la sua misericòrdia és tant com dure lo setgle. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Beati immaculati in via.
Psalmus Cvxiij.

Benaventurats són aquells qui són sens màcula en la via, los quals acaminen en la ley del Senyor. Benaventurats són aquells qui investiguen los testimonis de Aquell, e són aquells qui ab tot lo cor cerquen a Ell. Certament los qui obren iniquitat no acaminen en les vies de Aquell. Tu has manat los teus manaments ésser molt guardats. Plàcia a Tu que les mies vies sien endreçades per a guardar los teus manaments, los quals justifiquen. Lavors no seré confús, quand perfetament miraré en tots los teus manaments. Confessaré a Tu atorgant-te la endreça del meu cor, la qual fon en açò que aprenguí los juhins de la tua justícia. Yo guar-

daré los teus manaments los quals justifiquen; Tu no.m desempares sol un punt.

En què corregeix lo jovenet la sua carrera? En guardar les tues paraules. Ab tot lo meu cor he cercat a Tu; no.m lances en tal manera que oblide los teus manaments.

En lo meu cor he amagat les tues paraules, perquè no peque contra Tu. Beneyt est Tu, Senyor; ensenya'm los teus manaments los quals justifiquen. Ab los meus labis he denunciat tots los juhins de la tua boca. En la carrera dels teus testimonis me só delitat, sobre totes les riquees. En los teus manaments seré exercitat, e consideraré les tues carreres.

En los teus manaments, los quals justifiquen, imaginaré, no oblidaré les tues paraules. Glòria, etc.

Retribue servo tuo.

Retribueix al teu servent, vivifica'm, e guardaré les tues paraules. Leva lo vel dels meus ulls, e consideraré coses maravelloses de la tua ley. Peregrí só yo en la terra no amagues de mi los teus manaments. Amat ha la mia ànima desijar les tues justificacions en tot temps. Tu has increpat als superbos; maleyts són aquells qui s'aparten dels teus manaments. Leva de mi opprobri e menyspreu, perquè he cercat los testimonis teus. E certament, los prínceps segueren, e parlaren contra mi; però lo teu servent era exercitat en les tues justificacions. Que los testimonis de la tua ley són lo meu pensament; e les tues justificacions són lo meu consell.

Pegada stà la mia ànima al payment; vivifica'm segons la tua paraula. Les mies carreres he denunciat a Tu, e hasme oït; ensenya'm les tues justificacions; mostra'm la carrera de les tues justificacions, e seré exercitat en les coses tues maravelloses. Dormit ha la mia ànima per fatiga; Tu conferma'm en les tues paraules. Leva de mi la carrera de iniquitat, e hages-me misericòrdia de la ley tua si la he trencada. La via de veritat he elegida; los teus juhins no he oblidat.

Yo he aderit als teus testimonis, Senyor; no.m vulles confondre. La carrera dels teus manaments he corregut, quand Tu has dilatat lo meu cor. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Legem pone michi, Domine.

Posa ley a mi, Senyor, e sia la carrera de les tues justificacions, e cercar-la he tostemps. Dóna'm enteniment, hi envestigaré la tua ley, e guardar-la he en tot lo meu cor. Guia'm en la senda dels teus manaments, que yo he amat

aquella. Enclina lo meu cor en los teus testimonis, e no en avarícia. Gira los meus ulls, que no vegen vanitat; vivifica'm en la tua carrera.

Proposa la tua paraula al teu servent en la tua temor. Talla lo meu opprobri lo qual he sospitat, que los teus juhins són alegres. Attén, que he molt amat los teus manaments; vivifica'm en la tua equitat.

E vinga sobre mi la tua misericòrdia, Senyor; e lo teu salvador segons la tua paraula. E respondré als qui.m vituperen paraula de veritat, per ço que he sperat en les tues paraules. E Tu no leves de la mia boca paraula de veritat en tot temps, que yo he sperat en los teus juhins.

E guardaré la tua ley tostemps, en lo setgle e tant com dure lo setgle del setgle.

Si acaminava en la amplea de caritat, perquè he inquirit los teus manaments. E parlava dels teus testimonis en la presència dels reys, e no era confús. E ymaginava en los teus manaments, los quals he amat. E alcí les mies mans als teus manaments, los quals he amat, e seré exercitat en les tues justificacions. Glòria, etc.

Memor esto verbi tui servo tuo.

Seràs recordant de la tua paraula que has dita al teu servent, en la qual me has donat sperança. Aquesta me ha aconsolat en la mia humilitat, que lo teu parlar me ha vivificat. Los superbos iniquament obraven tostemps, però yo no m'apartí de la tua ley. Recordant fuy dels teus juhins, Senyor, del principi del món, e só'm aconsolat. Afflicció de compassió me ha tengut, per los peccadors qui dexen la tua ley. Plaents de ésser cantades eren a mi les tues justificacions ací, en lo loch de la mia peregrinació. Recordant fuy en la tribulació que és dita nit del teu nom, Senyor, e guardí la tua ley. Aquesta tribulació és stada feta a mi, perquè he cercat les tues justificacions.

Tu, Senyor, est la mia porció, e per ço he delliberat guardar la tua ley. Yo he pregat la tua cara ab tot lo meu cor; e hages mercè de mi segons la tua paraula. Yo cogití les mies carreres, e convertí los meus peus en los teus testimonis. Aparellat só, e no stich torbat, per a guardar los teus manaments. Los laços del peccat me han tot ligat, e yo no.m só oblidat de la tua ley. En la mija nit me levava, a confessar a Tu laors e gràcies sobre los juhins de la tua justificació. Yo só participant ab tots aquells qui temen a Tu, e guarden

los teus manaments, essent yo hu de aquells. De la tua misericòrdia, Senyor, és plena la terra; mostra'm que aprenga les tues justificacions. Glòria, etc.

Bonitatem fecisti cum servo tuo.

Bondat, Senyor, has feta ab lo teu servent, segons la tua paraula. Bondat, e disciplina e sciència ensenya a mi, que yo en los teus manaments he cregut. Abans que yo fos humiliat, yo pequí, e per causa de açò guardí la tua paraula. Tu est bo, e per la tua bondat ensenya'm les tues justificacions.

Multiplicada és stada sobre mi la iniquitat dels superbos; però yo ab tot lo meu cor investigaré los teus manaments. Quallat és per malícia axí com a let lo cor de aquells; emperò yo en la tua ley he ymaginat. Bé és stat a mi perquè m'has humiliat, perquè aprenga les tues justificacions. Bé és a mi la ley de la tua boca, molt més que milers de or ni de argent.

Les tues mans me han fet, e m'han format; dóna'm enteniment, perquè aprenga los teus manaments. Los qui temen a Tu veuran a mi, e alegrar-se han, perquè he tengut sperança en les tues paraules. Yo he conegut, Senyor, que.ls teus juhins són equitat, hi en la tua veritat me has humiliat. Sia mesa per obra la tua misericòrdia perquè aconsole a mi segons lo teu parlar, que Tu has fet lo teu servent.

Vinguen a mi les tues misericòrdies, e viuré, que la tua ley és lo meu pensament. Sien confusos los superbos, perquè injustament han obrat iniquitat contra mi; emperò yo seré exercitat en los teus manaments.

Sien convertits a mi aquells qui temen a Tu, e los qui han conegut los teus testimonis. Sia fet lo meu cor sens màcula en les tues justificacions, perquè no sia confús. Glòria, etc.

Defecit in salutare tuum anima mea.

Eslanguida stà la mia ànima contemplant lo teu salvador, e yo sobre totes les altres coses he sperat en la tua paraula. Defallit han los meus ulls attenent la paraula de la tua promesa, dient: quand me aconsolaràs? Que fet só axí com odre dexat a la rosada; les tues justificacions no he oblidat. Quants són los dies del teu servent, en los quals li allargues que.t puga veure? Quand faràs juhí de aquells qui.m perseguexen? Recontaren a mi faules los inichs, mas no axí con la tua ley. Tots los teus manaments són veritat. Los inichs me han perseguit, ajuda'm Tu. Poch se'n fallí que no.m

devorassen en la terra; emperò yo no desemparí los teus manaments. Tu vivifica'm segons la tua misericòrdia, e yo guardaré los testimonis dela tua boca.

Eternament, Senyor, stà ferma la tua paraula en lo cel. En la generació e generació dura la tua veritat; Tu has fundat la terra, hi stà ferma. Per la tua ordinació van e perseveren los dies, que totes les coses servexen a Tu. Si no que la tua ley és lo meu pensament, per ventura, lavors, yo fóra perit en la mia afflicció. Eternament no oblidaré les tues justificacions, perquè en aquelles me has vivificat. Teu só yo; salva'm, que yo exquisitament he cercat les tues justificacions. Los peccadors me speraren perquè.m destroïssen, yo dins mi, considerí los teus testimonis. De toda la perfecció humana he vist la fi que és lo teu manament de caritat, lo qual se stén a molt. Glòria, etc.

Quomodo dilexi legem tuam.

Com he amat la tua ley, Senyor! Ella és lo meu pensament tot lo dia. Molt més que mos enemichs me has fet prudent per la intelligència del teu manament, perquè eternament és empremtat en mi. Sobre tots los qui m'han mostrat he entès, per ço que los teus testimonis són lo meu pensament. Yo he entès molt més que los vells, perquè he cercat los teus manaments. De tota la via mala he apartat los meus peus, perquè observe les tues paraules. De les tues leys no he declinat, que Tu has posat ley a mi.

Quant són dolços los teus parlaments al meu gust! Sobre la mel són dolços a la mia boca. Per los teus manaments yo he entès, e per ço he avorrit tota via de iniquitat.

Lanterna és per a guiar los meus peus la tua paraula, e lum per a les mies sendes. Yo jurí e preposí observar los juhins de la tua justícia. Molt só stat humiliat, Senyor; vivifica'm perquè puga obrar segons la tua paraula. Les oracions de la mia boca, les quals de voluntat yo.t pregue, fes que sien plaents a Tu, hi ensenya'm los teus juhins. La ànima mia és tostemps en les mies mans, e yo no he oblidat la tua ley. Los peccadors me posaren laç, e yo no he errat declinant dels teus manaments. Per heretat he adquirit los testimonis teus eternament, perquè alegria són del meu cor. He inclinat lo meu cor a observar les tues justificacions, eternament, per la retribució. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Iniquos odio habui, et legem tuam dilexi.

Los inichs he tengut el oy, hi he amat la tua ley. Ajudador

e susceptor meu est Tu, e yo granment é sperat en la tua paraula. Apartau-vos de mi, malignes, hi envestigaré los menaments del Déu meu. Pren-me segons la tua paraula, e yo viuré, e no permetes que yo sia confús de la mia sperança. Ajuda'm Tu, e seré salvat, e ymaginaré en les tues justificacions tostemps. Has menyspreat tots los qui s'aparten dels teus manaments, perquè és injusta la cogitació de aquells. Trencadors de la tua ley he stimat tots los peccadors de la terra; e per ço he amat los teus testimonis. Streny e refrena ab la tua temor les mies carns, que certament yo he temut per los teus juhins.

Yo he fet juhí e justícia, no.m liures a aquells que fals me increpen. Pren e accepta lo teu servent en lo bé de la tua protecció, no.m noguen los superbos. Defallit han los meus ulls attenent en lo teu salvador, hi en lo parlar de la tua justícia.

Hages-te ab lo teu servent segons la tua misericòrdia, hi ensenya'm les tues justificacions. Servent teu só yo, dóna'm enteniment perquè sàpia los teus testimonis.

Temps és, Senyor, que ho deu fer; perquè han dissipat la tua ley. E per ço he amat los teus manaments sobre or e topaci. E per ço me endreçava a tots los teus manaments; e tota via iniqua he tengut en oy. Glòria.

Mirabilia testimonia tua.

Mirables són los teus testimonis, per ço la mia ànima los ha envestigat. La declaració de les tues paraules illumina, e dóna enteniment als chiquets. La mia boca he uberta, hi he tirat sperit, car desijava los teus manaments. Mira en mi, e hages mercè de mi, segons lo juhí de aquells qui amen lo teu nom. Endreça los meus passos segons la tua ley, e no senyorege a mi qualsevol injustícia. Deliura'm de les vexacions dels hòmens, perquè serve los teus manaments. Illumina la tua cara sobre lo teu servent, hi ensenya'm les tues justificacions. Fonts de aygües brollaren dels meus ulls perquè no he guardat la tua ley.

Tu, Senyor, est just, e lo teu juhí és recte. Has manat la tua ley la qual conté justícia, e los teus testimonis granment verifiquen la tua veritat. Lo meu zel me porta en punt de defallir, perquè los meus enemichs han oblidat les tues paraules. Molt és foguejant la tua paraula, e lo teu servent ha amat aquella. Yo só fadrí e menyspreat; no he oblidat les tues justificacions. La tua justícia és justícia eternament, e la

tua ley és veritat. Tribulació e angústia me han trobat; los teus manaments són lo meu pensament. Equitat són los teus testimonis eternament; dóna'm enteniment, e yo viuré. Glòria, etc.

Clamavi in toto corde meo.

Reclamat he ab tot lo cor: ou-me, Senyor; cercaré les tues justificacions. A Tu he reclamat; e Tu salva'm, perquè observe los teus manaments. Yo he anticipat la hora ab cuyta, hi he reclamat; perquè he molt sperat en les tues paraules. Los meus ulls han prevengut a Tu de matí, perquè ymaginàs les tues paraules. Ou, Senyor, la mia veu segons la tua misericòrdia, e segons lo teu juhí vivifica'm. Acostaren-se a iniquitat los qui.m perseguexen, emperò són-se fets luny de la tua ley. Prop est Tu, Senyor, e totes les sues vies són veritat. En lo principi coneguí dels teus testimonis, que per a eternament los has fundat.

Mira la mia humilitat, e dellira'm, que no he oblidat la tua ley. Jutja la part del meu juhí, e delliura'm, e per la veritat de la tua paraula vivifica'm.

Luny stà dels peccadors la salut, perquè no han cercat les tues justificacions. Les tues misericòrdies són moltes, Senyor; vivifica'm segons lo teu juhí. Molts són los qui.m perseguexen, e atribulen a mi; yo no he declinat dels teus testimonis.

Mirí los qui trenquen la tua ley e venia en punt de defallir, per ço que les tues paraules no han observat. Mira, Senyor, que yo he amat los teus manaments; vivifica'm en la tua misericòrdia. Lo principi de les tues paraules és veritat; tots los juhins de la tua justícia duraran eternament. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Principes persecuti sunt me gratis.

Los prínceps me han perseguit sens causa, e de les tues paraules ha temut lo meu cor. Alegrar-m'é yo sobre les tues paraules, axí com aquell qui troba moltes despulles. La iniquitat he hagut en oy, e la he abominada, e la tua ley he amat. Set vegades lo dia he dit laors a Tu, sobre los juhins de la tua justícia. Molta pau tenen los qui amen la tua ley, e alguna cosa no.ls scandalisa. Sperava lo teu salvador, Senyor, hi he amat los teus manaments. Ha guardat la mia ànima los teus testimonis, e ha.ls amat molt fortment. Yo he observat los teus manaments e los teus testimonis, que totes les mies carreres són en lo teu conspecte.

Acoste's la mia pregària en lo teu conspecte, Senyor; segons la tua paraula, dóna enteniment a mi. E entre la mia demanda en lo teu conspecte, delliura'm segons la tua paraula. Trauran del fondo cor e pronunciaran los meu labis cant de laor, quand Tu me ensenyaràs les tues justificacions. La mia lengua denunciarà la tua paraula, que tots los teus manaments són equitat. Sia fet en mi lo adjutori de la tua mà perquè.m salve, que yo he elegit los teus manaments. He molt desijat lo teu salvador, Senyor, e la tua ley és lo meu pensament. Viurà la mia ànima, e loarà a Tu, e los teus juhins ajudaran a mi. Yo.m só perdut en lo camí axí com ovella que del tot s'és perduda; cerca lo teu servent, que no m'he oblidat los teus manaments. Glòria, etc.

Ad Dominum cum tribularer.
Psalmus Cxix.

Com yo fos tribulat, he reclamat al Senyor e ha'm oït. Senyor, delliura la mia ànima dels labis inichs e de la lengua enganosa. Quin remey serà donat a Tu, o que.t serà ajustat per a què.t pugues defendre de la lengua enganosa? Sagetes del poderós agudes, ab encesos carbons de desalació. Dolor és a mi, que la mia peregrinació és allargada! He habitat ab los qui habiten en la terra de Cedar; molt temps és stada peregrina la mia ànima.

Ab aquells qui han avorrit la pau yo era pacífich; com los parlava, impugnaven-me voluntàriament sens causa. Glòria, etc.

Levavi oculos meos.
Psalmus Cxx.

Los meus ulls he levat als monts, dels quals me vendrà lo adjutori. Lo adjutori me vendrà del Senyor, qui ha fet lo cel e la terra. No permetrà que.l teu peu sia mogut, ni que s'adorma aquell qui.t té en custòdia. Attén, que no becarà ni dormirà lo qui té en custòdia a Israel. Lo Senyor és lo qui.t guarda, lo Senyor és la tua protecció molt més que la tua mà dreta. No.t cremarà lo sol en lo dia, ni la luna en la nit.

Lo Senyor te guarda de tot mal; guarde la tua ànima lo Senyor. Lo Senyor guarde la tua entrada e la tua exida, de aquesta hora e tant com dure lo setgle.

Dimarts, tercera; vesprada.
Letatus sum in his.
Psalmus Cxxi.

Alegrat me só en les coses que m'han dit: que irem en la casa del Senyor. Stigueren los nostres peus en los teus palaus, Hierusalem. Hierusalem que és edificada bé axí com a ciutat, la participació e comunicació de la qual és en una matexa affecció dels qui en ella habiten.

Allí en cert pujaren los tribs, los tribus del Senyor los quals són testimonis de Israel, a confessar laors al nom del Senyor.

Perquè segueren los jutges allí en juhí en les cadires, en les cadires que staven fundades sobre la casa e descendents de David. Pregau per aquelles coses que són a tranquilitat e pau a Hierusalem, e que són abundància e fertilitat als qui amen a tu, Hierusalem. Sia feta pau per la tua virtut, e fortalea que.ls enemichs no.t puguen fer guerra, e sia feta abundància d'armes e vitualles en los teus castells. Per amor de mos germans e de mos proïsmes, pregant demanava a Déu la pau de tu, Hierusalem. Per amor de la casa del Senyor Déu nostre, he demanat béns per a tu. Glòria, etc.

Ad te levavi oculos meos.
Psalmus Cxxij.

A Tu, qui habites en los cels, he levat los meus ulls. Attén, que axí com los ulls dels servents en les mans de lurs senyors, axí com los ulls de la serventa en les mans de la senyora: axí los ulls nostres aguarden al Senyor Déu nostre, fins a tant haja mercè de nosaltres. Hages mercè de nosaltres, Senyor, hages mercè de nosaltres, que molt som plens de menyspreu; que molt ne stà plena la nostra ànima, opprobri som als richs i scarn als superbos. Glòria al Pare, etc.

Nisi quia Dominus erat in nobis.
Psalmus Cxxiij.

Si no perquè lo Senyor era en nosaltres, diga ara Israel, si no perquè lo Senyor era en nosaltres; com se levassen los hòmens contra nosaltres, per ventura vius nos hagueren engolits; com se enfellonís la furor de aquells contra nosaltres, per ventura l'aygua nos haguera absorbit. Torrent ha passat la nostra ànima; per ventura haguera passat la nostra ànima aygua intolerable. Beneyt sia lo Senyor, que

no.ns ha donat en presa a les dents de aquells. La nostra ànima axí com pardal és scapada del laç dels caçadors; lo laç és stat trencat, e nosaltres som stats delliurats. Lo nostre adjutori és en lo nom del Senyor. Qui ha fet lo cel e la terra. Glòria, etc.

Qui confidunt.
Psalmus Cxxiiij.

Aquells qui confien en lo Senyor són axí com lo mont de Sion: no serà mogut eternament, aquell qui habita en Hierusalem. Los monts stan en lo circuit de aquell; e lo Senyor és a l'entorn del seu poble, de ara e tant com dure lo setgle. Que no dexarà lo Senyor la verga dels peccadors sobre la sort dels justs, perquè no stenguen los justs a iniquitat les sues mans.

Benefica, Senyor, als bons, e als rectes de cor. Emperò, aquells qui declinen en les obligacions de peccat, portar-los ha lo Senyor ab los qui obren iniquitat. E serà pau sobre Israel. Glòria al Pare e al Fill e al, etc.

In convertendo Dominus.
Psalmus Cxxv.

En tornant lo Senyor en libertat la captivitat de Sión, som fets bé axí com aconsolats. Lavors fon plena de goig la nostra boca, e la lengua nostra parlà en alegria. Lavors diran entre.ls gentils: magníficament ha dispost lo Senyor obrar en nosaltres; e per ço som fets alegres.

Converteix, Senyor, la captivitat nostra en libertat, axí com lo riu gelat se regala en lo migjorn. Aquells qui sembren en làgremes, colliran en alegria. Anant acaminaven e ploraven sembrant les sues sements. Tornant, emperò, vendran ab alegria portant les sues garbes. Glòria, etc.

Dimecres, quarta; vesprada.
Nisi Dominus edificaverit.
Psalmus Cxxvj.

Si lo Senyor no haurà edificat la casa, en va han treballat los qui edifiquen aquella. Si lo Senyor no haurà guardat la ciutat, debades vetla aquell qui la guarda. Vana cosa és a vosaltres levar-vos ans del dia. Levau-vos puix haureu segut, los qui menjau pa de dolor. Com haurà donat als seus amats lo dormir, atteneu, o fills, la heretat que haureu del Senyor;

serà lo premi del fruyt del ventre. Axí com són les sagetes en la mà del poderós, axí són los fills dels expedits e promptes a la batalla.

Benaventurat és lo home qui ha umplit lo seu desig de la doctrina de aquells: no serà confús com parlarà a sos enemichs en la porta. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Beati omnes qui timent Dominum.
Psalmus Cxxvij.

Benaventurats són tots aquells qui temen lo Senyor, los quals acaminen en les sues carreres. Benaventurat est que viuràs e menjaràs los treballs de les tues mans, e hauràs bé. La tua muller serà axí com a cep abundant, en los apartaments de la tua casa. Los teus fills, axí com plançons de olivera, a l'entorn de la tua taula.

Attén, que axí serà beneït lo home qui tem al Senyor. Beneeixqua de Sion a tu lo Senyor, e veges les prosperitats de Hierusalem tots los dies de la tua vida; e veges fills de tos fills, e pau sobre Israel. Glòria.

Sepe expugnaverunt me.
Psalmus Cxxviij.

Moltes vegades me han impugnat començant del temps de la mia joventut, diga ara Israel; moltes vegades me han impugnat començant del temps de la mia joventut; e cert no han hagut poder contra mi. Sobre la mia squena fabricaren los peccadors; molt allargaren la sua iniquitat. Lo Senyor, qui és just, tallarà los colls dels peccadors. Sien confusos, e sien tornats atràs tots los qui han avorrit a Sion. Sien fets axí com fe qui maix en los terrats, lo qual ans que sia arrancat és secat; del qual no s'ha umplit la sua mà aquell qui.l collirà, ni lo seu si aquell qui plegarà les garbes. E no digueren los qui passaven als qui lo dit fe collien: la benedicció del Senyor sia sobre vosaltres. Ni digueren: nosaltres vos beneïm en lo nom del Senyor. Glòria al Pare, etc.

De profundis.
Psalmus Cxxviij.

Del fondo carçre de les mies tribulacions he cridat misericòrdia a Tu, Senyor; Senyor, ou la mia veu. Sien fetes les tues orelles attenents a la veu de la mia supplicació. Que si Tu, Senyor, primerament sguardares les nostres ini-

quitats, Senyor, qui porà sostenir tan larga e gran tribulació com elles merexen? Mas, Senyor, yo la sostinch confiant de la tua clemència; e per la tua ley que.m promet misericòrdia, yo, Senyor, he sostengut la tribulació que Tu.m dónes. Ha-la sostenguda la mia ànima sperant en la tua paraula que promet misericòrdia; ha confiat la mia ànima en lo Senyor. Del principi, ans del dia, fins a tota la nit confiant, tinga sperança Israel en lo Senyor; que tostemps té present la misericórdia, e tostemps té present la sobreabundant e copiosa redempció. E Ell, rement, delliurarà Israel de totes les sues iniquitats. Glòria, etc.

Domine, non est exaltatum.
Psalmus Cxxx.

Senyor, no stà elevat lo meu cor, ni los meus ulls se són ensuperbits. Ni he acaminat en gran coses ni en coses maravelloses que fossen sobre lo meu stament. Si yo no conexia de mi ab humilitat, mas he exalçat la mia ànima; axí com lo desmamat és en sguard de sa mare, que no li vol donar la mamella, tal retribució sia en la mia ànima. Spere Israel en lo Senyor, de ara e tant com dure lo setgle. Glòria, etc.

Dijous, quinta; vesprada.
Memento, Domine, David.
Psalmus Cxxxj.

Seràs recordant, Senyor, de David, e de tota la sua mansuetud; que acabe axí com ha jurat al Senyor; vot ha votat al Déu de Jacob: si entraré en lo tabernacle de ma casa; si pujaré en lo lit del meu strado; si hauré donat dormir als meus ulls, e a les mies pastanyes reposat adormiment, e repòs als meus polsos, fins que trobe loch al Senyor, tabernacle al Déu de Jacob.

Atteneu, que oït havem que ella, ço és, la arca, és en Effrata; trobada la havem en los camps de la silva. Entrarem en lo tabernacle de Aquell; adorarem en lo loch on són stats los seus peus. Leva't, Senyor, entra en lo teu repòs, Tu e la arca de la tua santificació.

Los sacerdots sien vestits de justícia, e alegren-se los teus sants. Per amor de David, servent teu, no gires la tua cara del teu untat. Ha jurat lo Senyor veritat a David, e no li vendrà a menys de la promesa: del fruyt del teu ventre posaré sobre la tua cadira.

Si hauran guardat los fills teus lo meu testament, e los meus testimonis aquests que yo.ls mostraré, e los fills de aquells fins en lo setgle seuran sobre la tua cadira.

Que lo Senyor ha elegit a Sion, ha-la eleta en habitació per a Ell. Aquesta és lo meu repòs tant com dure lo setgle del setgle; ací habitaré, que yo la he eleta. La viuda de aquella beneint beneiré; los pobres de aquella abundaré de pa. Los sacerdots de aquella vestiré de salut, e los sants de aquella ab goig saltaran per alegria. Allí allargaré la real dignitat de David; he apparellat entorcha al meu untat. Los enemichs de aquell vestiré de confusió; emperò, sobre ell florirà la mia santificació. Glòria.

Ecce quam bonum.
Psalmus Cxxxij.

Atteneu quant és bona cosa e quant alegra, habitar los germans en unitat; Axí com lo engüent en lo cap, lo qual devalla en la barba, barba de Aron, lo qual devalla en la orla de son vestiment; axí com lo ros que devalla en lo mont de Hermon, e axí com lo ros que devalla en lo mont de Sion. Que lo Senyor allí manà que fos la benedicció, e la vida tant com dure lo setgle. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Ecce nunc benedicite Dominum.
Psalmus Cxxxiij.

Atteneu, beneïu ara lo Senyor, tots los servents del Senyor: los qui stau en la casa del Senyor, en los palaus de la casa del nostre Déu. En les nits alçau los vostres mans al loch sant, on stà la arca, e benehiu lo Senyor. Beneeixqua a tu lo Senyor de Sion, qui ha fet lo cel e la terra. Glòria.

Laudate nomen domini.
Psalmus Cxxxiiij.

Loau lo nom del Senyor, o servents; loau lo Senyor, los qui stau en la casa del Senyor, en los palaus de la casa del Déu nostre. Loau lo Senyor, que bo és lo Senyor; cantau ab alegria al seu nom, que suau és. Que lo Senyor ha elet Jacob per a si, a Israel en possessió sua. Que jo he conegut què gran és lo Senyor, hi Ell Déu nostre és sobre tots los qui.s nomenen déus. Totes quantes coses ha volgut ha fet, en lo cel, i en la terra, en la mar hi en tots los abisos. Portant los

núvols dels strems de la terra, aprés dels lamps féu pluja; Aquell lo qual prodoeix los vents dels seus tresors. Aquell lo qual ferí los primogènits de Egypte, de l'home fins a la bèstia. E tramès senyals e coses de gran terror e maravella en mig de tu, Egypte, contra pharaó, e contra tots los servents de aquell. Lo qual, Déu Senyor, ferí moltes gents, e matà reys forts: a Seon, rey dels amorreus, e a Og, rey de Basan, e tots los regnes de Chanaan; e donà la terra de aquells heretat, heretat a Israel, poble seu. O Senyor, eternament sia lo teu nom; e la memòria de les tues maravelles en generació e generació.

Que lo Senyor jutjarà lo seu poble, hi en los seus servents serà placable. Les ydoles e déus dels gentils argent són hi or, obres de les mans dels hòmens. Boca tenen, e no parlaran; ulls tenen, e no veuran. Orelles tenen, e no oiran; ni certament hi ha sperit en la boca de aquells.

Semblants a aquells sie.ns fet los qui.ls fan, e tots los qui confien en ells. Casa de Israel, benehiu lo Senyor; casa de Aron, benehiu lo Senyor; casa de Leví, benehiu lo Senyor; Los qui temeu lo Senyor, benehiu lo Senyor. De Sion sia beneyt lo Senyor, qui habita en Hierusalem. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Confitemini Domino.
Psalmus Cxxxv.

Confessau al Senyor laors e gràcies, perquè és bo; perquè tant com dure lo setgle és la sua misericòrdia. Confessau a Ell, qui és Déu sobre tots los qui.s dien déus, perquè tant com dure lo setgle és la sua misericòrdia. Confessau al Senyor dels senyors, perquè tant com dure lo setgle és la sua misericòrdia. Lo qual fa maravelles grans, Ell sol e no altre, perquè tant com dure lo setgle és la sua misericòrdia. Qui ha fet los cels volent hi entenent, e no per necessitat, perquè tant com dure lo setgle és la sua misericòrdia. Qui ha fermat les terres sobre les aygües, perquè etc. Qui ha fet les dos grans lums, perquè etc.: lo sol ab potestat de fer dia, perquè etc.; la luna e steles ab potestat de illuminar la nit, perquè etc. Qui ferí Egipte ab los primogènits de aquells, perquè etc. Qui s'enportà Israel de mig de aquells, perquè etc., ab mà poderosa e braç excels, perquè etc. Qui partí la mar Roja en parts, perquè etc.; e portà Israel per mig de aquella, perquè etc.; e destroí a pharaó e la potència

de aquell en la mar Roja, perquè etc., qui transportà lo seu poble per lo desert, perquè etc. Qui ferí los grans reys, perquè etc.; e matà los reys forts, perquè etc., Seon, rey dels amorreus, perquè etc.; Og, rey de Basan, perquè etc.; e donà la terra de aquells en heretat, perquè etc.; heretat a Israel, servent seu, perquè etc. Per ço que en la nostra humilitat se recorda de nosaltres, perquè etc.; e ha'ns remut de nostres enemichs, perquè etc. Qui dóna vianda a tota carn, perquè etc. Confessau laors e gràcies al Déu del cel, perquè etc. Confessau al Senyor dels senyors, que eternament és la misericòrdia de Aquell. Glòria, etc.

Super flumina Babylonis.
Psalmus Cxxxvj.

Sobre los rius de Babylònia allí seguem e ploram, com nos recordàssem de tu, Sion. En los sàlsers en mig de aquella penjam los nostres òrguens; perquè allí nos interrogaren, aquells qui.ns havien portat catius, paraules de cançons; e aquells qui.ns havien tret de nostres terres, dient: cantaunos un càntich dels càntichs de Sion. Com cantarem càntich del Senyor en terra stranya? Si yo.m seré oblidat de tu, Hierusalem, sia donada a oblit la mia mà dreta. Sia pegada la mia lengua a les mies galtes, si no seré recordant de tu; si no preposaré Hierusalem en lo principi de la mia alegria. Seràs recordant, Senyor, dels fills de Edom en lo dia de Hierusalem, los quals dien: destrohiu-la destrohiu-la totalment fins que no.y haja fonament en aquella. O gent mísera, filla de Babylònia! benaventurat sia aquell qui.t donarà lo teu guardó, tal com tu l'as donat a nosaltres. Benaventurat sia aquell qui cativarà, e sclafarà los infants chichs de aquella a la pedra. Glòria al Pare, etc.

Divendres, sisena; vesprada.
Confitebor tibi, Domine.
Psalmus Cxxxvij.

Confessaré laors e gràcies a Tu, Senyor, ab tot lo meu cor, que has oït totes les paraules de la mia boca. En lo conspecte dels àngels cantaré psalms a Tu, adoraré la cara girada al teu sant temple, e confessaré laors al teu nom sant. Sobre la tua misericòrdia e sobre la tua veritat, que sobre tot has magnificat lo teu nom sant. En qualsevol dia que yo t'hauré invocat, ou-me; multiplicaràs virtut en la

mia ànima. Confessen a Tu, Senyor, laors tots los reys de la terra, perquè han oït totes les paraules de la tua boca; e canten en les carreres del Senyor, que és gran la glòria del Senyor; perquè és excels lo Senyor, e mira les coses humils e baxes, e les altres de luny les coneix. Si yo hauré acaminat en mig de la tribulació, Tu.m vivificaràs; e sobre la ira dels enemichs teus has stesa la tua mà, e a mi ha salvat la tua mà dreta. Lo Senyor los darà la retribució per mi. La tua misericòrdia, Senyor, és tant com dure lo setgle; no menysprees les obres de les tues mans. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit, etc.

Domine, probasti me.
Psalmus cxxxviij.

Senyor, Tu m'has provat e has-me conegut; Tu has conegut lo meu seure e lo meu levar. Has entès les mies cogitacions de luny; e la mia senda e lo meu límit has investigat; e totes les mies carreres has previst, que no.y ha paraula en la mia boca que Tu no tingues prevista. Attén, Senyor, que Tu has conegut totes les coses que seran fins a la fi, e les antigues primeres que són stades. Tu has format a mi, e has posat sobre mi la tua mà. Admirable és la tua sciència més del que per mi se pot cogitar; elevada és, e yo no y poré attènyer. On iré que del teu sperit me aparte? E on fogiré de la tua presència? Si pujaré en lo cel, Tu est allí; si devallaré en lo infern, allí est present. Si hauré pres plomes de matí que fossen mies, e volant hauré habitat en los strems de la mar, e certament allí la tua mà m'i portarà, e sostendrà a mi la tua mà dreta.

E diguí: Per ventura les tenebres me amagaran; ans la nit en sguard de la tua vista serà illuminació mia manifestant los meus delits amagats. Que les tenebres no seran scures a la tua vista, e la nit axí com lo dia serà illuminada; axí són les tenebres, com la lum, en la vista de aquell. Que Tu has posseït los meus renyons; has-me pres del ventre de la mia mare. Confessaré a Tu, que obrant coses de gran terror est stat magnificat; admirables són les tues obres, e la mia ànima ho conexerà molt.

No stà amagat lo meu os de Tu, lo qual Tu has fet allí on stà amagat; e la mia substància no era a Tu amagada, com era en les parts intrínseques de la terra. Ans que yo fos acabat me veeren los teus ulls, hi en lo teu libre tots

seran scrits. Los dies sdevenidors seran formats, hi encara algú no és en aquells. O Déu, molt, emperò, en sguard hi en la stima mia són honrats los teus amichs; molt és fortificat lo principat de aquells. Yo.ls contaré, e veuré que seran multiplicats molt més que la harena de la mar. Yo.m só levat, hi encara só ab Tu. Si Tu, o Déu, hauràs mort los peccadors, diré yo: o hòmens de peccat, apartau-vos de mi; que díeu en vostra cogitació: prenguen les sues ciutats que en vanitat de vanes paraules los ha promeses. Donchs, Senyor, és axí que en cert yo tenia en oy als qui avorrien a Tu? E sobre los teus enemichs yo defallia per zel de justícia? De acabat oy los avorria, són stats fets enemichs meus. Prova'm, o Déu, e sabràs lo meu cor; enterroga a mi, e coneix les mies sendes. E mira si via de iniquitat és en mi; e guiant porta'm en la vida eterna. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Eripe me, Domine.
Psalmus Cxxxix.

Delliura'm, Senyor, del mal home; e de l'home inich me delliura. Los quals cogitaven iniquitats en lo cor, tot lo dia ordenaven batalles, Aguharan les sues lengües axí com a serpents; verí dels aspis sots los labis de aquells. Guarda'm, Senyor, de la mà del peccador, e dels hòmens inichs me delliura: los quals han cogitat fer allenegar los meus passos; los superbos en amagat me han parat un laç, e han stès cordes en parança, e prop lo camí me han posat obstacle perquè entropeçe. Yo diguí al Senyor: Tu est Déu meu; ou, Senyor, la veu de la mia pregària. O Senyor, Senyor, virtut de la mia salut, Tu has cubert de la tua ombra lo meu cap en lo dia de la batalla. No.m liures, Senyor, que és cosa fora de mon desig, al peccador; cogitat han contra mi; no.m desempares, perquè per ventura no s'alegren. Lo treball de lurs lengües contra mi cobrirà al capità de aquells qui.m circuhien. E a ells. Cauran sobre ells carbons, en lo foch lançaràs aquells; no.s poran sostenir en les miserables penes. Lo home de mala lengua no serà endreçat en la terra, a l'home injust los mals lo pendran en la mort.

Yo he conegut que lo Senyor farà juhí del freturós, e venjança dels pobres.

Emperò los justs confessaran laors al teu nom; e habi-

taran los rectes de cor ab la tua cara. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Domine, clamavi ad te.
Psalmus Lxxxx.

A Tu, Senyor, he reclamat, ou-me; entén a la mia veu, quand yo reclamaré a Tu. Sia dirigida la mia oració axí com lo ençens en lo teu conspecte; la elevació de les mies mans sia axí com lo sacrifici del vespre. Posa, Senyor, custòdia a la mia boca, e porta de discreció als meus labis. No permetes que lo meu cor decline en paraules de malícia, per a scusar les scusacions en los peccats: ab los hòmens que obren iniquitat; no comunicaré ni ab les coses que ells tenen eletes. Corregir-me ha lo just en misericòrdia, e increpar-me ha: però lo oli del peccador no permetes que engrexe lo meu cap, que encara, Senyor, la mia oració és perquè yo no cayga en los mals que a ells plaen. Axí com caygueren los lus jutges, com foren junts a la pedra on dubtaren; oïen les mies paraules, per les quals se pogueren corregir e trencar lurs cors axí com se trenca la terra per traure'n la grassea; dissipats stan los nostres ossos pensant que.ns acostam a infern. E perquè a Tu, Senyor, Senyor, yo endrece lo meus ulls; hi en Tu he sperat, no.m tolgues la mia ànima. Guarda'm del laç que stabliren contra mi, e dels scàndels de aquells qui obren iniquitat. Cauran los peccadors en lo laç de la lur matexa iniquitat. Yo apartat stich de lur companyia, fins que passe. Glòria al Pare, etc.

Voce mea ad Dominum clamavi.
Psalmus Cxxxxj.

Ab la mia veu he reclamat al Senyor, ab la mia veu he supplicat al Senyor. Yo scampe en lo seu conspecte la mia oració; e la mia tribulació davant Ell pronuncie. Hi és tal la tribulació que defallia de mi lo meu sperit, e Tu coneguist les mies sendes. En aquesta carrera en la qual acaminava me pararen laç en amagat. Considerava a la part dreta, e mirava; e no.y havia qui.m conegués. Perí de mi lo remey de fogir, e no.y ha algú qui requirà la mia ànima per salvar-la. Reclamí a Tu, Senyor; diguí: Tu est sperança mia, la porció mia en la terra dels vivents. Entén a la mia pregària, que molt só humiliat. Delliura'm de aquells qui.m perseguexen, que fortificats són sobre mi. Trau del carçre la mia ànima

per a confessar laors al teu nom; a mi speren los justs fins que Tu.m gualardones. Glòria, etc.

Domine, exaudi oracionem meam.
Psalmus Cxxxxij.

Senyor, accepta la mia oració; e ab les orelles de la tua misericòrdia percep la mia supplicació. Hi en la veritat de la tua promesa, ou-me, que axí.s pertany a la tua justícia, attènyer lo que promet. E no entres en juhí ab lo teu servent, que no serà vist just algú dels vius davant la tua magestat. Temps és, Senyor, que m'ojes, que mon enemich ha perseguit la mia ànima; ha derrocat en terra la mia vida; ha'm fet habitar en los lochs tenebrosos, semblants a sepulcre de morts, E lo meu sperit stà ab tribulació solícit sobre mi; e dins mi lo meu cor e pensa stà torbada. E recordat lo temps antich de les tues punicions; hi he pensat en tots los teus actes, hi en les obres de les tues mans ymaginava. Les mies mans steses he endreçat a Tu; e la mia ànima sedeja la tua misericòrdia, axí com la terra sens aygua. Ou-me, Senyor, desempachadament; que.l meu sperit me defall. No gires de mi la cara de la tua misericòrdia, que si la gires seré semblant a aquells qui davallen en lo lach de infern sens sperança. Manifesta'm tost la tua misericòrdia, puix en Tu he posat la mia sperança.

Manifesta'm carrera en la qual acamine, que a Tu he endreçat lo desig de la mia ànima. Delliura'm de mos enemichs, Senyor, puix a Tu he corregut. Mostra'm de complir la tua voluntat, que Déu meu est Tu. Les tues bones inspiracions guiant me portaran a stament recte. Perquè lo teu nom sia exalçat, Senyor, me tornaràs la vida; per la tua bondat, delliuraràs de tribulació la mia ànima; e per la tua misericòrdia vers mi spargiràs perdent los meus enemichs, destroiràs tots aquells qui tribulen la mia ànima perquè yo só servent teu. Glòria al Pare, etc.

Dissapte, setena; vesprada.
Benedictus Dominus Deus meus.
Psalmus Cxxxxiij.

Beneyt sia lo Senyor Déu meu, qui ensenya les mies mans per a la batalla, e los meus dits per a combat. Misericòrdia mia e refugi meu, susceptor meu e delliurador meu; Pro-

tector meu, hi en Ell he posat la mia sperança; qui sotsmet lo meu poble sots mi.

Senyor, quina cosa és lo home, que li has donat conexença de Tu? O lo fill del home, que Tu faces stima de aquell? Lo home és fet semblant a vanitat; los seus dies axí com a ombra passen. Senyor, abaxa los teus cels e devalla; toca los monts e fumaran. Tramet claredat de lamp, e disiparàs aquells; e tramet les tues sagetes e fort torbaràs aquells. Tramet la tua mà de alt, e delliura'm de les moltes aygües, e de la mà dels fills stranys: la boca dels quals ha parlat vanitat, e la mà dreta de aquells és mà de iniquitat. Senyor, un càntich novell cantaré a Tu. En lo psaltiri de deu cordes yo.l cantaré a Tu. Tu, lo qual dónes salut als reys, que has remut David servent teu, delliura'm del coltell maligne, e delliura'm de la mà dels fills stranys, la boca dels quals ha parlat vanitat, e la mà dreta de aquells és mà de iniquitat. Los fills dels quals són axí com novelles plantes en la sua joventut; les filles de aquells ben vestides e per tot ornades axí com a semblança de temple. Los graners e cellers de aquells plens, sobrexints de una cosa en altra; les ovelles de aquells molt sovint prenyades, abundants en lurs parts; les vaques de aquells, grasses. No.y ha roïna en lurs tanques de pedra mamposta, ni loch derrocat per on se puga passar; ni.y ha crits de dolor en les places de aquells.

Digueren: benaventurat al poble qui posseeix aquestes coses; emperò, benaventurat és lo poble del qual Déu és lo Senyor. Glòria, etc.

Exaltabo te, Deus.
Psalmus Cxxxxiiij.

Exalçaré a Tu, Déu meu, rey; e beneiré al teu nom en lo setgle hi en lo setgle del setgle. Cascun dia beneiré a Tu, e loaré lo teu nom en lo setgle hi en lo setgle. Gran és lo Senyor, e digne de ésser molt loat; e la magnitud de aquell no té fi. Generació e generació loarà les tues obres, e denunciarà la tua potència. La magnificència de la glòria de la tua santedat parlaren, e les tues coses admirables contaran. E diran la virtut dels teus juhins terribles, e contaran la tua magnitud. De l'intrínsech cor explicaran la memòria de la abundància de la tua suavitat, e ab alegria manifestaran la tua justícia. Obrant misericòrdies e misericordiós es lo Senyor; pacient e molt misericordiós. Suau és lo Senyor

a tots universalment; e les sues misericòrdies són sobre totes les sues obres. Confessen a Tu laors, Senyor, totes les tues obres; e los teus sants beneeixquen a Tu. E diran la glòria del teu regne e parlaran la tua potència; perquè facen manifesta als fills dels hòmens la tua potència, e la glòria de la magnificència del teu regne. Lo regne teu és regne de tots los setgles; e la tua senyoria és en tota generació e generació. Feel és lo Senyor en totes les sues paraules, e sant en totes les sues obres. Alça lo Senyor tots los qui cahen, e dreça tots los sclafats.

Los ulls de tots en Tu speren, Senyor; e Tu dónes la vianda de aquells en lo temps dispost. Tu obres la tua mà, e umples tot animal de benedicció. Just és lo Senyor en totes les sues vies, e sant en totes les obres sues. Prop és lo Senyor a tots los qui l'invoquen, a tots los qui invoquen Aquell en veritat. Farà la voluntat de aquells qui.l temen; e acceptarà la pregària de aquells, e salvar-los ha. Guarda lo Senyor tots los qui l'amen, e destroirà tots los peccadors. Laor del Senyor parlarà la mia boca; e beneeixqua tota carn al nom sant de Aquell en lo setgle, hi en lo setgle del setgle. Glòria.

Lauda, anima mea.
Psalmus cxlv.

Anima mia, loa lo Senyor. Yo loaré lo Senyor en la vida mia; cantaré al Senyor tant com durarà lo meu ésser. No vullau confiar en los prínceps, en los fills dels hòmens, en los quals no.y ha salut.

Exirà del cors l'esperit de qualsevol de aquells, e lo cors se convertirà en la terra sua; en aquell dia perran totes les cogitacions de aquells. Benaventurat és aquell del qual lo Déu de Jacob és ajudador seu, la sua sperança és en Aquell qui ha fet lo cel e la terra, la mar, e totes les coses que en ells són. Aquell lo qual guarda veritat per tostemps; fa juhí als qui soffiren injúria; dóna vianda als qui han fam.

Lo Senyor solta los empresonats, lo Senyor illumina los sechs. Lo Senyor dreça los sclafats; lo Senyor ama los justs. Lo Senyor guarda los stranys; pendrà e acceptarà lo pobil e la viuda, e les vies dels peccadors destroirà. Regnarà lo Senyor tant com los segles duren; lo qual és Déu teu,

o Sion; regnarà en generació e generació. Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit.

Laudate Dominum, quoniam bonus.
Psalmus Cxxxxvj.

Loau lo Senyor, perquè lo psalm en laor sua és bo; alegra e bella sia la laor endreçada al Déu nostre. Quand lo Senyor edificarà Hierusalem, congregarà los pobles scampats de Israel; aquell lo qual sana los qui són nafrats en lo cor, e liga les nafres de aquells; aquell lo qual conta la multitud de les steles, e à totes aquelles appellat per sos noms. Gran és lo Senyor nostre, gran és la virtut de Aquell; e de la sua sapiència no.y ha nombre. Pren e leva en alt los mansuets lo Senyor; humiliant, emperò, los peccadors fins a la terra. Cantau ab melodia en confessió laors e gràcies al Senyor, cantau al Déu nostre en la cythara. Aquell lo qual cobre lo cel de núvols, e apparella pluja a la terra; qui prodoeix fe en los monts, hi herba a la servitud dels hòmens; qui dóna a les bèsties la lur vianda e als fills dels corps los quals invoquen a Ell. No serà la sua voluntat envers aquells qui confien en la fortitud del cavall, ni plauran a Ell aquells qui confien en les cames de l'home. Lo beneplàcit del Senyor és sobre los tements a Ell, hi en aquells qui speren sobre la misericòrdia de Aquell. Glòria al Pare, etc.

Lauda, Hierusalem, Dominum.
Psalmus Cxxxxvij.

Loa, Hierusalem, lo Senyor; o Sion, loa lo teu Déu. Perquè ha fortificat les tancadures de les tues portes, ha beneït a tos fills en tu. Qui ha posat que pau sia los térmens teus, e de la grassea del forment te fartà. Qui tramet la sua paraula a la terra, cuytadament corre la sua paraula. Qui dóna la neu axí com lana, scampa la neu axí com cendra. Tramet lo seu crestrall axí com bocins de pa, davant la presència del seu fret, qui.s porà sostenir? Trametrà la sua paraula, e regalarà aquestes coses; bufarà lo seu sperit, e degotaran les aygües. Qui denuncia la sua paraula a Jacob, les sues justícies e los seus juhins, a Israel.

No ha fet semblant a qualsevol de les altres nacions, e los seus juhins no ha manifestat a aquells. Glòria al Pare e al Fill, etc.

Laudate Dominum de celis.
Psalmus Cxxxxviij.

Loau lo Senyor los qui habitau en los cels; loau Aquell en les excelses celsituds. Loau aquell, tots los seus àngels; loau Aquell, totes les virtuts de Aquell. Loau a Ell, lo sol e la luna; loau a Ell, totes les steles e la lum. Loau a Ell, los cels dels cels; e les aygües totes que són sobre los cels, loen lo nom del Senyor. Les quals coses, perquè Ell parlà, foren fetes; Ell ho manà, e foren creades.

Ell stablí aquelles que sien eternament, e tant com dure lo setgle del setgle que sien; los posà manament, lo qual no passarà que no sia complit. Loau lo Senyor los qui habitau en la terra, drachs e tots los abysos; foch, calabruxó, neu, gel, vent de tempestat, les quals coses obeexen la sua paraula. Los monts, e tots los colls; arbres fruytals e tots los cedres. Les bèsties, e tots los bestiars, les serps, e los ocells, los qualls tenen plomes; los reys de la terra e tots los pobles, los prínceps e tots los jutges de la terra. Los jóvens e les vèrgens, los vells ab los jovenets loen lo nom del Senyor, que lo nom de Aquell sol és exalçat. La confessió de la sua laor sia sobre lo cel e la terra; que Ell ha exalçat lo corn de la potència del seu poble. Sia fet de la sua laor un cant de alegria a tots los sants perquè.l canten; e als fills de Israel, que és poble que s'acosta a Ell. Glòria, etc.

Cantate Domino canticum novum.
Psalmus Cxxxxviiij.

Cantau al Senyor càntich novell, la sua laor sia en la sglésia del sants. Alegre's Israel en Ell qui l'ha fet, e les filles de Sion alegren-se en lo seu rey. Loen lo nom de aquell ab lo instrument qui ha nom chorus, ab tambor e ab psaltiri canten psalms a Ell. Que bé és stat accepte a la voluntat del Senyor lo seu poble, e ha exalçat los mansuets en salvació. Saltaran per alegria los sants en glòria, alegrar-se han en los seus strados. Les laors alegres de Déu seran en la sua boca: e coltells tallants de dos parts en les sues mans: per a fer venjança en les nacions, increpacions en los pobles; per a ligar los reys de aquells en grillons, e los nobles de aquells en cormes de ferro; perquè executen en ells lo juhí decretat en scrits: glòria és açò a tots los sants de Aquell. Glòria al Pare, etc.

Laudate Dominum in sanctis eius.
Psalmus CI.

Loau lo Senyor en los sants de Aquell; loau Aquell en lo cel, imperi on se mostra la fermetat de la sua virtut. Loau aquell en les sues virtuts, loau Aquell segons la multitud de la sua granea. Loau Aquell en lo so de la trompeta; loau Aquell en lo psaltiri hi en la cythara. Loau Aquell en lo tambor hi en lo instrument qui.s diu chorus; loau Aquell en instrument de cordes hi en orgue. Loau Aquell en cymbols bé sonants; loau Aquell en cymbols de alegria. Tot sperit loe lo Senyor! Glòria al Pare e al Fill e al Sant Sperit. Axí com era en lo principi, e ara e tostemps hi eternament, amén.

Ací feneix lo Psaltiri aromançat per lo Reverent mestre Johan Royç de Corella, mestre en sacra theologia. Corregit e feelment smenat per Johan Ferrando de Guivara, Prevere.

Empremtat en Venècia per mestre Johan Hertezog, tudesch. A xxx dies de abril. Any de la nativitat de Nostre Senyor Déu Jesucrist Mil e cccclxxxx.

Laus Deo.

Versió actualitzada

Salteri traduït del llatí al romanç pel reverend Mestre Corella

Diumenge, primera. Matinada

Feliç l'home. Salm 1

Feliç l'home que no ha anat a la reunió dels infidels ni ha seguit el camí dels malfactors, ni s'ha assegut a la cadira de pestilència.[1] Sinó que té la seua voluntat en la llei del Senyor; nit i dia hi pensa. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua corrent, donarà el seu fruit quan n'és el temps, no perdrà mai el fullatge, i tot el que emprenga prosperarà. No serà així la sort dels injustos, no serà així, sinó que seran com la pols que el vent escampa per la faç de la terra. I per ço no ressuscitaran els infidels en el juí, ni els pecadors a l'aplec dels justs. El Senyor empara el camí dels justs i el camí dels culpables acaba malament. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant. Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Per què s'avaloten les nacions? Salm 2

¿Per què s'avaloten les nacions com a feres i els pobles maquinen coses vanes? En un no-res estan promptes els reis de la terra tots alhora i els prínceps s'acorden contra el Senyor i contra el seu Crist: trenquem els seus lligams i lle-

1. «cadira de pestilència»: es pot interpretar com que «no s'asseu al rotgle dels descreguts».

vem-nos el seu jou del damunt. Però el qui habita en el cel els escarneix, el Senyor es burla d'ells. Llavors els parla indignat i en el seu furor els desconcerta força. Però a mi el Senyor m'ha constituït rei dalt la seua muntanya de Sió proclamant el seu decret. El Senyor m'ha dit: Tu ets el meu fill, avui t'he engendrat. Demana-m'ho i et donaré els pobles per herència, posseiràs el món d'un cap a l'altre. Els governaràs amb ceptre de ferro, com vaixella de terrisa els esmicolaràs. Ara, doncs, reis, tingueu seny; apreneu, jutges de la terra. Serviu el Senyor amb temor i tremolant alegreu-vos en ell. Corregiu-vos, no siga que s'irrite el Senyor i acabeu en la desfeta. Quan en breu s'encendrà la seua ira, feliços seran els qui en ell confien. Glòria al Pare i al Fill.

Senyor, per què són tants? Salm 3

Senyor, per què són tants els qui m'atribulen? Són molts els qui s'alcen contra mi. Molts diuen que no tinc esperança de salvació en el meu Déu. Però Vós, Senyor, sou el meu Protector i sou la meua glòria tot exalçant-me. Amb la meua veu he clamat al Senyor i Ell m'ha escoltat des de la seua muntanya santa. Em gite i em posseeix del tot el son, m'alce quan el Senyor em crida. No em fa por la multitud dels pobles, encara que m'assetgen: alceu-vos, Senyor; salveu-me, Déu meu. Que Vós heu derrotat tots els meus adversaris, que em perseguien sense motiu; heu fet saltar les dents dels culpables. Del Senyor ve la salvació i la vostra benedicció és sobre el vostre poble. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Així que el vaig invocar. Salm 4

Així que el vaig invocar, m'escoltà Déu que és causa i defensa de la meua justícia; en la tribulació m'heu eixamplat el cor. Tingueu pietat de mi i escolteu la meua pregària.

Fills dels hòmens, fins quan sereu tan durs de cor? ¿Per què estimeu la veritat i cerqueu la mentida? Sapigueu que el Senyor ha fet admirable el seu sant; el Senyor m'escoltarà quan jo l'invocaré. Tingueu coratge i no vulgueu pecar, i penediu-vos de les coses que dieu en els vostres cors i a les fosques. Oferiu sacrificis de justícia i espereu en el Senyor: molts exclamen: qui ens ensenyarà de fer coses bones? Impresa és sobre nosaltres la llum de la vostra faç; heu donat alegria al meu cor. Ells s'alegren perquè ha estat bona la collita de forment, de vi i d'oli. Jo en canvi, dormiré i re-

posaré en pau, per açò: perquè Vós, Senyor, singularment, m'heu retornat l'esperança. Glòria al Pare.

Senyor, presteu atenció a les meues paraules. Salm 5

Senyor, presteu atenció a les meues paraules, escolteu el meu clam. Ateneu la veu de la meua pregària, rei meu i Déu meu. És a Vós que implore, Senyor; de bon matí escoltareu la meua oració. A punta de dia m'estaré davant Vós i veuré que no sou un Déu que es complaga en la maldat. No habitarà prop de Vós el maligne, ni duraran els injustos davant la vostra faç. Vós heu avorrit tots els qui obren la iniquitat, destruireu tots els qui diuen mentida. L'homeier i el qui actua amb enganys els abominarà el Senyor: però jo espere en la vostra gran misericòrdia. I així entraré a casa vostra, adoraré en el vostre sant Temple: segons el vostre temor, Senyor, guieu-me en la vostra justícia i defenseu-me dels enemics. Feu planer el meu camí davant Vós. En la boca d'ells no s'hi troba veritat, el seu cor és ple de coses vanes. La seua gola és com un sepulcre obert; amb les seues llengües tracten enganyosament; oh Déu, condemneu-los! Que fracassen els seus plans: foragiteu-los per la multitud de les seues malícies, puix que han provocat, Senyor, la vostra ira. I que s'alegren tots els qui esperen en Vós; s'alegraran eternament, i Vós habitareu en ells. I es gloriaran en Vós tots els qui estimen el vostre nom, perquè Vós, Senyor, beneïu el just, amb la vostra benvolença ens heu cobert de victòria com d'un escut. Glòria al Pare.

Senyor, no em castigueu. Salm 6

Senyor, no em castigueu segons el furor de la vostra justícia, no em condemneu recordant-vos de la vostra ira. Tingueu pietat de mi, Senyor; puix que estic malalt, guariu-me, Senyor, que tots els meus ossos es consumeixen d'esgarrifança. La meua ànima està molt afligida; i Vós, Senyor, ¿quan em fareu misericòrdia? Gireu-vos vers mi, Senyor, i deslliureu la meua ànima, salveu-me per la vostra misericòrdia. I això ara, Senyor, mentre visc, puix que ¿recorre algú a la vostra misericòrdia a la casa de la mort? ¿Qui us hi donaria llaors i gràcies? Jo estic afligit amb gemecs del meu cor; cada dia amere el llit amb les meues llàgrimes, hi regue la meua cambra. Tinc enterbolida la vista a causa del vostre just furor, pensant que estic podrit pel pecat comès entre aquells

que m'incitaven a pecar, els meus enemics. Doncs, allunyeu-vos de mi gent malèfica; el Senyor ha escoltat el crit del meu plor. Ha escoltat el Senyor la meua pregària, ha acceptat la meua oració. Que queden confosos i avergonyits tots els meus enemics, que es convertesquen i cuiten a penedir-se molt. Glòria.

Senyor, Déu meu, en Vós he posat la meua esperança; salveu-me. Salm 7

Senyor, Déu meu, en Vós he posat la meua esperança; salveu-me i deslliureu-me de tots els qui em persegueixen. Perquè si algú com un lleó em robava la vida, no hi ha qui la rescate ni que em salve. Senyor, Déu meu, si és veritat que jo he comès aquest pecat, si és trobada iniquitat a les meues mans; si he tornat mal per mal als qui em perseguien, que caiga merescudament i sense defensa a les mans dels meus enemics. Que perseguesca l'enemic la meua ànima i la faça captiva, que trepitge per terra la meua vida i convertesca en pols la meua glòria. Alceu-vos, Senyor, en la vostra ira, i domineu sobre els meus enemics. Alceu-vos, Senyor, segons el manament que heu donat de fer justícia[2] i l'assemblea dels pobles us envoltarà per cantar les vostres lloances. Asseieu-vos ben alt al vostre tron per fer justícia. El Senyor judica els pobles. Judiqueu-me, Senyor, segons la vostra justícia, i mireu-me segons la meua innocència. Serà finalment destruïda la malícia dels pecadors; així redreçareu l'home just, puix que Vós sou Déu que escodrinyeu el més profund de l'home. Just és el socors que jo demane al Senyor, que salva els de cor recte. Déu és un jutge just, fort i pacient; penseu que a cada moment s'imposa per a fer venjança. Si no us convertiu, ja està brandant el seu coltell, tiba l'arc i l'apunta; hi ha posat trets de mort, hi ha posat les seues sagetes de foc. I ateneu, açò ho fa perquè el pecador anava per la seua banda prenyat d'injustícia. Havia concebut dolor d'enveja i parí iniquitat. Ell mateix obrí el clot i el cavà,

2. O també: «Alceu-vos, Senyor, segons la promesa que heu fet de fer justícia.» Aquesta interpretació és plenament avalada pel sentit del text original llatí: «in praecepto quod mandasti», on «praecepto» pot tenir el sentit de determinació, decret, cosa promesa..., sobretot en el llenguatge bíblic. No es tractaria, per tant, del manament que Déu dona als hòmens de fer justícia, sinó de la determinació que Ell ha pres de fer justícia.

i caigué en la fossa que havia fet. Es tornarà contra ell la seua dolorosa enveja, la seua iniquitat recaurà damunt d'ell. I jo cantaré lloances al Senyor per la seua justícia, adreçaré els meus càntics al nom del Senyor Altíssim. Glòria.

Senyor, sobirà nostre. Salm 8

Senyor, sobirà nostre, com és admirable el vostre nom per tota la terra! És per això que la vostra magnificència és exalçada més enllà dels cels. Fins us lloa la boca dels infants i dels nodrissons per a confusió dels vostres enemics, perquè derroqueu l'enemic i el venjador. Quan mire el cel, obra de les vostres mans, la lluna i els estels que hi heu posat, jo dic: ¿què és l'home perquè us en recordeu, què és un mortal perquè el visiteu? L'heu creat un poc inferior als àngels, l'heu coronat de glòria i d'honor, l'heu constituït sobre les obres de les vostres mans. Heu sotmès totes les coses davall els seus peus, les ovelles i tots els bous, i també les bèsties del camp; els ocells del cel i els peixos del mar, que van pels camins dels oceans. Senyor, sobirà nostre, com és admirable el vostre nom per tota la terra! Glòria.

Us donaré gràcies, Senyor, amb tot el cor. Salm 9

Us donaré gràcies, Senyor, amb tot el cor, cantaré totes les vostres meravelles. Me n'alegraré i saltaré de goig pel vostre nom, Altíssim. Perquè heu fet arrere els meus enemics, que seran afeblits i cauran vençuts davant vostre. Perquè Vós us heu posat de part meua en el juí, heu defensat la meua causa assegut al vostre tribunal, Vós que feu justícia. Heu reprimit els descreguts, i ha sucumbit l'infidel; n'heu esborrat els noms per sempre més. Les espases dels enemics s'abateren a la fi, i heu arrasat les seues ciutats. S'ha esvaït la seua memòria, però el Senyor es manté ferm per sempre. Té preparat el tribunal per al juí, i jutjarà amb equitat tot el món; jutjarà els pobles segons justícia. El Senyor és refugi per al pobre, ajuda en els perills i en la tribulació. En Vós esperen els qui han conegut el vostre nom, puix que mai no desempareu els qui us cerquen. Canteu al Senyor que habita a Sió; proclameu entre els pobles la seua saviesa. Ell ha demanat comptes de la sang que han vessat; no ha oblidat el clam dels pobres. Tingueu pietat de mi, Senyor! Mireu el meu abaixament i l'opressió que em fan els enemics, Vós que m'exalceu deslliurant-me de les portes de la mort

perquè proclame les vostres meravelles als portals de la ciutat de Sió. Jo m'alegraré en el vostre salvador, puix que els gentils han caigut a la fossa que havien cavat per als altres, i llur peu ha quedat pres en el llaç que havien parat d'amagat. El Senyor serà conegut per aquests fets de justícia; caurà el pecador al seu propi parany. Que siguen portats a l'infern els pecadors, tots els qui obliden Déu, que a la fi no deixarà el pobre; la paciència dels pobres no serà finalment defraudada. Alceu-vos, Senyor, que els homes no triomfen; que siguen jutjats davant vostre. Constituïu, Senyor, el tribunal que els judique, perquè aprenguen que no són sinó homes. Per què, Senyor, us quedeu tan lluny? ¿És que menysteniu de deslliurar-nos al temps oportú, que és el temps de la tribulació? Quan amb supèrbia s'irrita l'impiadós, el pobre és trepitjat, però els impiadosos queden presos en el mal que havien tramat perquè lloen el pecador en les seues reunions i beneeixen l'inic. El pecador ha provocat la ira del Senyor i, perquè aquesta ira és tan gran, no cercarà de fer penitència. En el seu interior no creu que hi haja Déu; els seus camins són sempre bruts i pudents. No té en consideració els judicis de la vostra justícia; senyoreja damunt els seus enemics. Pensa en el seu cor: no seré mogut del meu tron; mai no sofriré cap mal. La seua boca és plena de maledicció, d'amargor i d'engany; quan parla, dissimula conjurs i maleficis. Seu amb els rics en els llocs amagats aguaitant per matar l'innocent. Els seus ulls espien per devorar el pobre; observa d'amagat, com un lleó a l'entrada de la cova, la seua presa. Guaita per endur-se el pobre amb les seues urpes; llavors el captura quan se li tira a sobre amb afalacs. L'arrossega amb el seu llaç, s'abaixa i cau quan ha senyorejat els pobres.[3] Pensa en el seu cor: Déu se n'oblida, aparta els ulls i no veu res. Alceu-vos, Senyor Déu, esteneu la mà. No us oblideu dels pobres. Per què l'impiu no fa cas de Déu? Pensa en el seu cor: Déu no passarà comptes. Ho veieu Vós, Senyor, que considereu el dolor i la pena per prendre-les a les vostres mans. A vós s'abandona el pobre, vós sereu l'ajuda dels òrfens. Desarma el braç del pecador i del maligne, el

3. Passatge confús. Versió més lliure: «Es posa a l'aguait rere l'entrada per assassinar d'amagat l'innocent; els seus ulls espien l'indefens, observa d'amagat, com un lleó, a l'entrada de la cova, alerta per endur-se el desvalgut, el captura, i amb el llaç, l'arrossega; s'ajup fins a terra, l'indefens cau a les seues urpes.»

seu pecat serà cercat i no en quedarà ni rastre. El Senyor regnarà eternament, per sempre més; els pagans desapareixeran del seu país. El Senyor ha escoltat el desig dels pobres, la teua orella ha escoltat la preparació del cor d'aquells, per fer justícia al pobre i a l'humil, perquè d'aquí endavant no es magnifique l'home sobre la terra.

Tinc posada en el Senyor la meua confiança. Salm 10

Tinc posada en el Senyor la meua confiança; com em dieu, doncs, vés-te'n errant com un ocell per les muntanyes? Em deien: mira, els malvats han preparat l'arc, han posat les seues sagetes al seu buirac per disparar en les tenebres als homes de cor recte. L'home que heu afavorit, ells l'han destruït. Què havia fet el just perquè siga perseguit així? El Senyor habita al seu temple, el Senyor té el tron en el cel. Els seus ulls es fixen en el pobre, les seues pestanyes interroguen els fills dels homes. El Senyor examina el just i l'impiadós, i avorreix el qui estima la iniquitat. Plouran sobre els pecadors brases de foc, sofre i vents de grans tempestes seran part del calze que ells hauran de beure.[4] Perquè el Senyor és just i estima els actes de justícia, els homes rectes el veuran cara a cara. Glòria al Pare, etc.

Deslliureu-me Vós, Senyor. Salm 11

Deslliureu-me Vós, Senyor, que ja no queda gent bona, la fidelitat ha quedat afeblida entre els homes. Tot el que es diuen l'un a l'altre és mentida, parlen amb engany. Que destruesca el Senyor totes les boques que diuen falsedat i la llengua que parla amb supèrbia, i aquells que diuen: tenim llengua i ens en valem, les nostres pròpies paraules són el nostre senyor. Per la misèria dels freturosos i els gemecs dels pobres, ara mateix, despertant-me, m'alçaré, diu el Senyor. Els donaré un salvador, ben segur que ho faré. La doctrina del Senyor són paraules netes, així com la plata depurada al foc i refinada més de set vegades. Vós, Senyor, ens protegireu, ens guardareu per sempre d'aquesta generació. Ronden els injustos i no van enlloc, mentre Vós, segons la vostra santedat, enaltiu els fills dels homes.[5]

4. calze: en el llenguatge bíblic, destí, però no com a fat sinó com a voluntat de Déu. En aquest cas, càstig.

5. fills dels homes: pleonasme per «homes». Ací es pot interpretar com a «homes menyspreats» de què ha estat parlant.

Fins quan? Salm 12

Fins quan, Senyor, us oblidareu de mi? ¿Us n'oblidareu del tot? Fins quan m'amagareu la vostra mirada? ¿Fins quan portaré dintre meu tants neguits pel meu deslliurament, sofrint cada dia en el meu cor? ¿Fins quan el meu enemic prevaldrà sobre mi? Mireu-me i accepteu la meua oració, Senyor Déu meu. Illumineu els meus ulls perquè jamai no m'adorma en la mort; que no puga dir mai el meu enemic: l'he vençut. Els qui m'atribulen s'alegrarien si em veien caure, però jo espere en la vostra misericòrdia. El meu cor s'alegra en el vostre salvador. Cantaré al Senyor pels seus favors, cantaré salms i lloances al nom del Senyor Altíssim. Glòria.

Diu l'insensat. Salm 13

Diu l'insensat en el seu cor: no hi ha Déu. Són corromputs i abominables en els seus pensaments; ningú no fa el bé, ni un de sol. El Senyor mira des del cel sobre els fills dels homes per veure si n'hi ha cap que tinga intel·ligència o cerque Déu. Tots s'han desviat, s'han pervertit tots plegats. No n'hi ha cap que faça el bé, ni un de sol. La gola llur és com un sepulcre obert; tracten enganyosament amb les seues llengües i tenen verí d'àspid en els seus llavis. La seua boca és plena de maledicció i amargor, els seus peus són lleugers per a escampar sang. Dolor i desventura hi ha als seus camins; el camí de la pau no l'han conegut; no hi ha temor de Déu davant els seus ulls. Doncs, no arribaran a la vertadera saviesa els qui obren iniquament, tots els qui devoren com si fos pa el meu poble. No invoquen el Senyor, i per això tremolaran de por allà on no hi havia causa de temor. Perquè el Senyor habita en els qui creuen en Ell; us heu burlat de les maquinacions del miserable perquè el Senyor és la vostra esperança. ¿Qui donarà des de Sió el Salvador a Israel? Quan el Senyor traurà de la captivitat el seu poble, saltarà d'alegria Jacob i se n'alegrarà Israel. Glòria al Pare.

Senyor, qui podrà viure a casa vostra? Salm 14

Senyor, qui podrà viure a casa vostra? ¿Qui podrà estar-se a la vostra muntanya santa? El qui hi entra sense màcula i fa obres justes. El qui pensa veritat en el seu cor, el qui no ha enganyat amb la seua llengua. Ni ha fet mal a son proïsme, i no ha acceptat de fer oprobis als altres. Als seus ulls no té cap valor l'home dolent, sinó que lloa els qui temen Déu.

El qui jurant al seu proïsme no se'n desdiu després. El qui no ha prestat els seus diners amb usura, ni li han calgut suborns per fer justícia a l'innocent. El qui obra així no caurà. Glòria al Pare.

Guardeu-me, Senyor. Salm 15

Guardeu-me, Senyor, que jo he esperat en Vós; he dit al Senyor: Vós sou el meu Déu i no fretureu de les meues bones obres. Ha mostrat meravellosament als sants que habiten a la seua terra tot el meu voler fent miracles per ells. S'han multiplicat les seues malalties i després cercaren salvació.[6] No m'ajuntaré als pactes segellats amb sang de sacrificis,[7] ni pronunciaran els meus llavis llurs noms. El Senyor és la part de la meua heretat i del meu calze;[8] Vós, Senyor, em retornareu la meua heretat. La part que m'ha tocat són homes de vida escollida,[9] i certament m'encisa la meua heretat. Beneiré el Senyor que m'ha donat coneixement. Increpant-me sobre tot açò m'afligiren, però jo tenia sempre present el Senyor, amb ell a la dreta mai no cauré. És per això que s'alegra el meu cor i la meua llengua, i la meua carn reposa en esperança. Car no deixareu la meua ànima en el no-res ni permetreu que el vostre servent experimente la corrupció. M'ensenyareu el camí que duu a la vida; m'omplireu d'alegria a la vostra presència; al costat vostre goigs i delícies per sempre. Glòria, etc.

Accepteu, Senyor, el meu clam de justícia. Salm 16

Accepteu, Senyor, el meu clam de justícia; ateneu la meua pregària. Oïu atentament la meua oració, que no hi ha engany als meus llavis. Que procedesca de la vostra faç el meu juí,

6. Sentit confús el de la darrera frase, de difícil interpretació si tenim en compte el que segueix. El text original de la Vulgata, que Corella tradueix una mica lliurement, tampoc no ens aclareix res. Però la nova versió llatina dels salms de l'Institut Bíblic —més d'acord amb l'original— aprovada per a l'ús litúrgic per Pius XIIè. el 24-III-1945, diu: «Multiplicant dolores suos qui sequuntur deos alienos»: multipliquen els seus dolors els qui segueixen déus aliens. En aquest cas el «llurs» que ve immediatament sabem a qui es refereix: els noms dels déus aliens.

7. Sacrificis rituals.

8. Veure nota 4, però sense la connotació de «càstig». En el repartiment de la Terra Promesa la part o heretat de la tribu de Leví va ser el Senyor mateix, és a dir, el Temple i el seu culte.

9. Els qui es dediquen al culte del Temple.

que els vostres ulls em miren amb equitat. Heu escorcollat de nit el meu cor i l'heu vivificat. M'heu provat al foc i no ha estat trobada en mi falsedat. Per això, que no alabe la meua boca les obres dels hòmens; per les paraules dels vostres llavis he servat els camins difícils. Adreceu i afermeu els meus passos en les vostres sendes perquè no abandone els camins prescrits. He clamat a Vós, Senyor, perquè sempre m'escolteu; inclineu a mi la vostra oïda i accepteu les meues paraules. Mostreu-me l'amor admirable amb què salveu els qui esperen en Vós. Guardeu-me com la nineta dels ulls d'aquells que ni fan cas de Vós. Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales de la persecució dels impiadosos que m'han afligit. Els meus enemics han assetjat la meua ànima i han clos dins seu tota entranya de pietat; la seua boca ha parlat superbament. M'han aconseguit, ja m'envolten, han decidit tirar-me a terra. Han volgut caçar-me com un lleó que es deleix per la presa, com cadells de lleó que habita a les coves. Alceu-vos, Senyor, i prevenint-ho, atureu-lo i enganyeu-lo; allibereu la meua ànima de l'impiadós i deslliureu-me a mi que sóc els flagell dels vostres enemics. Senyor, separeu-los en llur vida dels bons, car són pocs a la terra i plenes seran les seues entranyes dels vostres càstigs. Farts i abundosos n'han estat els fills, i del que en sobrava en deixaren encara als néts. Però jo, confiat en la vostra justícia, compareixeré davant Vós; seré ple i content quan m'apareixerà la vostra glòria. Glòria al Pare, etc.

Us estime, Senyor, Salm 17

Us estime, Senyor, fortalesa meua; el Senyor és la meua muralla, el meu refugi i el meu alliberador. Ell, que és el meu Déu, m'ajuda i per això espere en Ell. És el meu protector, el meu penyal, la força que em deslliura i l'escut on m'empare. Invocaré el Senyor tot lloant-lo, i seré alliberat dels meus enemics. M'envoltaven els dolors de la mort, i m'esglaiaven força els torrents d'iniquitat. M'assetjaren els dolors del regne dels morts, m'estrenyien els llaços de la mort. En la meua tribulació invoquí el Senyor i clamí al meu Déu. I Ell escoltà la meua veu des del seu sant temple, el meu crit li arribà al cor. La terra se somogué i tremolà, cruixiren els fonaments de les muntanyes, els sacsejà la seua indignació. S'encengué la seua ira i n'eixia fum, un foc devorador li sortia de la cara, tot ell llançava brases. Esberlà

els cels i baixà, tenia davall els peus la foscor. Pujà sobre els querubins i volà sobre les ales dels vents. Prengué la tenebra per escut i a l'entorn d'ell, com el seu tabernacle, hi havia l'aigua tenebrosa en els núvols. De la gran claredat que irradiava n'eixien núvols, pedra i brases. I tronà des del cel el Senyor, l'Altíssim féu retrunyir la seua veu, que esdevingué pedra i carbons de foc. I tirà les seues fletxes i els dispersà; multiplicà els seus llamps i els desconcertà. Aparegueren les fonts de les aigües, i els fonaments de la terra quedaren descoberts a causa del vostre reny i del bufec terrible de la vostra ira. M'agafà des de dalt i em deslliurà dels meus enemics que eren fortíssims, i dels qui m'odiaven, més poderosos que no jo. Aquests m'atacaren el dia de la meua aflicció, però el Senyor vingué a sostenir-me. Em féu eixir a camp obert, m'alliberà perquè m'estimava. El Senyor em premia la innocència i em retribueix segons la puresa de les meues mans. Perquè he seguit els seus camins, no he obrat impiadosament apartant-me del meu Déu. Tinguí sempre davant meu els seus preceptes, mai no em vaig desviar dels seus decrets. Em mantindré net de cor davant d'Ell, em guardaré prou de la iniquitat. Així el Senyor em premiarà la innocència i haver guardat pures les mans davant el seu esguard. Vós, Senyor, sou just amb l'home just, sou honrat amb l'home honrat, sou sincer amb el sincer, però amb el pervers esdevindreu pervers. Perquè Vós salvareu el poble humiliat i abaixareu els ulls dels superbs. Vós, Senyor, em manteniu la llàntia encesa, Déu meu, claror en les meues tenebres. Car en Vós seré deslliurat de temptació i amb el meu Déu entraré dins el recinte emmurallat. Ell és el meu Déu, el seu camí és planer, les seues paraules són provades al foc; és protector de tots els qui en Ell esperen. Perquè, qui és Déu fora del Senyor? ¿O, quin déu hi ha fora del nostre Déu? Déu, qui m'ha cenyit de força i em fa caminar sense destorbs. És ell qui ha donat lleugeresa als meus peus com als dels cérvols i em manté dalt dels cims. M'ensinistra les mans a combatre. Vós, Senyor, heu enfortit els meus braços com arc de metall. Em doneu l'escut de la vostra salvació, em sosté la vostra mà. La vostra Llei m'ha corregit, ella m'ensenyarà. Heu fet ample el camí que obriu davant meu, els meus peus hi petgen segurs. Perseguiré els meus enemics i tot seguit els tindré a les mans; no me'n tornaré fins que defallesquen. Els destrossaré i no podran

mantenir-se drets, cauran davall els meus peus. Vós, Senyor, m'heu cenyit de força per al combat, i heu fet doblegar i caure sota meu els qui s'alçaven contra mi. Heu fet fugir els meus enemics i heu destruït els meus adversaris. Clamaren al Senyor perquè no hi havia qui els salvàs, però ni Ell no els va escoltar. Els desfaré com la pols al bat del vent, els trepitjaré com el fang de les places. Vós m'alliberareu dels avalots dels pobles i em constituireu cap de les nacions. M'ha servit un poble que no coneixia: així que m'ha escoltat, m'ha obeït. Els fills dels estrangers m'havien mentit, però ara s'han envellit i plens de temor han deixat les seues sendes. Viu el Senyor, beneït siga el meu Déu, que siga exalçat el Déu de la meua salvació. Sou Vós, oh Déu, qui em feu venjança i doblegueu els pobles sota meu; Vós, alliberador meu, castigueu els meus enemics. M'exalçareu deslliurant-me dels qui s'alcen contra mi, m'alliberareu de l'home inic. Per això, Senyor, us cantaré llaors i gràcies enmig de tots els pobles, al vostre nom dedicaré els salms alabant la salvació que ha fet al rei i la misericòrdia que té al seu Ungit David i al seu llinatge per sempre. Glòria.

Els cels parlen. Salm 18

Els cels parlen de la glòria de Déu, l'estelada anuncia l'obra de les seues mans. Els dies l'un a l'altre es transmeten el missatge; l'una a l'altra se'l revelen les nits. No són parlaments o paraules de les quals hom no senta les veus. La seua crida s'escampa a tota la terra, les seues paraules fins als límits del món. Ha posat en el sol el seu tabernacle, i ell en surt com un espòs de la cambra. Amb alegria salta com un gegant per fer el seu camí; té la seua eixida en el cel sobirà i fins a l'altre extrem arriba la seua carrera; res no s'escapa de la seua escalfor. És perfecta la llei del Senyor: dóna repòs a les ànimes. Les disposicions del Senyor són fidels: administra saviesa als seus fills. Els preceptes del Senyor són planers: alegren els cors; el manament del Senyor és clar: il·lumina els ulls. El temor de Déu és cosa santa, es manté per sempre; els determinis del Senyor són vertaders, tots són justíssims. Són dignes d'ésser desitjats més que l'or o les pedres precioses, i molt més dolços que la mel regalimant de la bresca. I certament, el vostre servent els guarda; és gran la retribució per haver-los guardat. Però, qui s'adona dels pecats? Netegeu-me dels amagats i dels que

em passen inadvertits, perdoneu el vostre servent. Si no s'han apoderat de mi, llavors seré irreprensible i net d'una gran culpa. I llavors les paraules que em surten dels llavis us plauran, i els pensaments que el meu cor medita us seran agradables, Senyor, penyal meu, Redemptor meu. Glòria.

Que el Senyor accepte la teua oració. Salm 19

Que el Senyor accepte la teua oració, que en el dia de la tribulació et cobresca i et guarde el nom del Déu de Jacob. Que t'ajude des del santuari i et sostinga des de Sió. Que es recorde dels teus sacrificis i siga acceptada la teua ofrena. Que et concedesca el que desitja el teu cor i duga a terme tot el que et proposes. Ens alegrarem en el teu salvador, ens complaurem en el nom del nostre Déu. Que et concedesca tot el que li demanes; ara he vist que el Senyor ha salvat el seu Crist. L'escoltarà del seu cel estant: els prodigis del seu braç victoriós seran la seua salvació. Uns es fien dels carros, altres dels cavalls, però nosaltres invoquem el nom del nostre Déu. Ells entropessen i cauen, però nosaltres ens hem aixecat i resistim a peu dret. Senyor, salveu el rei i escolteu-nos el dia que us invocarem. Glòria al Pare.

Senyor, el rei s'alegra. Salm 20

Senyor, el rei s'alegra del vostre triomf, i celebra la vostra salvació. Li heu concedit el que el seu cor volia, no heu refusat el que us demanava. L'heu cobert de benediccions, li poseu al cap una corona de pedres precioses. Us demanava la vida i li heu fet la gràcia d'allargar els seus anys per sempre. L'ha fet cèlebre la vostra victòria, l'heu cobert de glòria i bellesa. Perquè Vós el donareu com a benedicció, per sempre l'omplireu de goig amb la vostra mirada, puix que el rei confia en el Senyor, i segons la misericòrdia de l'Altíssim no té por de caure. Que es troben amb la vostra mà tots els vostres enemics, que la vostra mà dreta s'apodere de tots els qui us avorreixen. Els fareu cremar com en un forn el dia que veuran la vostra cara; el Senyor els destruirà en la seua ira, el foc els devorarà. Destruint-los esborrareu llurs noms de la terra i ningú no es recordarà dels seus descendents. Perquè han volgut fer-vos mal; han tramat plans que no han pogut acomplir. Se us giraran d'esquena per fugir, i els vostres desemparats veuran llur

derrota. Sigueu, Senyor, exalçat per la vostra força; nosaltres cantarem i lloarem les vostres gestes. Glòria, etc.

Déu, Déu meu, mireu-me. Salm 21

Déu, Déu meu, mireu-me, per què m'heu abandonat? Són lluny de la meua salvació les paraules dels meus pecats. Déu meu, cride de dia i no m'escolteu, de nit i no em feu cas. I això que Vós habiteu al lloc sant, orgull d'Israel. En Vós confiaren els nostres pares, hi confiaren i els vau alliberar; clamaren a Vós i foren salvats, confiaren en Vós i no els vau defraudar. Però jo sóc un cuc i no un home, oprobi dels homes, menyspreat pel poble. Tots els qui em veuen m'escarneixen, parlen amb els llavis i branden el cap. Diuen: Ha esperat en el Senyor: que l'allibere, que el salve, si tant se l'estima. Mireu-me, esperança meua, que sou Vós qui em traguéreu del ventre i em confiàreu a les mamelles de la meua mare. Des del ventre de ma mare sou el meu Déu; no us allunyeu de mi, que la tribulació és molt a prop i no tinc qui m'ajude. M'han rodejat molts vedells, m'han assetjat toros braus. Com lleons que rugeixen i destrossen baden la boca contra mi. Tot jo m'escole com aigua, tinc desarticulats els meus ossos. El cor, com si fos fera, se'm fon dins les meues entranyes, tinc eixuta com un test la meua força, la llengua se m'encasta al paladar, m'ajaieu a la pols de la mort. M'envolta una munió de gossos. Un estol de malfactors em posa setge. M'han foradat les mans i els peus, es poden comptar tots els meus ossos. Ells em miren satisfets, es reparteixen els meus vestits, tiren a sort la meua roba. Però Vós, Senyor, no us allunyeu de mi, afanyeu-vos a defensar-me. Allibereu la meua ànima de l'espasa i de les grapes del gos. Salveu-me de la boca del lleó, i de les banyes de l'unicorn allibereu la meua pobra vida. Anunciaré el vostre nom als meus germans, us lloaré enmig del poble reunit. Els qui temeu el Senyor, lloeu-lo; tots els fills de Jacob, glorifiqueu-lo. Que el tema tota la casa d'Israel car no ha menyspreat ni desdenyat la pregària del pobre. No m'ha girat el seu esguard i quan l'invocava m'ha escoltat. Per a Vós és la meua alabança en el gran aplec. Davant dels seus fidels oferiré els sacrificis promesos. En menjaran els pobres fins a saciar-se, lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, llurs cors viuran per sempre. Es recordaran i es convertiran al Senyor tots els confins de la terra. Es prosternaran

davant seu gent de totes les nacions. Perquè la reialesa és del Senyor, ell té la sobirania sobre els pobles. Menjaran i adoraran els poderosos de la terra, cauran al seu davant tots els qui dormen a la pols. La meua ànima viurà per a ell, els meus descendents el serviran. Serà presentada al Senyor la generació que vindrà i els cels anunciaran la seua justícia al poble que naixerà després: tot això ho ha fet el Senyor. Glòria al Pare.

El Senyor em condueix. Salm 22

El Senyor em condueix i res no em mancarà. Em duu a llocs de bons pasturatges. M'ha criat vora l'aigua que reanima, la meua ànima s'hi ha refet. Guiant-me em porta per sendes de justícia per amor del seu nom. I per això, encara que camine enmig de l'ombra de la mort, res no temeré, perquè Vós sou amb mi. La vostra vara i el vostre bastó m'han consolat. Heu preparat davant meu la taula enfront dels meus enemics. Heu ungit amb oli el meu cap; com és de clara i preciosa la meua copa embriagant! La vostra misericòrdia m'acompanyarà tota la vida perquè habite en la casa del Senyor per sempre. Glòria al Pare, i al Fill, etc.

Del Senyor és la terra. Salm 23

Del Senyor és la terra i tot el que hi ha, el conjunt del món i tots els qui l'habiten. Perquè el Senyor l'ha fundada sobre els mars i ha posat les seues bases en els rius. Qui pujarà a la muntanya del Senyor? qui s'estarà al seu lloc sant? El qui té el cor net i les mans sense culpa, el qui no ha descurat la seua ànima ni ha jurat en fals al seu proïsme. Aquest rebrà la benedicció del Senyor i la misericòrdia de Déu, Salvador seu. Aquesta és la generació dels qui el cerquen, d'aquells qui cerquen la faç del Déu de Jacob. Alceu les vostres portes, oh prínceps! Engrandiu-vos, portalades eternes, i entrarà el rei de la glòria. ¿Qui és aquest rei de la glòria? El Senyor, fort i poderós, el Senyor, victoriós en el combat. Alceu les vostres portes, oh prínceps! Engrandiu-vos, portalades eternes, i entrarà el rei de la glòria. ¿Qui és aquest rei de la glòria? El Senyor de l'univers: ell és el rei de la glòria. Glòria al Pare i al Fill, etc.

A Vós, Senyor, eleve la meua ànima. Salm 24

A Vós, Senyor, eleve la meua ànima; Déu meu, en Vós confie, que no siga avergonyit. Que no m'escarnesquen els meus enemics; no quedaran confosos els qui sofreixen persecucions per Vós. Que siguen confosos tots els qui obren iniquitats, obres del tot inútils. Mostreu-me, Senyor, les vostres rutes i ensenyeu-me les vostres dreceres. Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me perquè Vós sou el meu Salvador i per Vós he sostingut tribulacions tot el dia. Recordeu-vos, Senyor, de la vostra misericòrdia i de la vostra pietat que heu guardat des de sempre. No us recordeu dels pecats de la meua joventut i de la meua ignorància. Segons la vostra misericòrdia, recordeu-vos de mi, Senyor, per la vostra gran bondat. Dolç i dreturer és el Senyor; per això ensenya el bon camí als qui delinqueixen. Encaminarà els mansuets en el recte juí, mostrarà als suaus els seus camins. Tots els camins del Senyor són misericòrdia i veritat per al qui cerquen la seua aliança i els seus testimonis. Per amor del vostre nom, Senyor, em sereu propici pel meu pecat, que certament és gran. Qui és l'home que tem el Senyor? Li ha donat llei per al camí, llei que ell ha escollit. La seua ànima reposarà en els béns i els seus descendents posseiran la terra. El Senyor és ferm per als qui en Ell confien, els ha donat la seua aliança perquè la coneguen clarament. Tinc tothora els ulls posats en el Senyor, que deslliurarà del llaç els meus peus. Mireu-me i tingueu pietat de mi, que em trobe tot sol i desvalgut. S'han multiplicat les tribulacions del meu cor, allibereu-me de les meues necessitats. Mireu la meua humiliació i les meues penes, i perdoneu tots els meus pecats. Mireu els meus enemics: són molts i és gran l'odi que em tenen. Guardeu la meua vida i deslliureu-me, que no siga avergonyit, car he esperat en Vós. Els justos i els rectes de cor s'han adherit a mi, car he sostingut tribulacions per Vós. Deslliureu, Senyor, Israel de tots els mals que l'afligeixen. Glòria, etc.

Judiqueu-me, Senyor. Salm 25

Judiqueu-me, Senyor, que tot i ser innocent han pledejat contra mi, però jo confiant en el Senyor mai no cauré. Proveu-me, Senyor, i examineu-me; proveu al foc els meus ronyons i el meu cor. La vostra misericòrdia és davant els meus ulls i em delesc en la vostra veritat. No m'he assegut

en la reunió de la gent supersticiosa, no faré pactes amb els qui tramen malifetes. He avorrit l'aplec dels malfactors, i no m'asseuré amb els impiadosos. Llavaré entre els innocents les meues mans i giraré entorn del vostre altar, Senyor, perquè tothom senta la meua veu, Déu de lloança, i proclame totes les vostres obres meravelloses. Senyor, estime la bellesa de la vostra casa, l'indret on habita la vostra glòria. Oh Déu, no deixeu perdre la meua ànima amb els impiadosos, ni la meua vida amb els homes que cometen crims de sang. Les seues mans són malintencionades i plenes de favors per subornar. Però jo, Senyor, entre en aquesta casa amb la meua innocència. Deslliureu-me i tingueu pietat de mi. El meu peu no s'ha desviat del camí dret; en les assemblees us beneiré, Senyor. Glòria, etc.

Dilluns, segona. Matinada

El Senyor és la meua llum. Salm 26

El Senyor és la meua llum i la meua salvació, a qui temeré? El Senyor és el protector de la meua vida, de qui tremolaré? Quan m'envesteixen els qui em volen mal per devorar les meues carns, els meus enemics que m'atribulen, són ells els qui entropessen i cauen. Ni que acampàs contra mi tot un exèrcit, el meu cor no temeria. Per més que em declarassen la guerra, jo em sentiria confiat en el Senyor. Una cosa he demanat al Senyor i la desitge: habitar a la casa del Senyor tots els dies de ma vida per fruir-hi de l'estima del Senyor i visitar el seu Temple. Perquè ell m'amaga en el seu tabernacle els dies de desgràcia, m'encobreix en lloc secret del seu tabernacle. M'encimbella sobre la roca i exalça el meu cap sobre els meus enemics. He entrat al vostre tabernacle i hi he ofert sacrificis d'aclamació; cantaré i diré salms al Senyor. Escolteu, Senyor, la meua veu suplicant, tingueu pietat de mi i escolteu-me. A Vós s'ha adreçat el meu cor; el meu rostre us ha cercat; jo, Senyor, cercaré el vostre rostre. No m'amagueu la vostra mirada, no sigueu sever amb el vostre servent. Sigueu el meu protector, no em desempareu ni em menyspreeu, Déu, salvador meu. Si mon pare i ma mare em desemparaven, el Senyor em recolliria. Ensenyeu-me, Senyor, la vostra ruta, conduïu-me per la senda segura a la vista dels meus enemics. Així no seré lliurat a la

voluntat dels qui m'atribulen. S'han alçat contra mi uns falsos testimonis i la iniquitat s'ha enganyat ella mateixa. Jo espere fruir dels béns del Senyor en aquesta vida. Espera en el Senyor, sigues valent; que el teu cor no defallesca, sofreix i espera el Senyor en les tribulacions que et dóna. Glòria.

A Vós, Senyor, jo clame. Salm 27

A Vós, Senyor, jo clame; Déu meu, no calleu denegant-me la resposta, que si callant sempre no m'atorgueu el que demane, seré semblant als qui morint baixen al silenci del sepulcre. Accepteu, Senyor, la veu de la meua oració quan cride vers Vós, quan alce les meues mans al vostre sant temple. No em llanceu amb els culpables, ni em destruïu amb els qui obren iniquitats, ni amb aquells que parlen pacíficament amb el proïsme, però coven malícia en llur cor. Retribuïu-los, Senyor, segons les seues obres i segons la dolenteria de les seues maquinacions. Retribuïu-los segons les obres de llurs mans; torneu-los el guardó que ells han donat als altres. Puix que no han entès les obres del Senyor. Amb les vostres mans els destruireu i no els redreçareu. Beneït siga el Senyor que ha acceptat la veu de la meua deprecació. El Senyor és el meu alliberador i el meu protector; en ell ha esperat el meu cor i m'ha ajudat. La meua carn ha reflorit, de tot cor li'n done gràcies. El Senyor és fortalesa per al seu poble, protector de les obres del seu Crist. Salveu, Senyor, el vostre poble, i beneïu la vostra heretat: regiu-los i exalceu-los sempre. Glòria.

Porteu al Senyor. Salm 28

Porteu al Senyor, fills de Déu, porteu al Senyor els fills dels moltons! Doneu al Senyor glòria i honor; adoreu el Senyor en el seu sant palau. La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, el déu de majestat fa esclatar la tronada; ve el Senyor sobre les aigües torrencials. La veu del Senyor es deixa sentir amb força, la veu del Senyor és majestuosa. La veu del Senyor estella els cedres, estellarà el Senyor els cedres del Líban. Els trossejarà com el vedell criat a la muntanya del Líban, i allò que Déu estima serà com el fill dels unicorns. La veu del Senyor apagà la flama del foc, la veu del Senyor féu tremolar el desert, arremolinarà el Senyor el desert de Cadés. La veu del Senyor aplegarà els cérvols

i manifestarà les espesses i fosques selves, i en el seu temple tots cantaran glòria. El Senyor fa estendre el diluvi sobre la terra, i seurà el Senyor, rei per sempre. El Senyor donarà valentia al seu poble, el Senyor beneirà el seu poble amb el do de la pau. Glòria.

Us exalçaré, Senyor. Salm 29

Us exalçaré, Senyor, Vós que deslliurant-me m'heu acceptat i no heu permès que se n'alegren els meus enemics. Senyor, Déu meu, a Vós he clamat i m'heu guarit. Heu tret de l'abisme la meua ànima, m'heu salvat; que jo no siga com els qui davallen a la terra dels morts. Canteu al Senyor els qui l'estimeu, enaltiu el record de la seua santedat. La seua ira quan està indignat és breu i la seua voluntat és que visqueu. Al vespre tindrem amb nosaltres el plor i al matí l'alegria. Jo, Senyor, pensava quan em veia segur: no cauré mai. Senyor, per la vostra voluntat m'heu donat coratge. Em giràreu la cara i vaig quedar trasbalsat. Clamaré a Vós, Senyor; suplicaré a Vós, Déu meu. ¿Que hi guanyareu que escampe la meua sang quan davalle mort a la fossa? ¿Per ventura us lloarà la pols o proclamarà la vostra veritat? Ho ha escoltat el Senyor i s'ha compadit de mi; el Senyor s'ha fet el meu defensor. Heu convertit el meu plany en goig, heu esquinçat el sac de dol que duia, i m'heu vestit d'alegria, perquè la meua glòria us done gràcies i mai no se n'oblide; Senyor Déu meu, us lloaré eternament. Glòria, etc.

En Vós, Senyor, he posat la meua esperança. Salm 30

En Vós, Senyor, he posat la meua esperança, que no siga confós eternament, deslliureu-me per la meua justícia. Inclineu a mi la vostra oïda, cuiteu a deslliurar-me. Sigueu per a mi Déu protector i casa de refugi on em salveu. Vós sou la meua fortalesa i el meu refugi; per l'honor del vostre nom, em guiareu i em nodrireu. Em deslliurareu del llaç que m'havien parat d'amagat, Vós que sou el meu protector. A les vostres mans encomane el meu esperit; m'heu rescatat, Senyor, Vós que sou Déu de veritat. Heu avorrit els qui veneren ídols de no-res. Però jo he confiat en el Senyor; saltaré de goig i m'alegraré en la vostra misericòrdia. Vós heu mirat el meu sofriment, heu deslliurat de perills la meua ànima. No m'heu deixat caure a les mans de l'enemic i és ample el lloc on reposen el meus peus. Tingueu pietat de

mi, Senyor, que sóc atribulat; força torbat és per ira el meu ull, la meua ànima, el meu ventre. La meua vida s'esgota en el dolor i els meus anys en el gemec. Decau el meu vigor, se'm consumeixen les forces. Sóc la befa dels enemics, i més encara dels veïns, esglai dels coneguts. El qui em veien pel carrer fugien de mi oblidant-me com qui consideren mort en llur cor. Sóc per a ells com una eina inútil,[10] i per això sent vituperis de molts que habiten al meu entorn. I en aquest vituperi, quan ells s'ajustaren ensems contra mi, decretaren la meua mort. Però jo, Senyor, he esperat en Vós; vaig dir: Vós sou el meu Déu, teniu el meu destí a les vostres mans; deslliureu-me de la mà dels meus enemics i dels qui em persegueixen. Feu resplendir la vostra faç sobre el vostre servent; salveu-me per la vostra misericòrdia, Senyor, que no quede confós jo que us invoque. Que siguen avergonyits els impiadosos i siguen portats a la terra dels morts; que callen els mentiders que calumnien el just superbament i insolent. Oh Senyor, com és gran la felicitat que reserveu als qui us temen. L'heu preparada perfectament per a aquells que esperen en Vós a la presència dels homes. Els amagareu a la vostra presència, lluny de les conjuracions humanes. Guardant-los en el vostre tabernacle els defensareu dels atacs de les llengües. Beneït siga el Senyor que m'ha mostrat meravellosament la seua misericòrdia dins la ciutat emmurallada. Però jo, jutjant precipitadament, havia dit: m'heu allunyat de la vostra presència. Però Vós heu escoltat la veu de la meua pregària quan he clamat a Vós. Estimeu el Senyor tots els qui li sou fidels; que el Senyor exigirà veritat i pagarà abundosament als qui obren orgull. Tingueu coratge, sigue valents, tots els qui espereu en el Senyor. Glòria, etc.

Benaventurats són aquells. Salm 31

Benaventurats són aquells les culpes dels quals són absoltes, i els pecats dels quals són perdonats. Benaventurat és l'home a qui el Senyor no té en compte el seu pecat i dins d'ell ja no manté l'engany. Mentre callava la meua culpa se'm consumien les forces i cridava tot el dia per temor de la vergonyosa pena. Contínuament, de dia i de nit, temia el pes

10. Corella diu «vexell trencat». Nosaltres hem preferit generalitzar l'expressió amb «eina inútil».

i la duresa de la vostra mà pensant en la meua miserable calamitat, punxant-me l'espina de la consciència. És per això que us he manifestat el meu pecat i no us he amagat més les meues obres injustes. Vaig dir: confessaré contra mi al Senyor la meua injustícia, i Vós, Senyor, heu absolt la culpa del meu pecat. Per aquesta remissió qualsevol que vulga ésser sant us pregarà en la vida present, que és temps oportú per a obtenir de Vós misericòrdia. Puix que certament els qui estan en el diluvi de les penes de l'infern no s'acostaran a la divina misericòrdia. Vós sou el meu refugi, Vós que m'heu deslliurat de la tribulació del meu pecat que em tenia atuït; joia meua, deslliureu-me dels qui m'assetgen incitant-me a pecar. Perquè Vós, Senyor, m'heu dit: jo t'instruïré en el camí que has de seguir, els meus ulls vetlaran sobre tu. Doncs, no vulgueu ser, seguint les vostres concupiscències, semblants al cavall i la mula als quals Nostre Senyor no ha donat enteniment. I Vós, Senyor, amb cabestre i amb el fre de les tribulacions, constrenyiu i refreneu la sensualitat dels qui no s'acosten a Vós. Molts són els flagells i penes que mereixen els pecadors; però aquell qui posa la seua esperança en Nostre Senyor Déu serà envoltat de la seua misericòrdia. Alegreu-vos, doncs, en Nostre Senyor els justificats i tingueu goig, joia i exultació, i glorieu-vos en Ell tots els qui teniu recta voluntat. Glòria, etc.

Alegreu-vos, justos, en el Senyor. Salm 32

Alegreu-vos, justos, en el Senyor; als hòmens de cor recte els pertany de lloar Déu. Celebreu el Senyor amb la cítara i canteu-li amb el saltiri de deu cordes. Canteu-li un càntic nou, canteu-li bé en veu alta. Que la paraula del Senyor és sincera, les seues obres són obres d'amor. Ell estima la misericòrdia i la justícia; la terra és plena de la misericòrdia del Senyor. Per la paraula del Senyor han estat fermament fundats els cels, i per l'alè de la seua boca ha estat creada tota llur bellesa i esplendor. Com dins un odre recull el Senyor l'aigua del mar, posant en els tresors els abisos.[11] Que tota la terra tema el Senyor, que obren amb temor d'Ell tots els habitants del món. Car ho digué Ell i totes les coses foren fetes; ho manà i foren creades. El Senyor desfà els

11. El sentit d'aquesta darrera frase podria ser aquest: «no deixa que l'oceà traspasse els seus límits», o «reté l'oceà en el seu llit».

plans de les nacions, tira a terra els propòsits dels pobles i reprova els pensaments dels prínceps. Però els plans del Senyor persisteixen, els propòsits del seu cor (duren) de generació en generació. Benaventurats els pobles que tenen el Senyor per Déu. És el poble que Déu s'ha escollit com a heretat seua. El Senyor mira des del cel i veu tots els homes. Del seu habitacle estant observa tots els qui poblen la terra; ell que ha modelat un per un tots els cors, penetra totes les seues accions. No és salvat el rei per molta potència, ni el gegant és salvat per la seua gran valentia. S'enganya el qui espera del cavall la salvació; no serà salvat per molta força que tinga. Ateneu: els ulls del Senyor vetlen sobre aquells qui el temen, i miren els qui esperen en la seua misericòrdia, per deslliurar de mort llurs ànimes i donar-los menjar en temps de fam. La nostra ànima descansa pacientment en el Senyor perquè Ell és alliberador i protector nostre. El nostre poder s'alegrarà en Ell perquè hem esperat en el seu sant nom.[12] Que vinga, Senyor, sobre nosaltres la vostra misericòrdia, com ho esperem de Vós. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit.

Beneiré el Senyor en tot moment. Salm 33

Beneiré el Senyor en tot moment, tindré sempre als llavis la seua lloança. La meua ànima es gloria en el Senyor; se n'alegraran els humils quan ho senten. Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, exalcem plegats el seu nom. Diligentment he cercat el Senyor i ell m'ha escoltat i m'ha deslliurat de totes les tribulacions. Acosteu-vos a ell i sereu illuminats, i no haureu d'abaixar la cara avergonyits. Aquest pobre ha clamat i el Senyor l'ha escoltat; l'ha salvat de totes les seues tribulacions. L'àngel del Senyor envia socors a l'entorn de tots els qui el temen, i els deslliurarà. Tasteu i veureu que ho és de bo el Senyor! Benaventurat és l'home que en Ell espera. Temeu el Senyor tots els seus sants, que no els mancarà res a aquells qui el temen.

Els rics tingueren necessitat i passaren fam; però als qui busquen el Senyor no els mancarà cap bé. Veniu, fills meus, escolteu! Us ensenyaré com heu de venerar Déu. Qui és l'home que ama la vida i vol viure en pau i benestar? Guarda't la llengua del mal, que no pronuncien res de fals

12. La Vulgata diu «cor nostrum»: el nostre cor s'alegrarà en Ell...

els teus llavis. Aparta't del mal i fes el bé; cerca la pau, procura aconseguir-la. Els ulls del Senyor vetlen sobre els justs, i les seues orelles atenen llurs pregàries. Emperò la cara del Senyor, irada, es gira contra els qui fan el mal perquè desaparega de la terra la seua memòria. Clamaren els justs i el Senyor els escoltà i els deslliurà de totes llurs tribulacions. El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, salvarà els homes humils d'esperit. Moltes són les tribulacions dels justs, i de totes els deslliurarà el Senyor. El Senyor guarda tots els seus ossos i cap d'ells no serà trencat. La mort dels pecadors serà pèssima, i els qui han avorrit el just pecaran greument. El Senyor rescatarà les ànimes dels seus servents i no pecaran finalment tots els qui esperen en ell. Glòria.

Jutgeu, Senyor, aquells qui m'acusen. Salm 34

Jutgeu, Senyor, aquells qui m'acusen; venceu els qui em combaten. Preneu armes i escut i alceu-vos en socors meu. Llanceu l'espasa contra els qui em persegueixen i atureu-los. Digueu a la meua ànima: Jo sóc la teua salvació. Que queden confosos i avergonyits els qui busquen fer-me mal. Que se'n tornen arrere i siguen desconcertats els qui maquinen obres dolentes. Que siguen com la pols al bat del vent i els encegue l'àngel del Senyor. Que siguen plens de tenebres i relliscosos els seus camins, i que els perseguesca l'àngel del Senyor. Perquè sense causa, d'amagat, m'han parat la mort, que és el seu llaç; inútilment i vana vituperen la meua ànima.

Que es torne contra ell la trampa que ignora, que siga agafat en el parany que amagadament m'havien parat, i caiga al mateix llaç. La meua ànima, emperò, s'alegrarà en el Senyor i es delitarà en el seu salvador. Tots els meus ossos diran: oh Senyor, qui és com Vós? Deslliureu el miserable de la mà dels més forts que no ell, i l'indigent i el pobre d'aquells que els robaven. S'alçaren uns falsos testimonis i m'interrogaren sobre coses que ignorava. Em tornaven mal per bé; deixaven ben sola la meua ànima. Però jo, perquè ells s'indignaven contra mi, em vestia de cilici. Deixava en dejuni la meua ànima, i la meua oració no cessava tot el dia.

Com si fos parent i com si fos germà nostre, m'alegrava del seu bé, i així com el qui plora i és contristat, jo m'apenava pel seu mal. Però ells s'han alegrat i s'han reunit contra mi; quants flagells em caigueren al damunt sense adonar-

me'n. Ells han estat dispersats i no se n'han penedit; m'han provocat i s'han burlat de mi amb escarni; cruixien sobre mi les seues dents. Oh Senyor, us n'adonareu? Poseu en salvament la meua vida defensant-la de llur malícia, i guardant-la, l'única meua, dels lleons. Us cantaré llaors en la gran assemblea i enmig del poble us donaré gràcies ferventment. Que no s'alegren de mi els qui em són adversaris sense motiu, els quals m'han avorrit de grat i sense causa, tot fent-se senyes amb els ulls. Puix que amb mi parlaven pacíficament, però plens d'ira, segons el costum dels homes malvats, parlant maquinaven enganys. Badaven contra mi la seua boca; cridaven amb gran alegria dient: els nostres ulls han vist el que desitjaven. Vós, Senyor, ho heu vist; no ho dissimuleu; Senyor, no us aparteu de mi. Alceu-vos i preneu part en el meu judici, Déu meu i Senyor meu, en la meua causa. Jutgeu-me segons la vostra justícia, Senyor Déu meu, i que no es riguen de mi. Que no pensen: veus de gran alegria té la nostra ànima; ni diguen: l'hem devorat. Que siguen avergonyits i ensems tinguen temor de les penes els qui s'alegren dels meus mals. Que siguen coberts de confusió i de reverencial temor els qui parlen coses malignes sobre mi. Que tinguen alegria i goig els qui volen la meua justícia, i que els qui volen la pau del seu servent diguen: Siga glorificat sempre el Senyor. I la meua llengua proclamarà la vostra justícia, i tot el dia la vostra llaor. Glòria al Pare.

L'injust pensà. Salm 35

L'injust pensà i decidí en el seu interior de pecar, i això ho féu perquè no hi ha en ell temor de Déu. Ha obrat amb engany davant de Déu i la seua iniquitat serà blasmada per Ell. Les paraules de la seua boca són falsedat i engany; no volgué saber per poder obrar bé. En el seu llit trama maleses, està prompte a seguir tot camí dolent, i ben cert no avorrí la maldat. Senyor la vostra misericòrdia és en el cel i la vostra veritat arriba fins als núvols. La vostra justícia és com les muntanyes de Déu; les vostres decisions són com un gran abisme. Vós, Senyor, salvareu homes i bèsties; oh Déu, com heu multiplicat la vostra misericòrdia! Els homes s'emparen sota les vostres ales. Seran embriagats amb l'abundor de la vostra presència i els donareu a beure del torrent de les vostres delícies. Car en Vós hi ha la font de la vida i veurem la llum en la vostra llum. Mostreu i esteneu la

vostra misericòrdia a tots els qui amb deler us desitgen, i la vostra justícia als de cor recte. Que no m'encalce el peu de l'orgullós, ni em faça fugir del meu lloc la mà del malvat. Allí caigueren els qui obren iniquitat; foren llançats a fora i no es pogueren sostenir. Glòria, etc.

No et vulgues indignar. Salm 36

No et vulgues indignar mirant la prosperitat dels dolents, no cobeges els béns dels qui obren malament. S'assecaran ben aviat com el fenc, es marciran de seguida com l'herba dels horts. Espera en el Senyor i fes el bé, i habitaràs a la terra i seràs nodrit amb les seues riqueses. Que siga el Senyor la teua delícia i et donarà el que demana el teu cor. Encomana al Senyor els teus camins i espera en ell, i ell farà el que desitges. Brillarà sobre tu com la llum la teua justícia, i el teu dret como el sol de migdia; estigues, doncs, subjecte al Senyor i confia en Ell. No et vulgues indignar contra aquell que ha prosperat en la seua vida tot i fer obres injustes; deixa aquesta indignació i allunya el furor; no et vulgues indignar d'aquestes prosperitats, que esdevindries maligne. Perquè els malignes seran llançats fora els termes de la terra, però els qui romanen fidels al Senyor en les tribulacions la posseiran. Més encara, si esperes un poc només, ja no hi serà el pecador; el cercaràs al seu lloc i no l'hi trobaràs. Però els mansuets posseiran la terra i es delitaran en una gran pau. El malvat aguaitarà el just i cruixirà de dents contra ell. Però el Senyor l'escarnirà perquè veu com vindrà el dia de la seua caiguda. Els pecadors han tret el coltell de la beina; han parat el seu arc per enganyar el pobre i miserable i trossejar els de cor recte. Que es claven els seus coltells en llurs propis cors i caiguen els arcs fets a miques. És millor per al just l'escassetat, la qual sobrepuja les moltes riqueses dels pecadors. Perquè els braços dels pecadors seran abatuts, però el Senyor referma els justos. El Senyor coneix la vida dels honrats, els quals posseiran eternament la seua herència. No quedaran indefensos en les males anyades, i en els dies de la fam seran proveïts, però els pecadors periran. Els enemics del Senyor, tan bon punt seran honorats i exalçats, desapareixeran tot seguit esvaint-se com el fum. El pecador ha de manllevar i no pot tornar; el just, en canvi, presta generosament. Els qui beneeixen Déu posseïran la terra, però els qui el ma-

leeixen en seran exclosos. El just camina a la presència del Senyor i estima el seu camí. Si mai cau, no serà ferit irreparablement, puix el Senyor el sostindrà amb la seua mà. Des de jove fins avui que ja sóc vell no he vist l'home just desemparat, ni els seus fills captant pa. Tot el dia presta i fa obres de misericòrdia, tothom es recorda del seu llinatge per beneir. Aparta't del mal i fes el bé i habita amb el Senyor per sempre. Que el Senyor estima la justícia i no desempara els seus sants, els quals seran servats eternament. No quedarà rastre dels perversos, s'extingirà la descendència dels malvats. Els justos, emperò, posseiran la terra, hi habitaran per sempre més. La boca del just vessarà saviesa i la seua llengua parlarà rectament. Tindrà sempre al cor la llei del seu Déu i caminarà amb pas ferm, i no relliscarà. El malvat aguaita el just; cerca com el matarà. Però el Senyor no el deixarà caure a les mans dels pecadors ni permetrà que siga condemnat en el judici. Espera en el Senyor i segueix el seu camí i t'exalçarà perquè posseesques la terra en heretat. Veuràs quan cauran els pecadors. Jo havia vist l'impiadós exalçat sobre els altres i enlairat com els cedres del Líban. Però torní a passar i atén: ja no hi era, el cerquí i no vaig trobar el seu lloc. Guarda innocència i sigues equitatiu; perquè l'home de pau es perpetuarà en aquestes coses. Però els injustos desapareixeran totalment i totes les coses que restaran dels impiadosos moriran. Però la salvació dels justos ve del Senyor, el qual els protegeix en el temps de la tribulació. El Senyor els ajudarà i els deslliurarà, i els defensarà dels pecadors i els salvarà perquè han esperat en Ell. Glòria al Pare.

Senyor, no em reprengueu. Salm 37

Senyor, no em reprengueu argüint amb el rigor de la vostra justícia, no em condemneu reprenent-me amb la vostra indignació. Que les sagetes de les vostres justes amenaces les tinc ficades al cor pensant que heu determinat de punirme. No queda res de sa en el meu cos quan pense en la vostra justa ira; els meus ossos tremolen i no tenen pau en considerar la gravetat dels meus pecats. Les meues iniquitats m'han cobert el cap, i em vinclen com una càrrega pesada. Podrides i corrompudes són les nafres de les meues culpes per causa de la meua follia. He esdevingut miserable pel pecat i totalment abjecte; així, trist i desolat tot el dia,

entrava en el secret de la meua consciència. Els meus lloms i els meus pensaments són plens d'illusions; no queda en mi res de sa. Estic afligit i desfet, i cride rogallós amb gemecs del meu cor. Senyor, Vós sabeu tot el que jo desitge, no us resta amagada la causa dels meus gemecs. Sóc torbat en la voluntat i en el pensament; m'ha abandonat la meua força i la llum dels meus ulls ha fugit de mi. Els meus parents i amics, units, es confabularen contra mi i decidiren fer-me mal. Els qui acostumaven a ésser-me propers s'allunyaven de mi, i els qui em volien llevar la vida hi treballaven amb gran ímpetu i esforç. Els qui m'acusaven parlaven contra mi coses falses i vanes, i tot el dia rumiaven traïcions. Però jo, com si fos sord, no ho sentia, i com si fos mut, no obria la meua boca. I així vaig esdevenir semblant a un home que no sent res ni té a la seua boca respostes i increpacions contra aquells que l'acusen en fals. Tot això ho suportava, Senyor, perquè havia posat en Vós la meua esperança; Vós m'oireu, Senyor Déu meu, puix que us he suplicat. Que els meus enemics no s'alegren mai de mi; ells, quan veien que els meus peus no s'aguantaven ferms, han fet sobre meu grans i superbes amenaces. Escolteu-me, Senyor, que estic preparat a acceptar qualsevol càstig que em doneu i el dolor del meu pecat és sempre en el meu cor. Vos confessaré la meua iniquitat i pensaré quina esmena podré fer del meu pecat. Els meus enemics viuen i ensuperbits es mantenen ferms sobre meu, i es multipliquen els qui m'odien iniquament. Els qui tornen mal per bé m'escarnien perseguint-me, perquè seguia el camí de la virtut. No em desempareu, doncs, Senyor; Déu meu, no us allunyeu de mi. Escolteu la meua causa, Senyor Déu de la meua salvació. Glòria.

M'he dit a mi mateix: vigilaré els meus camins. Salm 38

He pensat i m'he dit a mi mateix: vigilaré els meus camins per no pecar amb la meua llengua. Posaré guarda a la meua boca mentra veja davant meu un injust. Em vaig fer mut i vaig ésser humiliat i vaig callar aquelles coses bones que podia parlar, i el meu dolor es renovà. Tot el meu cor s'abrusa dins de mi, i s'encendrà foc en el meu pensament. Però vaig parlar amb la meua llengua: Senyor, feu-me conèixer la meua fi, la durada dels meus dies, que tenen terme, perquè sàpia què és el que em manca. Considereu que heu posat els meus dies sota mesura de brevetat, i el meu ésser,

davant el vostre esguard, és no-res. I qualsevol home que viu aquesta present vida és total vanitat. Car l'home passa aquesta present vida com en una imatge i semblança i per ço es torba debades darrere les sollicituds. Amuntega tresors i no sap qui els ha d'arreplegar. I, doncs, ¿quina és ara la meua esperança? No en tinc cap altra que el Senyor; i tots els meus béns i tot el que sóc és a les vostres mans. Deslliureu-me de totes les meues iniquitats; m'heu donat en oprobi al foll. Em fiu mut i no vaig obrir la meua boca, pensant que vós permetíeu que em fos fet un tal oprobi; aparteu de mi la vostra persecució; hi defallesc per la grandesa de la vostra potència; però Vós, Senyor, heu castigat l'home per la iniquitat i heu fet defallir la seua ànima com una aranya; emperò en va es torba qualsevol home en la sollicitud de les coses temporals. Accepteu, Senyor, la meua oració i la meua pregària, i escolteu amb la vostra oïda els meus plors. No em denegueu la resposta, puix que sóc estrany davant vostre i pelegrí com els meus pares. Perdoneu, Senyor, les meues culpes perquè m'asserene abans no me'n vaja (d'aquesta vida) i ja no puga fer mèrits. Glòria.

Tenia posada l'esperança en el Senyor. Salm 39

Tenia posada l'esperança en el Senyor i ell m'ha atès donant acompliment a la meua esperança. Ha oït les meues pregàries i m'ha deslliurat del lloc de la misèria i del fang de les feces. Ha afermat els meus peus sobre la roca i ha endreçat els meus passos. Ha posat a la meua boca un càntic novell, cançó acceptable al meu Déu. Ho veuran molts i tindran temor, i esperaran en el Senyor. Benaventurat l'home que té la seua esperança en el nom del Senyor i no s'ha desviat darrere vanitats i esperances enganyoses. Són moltes les meravelles que Vós, Senyor Déu meu, heu fet, i no hi ha ningú que s'assemble a Vós en els vostres designis. Ho he anunciat i proclamat i s'han multiplicat en gran nombre els qui m'han cregut. Vós no voleu els sacrificis d'animals i les altres ofrenes, però heu afinat la meua oïda perquè us siga obedient. Vós no heu demanat el sacrifici que es crema del tot ni el sacrifici que us oferia pel pecat; llavors vaig dir: ateneu, que vinc a oferir-vos un sacrifici acceptable: al començament del llibre de la vostra predestinació està escrit de mi que complesca la vostra voluntat, Déu meu. Jo ho he volgut i guarde la vostra llei al fons del cor. He parlat de la

vostra justícia en la gran assemblea (església); mireu que no vedaré als meus llavis d'anunciar-la, ho sabeu prou, Senyor. No m'he callat la vostra justícia dins el meu cor, he proclamat la vostra veritat i la vostra salvació. No he amagat la vostra veritat i la vostra misericòrdia, ans les he predicades en les grans congregacions. Emperò, Vós, Senyor, no allunyeu de mi les vostres misericòrdies; la vostra misericòrdia i la vostra veritat m'han protegit sempre. M'envoltaven mals innombrables, perquè em queien al damunt les meues iniquitats, i mai no me n'havia adonat. Es multiplicaren més que els cabells del meu cap, i el cor em fallava. Vulgueu deslliurar-me, Senyor, afanyeu-vos a ajudar-me. Que siguen confosos i tinguen ensems temor els qui busquen la meua ànima per llevar-me-la. Que es facen arrere i tinguen temor els qui volen fer obres dolentes. Porten en ells mateixos la seua confusió els qui per escarni em deien paraules de mofa. Que tinguen alegria i puguen fer festa per les vostres gràcies tots els qui us cerquen, i diguen els qui estimen el vostre salvador: siga sempre magnificat el Senyor. Però jo, Senyor, sóc captaire i pobre. El Senyor m'és sollícit. Vós sou la meua ajuda i el meu protector, Deu meu, no vulgueu tardar a ajudar-me. Glòria.

Feliç el qui s'interessa. Salm 40

Feliç el que s'interessa pel desvalgut (freturós) i el pobre; en temps difícils el Senyor el salvarà. Que el Senyor el conserve i li done vida, el faça benaventurat a la terra i no el lliure a la voluntat dels seus enemics. Que el Senyor el socórrega en el llit del seu dolor. Oh Senyor, l'heu tret del llit on jeia malalt, i, alçat, ja no l'ha de menester. Jo diguí: Senyor, tingueu pietat de mi, salveu la meua ànima car he pecat contra Vós. Els meus enemics parlaven contra mi i deien: quan es morirà i s'esborrarà el seu nom! Si algú venia per veure què feia jo, el seu cor fingia i maquinava contra mi. Eixia després a fora i en parlava. Parlaven malament de mi en secret tots els meus enemics; concebien plans per executar-los en mi. Feien sobre meu presagis dolents: el seu mal no té remei, ja és al llit i no se n'alçarà.[13] Vertaderament l'home que habitava amb mi pacíficament, en

13. «passarà que el qui dorm al sepulcre (o està a punt de morir) no ressuscitarà (o no es guarirà)».

qui jo confiava, que menjava de la meua vianda, m'ha fet gran traïció. Però Vós, Senyor, tingueu pietat de mi i guariu-me, i els donaré la retribució que es mereixen. En això he conegut que m'estimàveu: que el meu enemic no s'alegrarà de mi. Vós m'heu acceptat prestament per la meua innocència i m'heu confirmat eternament davant vostre. Que siga beneït el Senyor Déu d'Israel des del principi i tant com dure el temps. Amén. Amén. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit.

Com el cérvol delera. Salm 41

Com el cérvol delera atènyer les fonts de les aigües, així desitja la meua ànima atènyer-vos, Senyor. La meua ànima sedeja Déu, font viva; ¿quan hi aplegaré i em trobaré a la faç de Déu? Les meues llàgrimes són el meu pa de dia i de nit, quan em deien cada dia per escarnir-me: ¿on és el teu Déu? Tot recordant aquests oprobis i meditant dintre meu buidava i esplaiava la meua ànima i el meu desig davant de Déu. Entraré al lloc de l'admirable tabernacle fins a la casa de Déu. Hi entraré amb crits d'alegria i de confessió de les divinals gràcies, com en un convit de festa. ¿Per què, doncs, aquesta tristor, ànima meua? Per què aquest torbament? Espera en Déu, jo el tornaré a lloar dient-li salvador de la meua vida i Déu meu. Em trobe dintre meu molt torbat; per això em recordaré de Vós des de la terra del Jordà i del mont Hermon, tot i que siga petit. Un abís de tribulacions n'invoca un altre, semblant a veu de moltes aigües i trons quan les finestres del cel són obertes. Totes les vostres tempestats i les vostres onades han passat sobre mi. El Senyor manà que fes obres de la seua misericòrdia de dia i que digués el seu càntic en la nit. I per ço adrece dins mi l'oració al Déu de la meua vida (que m'és vida): Vós sou el meu protector. ¿Per què, doncs, us heu oblidat de mi, i haig d'anar molt trist tot el temps que m'afligeix l'enemic? Quan foren trencats els meus ossos tots alhora, em vituperaven els qui m'atribulen, els meus enemics. Em deien cada dia: on és el teu Déu que et deslliure? ¿Per què aquesta tristor, ànima meua? ¿Per què aquest torbament? Espera en Déu, que encara el tornaré a lloar i li diré que és salvador de la meua carn (vida) i Déu meu. Glòria al Pare, etc.

Jutgeu-me, Déu meu. Salm 42

Jutgeu-me, Déu meu, i separeu la meua causa de la gent no santa, deslliureu-me de l'home pervers i traïdor. Puix Vós, oh Déu, sou la meua fortalesa: ¿per què m'heu foragitat i haig d'anar trist mentre m'afligeix l'enemic? Envieu-me la vostra llum i la vostra veritat, elles em guiaran i em portaran al vostre mont sant i als vostres tabernacles. I entraré a l'altar de Déu, a Déu que alegra la meua joventut. Us donaré llaors i gràcies, oh Déu, Déu meu, cantant amb la cítara. Per què, doncs, aquesta tristor, ànima meua? ¿Per què aquest torbament? Espera en Déu, jo el tornaré a lloar dient-li salvador de la meua carn (vida) i Déu meu. Glòria al Pare.

Oh Déu, nosaltres mateixos ho hem oït. Salm 43

Oh Déu, nosaltres mateixos ho hem oït amb les nostres orelles, els nostres pares ens ho han contat: les obres que féreu en els seus dies, en el temps antic; per implantar-los desposseíreu els nadius, anorreant els pobles els foragitàveu. I posseïren els nostres pares la terra per la força del coltell. Però no els salvà el seu braç sinó la vostra mà i el vostre braç, la claror de la vostra mirada puix que us complaguéreu a estimar-los. Sou Vós mateix, Rei meu i Déu meu, qui donàveu les victòries a Jacob. Amb la vostra potència ventàvem els enemics com si fossen palla, i en el vostre nom dominàvem els nostres agressors. Perquè jo no posava l'esperança en l'arc, i la meua espasa no em donava la victòria. Ben cert, Vós ens heu deslliurat dels qui ens afligien, i heu confós els qui ens odiaven. Ens gloriarem en Déu tostemps, lloarem per sempre el vostre nom. Però ara ens heu foragitat i ens heu confós, ja no eixiu amb nosaltres al combat. Heu permès que girem les espatles davant els nostres enemics (fugim davant l'enemic), i els qui ens odien ens han saquejat tots els béns. Ens heu lliurat com ovelles que maten per a vianda. Ens heu dispersat entre els gentils. Heu permès que el vostre poble siga venut per no-res, no us ha enriquit el seu preu.[14] Ens heu exposat a l'oprobi dels pobles veïns, al menyspreu i l'escarni dels països que ens envolten. Ens heu posat com a exemple i mostra d'adversitat davant dels pa-

14. O també: Heu permès que el vostre poble siga venut sense preu i tot i amb això no hi ha hagut molts que el volguessen comprar.

gans i dels pobles, que mouen el cap amb aires de mofa. Tot el dia tinc al davant el meu afront, la vergonya s'apodera de mi, a causa dels ultratges de l'enemic que ens persegueix. Totes aquestes afliccions han vingut sobre nosaltres sense haver-vos oblidat i haver traït la vostra Aliança. No s'ha fet arrere el nostre cor, però Vós heu permès de tòrcer els nostres passos dels vostres camins. Ens hem humiliat en el lloc d'aflicció, i l'ombra de la mort ens ha cobert. Si haguéssem oblidat el nom del nostre Déu i estès les mans per pregar un déu estranger, ¿és que Déu no se n'hauria adonat, Ell que coneix els secrets del cor? És per amor a Vós que som condemnats a mort cada dia, i som considerats com ovelles que les tenen per matar. Alceu-vos, Senyor! ¿Per què dormiu? Alceu-vos i no ens foragiteu per sempre! ¿Per què ens gireu la vostra cara? ¿Per què us oblideu de la nostra misèria i de la nostra tribulació? Humiliada i prostrada és la nostra vida a la pols de la terra! Apegat és a la terra el nostre ventre. Alceu-vos, Senyor, ajudeu-nos i redimiu-nos per l'honor del vostre nom! Glòria al Pare...

El meu cor embriagat. Salm 44

El meu cor embriagat de la glòria del seu secret ha vomitat i ha pronunciat un bon auguri: dedique al rei aquest poema (aquesta obra meua). La meua llengua és com una ploma d'escrivà que escriu cuitadament. Ets gentil en figura per damunt de tots els fills dels homes; ha estat donada gràcia abundosament als teus llavis; Déu t'ha beneït per sempre. Oh potentíssim, cenyeix-te la teua espasa en la teua cuixa. Per la teua gentilesa i per la teua bellesa reïx en el teu intent, avança i regna, per defensar la veritat i la mansuetud i la justícia, i et guiarà meravellosament la teua mà dreta. Les teues sagetes agudes penetraran els cors dels teus enemics, oh rei, se't rendiran els pobles. El teu tron, oh déu, és per sempre, i el teu ceptre reial és un ceptre de rectitud i justícia. Has estimat la justícia i has avorrit la iniquitat, per això el teu Déu t'ha ungit amb perfums de festa per damunt de totes les criatures intelligents.[15] Dels teus vestits degotaran mirra i càssia i gomes aromàtiques que seran dutes en vaixells de vori i amb les quals et delitaran les filles

15. La Unció era el ritu de consagració com a rei. D'ací: t'ha ungit (tot constituint-te) per damunt...

dels reis que les portaran per untar-te en honor teu. Està la reina al teu costat amb vestits d'or ornats amb diversos colors i pintures. Escolta, filla, i mira, inclina la teua orella: oblida el poble i la casa del teu pare i desitjarà el rei la teua bellesa; ell és el Senyor Déu teu; a ell adoraran. I les donzelles de la ciutat de Tir li portaran presents, i davant la vostra faç suplicaran tots els poderosos del poble. Tota la glòria de la filla del rei és en les parts interiors, i a la part de fora en brocats d'or, tota coberta de diversos brodats.[16] Seguint-la a ella seran portades les verges al rei, i (li) seran presentades amb goig i alegria, seran conduïdes al palau del rei. En lloc dels teus pares tindràs els fills; els constituiràs prínceps sobre tota la terra. Es recordaran del teu nom, Senyor,[17] de generació en generació. Per això els pobles et lloaran eternament. Glòria, etc.

Déu és el nostre refugi. Salm 45.

Déu és el nostre refugi i la nostra fortalesa, el nostre ajut en les tribulacions que tant ens torben. Per això no temem quan se somou la terra i les muntanyes s'afonen dins el mar. Ja poden bramular i escumejar les onades, i al seu embat, estremir-se les muntanyes.[18] La gran abundància de l'aigua del riu alegra la ciutat de Déu; ha santificat l'Altíssim el seu Tabernacle.[19] Déu és al mig d'aquesta ciutat i per ço es manté ferma; Déu la defensa de matí, a l'alba. Si s'amotinen les

16. La Vulg. diu: *omnis gloria eius filiae regis ab intus, in fimbriis aureis*: «tota la glòria de la filla del rei (surt) de l'interior, (ornada) amb brocats d'or». El sentit, doncs, sembla ser el següent: «apareix la magnificència de la filla del rei des de l'interior», on «interior» no sabem si es refereix a l'interior d'algun lloc (el palau) d'on surt la princesa, o l'interior d'ella mateixa que irradia aquesta glòria. No oblidem que aquest salm és un cant de noces, on els promesos són presentats l'un a l'altre amb tota llur magnificència.

17. La Vulg. diu: *memores erunt nominis tui*: «es recordaran del teu nom» (del de la princesa de què està parlant, evidentment). Corella ho refereix al príncep de què parla la primera part del salm, o a Déu, amb la introducció de la paraula «Senyor». En definitiva, ací el salmista li està dient a la princesa que no tinga pena pel fet d'abandonar la casa dels seus pares, car el seu matrimoni amb un príncep tan gloriós li reportarà una major glòria: «tots es recordaran (utilitzaran) el teu nom per beneir».

18. «la fortitud de ell» segons Vulg. es refereix al mar, no a Déu, paraula que no figura en l'original llatí de Vulg. i que Corella introdueix sense fonament.

19. És a dir, aquesta ciutat on Déu habita (el seu Tabernacle).

nacions i es revolten els reis, fa sentir la seua veu i la terra es desfà. El Senyor de l'univers és amb nosaltres; la nostra muralla és el Déu de Jacob. Veniu, mireu les gestes del Senyor, gestes que són senyals i prodigis que ha posat sobre la terra per deslliurar-la de guerres fins als seus confins. Ha trossejat l'arc i ha trencat totes les armes, ha tirat al foc els escuts. Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu; jo domine els pobles, domine el món. El Senyor de l'univers és amb nosaltres, la nostra muralla és el Déu de Jacob. Glòria, etc.

Aplaudiu, tots els pobles. Salm 46

Aplaudiu d'alegria, tots els pobles, i amb gran goig canteu a Déu amb veu d'exultació. Que el Senyor és excels i terrible, rei gran sobre tota la terra. Ha subjugat els pobles a nosaltres, i els gentils els ha posat sota els nostres peus. Ha fet de nosaltres la seua heretat: la bellesa de Jacob que tant ha estimat. El Senyor se'n puja amb gran alegria, al so de trompetes (puja) el Senyor. Canteu al nostre Déu llaors i gràcies, canteu; canteu al nostre rei, canteu. Que Déu és rei de tota la terra, canteu discretament. Déu regnarà sobre les nacions; Déu seu al tron. Els prínceps dels pobles s'uneixen al Déu d'Abraham; que aquells que són anomenats déus forts de la terra s'han ensuperbit en gran manera. Glòria.

És gran el Senyor. Salm 47

És gran el Senyor i digne de ser molt lloat a la ciutat del nostre Déu, a la seua muntanya santa. Aquesta ciutat del gran rei és fundada per alegria de tota la terra, i la muntanya de Sió li té els costats a la part de la tramuntana.[20] El Senyor serà conegut en les cases d'aquella quan la revelarà i l'acceptarà.[21] Ateneu: es congregaren els reis de la terra i vingueren tots junts (contra ella), però han quedat esverats només de veure-la, s'han torbat, han quedat trasbalsats; els ha agafat allà mateix un tremolor, un dolor com a la dona quan infanta, igual que les ventades de Llevant quan estavellen els vaixells de Tarsís. Així com ho havíem oït, així ho hem vist a la ciutat del Senyor del univers, a la ciutat del nostre Déu: Déu la manté ferma per sempre. Hem rebut, oh Déu, la vostra misericòrdia enmig del vostre temple. Se-

20. La muntanya de Sió fa de mur a la part de la tramuntana (?).
21. El Senyor hi serà adorat quan reconeixerà la ciutat com a seua.

gons la grandesa del vostre nom, sou lloat d'un cap a l'altre de la terra; la vostra mà dreta és plena de justícia. Que s'alegre la muntanya de Sió i salte d'alegria la filla de Judà [22] pels vostres judicis (decisions), Senyor. Recorreu la muntanya de Sió i volteu-la, compteu les seues torres, poseu els vostres cors en les seues defenses (fortificacions) i compteu i ordeneu les seues cases per contar-ho a l'altra generació: aquest és el nostre Déu per sempre més, ell serà el nostre guia pels segles. Glòria.

Oïu aquestes coses, tots els pobles. Salm 48

Oïu aquestes coses, tots els pobles; escolteu, tots els habitants del món. Qualsevol fill de la terra i fill dels hòmens, a tots ensems us parle, al ric i al pobre; oïu tots. La meua boca parlarà saviesa, i els pensaments del meu cor prudència. Inclinaré a la paràbola la meua orella;[23] exposaré al so del salteri la meua proposició. ¿Per què he de tenir por en dies dolents, quan m'envolta el poder dels perversos? [24] Vénen refiats perquè es creuen forts i segurs de les seues grans riqueses.[25] El germà no redimeix el germà, puix ¿com l'home captiu podrà redimir si ell mateix no pot oferir a Déu res amb què puga ser apaivagat? No li donarà el preu de redempció de la seua ànima, sinó que sofrirà treballs eternament i hi acabarà els seus dies. No veurà la mort del jorn del juí quan veurà morir els savis en aquest món; igualment moriran l'indiscret i el foll.[26] I deixaran als estranys les seues

22. La «filla de Judà» o «filla de Sió» designa la ciutat (la ciutat de Jerusalem de què parla tot el salm).

23. El meu cant s'inspira en un enigma, en una paràbola.

24. Dels qui m'encalcen —em sotgen els talons—, em persegueixen.

25. Vulg. diu: *Cur timebo in die mala? Iniquitas calcanei mei circumdabit me. Qui confidunt in virtute sua, et in multitudine divitiarum suarum gloriantur*: «Per què he de tenir por en dies dolents? la iniquitat del meu taló (els qui em persegueixen) m'envoltarà (els quals perseguidors) confien en la seua força i es glorien de les seues grans riqueses.» «La iniquitat del meu taló» es pot interpretar com els perseguidors del salmista, amb la qual cosa aquests perseguidors són l'antecedent gramatical del relatiu «qui» que segueix, i no cal introduir, com fa Corella, la paraula «tembran», que no apareix al text llatí.

26. Vulg. diu *Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes. Simul insipiens et stultus peribunt*: «no veurà la fi (la seua) sense veure com moren els savis; igualment moriran l'indiscret i el foll». És a dir, no arribarà a la seua fi sense haver fet l'experiència que tots moren: els savis i els ignorants.

riqueses, tindran eternament per casa llurs sepulcres. Deixaran llurs palaus a les generacions venidores, ni que els terrenys conserven els seus noms.[27] Això li esdevindrà perquè ell, havent estat constituït en honor (capacitat de comprendre), no ho ha volgut entendre (el seu no-res), i així és comparat a les bèsties ignorants a les quals s'assembla. És aquest el camí dels qui anaven confiats, la fi dels qui parlaven satisfets. S'apleguen com ramats a la terra dels morts, la mort els devorarà. Els justs, en canvi, senyorejaran damunt d'ells el matí del juí, i el socors que esperaven de llur glòria caduquejarà i es decandirà en l'infern. Emperò Déu deslliurarà la meua ànima de la potestat de l'infern, quan Ell, Déu meu, m'haurà pres i acceptat. No t'espantes en veure que un home es fa ric i multiplica la seua glòria: quan es muira no s'emportarà res de tot això, ni davallarà amb ell al regne dels morts [28] la seua glòria. Ni que la seua ànima en la vida present d'aquest món tingués la benedicció dels qui l'adulaven,[29] ni que se sentís servit amb la teua lloança,[30] entrarà al regne dels morts a reunir-se amb les generacions dels seus antecessors; no veurà mai més la llum.[31] Això li esdevindrà perquè ell, havent estat constituït en honor (capacitat de comprendre), no ho ha volgut entendre (el seu no-res), i així és comparat a les bèsties ignorants a les quals s'assembla. Glòria.

Déu, Senyor dels qui anomenem déus. Salm 49

Déu, Senyor dels qui anomenem déus, ha parlat i ha convocat la terra. L'ha cridat de l'orient fins a ponent. Des de Sió apareixerà la gentilesa de la seua bellesa. Déu, el nostre Déu, vindrà manifestament i no callarà. Un foc devo-

27. Interpretem així pel sentit del conjunt.

28. Usem indistintament «infern» o «regne dels morts» per tal com en el llenguatge bíblic aquests dos termes signifiquen el mateix: lloc on van a parar els hòmens després de la mort, sense cap connotació de «càstig etern» en el sentit de l'«infern» d'una certa tradició cristiana.

29. «lagotejar» o «llagotejar»: adular, lloar interessadament (Alcover-Moll: *Diccionari català-valencià-balear* [DCVB]).

30. Sentit incert: «et feia veure que li feies un servei tot adulant-lo» (?) Vulg. diu: *confitebitur tibi cum benefeceris ei*: «et lloarà perquè l'afavories».

31. «Ni que la seua ànima... no veurà mai més la llum.» Interpretem així pel sentit del conjunt.

rador li anirà al davant, al voltant d'ell es congriarà la tempesta. De dalt estant convoca cel i terra al judici del seu poble. Aplegueu-li els seus fidels que amb sacrificis segellen la seua aliança. Que els cels proclamen la seua justícia: és Déu mateix qui judica. Escolta, poble meu, i parlaré a Israel; testificaré contra tu, perquè jo sóc Déu, el teu Déu. No és pels sacrificis que et reprenc, encara que no els faces, ni pels teus holocaustos que ofereixes constantment a la meua presència. No prendré vedells de ta casa ni bocs del teu bestiar, puix que són meues totes les bèsties ferotges de la selva, els juments que hi ha a les muntanyes, i els bous. Conec tots els animals que volen pel cel, i tota la bellesa del camp és ben meua. Si tenia fam, no t'ho hauré de dir, puix que ben meua és la terra i tot el que hi ha. ¿Per ventura menjaré la carn dels toros, o beuré la sang dels bocs? Ofereix a Déu sacrificis de lloança i compleix a l'Altíssim el que has promès. Invoca'm en dies de perill, jo et deslliurarè i tu reconeixeràs la meua glòria. Emperò, a l'injust Déu li diu: ¿per què parles del meu amor i proclames la meua aliança, tu que avorreixes els meus camins i no fas cas de les meues paraules? Si veus un lladre te'n vas amb ell, t'ajuntes amb els adúlters. La teua boca és plena de malediccions, i la teua llengua calumnia. T'asseus a malparlar del teu germà, i difames el fill de ta mare; has fet aquestes coses i jo he callat. Però, pensaves iniquament que jo seria com tu? Te n'acusaré, t'ho retrauré a la cara per la consciència que et descobrirà. Enteneu aquestes coses tots els qui oblideu Déu perquè no us prenga un dia i no hi haja ningú que us en puga deslliurar. El sacrifici de lloança és el que m'honora i és en aquest sacrifici que es troba el camí en el qual mostraré al qui l'oferesca la salvació de Déu. Glòria al Pare i al Fill.

Compadiu-vos de mi, Senyor Déu. Salm 50

Compadiu-vos de mi, Senyor Déu, segons la vostra misericòrdia, i, segons la vostra gran bondat, esborreu les meues faltes. Encara més, Senyor, renteu-me de la meua malícia i netegeu-me del meu pecat. Prou reconec la meua iniquitat, el meu pecat el tinc sempre present. Contra Vós, Vós sol que em podeu castigar, he pecat, i he fet allò que ofèn els vostres ulls. Perdoneu-me; així guardeu la vostra promesa i venceu els qui us increpen. Mireu que certament he estat concebut en la culpa i pecador m'engendrà ma mare. Vós

estimeu la veritat, i m'heu manifestat a mi secrets de la vostra saviesa amagats als altres. Aspergiu-me, Senyor, amb aigua i hisop i seré net; renteu-me i quedaré més blanc que la neu. Sentiré crits de festa i d'alegria i els meus ossos humiliats s'alegraran. Aparteu la vostra mirada dels meus pecats i oblideu tots els meus mancaments. Creeu en mi, Senyor Déu, un cor i un voler net, feu renàixer dins les meues entranyes una voluntat i un esperit rectes. No em llanceu de la vostra presència, ni em lleveu les vostres santes inspiracions. Torneu-me el goig de la vostra gràcia salvadora i confirmeu-m'hi amb el vostre esperit sant. Ensenyaré els vostres camins als pecadors i ells es convertiran a Vós. No em demaneu compte dels meus pecats i homicidis, Déu Senyor, Déu de la meua salvació, i cantarà la meua llengua accions de gràcies per la vostra misericordiosa justícia. Senyor, obriu els meus llavis i la meua boca proclamarà la vostra lloança. Que jo, si Vós haguésseu volgut, estava preparat per oferir-vos un sacrifici, però, és cert, els sacrificis no us satisfan. El sacrifici acceptable i plaent a Vós, Déu Senyor, és una ànima i una voluntat que es penedeixen, puix que Vós, Senyor, no menyspreeu el cor contrit i humiliat, i vertaderament penedit. Comporteu-vos, Senyor, benignament amb la muntanya de Sió perquè sien edificats els murs del Temple de Jerusalem. Llavors acceptareu sacrificis de justícia, ofrenes i altres sacrificis; llavors us oferiran vedells al vostre altar. Glòria al Pare, etc.

Per què et glories d'ésser maliciós? Salm 51

¿Per què et glories d'ésser maliciós, tu que ets potent en iniquitat? Tot el dia la teua llengua trama injustícies. Tens la llengua igual que un raor esmolat. Estimes la malícia més que la benignitat, i la mentida més que la veritat. Has estimat totes les paraules de destrucció amb la teua llengua enganyosa. Per això Déu et destruirà finalment; t'anorrearà i et desarrelarà d'entre els vius. Ho veuran els justos i tindran temor, i es riuran d'aquell tot dient: ateneu, aquest és l'home que no ha posat en Déu la seua confiança, sinó que s'ha refiat de la multitud de les seues riqueses i s'ha sentit segur en la seua vanitat. Però jo seré com l'olivera en plena vida a la casa de Déu; he esperat en la misericòrdia de Déu eternament i pels segles dels segles. Sempre us donaré grà-

cies, perquè Vós heu fet que us reste fidel; esperaré en el vostre nom davant dels vostres sants. Glòria.

Dimecres, quarta. Matinada

Pensa l'insensat en el seu cor. Salm 52

Pensa l'insensat en el seu cor: no hi ha Déu. Són corromputs, és detestable el seu obrar; no n'hi ha cap que faça el bé. Déu mira des del cel sobre els fills dels hòmens per veure si n'hi ha cap d'assenyat o que busque Déu. Tots s'han desviat del camí vertader i han esdevingut inútils; no n'hi ha cap que faça el bé, no n'hi ha ni u. Doncs, coneixeran la meua justícia tots els qui obren iniquitat, els qui devoren el meu poble com si fos pa. No invocaren Déu. Tremolaren de por on no n'hi havia motiu. Déu ha escampat els ossos dels qui s'afanyen a complaure els hòmens; queden confosos, Déu els abandona. ¿Qui donarà des de Sió la salvació a Israel? Quan Déu redimesca la captivitat del seu poble, Jacob saltarà de goig, Israel s'alegrarà. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit.

Salveu-me, Déu, pel vostre nom. Salm 53

Salveu-me, Déu, pel vostre nom, feu-me justícia pel vostre poder. Accepteu, oh Déu, la meua oració; escolteu les paraules de la meua boca. Uns estranys s'han alçat contra mi, i els forts em volen la mort. No pensen en Déu. Però, ateneu: Déu certament m'ajuda; el Senyor és el meu defensor. Feu recaure els mals sobre els meus enemics, i segons la vostra veritat, destruïu-los. De tot cor us oferiré sacrificis, confessaré el vostre nom, Senyor, perquè sou bo. M'heu alliberat de tota tribulació i els meus ulls han pogut mirar amb menyspreu els meus enemics. Glòria al Pare, etc.

Accepteu, oh Déu, la meua oració. Salm 54

Accepteu, oh Déu la meua oració, no menyspreeu la meua pregària. Ateneu i escolteu-me. Vaig pertot ple de dolor; els crits dels enemics, la fúria dels malvats em fan delirar. Aboquen damunt mi llurs malediccions, i em vituperen amb molta ira. Sent el cos adolorit dintre meu, s'apodera de mi un pànic de mort, m'agafa por i tremole, les tenebres em cobreixen. Jo dic: qui em donàs ales? Com un colom volaria

i reposaria (buscaria aixopluc). Fugint, me n'allunyaria i habitaria en la solitud. Esperaria en aquell que em salva de la pusil·lanimitat del meu esperit i de la tempestat. Confoneu i dividiu, Senyor, les seues llengües. Veig a la ciutat iniquitat i discòrdia. Dia i nit la maldat hi fa la ronda al voltant dels seus murs, i dins mateix (de la ciutat) hi ha dolor i injustícia. No han desaparegut de les seues places la usura i l'engany. Si fos un enemic el qui m'hagués maleït, certament ho suportaria. I si fos un que m'odia qui hagués parlat de mi coses dolentes, me n'hauria amagat. Emperò, (ets) tu, home que formes una sola ànima amb mi (el meu amic), el meu company i confident, que amb mi prenies dolces viandes, i amb qui havíem passejat plegats, en concòrdia, a la casa de Déu. Que vinga la mort sobre aquells i davallen vius a l'infern. Que en llurs cases i enmig d'ells hi habite la maldat. Però jo clamaré al Senyor i el Senyor em salvarà. Al vespre, al matí, al migjorn contaré i proclamaré les gràcies que he rebut, i ell m'escoltarà. Donarà la pau a la meua ànima deslliurant-me dels qui s'acostaven a mi amb engany, puix, entre molts altres que em perseguien, aquests fingien ser amics meus. El Senyor m'escoltarà, i ell que regna des de sempre els humiliarà, perquè no hi ha en ells conversió de pecat a penitència i no temen Déu que estén la seua mà per retribuir-los com mereixen. Trenquen els pactes; són devisos (dividits) per la ira de la cara d'aquell i el cor d'aquell fon acostat als gentils.[32] Tenen paraules suaus que llisquen com l'oli, però són dards. Deixa en mans del Senyor el teu neguit, ell et mantindrà i no permetrà mai de la vida que sucumbesca el just. Vós, oh Déu, els fareu baixar al pou de la mort. Els hòmens sanguinaris i traïdors no atenyeran

32. «que estén la seua mà... als gentils». Passatge de difícil interpretació. Tot plegat no té gaire sentit en el conjunt per tal com no sabem a qui es refereixen els dos «d'aquell», ja que ha estat parlant tot el salm en plural. D'altra banda, no apareix l'expressió «als gentils» al text llatí de Vulg. Donem a continuació el text en la nova versió llatina dels salms, de l'Institut Bíblic —més d'acord amb el text hebreu—, aprovada per a l'ús litúrgic per Pius XIIè el 24-III-1945: *Extendit suas* quisque *manus contra familiares suos. Violat pactum suum. Blandior butyro est facies eius. Sed cor eius pugnax*: «Cadascú (dels qui ha estat parlant, s'entén) estén les mans contra els seus familiars. Viola els pactes. La seua cara és blana com la cera, però el seu cor és combatiu.»

ni la meitat de llurs dies, però jo esperaré en Vós, Senyor. Glòria al Pare, etc.

Compadiu-vos de mi, Déu, que els hòmens em calciguen amb els peus. Salm 55

Compadiu-vos de mi, Déu, que els hòmens em calciguen amb els peus.[33] Tot el dia em turmenten perseguint-me. Em trepitgen els meus enemics cada dia, són molts els qui combaten contra mi. Quan el sol és alt en el dia sent por, però confie en Vós. En Déu lloarè les meues paraules.[34] He esperat en Déu, no temeré res que em puga fer l'home. Tot el dia abominaven de les meues paraules i tots els seus plans anaven contra mi. Habitàvem plegats i amagaven llur malícia; em seguien els passos. Per no-res, sense cap motiu, volien matar la meua ànima. Per no-res, sense cap mèrit, els salvareu; amb la vostra ira esclafareu els pobles.[35] Oh Déu, jo us he declarat la meua vida,[36] heu recollit davall la vostra mirada les meues llàgrimes; els enemics tornaran arrere fugint, com m'ho havíeu promès. Sempre que us he invocat he conegut que Vós sou el meu Déu. M'alegraré en Déu i lloaré la paraula de la seua promesa; he esperat en Déu, no temeré res que em puga fer l'home. Oh Déu, mantindré les promeses que us he fet, les compliré a glòria vostra. Heu deslliurat la meua ànima de la mort i els meus peus d'ensopegar perquè jo us siga plaent davant de tots els vivents. Glòria al Pare, etc.

Compadiu-vos de mi, Senyor, compadiu-vos de mi. Salm 56

Compadiu-vos de mi, Senyor, compadiu-vos de mi, que la meua ànima repose en Vós. M'acolliré a l'ombra de les vostres ales fins que passe la iniquitat dels qui em persegueixen. Clamaré al Déu Altíssim, Déu que m'ha afavorit. Ha tramès (el seu ajut) des del cel i m'ha deslliurat, ha confós els qui

33. «calcigar» = Oprimir, humiliar, trepitjar (DCVB).

34. Vulg.: *in Deo laudabo sermones meos.* Nova versió... (v. nota 32): *In Deo cuius celebro promissum...*: «(Confie) en Déu, les promeses del qual celebre.»

35. «Em seguien els passos... els pobles.» «Els salvareu... esclafareu els pobles» sembla una contradicció. La nova versió... (v. nota 32) diu: *Vestigia mea observant, quaerentes vitam meam. Pro iniquitate repende illis, in ira populos prosterne Deus*: «Em segueixen els passos buscant el moment per matarme (buscant la meua vida). Repreneu-los per la seua iniquitat, abateu els pobles, oh Déu.»

36. Teniu davant vostre la meua vida.

em calcigaven (trepitjaven). Ha tramès Déu la seua misericòrdia i la seua veritat, ha deslliurat la meua ànima d'enmig dels cadells dels lleons. M'havia adormit molt torbat. Fills són dels hòmens i llurs dents són armes i sagetes, la seua llengua un coltell esmolat. Oh Déu, alceu-vos sobre el cel i ompliu la terra de la vostra glòria. Pararen un llaç al meus peus i doblegaren la meua ànima. Cavaren davant meu una fossa, però ells mateixos hi han caigut. Oh Déu, el meu cor se sent segur; cantaré i diré salms. Que es desvetle la meua inspiració; desvetleu-vos, salteri i cítara, vull desvetlar l'aurora. Us lloaré enmig dels pobles, Senyor, us cantaré davant les nacions. La vostra misericòrdia és gran fins al cel, arriba fins als núvols la vostra veritat. Oh Déu, alceu-vos sobre el cel i ompliu la terra de la vostra glòria. Glòria, etc.

Si voleu fer justícia de debò. Salm 57

Si voleu fer justícia de debò, jutgeu rectament, fills dels hòmens! Però, ben cert, dins el cor trameu iniquitat a la terra, i les vostres mans cometen injustícies. S'han desviat els pecadors ja des de la seua naixença; han errat eixint del ventre de la mare; han parlat coses falses. Porten verí com la serp, com l'àspid sord que es tapa l'orella per no sentir la veu dels qui l'encanten ni de la fetillera que sàviament l'embadaleix. Déu els arrencarà les dents de la boca; el Senyor trossejarà les barres dels lleons. Esdevindran no-res, com aigua que s'escola; han collat el seu arc fins que seran debilitats. Es fondran com la cera que es regala (regalima); els ha caigut a sobre el foc sense veure el sol. Abans no facen ram les vostres espines,[37] mentre són vius, els anorrearà en la seua ira. S'alegrarà el just quan haurà vist la seua venjança; llavarà les seues mans en la sang del pecador. I dirà tothom: certament hi ha fruit per al just. Certament és Déu el seu fruit jutjant aquells a la terra.[38] Glòria al Pare i al Fill.

Deslliureu-me dels meus enemics. Salm 58

Deslliureu-me dels meus enemics, Déu meu, deslliureu-me dels qui s'alcen contra mi. Deslliureu-me dels qui obren ini-

37. «nus herba espinosa»: inintelligible. No apareix tampoc al text llatí de Vulg.

38. O també: «Mireu el just, quina collita! Ara es veu: Déu és jutge de la terra.»

quitat i salveu-me dels hòmens promptes a escampar sang. Mireu que han atemptat contra la meua vida, han conspirat contra mi els poderosos, i no és (per) iniquitat o pecat meu, Senyor;[39] he passat la meua vida sense fer cap mal i he ajudat els altres. Veniu al meu encontre, socorreu-me i mireu, puix que Vós, Senyor, sou Déu de veritat, Déu d'Israel. Desvetleu-vos i judiqueu tots els pobles, no tingueu misericòrdia dels perversos. Tornen cada vespre patint fam com a cans i ronden per la ciutat. Parlen amb la seua boca, els seus llavis semblen punyals, i diuen: qui pot oir el que diem? Però Vós, Senyor, els escarniu (us burleu d'ells); convertireu en no-res tots els pobles. En Vós tindré la meua fortalesa, perquè Vós, oh Déu, sou el meu ajut; el meu Déu em preservarà amb misericòrdia. Déu m'ha parlat sobre els meus enemics dient-me: no els mates per tal que els meus pobles no s'obliden mai de ser misericordiosos. Disperseu-los amb la vostra força i abateu-los, protector meu, Senyor. Destruïu el pecat que surt de la seua boca i la paraula dels seus llavis; que queden agafats en llur pròpia supèrbia! A la fi seran denunciades la seua maledicció i la seua falsedat en la ira de la consumació, i desapareixeran. I sabran que Déu senyoreja damunt Jacob i fins als confins de la terra. Tornen cada vespre patint fam com a cans i ronden per la ciutat. Van d'un lloc a l'altre buscant menjar, i no pararan d'udolar fins que queden satisfets. Però jo cantaré la vostra ajuda, aclamaré al matí el vostre amor. Heu estat per a mi la muralla on m'he emparat el dia de la tribulació. Jo us cante, ajut meu, puix que Vós sou la meua defensa, Déu meu, per la vostra misericòrdia. Glòria al Pare, etc....

Oh Déu, ens heu rebutjat. Salm 59

Oh Déu, ens heu rebutjat i dispersat; estàveu irat, però ara tingueu misericòrdia de nosaltres. Heu sotragat la terra (el país), l'heu clivellat; deslliureu-la de les seues tribulacions, que s'esfondra. Heu fet veure al vostre poble coses dures, ens heu donat a beure el vi de la compunció (del penediment). Heu donat coneixement als qui us temen perquè fugen de la presència del vostre arc i siguen deslliurats els qui Vós estimeu. Salveu-me amb la vostra mà dreta, escolteu-me. Déu ha parlat en lo seu santuari: jo alegraré i repar-

39. «i no és perquè m'ho meresca»...

tiré la regió de Siquem, i mesuraré (amidaré) la Vall dels Tabernacles. La terra de Galaad és meua i és meu Manasès; Efraïm és el casc que em cobreix el cap, Judà és rei meu (el meu ceptre) i Moab és l'olla de la meua esperança.[40] Estenc la meua sandàlia sobre la terra d'Idumea; els estrangers em són súbdits. ¿Qui em conduirà a una ciutat fortificada? Qui em portarà fins a Idumea? Cap altre sinó Vós, Déu, que ens havíeu rebutjat i ja no eixíeu amb nosaltres en els nostres exèrcits. Doneu-nos auxili deslliurant-nos de la tribulació, que vana és la salvació que pot donar l'home. En Déu vencerem, i ell anorrearà els qui ens oprimeixen. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Oh Déu, accepteu la meua pregària. Salm 60

Oh Déu, accepteu la meua pregària, estigueu atent a la meua súplica; us invoque des dels confins de la terra (lluny del país). Quan el meu cor estava en gran angoixa, m'exalçàreu dalt la roca. Guiant-me em conduíeu car Vós us heu fet la meua esperança, torre de fortalesa que em deslliura de la faç de l'enemic. Habitaré dins el vostre Tabernacle per sempre, em posaré a recer sota les vostres ales. Vós, Déu meu, heu escoltat la meua oració; heu donat l'heretat als qui temen el vostre nom. Afegiu nous dies a la vida del rei, que els seus anys s'allarguen de generació en generació. El seu regne es manté ferm a la presència de Déu; qui podrà explicar la misericòrdia i el favor que Déu li ha concedit? Per això, cantaré sempre al vostre nom, compliré cada dia el que us havia promès. Glòria.

Com no reposarà en Déu la meua ànima? Salm 61

Com no reposarà en Déu la meua ànima? D'ell em ve la salvació, certament. Només ell és el meu Déu i el meu salvador, la meua defensa; no seré més commogut d'ara en avant. Fins quan us llançareu contra un home, vosaltres tots junts, per enderrocar-lo com una paret a punt de caure, com una paret de pedra i morter (com una tàpia) que s'esfondra? Han pensat a posar-me preu, però jo he corregut per tal d'obtenir el que desitjava. Beneïen amb la boca, però maleïen en el seu cor. Reposa en Déu, ànima meua, puix que d'ell em ve tota esperança. Ell és el meu Déu, salvador meu. No

40. Moab és qui nodreix la meua esperança (?).

aniré fugint d'un lloc a un altre. En Déu tinc la salvació i la glòria, Déu del meu socors; trobe en Déu la meua esperança. Espereu en ell vosaltres, poble reunit, esplaieu davant d'ell el vostre cor: ell és el nostre ajut eternament. Emperò els fills dels hòmens són només aparença, són mentiders; posats a les balances, mai no fan el pes.[41] Amb aquesta aparença enganyen els altres. No vulgueu posar la vostra esperança en la iniquitat, i no vulgueu desitjar rapinyes; si augmentàveu les riqueses no hi poseu el cor. Déu ha parlat i he entès dues coses: que Déu té poder per castigar i que a Vós, Senyor, pertany la misericòrdia. Vós pagareu a cadascú segons les seues obres. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Oh Déu, Déu meu, per Vós em desvetle de matí. Salm 62

Oh Déu, Déu meu, per Vós em desvetle de matí quan ix la llum. La meua ànima sedeja en desitjar-vos. Oh, com es deleix per Vós la meua carn! [42] Jo us contemplava en una terra deserta, intransitable i eixuta, com si em trobàs al vostre Santuari. L'amor que em teniu val més que la vida, per això els meus llavis us lloaran. Tota la meua vida us beneiré i alçaré les meues mans lloant el vostre nom. Que siga plena la meua ànima de la vostra gràcia com els cossos són coberts de greix i grassa, i us lloaré amb el goig als llavis. Quan des del llit us recorde, a l'hora de matines,[43] pense en Vós, perquè Vós m'heu ajudat i és feliç el meu ésser cobert amb les vostres ales. La meua ànima s'ha enamorat de Vós, em sosté la vostra mà. Ells, emperò, en va prengueren la meua ànima; entraran a les parts inferiors de la terra; seran víctimes de l'espasa, menjar per a les raboses. El rei s'alegrarà en Déu, se n'alegraran tots els qui juren per ell, quan veuran que als calumniadors els és closa la boca. Glòria al Pare.

41. En aquesta frase final falten paraules o sobra «les»: «Emperò vans són los fills dels hòmens, falsos són els fills dels hòmens (les) en les balances...» Hem interpretat segons la Vulg. El sentit és que els hòmens, posats en una balança (seguim la imatge) mai «no acaben de fer el pes», segons l'expressió popular (o dit d'una altra manera: no pesen més que l'aire o el fum).

42. «carn» en el llenguatge bíblic significa l'home sencer, la persona entera.

43. «a l'hora de matines» evidentment és una interpretació de Corella. La Vulg. no coneix aquesta hora canònica de l'Ofici Diví, almenys amb aquest nom de «matines». El sentit és: «passe la nit (la matinada) pensant en Vós».

Escolteu, oh Déu, el meu plany. Salm 63

Escolteu, oh Déu, el meu plany quan us suplique. Deslliureu la meua ànima del temor de l'enemic. M'heu guardat del complot dels dolents i de la multitud dels qui van amb males arts. Esmolen les seues llengües, tiren amb el seu arc paraules amargues per sagetar d'amagat l'innocent. Disparen per sorpresa, sense por; han decidit fermament de fer-me mal. Calculen com amagaran els seus paranys i diuen: qui els veurà? Tramen maleses i ningú no pot conèixer el que tramen, és impenetrable el seu interior.[44] Però Déu s'aixeca i amb sagetes de xiquets els són fetes les nafres que ells havien fet; s'han tornat contra ells, per a vergonya seua, les seues llengües (les seues pròpies llengües els han fet caure). Tots els qui ho han vist se n'admiren i tenen temor. Anunciaran les obres de Déu i ponderaran els seus fets. El just s'alegrarà en el Senyor i en ell esperarà, i seran lloats tots els de cor recte. Glòria al Pare, etc.

Sou digne, oh Déu, que us siga cantat un himne. Salm 64

Sou digne, oh Déu que us siga cantat un himne a Sió, sou digne que us complim les prometences, Vós que escolteu les pregàries. A Vós vindrà tothom. Les paraules dels inics han prevalgut sobre nosaltres, però Vós fareu mercè als nostres pecats. Benaventurat l'home que Vós elegiu i tot prenent-lo l'exalceu per dur-lo a viure al vostre palau. Ens saciarem dels béns de casa vostra; Sant és el vostre temple i admirable en la justícia que s'hi administra. Oïu-nos, Déu salvador nostre, esperança de tots els continents i fins d'allà lluny a la mar. Planteu les muntanyes amb la vostra força, cenyit com un valent. Vós moveu i agiteu el fons de la mar i el so de les seues ones. S'esglaiaran les nacions i temeran els qui habiten els confins de la terra a causa dels vostres prodigis. Us plauran les ofrenes que us fem al matí i al vespre.

44. Inintelligible la versió de Corella. Interpretem aproximativament segons el text de la Vulg.: *Scrutati sunt iniquitates; defecerunt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum...*: «Tramen maleses; hi ensopeguen els qui volen conèixer (*scrutantes*) el seu pensament (*scrutinio*). L'han amagat (aquest seu pensament) al més profund del cor.» El subjecte de *scrutati sunt* són «ells» («els dolents», de què parla), però els *scrutantes scrutinio* no es refereix a aquests (com sembla que tradueix Corella), sinó a «qualsevol que vol escrutar el pensament d'aquells», cosa que no pot aconseguir (*defecerunt*), perquè el duen ben amagat (*accedet homo ad cor altum*).

Visiteu la terra i la regueu, l'enriquiu a mans plenes. El riu (flum) de Déu desborda d'aigua; prepareu la vianda dels qui habiten a la terra donant a aquesta abundància de béns. Omplint els seus rius amb les pluges abundoses multipliqueu el que hi germina i ella dóna joiosament els seus fruits. Beneïu l'anyada amb la vostra benignitat i els vostres camps seran curulls de fertilitat. S'engreixarà l'herbei del desert i els colls es cobriran d'alegria, es cobriran de moltons, fills d'ovelles, i les valls abundaran de forment; alçaran la seua veu per entonar un càntic de lloança. Glòria, etc.

Aclama Déu, tota la terra. Salm 65

Aclama Déu, tota la terra, canteu salms al seu nom, canteu la seua anomenada. Digueu a Déu: com són admirables les vostres obres, Senyor; per la multitud dels vostres prodigis, fins els vostres enemics us parlen en fals prometent allò que no pensen en el seu cor. Que tota la terra us adore i us cante, que cante salms al vostre nom. Veniu i mireu les obres de Déu: és admirable en les seues decisions sobre els fills dels hòmens. Convertí la mar en terra ferma, passaren el riu a peu eixut. Ell és la nostra alegria, ell que sempre governa amb el seu poder; els seus ulls vigilen les nacions, que es guarden de revoltar-se els qui provoquen Déu a ira. Pobles, beneïu el nostre Déu, feu sentir el vostre crit de lloança. Ell ha preservat la meua vida i no ha permès que trontollen els meus peus. Ens heu provat, oh Déu, amb foc; com l'argent ens heu depurat. Heu permès que caiguéssem al parany; heu posat tribulacions sobre la nostra esquena, heu imposat hòmens sobre els nostres caps. Hem passat pel foc i per l'aigua, però a la fi ens heu tret a un lloc de refrigeri. Entraré a casa vostra, compliré amb sacrificis de foc els vots que havien fet clarament els meus llavis. Tal com ho havia dit en el dia de la tribulació, us oferiré sacrificis d'animals grassos, sacrificis de foc amb moltons; us oferiré bous i bocs. Veniu i escolteu, tots els qui temeu Déu i us contaré el que ha fet per mi. L'he cridat amb la meua boca tot donant-li gràcies i l'he lloat amb la meua llengua. Si el meu cor hagués obrat amb males arts, no m'hauria escoltat el Senyor. Però, per ço m'ha escoltat Déu i ha estat atent a la veu de la meua pregària. Beneït siga Déu que no ha refusat la meua súplica, ni m'ha negat el seu amor (no ha

apartat d'ell la meua súplica, ni ha apartat de mi la seua misericòrdia).

Que Déu s'apiade de nosaltres. Salm 66

Que Déu s'apiade de nosaltres i ens done la seua benedicció; que faça resplendir sobre nosaltres la claror de la seua mirada i ens tinga misericòrdia. Perquè coneguem a la terra els vostres designis i tots els pobles vegen la vostra salvació. Que us lloen els pobles, oh Déu; que us confessen tots els pobles. Que s'alegren i salten d'alegria les nacions car Vós jutgeu els pobles amb equitat i guieu les nacions de la terra. Que us lloen els pobles, oh Déu, que us confessen tots els pobles. La terra ha donat el seu fruit. Que ens beneesca Déu, Déu nostre, que ens beneesca Déu i que el temen d'un cap a l'altre de la terra. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, etc.

Que s'aixeque Déu. Salm 67

Que s'aixeque Déu i siguen dispersats els seus enemics, que fugen de la seua faç els qui l'odien. Que s'esvaesquen com el fum, i així com la cera es fon a la presència del foc, que peresquen els pecadors per temor de la faç de Déu. Que els justos mengen amb goig i s'alegren a la presència de Déu, que es deliten amb alegria. Canteu a Déu, digueu salms al seu nom; deixeu pas al qui puja sobre l'occcident; Senyor és el seu nom. Alegreu-vos a la seua presència; els seus enemics fugiran davant d'ell. Ell és pare d'orfes, defensor de vídues, Déu que resideix al seu lloc sant, Déu que fa habitar conjuntament en una mateixa casa els qui tenen una mateixa voluntat. És ell qui amb el seu poder deslliura els presos i igualment deslliura els qui el provoquen a ira, i aquells que habiten als sepulcres.[45] Déu, quan eixíeu d'Egipte al davant del vostre Poble, quan avançàveu pel desert, llavors la

45. Vulg. diu: *Similiter* (igualment) *eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.* Sembla que no es refereix als qui exasperen Déu (com tradueix Corella: «el provoquen a ira») sinó als qui exasperen els hòmens a causa de la seua malaltia (lepra?) o situació social miseriosa (sabem que en temps de Jesús de Natzaret els leprosos vivien als sepulcres, allunyats de tot contacte humà; igualment la situació miseriosa de molts, vivint en quelcom de semblant als sepulcres, podia importunar la bona consciència dels altres). És una hipòtesi, però és clar que Corella interpreta en introduir el «li» (referit a Déu) que no apareix al text llatí.

terra se somogué i els cels destillaren davant la faç del Déu del Sinaí, davant la faç del Déu d'Israel.[46] Vós, oh Déu, amb la vostra sola voluntat, donàreu pluja a la vostra heretat, que havia estat debilitada, i ara Vós l'heu refeta. Hi habitaran els vostres animals. Heu preparat, oh Déu, aliment per al poble segons la vostra dolcesa. El Senyor donarà la paraula als missatgers amb molt de poder de fer miracles.[47] El rei de l'univers, Déu, el Pare de l'amat Fill,[48] li donarà de poder distribuir grans despulles per a la bellesa de casa seua (li concedirà que aconseguesca gran botins per a guarnir casa seua). Si us adormiu i reposeu entre els dos testaments,[49] allí hi ha les plomes argentades de la coloma, i les darreres parts de la seua esquena tenen resplendor d'or. Quan l'Omnipotent ho deliberà, trameté els reis sobre aquesta coloma; esdevindran els pobles més blancs que la neu enmig de l'obscura gentilitat,[50] la qual serà muntanya de Déu, muntanya altíssima, muntanya escarpada, muntanya altíssima; ¿per què sospiteu que hi puga haver altres muntanyes escarpades que la santa església? [51] Muntanya en la qual bé li ha plagut a Déu de residir: el Senyor hi habitarà per sempre més. Són mils de milers els carros (carrosses) de Déu, mils i mils de guar-

46. Podria ser també «destillaren de la faç...». Això no obstant, hem preferit la versió que donem.

47. Vulg. diu «amb molt de poder», simplement.

48. Vulg. diu: *Rex virtutum dilecti dilecti*: «el rei dels exèrcits de l'amat de l'amat» (lit.). Corella «cristianitza», tot fent-hi una interpretació, en introduir les figures del «Pare» i del «Fill».

49. «testaments»: Vulg. diu *inter cleros*, del grec *kleros*; una de les accepcions d'aquest mot és «heretat, camp, finca». No sabem què vol dir Corella amb «testaments» (potser el Vell i el Nou Testament?). Cal dir que totes les traduccions del Salteri consultades donen el sentit de tot aquest verset com incert; coincideixen a traduir «cleros» per «cleda». El sentit, doncs, podria ser: «Mentre dormíeu i reposàveu tranquils a les vostres heretats»... «les ales del colom es cobrien d'argent i l'or refulgia a les seues plomes». El problema és saber qui o què és aquesta «coloma» (o «colom»): el Poble?, el Temple?, la Muntanya de Déu? El text hebreu ens ha arribat molt deteriorat i amb versions diferents, no solament en tots aquests versets sinó en molts d'altres d'aquest salm. És per això que hi ha gran fluctuació entre els diversos traductors a l'hora de fixar-ne el sentit exacte.

50. Vulg. diu: *Nive dealbabuntur in Salmon*, on Salmon és un nom geogràfic que Corella interpreta com «obscura gentilitat».

51. Vulg. diu: *Ut quid suspicamini montes coagulatos*: Corella «cristianitza» interpretant «la santa església? Muntanya en la qual...» El sentit podria ser: «Muntanyes escarpades, ¿per què envegeu la Muntanya que el Senyor s'ha escollit per residir?»

nits; des del Sinaí el Senyor ve al Santuari.[52] Heu pujat en alt, heu pres la captivitat, heu acceptat dons per distribuir-los entre els hòmens; fins i tot els no-creients gentils han d'habitar amb el Senyor Déu. Beneït siga el Senyor dia rere dia; és ell qui ens porta, el Déu salvador nostre. Per a nosaltres és el Déu que salva, que pot rescatar de la mort. Emperò, Déu esberlarà el cap dels seus enemics i el vèrtex dels cabells dels qui s'obstinen en llurs maldats. Ho ha dit el Senyor: de la terra de Basan els faré tornar, els trauré del fons de la mar, perquè el teu peu siga tenyit amb (llur) sang i els teus gossos la llepen. Això s'esdevindrà amb els teus enemics que t'hauran assetjat per causa d'Ell. Han vist les teues processons, oh Déu, les processons del meu Déu, el meu rei que habita al lloc sant.[53] Precedeixen els prínceps en rebre el rei, juntament amb els qui canten enmig de les donzelles tocant els tambors. Beneïu Déu en dies d'aplec, beneïu el Senyor, nissaga d'Israel. Allí hi ha Benjamí, el més jove, obrint la marxa; els prínceps de Judà amb els seus capitans, els prínceps de Zabuló i els prínceps de Neftalí. Déu meu, desplegueu el vostre poder; confirmeu, oh Déu, ço que heu obrat en nosaltres. Des del vostre temple de Jerusalem us oferiran els reis donatius. Repreneu les feres que es mouen a qualsevol ira com la canya al vent. Serà la congregació dels toros en les vaques dels pobles, perquè foragiten aquells qui són provats com l'argent al foc.[54] Disperseu els pobles que volen la guerra; vindran els ambaixadors d'Egipte, Etiòpia serà la primera a estendre les seues mans a Déu. Canteu a Déu, reialmes de la terra, canteu salms a Déu, que puja sobre el cel del cel a l'orient. Escolteu el seu tro majestuós; doneu glòria a Déu per les meravelles que ha fet sobre Israel; la seua magnificència i el seu poder són

52. Vulg. diu: *Dominus eis in Sina in sancto*: «el Senyor hi va (en els carros) des del Sinaí al santuari». ¿Potser es tracta d'una rememoració ritual de la llarga marxa de l'Arca de l'Aliança pel desert fins arribar a la Terra Promesa?

53. Entrada triomfal al santuari.

54. Versets de sentit incert. La BFBC tradueix: «Amenaceu la Fera del Canyar, el Ramat de Toros, els Vedells dels Pobles. En senyal de rendició pagaran tribut a pes de plata.» Tots aquests noms designen diverses nacions enemigues. Corella tradueix literalment el text de la Vulgata, i nosaltres ho hem volgut respectar. Això no obstant, donem en aquesta nota una altra versió perquè el lector en puga copsar millor el sentit.

dalt dels núvols. Déu és admirable en els seus sants, el Déu d'Israel; ell donarà poder i fortalesa al seu poble. Déu siga beneït. Glòria al Pare, etc.

Dijous, quinta. Matinada

Salveu-me, Déu meu. Salm 68

Salveu-me, Déu meu, que m'ha entrat l'aigua fins a l'ànima. Ficat estic en el fang d'un lloc profund i no tinc on sostenir-me. He caigut al fons de la mar, i la tempestat m'ha capbussat. Estic rendit de tant cridar; tinc rogallosa la gola. Els ulls s'em consumeixen d'esperar el meu Déu. Són més que els cabells del meu cap els qui m'odien perquè sí. Són més forts que jo els meus enemics, els quals em persegueixen injustament; m'obligaran a pagar allò que no he furtat? Oh Déu, Vós sabeu qui sóc jo, i no desconeixeu els meus pecats. Que no queden defraudats per causa meua els qui us cerquen, Déu d'Israel. Per Vós he aguantat oprobis, la vergonya cobreix la meua cara. He esdevingut un estrany per als meus germans, estranger per als fills de la meua mare. El zel del vostre temple em consumia, i heu hagut de rebre els oprobis dels qui us escarneixen. He cobert de dejuni la meua ànima (veuen que faig dejuni) i encara m'escarneixen. Deliberí vestir-me de cilici, i vaig ser per a ells objecte de mofa. Contra mi parlaven els qui es reien a la porta (de casa seua) i contra mi cantaven els qui bevien vi. Però, jo, Senyor, adreçava a Vós la meua oració esperant el temps del vostre beneplàcit. Accepteu la meua pregària segons la vostra gran misericòrdia, segons la veritat de la salvació que heu promès. Deslliureu-me del fang, que no m'hi afone, deslliureu-me dels qui m'odien i de la profunditat de les aigües. Que no m'engolesca el remolí, ni estrenya sobre mi el pou la seua boca. Oïu-me, Senyor, que benigna és la vostra misericòrdia; segons la grandesa del vostre amor, mireu-me. No gireu la cara al vostre servent, perquè sóc atribolat; oïu-me cuitadament. Ocupeu-vos de la meua ànima i deslliureu-la; deslliureu-me per a confusió dels meus enemics. Vós veieu el meu escarni, la meua confusió i la meua vergonya. Vós coneixeu tots els qui m'atribolen; el meu cos n'espera improperi i misèria. He esperat en va qui em compadís, i no n'hi ha cap; he cercat en va qui m'aconsolàs i no en trobí. Em donaren

a menjar fel, i quan tenia set em donaren a beure vinagre. Que se'ls torne un parany llur taula,[55] que siga coneguda de tothom la retribució de les seues maldats. Que s'entelen els seus ulls i no hi vegen, i l'esquena llur siga sempre encorbada. Buideu sobre ells la vostra ira i que se n'apodere el vostre furor. Que siga arrasat el seu campament i a les seues tendes no hi habite ningú. Perquè han perseguit aquell que Vós havíeu afligit, i han acrescut el dolor de les nafres que li havien fetes. Permeteu que llur iniquitat siga tractada amb iniquitat, i que no entren dins el vostre pla salvador. Siguen esborrats del llibre on són inscrits els vivents, i no siguen inscrits amb els justos. Jo sóc un pobre desvalgut (però) la vostra salvació, oh Déu, s'ha emparat de mi. Lloaré el nom de Déu amb càntics i el magnificaré amb llaors. Això serà més plaent a Déu que un sacrifici de vedell tendre que li comencen a eixir les banyes i les ungles. Ho veuran els pobres i se n'alegraran; cerqueu Déu i viurà la vostra ànima. El Senyor ha oït els pobres i no ha menyspreat els seus captius. Que el lloen el cel i la terra, el mar i els animals que s'hi mouen. Déu salvarà Sió, seran reconstruïdes les ciutats de Judà i seran habitades, i per dret d'heretat obtindran Sió; els seus fills la posseiran, hi habitaran els qui estimen el nom del Senyor. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Oh Déu, feu-vos càrrec de la meua defensa. Salm 69

Oh Déu, feu-vos càrrec de la meua defensa, cuiteu a ajudar-me. Que siguen confosos i tinguen temor els qui cerquen la meua ànima. Que se'n tornen avergonyits els qui em volen mal. Que fugen de pressa avergonyits els qui em deien per escarni: alegra't, alegra't. Que salten de goig i s'alegren en Vós tots els qui us cerquen, i els qui amen el vostre salvador puguen dir sempre: és gran el Senyor! Jo, emperò, sóc freturós i pobre; Déu, ajudeu-me. Vós sou el meu ajut i el meu deslliurador; Senyor, no hi tardeu. Glòria al Pare.

En Vós, Senyor, he esperat. Salm 70

En Vós, Senyor, he esperat, que no siga confós eternament; deslliureu-me per la vostra justícia i feu que siga lliure dels meus enemics. Inclineu a mi la vostra orella i salveu-

55. Convits sagrats, rituals.

me. Esdevindreu per a mi Déu protector i castell emmurallat i fortificat on em salveu. Puix que Vós sou la meua roca ferma i el meu refugi. Déu meu, deslliureu-me de la mà de l'injust, de la grapa del qui obra contra llei, i de l'inic. Que Vós, Senyor, sou la meua paciència, la meua esperança des del temps de la meua joventut. En Vós he confiat des del ventre de ma mare; des del dia que vaig nàixer, Vós sou el meu protector. La meua boca us lloava tot el dia, tothom em mirava com un prodigi, i éreu per a mi un refugi emmurallat. Que s'òmpliga la meua boca de lloances per cantar la vostra glòria i tot el dia la vostra magnificència. No em rebutgeu al temps de la vellesa; quan defallirà la meua força, no em desempareu. Malparlaven de mi els meus enemics, i els qui m'aguaitaven per matar-me feren consell entre ells tot dient: Déu l'ha abandonat, perseguiu-lo i agafeu-lo, que ningú no el defensa. Oh Déu, no us allunyeu de mi; Déu meu, veniu en socors meu. Que siguen confosos i defallesquen els qui maleeixen la meua ànima, que siguen coberts de confusió i de vergonya el qui cerquen de fer-me mal. Però jo esperaré sempre i us lloaré més que mai. La meua boca anunciarà la vostra justícia i tot el dia la vostra salvació. Puix que no tinc ciència per estudis, entraré a contemplar les meravelles del Senyor; recordaré solament, Senyor, les accions de la vostra justícia. Oh Déu, m'heu instruït Vós mateix des del temps de la meua joventut i fins ara; en veu alta proclamaré les vostres meravelles. No em desempareu, oh Déu, en la vellesa i la decrepitud, fins que anuncie la potència del vostre braç a la generació esdevenidora i proclame el vostre poder i la vostra justícia, oh Déu, que arriben fins al cel i amb les quals heu fet coses admirables. Oh Déu, no hi ha qui siga semblant a Vós. Quantes tribulacions m'heu donat, moltes i grans, però girant els ulls de la vostra misericòrdia devers mi m'heu vivificat i m'heu retornat altra vegada dels abismes de la terra. Heu multiplicat la vostra magnificència i girant els ulls de la vostra misericòrdia devers mi m'heu aconsolat. Us donaré gràcies amb instruments per cantar salms, cantaré la vostra veritat amb la cítara, oh Déu que sou Sant d'Israel. S'alegraran els meus llavis tot cantant-vos llaors i gràcies, s'alegrarà la meua ànima que heu redimit. I encara la meua llengua parlarà tot el dia de la vostra justícia quan quedaran confosos i avergonyits els qui buscaven fer-me mal. Glòria al Pare.

Oh Déu, doneu al rei la vostra potestat de fer juí. Salm 71

Oh Déu, doneu al rei la vostra potestat de fer juí, i al fill del rei la potestat de fer justícia. Perquè jutge el vostre poble amb equitat i els vostres pobres amb rectitud. Que els monts duguen pau al poble, i els colls justícia. Jutjarà els pobres del poble i salvarà els fills dels pobres tot humiliant el calumniador (l'opressor). Durarà com el sol i més que la lluna, segles i més segles. Davallarà com la pluja a l'herbei, com els ruixats sobre la terra. Als seus dies floriran la justícia i abundància de pau fins que la lluna siga llevada del cel. Senyorejarà d'un mar a l'altre i des del Gran Riu fins a l'extrem de la terra (del país). Es prosternaran davant d'ell els d'Etiòpia, i els seus enemics lleparan la terra. Els reis de Tarsís i de les Illes li oferiran dons; els reis d'Aràbia i de Sabà li portaran presents. L'adoraran tots els reis i tots els pobles el serviran. Perquè deslliurarà el pobre del poderós, i el desvalgut que no té defensor. Perdonarà el pobre i el freturós (indigent), i seran salvades les ànimes dels pobres; les rescatarà d'usures i d'iniquitat, i serà honorable llur nom davant d'Ell. Viurà i li serà donat l'or d'Aràbia, i sempre adoraran Déu pels seus beneficis;[56] cada dia el beneiran. Hi haurà pau a la terra al cim de les muntanyes; abundarà el seu fruit (de la pau) sobre el mont del Líban i floriran els (fruits) de la ciutat com el fenc a la terra. Que siga beneït el seu nom per sempre i dure com el sol. Seran beneïts en ell tots els confins de la terra; tots els pobles el magnificaran. Siga beneït el Senyor, Déu d'Israel, l'únic que fa meravelles. Siga beneït eternament el seu nom gloriós; i serà plena la terra de la seua majestat. Així sia, així sia. Glòria.

Que ho és de bo el Déu d'Israel. Salm 72

Que ho és de bo el Déu d'Israel per als rectes de cor. Però els meus peus han estat a punt de desviar-se, ja quasi relliscaven els meus passos. Perquè estic ple d'ira contra els hòmens insensats, mirant la prosperitat dels pecadors. No passen ànsia per la seua mort, perquè muiren abans que els altres; la seua malaltia no és tan ferma que els dure l'adversitat. No comparteixen les penes dels altres hòmens; no

56. «i sempre adoraran Déu pels seus...». L'original llatí no diu «adoraran Déu» sinó «l'adoraran» (etc.) tot referint-ho al príncep de què parla tot el salm. Així té més sentit tot el conjunt.

seran batuts amb els hòmens. I per això són plens de supèrbia, són coberts d'iniquitat i de llur impietat. Ha brollat com greix la seua iniquitat; han obrat segons l'afecció de llur cor per atènyer el que desitjaven. Han desafiat el cel com si res, i la seua llengua ha enraonat de tot a la terra. I per això (Veient això) el meu poble els va al darrere en considerar la seua prosperitat, i passa els dies en aquesta consideració, i diu: com pot ser que Déu no sàpia aquestes coses, si és ver que hi ha ciència en Ell, el Déu excels? Mireu: ells són pecadors i injustos; (això no obstant) han obtingut riqueses. I jo diguí, doncs: per què guarde pur el meu cor i les meues mans netes de culpa per poder ser comptat en el nombre dels innocents? Puix que tot el dia m'assotaven, els meus flagells començaven de matí. Si jo em deia a mi mateix: «açò ho he de contar així que prosperen els meus mals»,[57] pense que en aquest cas trairia els qui són els vostres fills, que són afligits en aquest món. M'esforçava per entendre-ho, però m'era un treball major del que jo podia atènyer. Fins a tant no entre al santuari de Déu[58] i entenga el destí dels reprovats. Per llurs enganys heu posat fi a llur prosperitat; els heu derrocat al temps que eren exalçats. Com han quedat desolats en un moment, no en queda rastre! Són anorreats per la seua iniquitat. Convertireu en no-res, Senyor, en la vostra ciutat la imatge d'aquells com un somni que en alçar-nos s'esvaeix. I per açò el meu cor està inflamat i els meus ronyons tots mudats en castedat; he esdevingut no-res en la meua estimació i no he sabut res. Com un jument he estat fet davant vostre.[59] Però jo mai no em separe de Vós, Vós em doneu la mà, em guieu amb el vostre consell, i després em prendreu a la glòria. Quina cosa tan gran és la que m'està preparada al cel, i què poc valen als vostres ulls els meus desigs a la terra. La meua carn i el meu cor es deleixen per Vós, Déu del meu cor, Vós que sou la meua herència eternament. Els qui s'allunyen de Vós es perden; feu desaparèixer els qui tot allunyant-se

57. Si jo pensava: «parlaré com ells»...
58. *Fins a tant no penetre els designis de Déu...*
59. Una altra versió possible: Mentre el meu cor s'exasperava i se sentia irritat dintre meu, jo era incapaç d'entendre-ho, era estúpid com les bèsties davant vostre...

de Vós forniquen.[60] Per a mi és bo d'estar prop de Déu, de posar en el Senyor Déu la meua esperança per anunciar totes les vostres gestes a les portes de la filla de Sió.[61] Glòria.

Per què, Déu, heu abandonat el vostre poble? Salm 73

Per què, Déu, heu abandonat el vostre poble per sempre? Sou sever amb el ramat que pastureu. Recordeu-vos del poble que us vau fer vostre des del principi. Havíeu redimit el ceptre de la vostra heretat, el mont de Sió, en el qual heu habitat deturant-vos-hi. Alceu les vostres mans contra les supèrbies d'aquells a la fi; quants mals ha obrat l'enemic en el lloc sant; s'hi han gloriat els qui us odiaven enmig del lloc de les vostres solemnitats. Han posat per senyals les seues banderes sobre els llocs alts així que finalment han obtingut la victòria, i no en conegueren la causa perquè Déu ho permetia. Així com un bosc d'arbres han estellat amb destrals les parets del temple, i així mateix destruïren la ciutat amb destrals i maces. Calaren foc al vostre santuari que és a la terra; arrassaren el tabernacle del vostre nom. Digueren en el seu cor i això mateix pensaren tota la generació ensems: atureu totes les festivitats de Déu a la terra; que no es celebren més. No veiem en aquest temps els nostres estendards; ja no hi ha profetes, i Ell, Déu, no ens coneixerà d'ací en avant. ¿Oh Déu, fins quan ens vituperarà l'enemic? ¿Gosarà l'adversari menysprear sempre el vostre nom? ¿Per què ajorneu tant de treure la vostra mà dreta d'enmig del vostre si? Però el Déu Rei nostre, qui és abans dels segles, ha obrat salvació enmig de la terra. Vós refermàreu amb la vostra força la mar; trencàreu els caps dels dracs dins les aigües. Heu trossejat els caps del drac i l'heu donat com a menjar als pobles d'Etiòpia. Heu estroncat les fonts i els corrents: heu assecat els rius d'Etan. Vostre és el dia, vostra és la nit. Vós heu creat l'alba i el sol. Vós heu delimitat tots els termes de la terra; l'estiu i la primavera vós els heu formats. Recordeu, Senyor, que l'enemic us insulta, i el poble insensat ha menyspreat el vostre nom. No lliureu a les bèsties les ànimes dels qui creuen en Vós,

60. Ací «fornicar» té el sentit bíblic d'idolatria, infidelitat a Déu per anar darrere els ídols.

61. «Filla de Sió» és un dels noms bíblics de la ciutat de Jerusalem.

i les ànimes dels vostres pobres no les oblideu per sempre. Recordeu-vos de l'Aliança segons la qual prometíeu de deslliurar el vostre poble; que els cors del qui l'oprimeixen són caus de violència, ells que són entenebrits de les coses terrenals. Que no se'n vaja defraudat el qui és oprimit, pobre o freturós: tots aquests lloaran el vostre nom. Alceu-vos, Déu nostre, defenseu la vostra causa. Recordeu-vos dels improperis amb què cada dia blasfema l'insensat. No us oblideu de les paraules dels vostres enemics; creix la supèrbia dels qui sempre us han odiat. Glòria, etc.

Us donarem gràcies. Salm 74

Us donarem gràcies, Senyor, confessarem i invocarem el vostre nom, cantarem les vostres meravelles. Quan arribarà el temps decidit, vindré a fer justícia, diu Déu. Trontolla la terra i tots els qui hi habiten, (però) jo he afermat les seues columnes; diguí als insolents: no vulgueu obrar iniquament; i als descreguts: no vulgueu exalçar el corn de la vostra potència, no vulgueu alçar tan alt el vostre corn, no vulgueu parlar iniquitat contra Déu.[62] Que ni de l'Orient ni de l'Occident ni de les muntanyes desertes li podríeu fugir, perquè Déu és el jutge.[63] Ell abaixa o enalteix, i té a la ma un calze ple de vi pur ple de mixtura. Aboca el Senyor el seu calze d'aquest poble que ja n'ha begut en aquest altre perquè en bega, però les feces no han estat del tot buidades: en beuran tots els pecadors de la terra.[64] Però jo proclamaré la lloança de Déu per sempre, donaré gràcies al Déu de Jacob. Trossejaré, diu Déu, tots els corns dels pecadors, i seran exalçats els corns dels justos. Glòria al Pare, etc.

Déu és conegut a Judea. Salm 75

Déu és conegut a Judea; és gran a Israel la seua anomenada. El seu lloc fou edificat en temps de pau, té a Sió la seua residència. Hi ha trossejat totes les forces dels enemics, l'arc, l'escut, l'espasa i les altres armes. Amb el vostre esclat, Déu meravellós de les muntanyes eternes, foren torbats tots

62. No planteu cara, no alceu tan alt el vostre front, ni parleu amb aquest gest arrogant («corn» equival a «front» en tot el salm).
63. Ni de l'Orient ni de l'Occident ni del desert no ve ningú que salve: només Déu és el jutge.
64. Els pecadors beuran el calze del vi fort, adobat amb espècies, fins l'última gota.

els folls de cor. Dormiren el temps del seu son tots els hòmens i no trobaren a les seues mans res de llurs riqueses. Per la vostra imprecació, Déu de Jacob, s'adormiren els qui pujaven sobre els cavalls. Vós sou un Déu temible, ¿qui us podrà resistir en el juí final?[65] Llavors apareixerà la vostra ira. Des del cel dicteu la sentència i tota la terra s'espanta i emmudeix en veure que Déu s'aixeca a fer justícia i a salvar els humils de la terra. El pensament de l'home us reconeixerà, i allò que restarà de tal pensament celebrarà per a Vós un dia de festa.[66] Feu prometences al Senyor Déu nostre i aneu a complir-les, tots els qui li porteu donatius al seu Temple. A Ell, Déu temible, que (abat) l'orgull dels prínceps; a Ell, terrible davant els reis de la terra. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Amb la meua veu he cridat clamant al Senyor. Salm 76

Amb la meua veu he cridat clamant al Senyor i Ell m'ha escoltat. En el dia de la meua tribulació, així que el vaig cercar de nit amb les meues mans esteses, no vaig ser decebut. La meua ànima ha refusat de trobar consol en les coses terrenals; tot recordant (les obres de) Déu sospire, em sent defallir sempre que hi pense, els meus ulls han anticipat les vigílies (no arribe a aclucar els ulls) i em torbe tant que ni gose parlar. Recorde els temps antics, pense en les èpoques llunyanes; medite de nit en el meu cor, rumie dintre meu i escorcolle el meu esperit (em pregunte a mi mateix): És que Déu ha abandonat per sempre el seu Poble, ja no li serà propici mai més? Ha deixat per sempre d'estimar-nos? ¿S'ha oblidat Déu de tenir misericòrdia, i no recorda ja per la seua ira les seues promeses? I exclame: ara he començat a conèixer que aquesta és la mutación de la mà dreta del Déu excels (la mà del Senyor ja no actua com abans; ha canviat). Recorde les obres del Senyor, tots aquells fets meravellosos, repasse dintre meu les vostres obres i pense en les vostres proeses. Oh Déu, era sant el vostre obrar, ¿qui és déu com el Déu nostre? Sou Vós qui feu coses meravelloses.

65. «juí final», concepte cristià afegit per Corella, i aliè, com a tal, a la mentalitat bíblica veterotestamentària. La Vulg. diu «¿qui us resistirà?».

66. Trad. lit. de Vulgata. Sentit obscur. La nova versió dels salms de l'Institut Pontifici Bíblic (1945) diu: Les ciutats d'Edom us reconeixeran, i els supervivents d'Hemat us faran una gran festa.

Heu manifestat als pobles el vostre poder. Heu rescatat amb la fortalesa del vostre braç el vostre poble, els fills de Jacob i de Josep. En veure-us les aigües s'arremolinaren, tota la mar s'esvalotà. Es sentia la multitud del so de les aigües (es sentia el so d'aigües innombrables), i els núvols feren sentir la seua veu, brunzien les vostres sagetes (els vostres llamps) i en tota la rodonesa del món s'escoltà el retruny de la vostra veu (dels vostres trons). Relluïen els vostres llamps per tot l'univers, la terra tremolava i trontollava. En el mar és el vostre camí (pel mig del mar us vau obrir camí) i l'oceà es convertí en lloc de pas de les vostres petjades invisibles. Conduíreu com ovelles el vostre Poble de la mà de Moisès i d'Aharon. Glòria.

Escolta, poble meu, el meu ensenyament. Salm 77

Escolta, poble meu, el meu ensenyament, inclina la teua orella a les paraules de la meua boca. Et parlaré amb paràboles, et recordaré els fets passats.[67] Quantes coses hem oïdes i hem conegudes, els nostres pares ens les han contades. No han estat amagades als fills de generació en generació. Ens han contat les gestes glorioses del Senyor, el seu poder i els seus prodigis. Ell suscità una llei que es diu Aliança amb Jacob i donà aquesta llei a Israel. Manà als nostres pares que manifestassen als seus fills totes aquestes coses perquè les conega la generació que vindrà. Els fills que naixeran i creixeran han de contar-ho també als seus fills per tal que posen en Déu la seua esperança i no s'obliden de les obres de Déu, i cerquen els seus manaments. Que no es tornen com els seus pares, gent indòcil que provoquen Déu a ira, gent de cor inconstant, d'esperit infidel a Déu. Els fills d'Efraïm, tibant l'arc i disparant sagetes, fugiren el dia de la batalla. No observaren l'Aliança de Déu i no volgueren caminar en la seua Llei. Oblidaren els seus beneficis i les coses meravelloses que els havia mostrat. Davant els seus pares obrà prodigis en terra d'Egipte, als camps de Tanis. Per obrir-los camí partí la mar i féu restar les aigües com dins un odre. Els guiava de dia amb un núvol i de nit amb la resplendor del foc. Esberlà una roca al desert, i els donà abundància d'aigua així com d'un gran oceà. Tragué aigua

67. Aprèn dels meus llavis aquests records, t'aclariré el sentit dels fets passats.

de la pedra, i en féu eixir com un riu. Però ells s'obstinaven encara a pecar, s'encaraven amb l'Altíssim al desert. Temptaren Déu en el seu interior reclamant-li un menjar al seu gust. Malparlaren de Déu dient: ¿Podrà Déu parar taula en ple desert? Ferí la pedra i en brollà aigua que va correr avall com un torrent, (però) ¿podrà donar-nos ara pa o parar taula per al seu poble? El Senyor els va sentir. S'indignà, i el seu foc s'abrandà contra Israel, caigué el seu càstig sobre la casa de Jacob, que no tenia fe en Déu i desconfiava que el pogués salvar.[68] (Però) manà als núvols, que estan alts sobre la terra, que ploguessen, i obrí les portes del cel (les portes dels núvols perquè plogués). I plogué sobre ells mannà per a menjar, els donà pa del cel. L'home menjà el pa dels àngels, les provisions abundants que li envià. Retirà del cel el vent que es diu Migjorn i portà amb la seua força el vent que es diu Llebeig. I plogué sobre ells carn com pols, i així com arena de la mar, volateries que tenen ploma; caigueren al bell mig del campament, prop de llurs tendes. En menjaren fins a saciar-se, es calmà el seu desig i no foren defraudats del que demanaven. (Però) encara tenien el menjar a la boca que la ira de Déu s'encengué contra ells. I matà els més forts d'entre ells, impedí amb la mort que els elegits d'Israel atenyessen la terra desitjada. Malgrat tots aquest beneficis i càstigs, encara van pecar i no cregueren en les obres meravelloses de Déu. S'escolaren vanament els seus dies i passaren amb cuita els seus anys. Quan els matava, els altres que romanien el cercaven i es convertien a Ell, de matí beneïen el seu nom. Es recordaven que Déu era llur ajut i el Déu excels llur redemptor. Però amaven Déu amb la seua boca solament, i li mentien amb la seua llengua, puix que el seu cor no era recte amb Ell, ni foren trobats fidels a la seua Aliança. Però Ell és misericordiós i es tornava propici als seus pecats i no els destruïa. Abundava en misericòrdia per tal de desterrar la seua ira i no encendre tota la seua indignació. Recordava que són carn i un alè que no torna quan se'n va. Quantes vegades el provocaren al desert, l'irritaren en la solitud. Tornaren als mals passats i temptaren Déu; entristien així el Sant d'Israel. No es recordaven de les seues

68. La frase «no perquè ho meresquessen», introduïda per Corella i que crea confusió en el sentit del conjunt, no apareix al text llatí de Vulg.

gestes el dia que els deslliurà de la mà del qui els oprimia, així com a Egipte, quan obrà els seus senyals i els seus prodigis al camp de Tanis, i convertí en fang els seus rius i les aigües de les pluges perquè no les poguessen beure. Envià sobre ells tàvecs que els picaven i granotes que els destruïen; llançà a perdre les seues collites, abandonà a les llagostes tot el fruit del seu treball. Matà amb pedra les seues vinyes i les seues moreres amb gelada. Lliurà els seus animals a la pedregada i les seues possessions al foc. Envià contra ells la ira de la seua indignació: indignació, ira i tribulació, totes aquestes plagues les envià per mitjà d'àngels dolents. Donà lliure curs a la seua ira, no perdonà deslliurant llurs ànimes de la mort, i reclogué els seus animals al regne dels morts. Ferí tots els primogènits a la terra d'Egipte, les primícies de tot el seu treball als tabernacles de Cam. D'enmig d'ells tragué com ovelles el seu Poble i guiant-los els conduí com un ramat pel desert; guiant-los els conduí amb esperança, sense por; la mar va sepultar els seus enemics. Els introduí a la muntanya de la seua santificació, muntanya que havia conquerit la seua mà dreta. Davant d'ells tragué fora els nadius, i els repartí la terra per sort amb cordell de distribució. I féu habitar les tribus d'Israel als tabernacles dels gentils. Però temptaren i provocaren a ira el Déu excels, no guardaren la seua Aliança. Es decantaren de Déu i no servaren el Pacte; igual que els seus pares, esdevingueren semblants a l'arc malvat que fereix aquell que el dispara. L'irritaren amb els seus sacrificis a les muntanyes i els colls,[69] i amb els seus ídols provocaren la seua indignació. Déu s'indignà quan ho veié i repudià el poble d'Israel. Abandonà el tabernacle de Siló, el seu tabernacle en el qual habitava amb els hòmens. Lliurà a la captivitat tota la força d'ells, i la seua bellesa a les mans de l'enemic. Abandonà el Poble a mercè de l'espasa, avorrí la seua heretat. El foc consumí el jovent sense que les verges els plorassen. Els sacerdots caigueren per l'espasa, sense que les seues viudes en poguessen fer dol. Però el Senyor es despertà com si s'hagués adormit, com un guerrer que es retorna d'un excés de vi. I ferí els seus enemics en les parts posteriors secretes,

69. La Llei prohibia d'oferir sacrificis als llocs elevats (muntanyes i colls), com feien els pagans. El lloc dels sacrificis rituals era només el Temple de Jerusalem.

els donà un oprobi per sempre. Deixà de banda la tribu de Josep, desestimà la tribu d'Efraïm, i preferí la tribu de Judà, la muntanya de Sió que Ell estima. Es construí un santuari ferm com el cel, ferm com la terra sobre els seus fonaments.[70] Elegí David, el seu servent, que vivia entre pletes i ramades, i el prengué d'entre les ovelles que crien per pasturar Jacob, el seu servent, Israel, la seua heretat. Ell els pasturava amb cor irreprensible i els guiava amb la prudència de la seua mà. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Oh Déu, els pagans han envaït. Salm 78

Oh Déu, els pagans han envaït la vostra heretat, profanen el vostre Temple sant, han convertit Jerusalem en un munt de pedres d'on es guarden els pomers.[71] Han donat els cossos dels vostres servents com a menjar al ocells del cel, els cadàvers dels vostres sants a les bèsties de la terra. Han escampat com aigua la seua sang al voltant de Jerusalem i no hi ha qui els soterre. Som l'oprobi dels nostres veïns. Fins quan, Senyor, estareu irat? S'abrandarà fins a la fi com un foc la vostra indignació? Buideu (descarregueu), Senyor, la vostra ira en els gentils que no us han conegut, i en els pobles que no invoquen el vostre nom, que devoren els fills de Jacob i devasten el seu país. No ens tingueu en compte les culpes passades, que se'ns avance tot seguit la vostra pietat puix que som orfes de tot. Ajudeu-nos, Déu Salvador nostre, i per la glòria del vostre nom, deslliureu-nos, Senyor. I sereu apaivagable als nostres pecats per honor del vostre nom, talment que no puguen dir els gentils: ¿Déu és el seu Déu? Perquè siga coneguda en les nacions davant dels nostres ulls la venjança de la sang dels vostres servents que ha estat escampada. Que arribe a la vostra presència el gemec dels captius. Amb la gran potència del vostre braç acolliu els fills dels mortificats. I torneu als nostres veïns, septuplicat, l'ultratge que ens han fet, Senyor. Però, nosaltres,

70. La Vulg. diu *sanctificium* i no *sacrificium*, com tradueix Corella. Cal dir, amb tot, que Santuari i Sacrifici poden ser convertibles en aquest context, atès que el Santuari és el lloc del Sacrifici. La paraula «unicorn» (animal de gran potència), que Corella tradueix lit. de la Vulg., evoca la idea de fermesa, fortalesa...

71. Deu voler dir «han deixat Jerusalem fet un munt de ruïnes» (un munt de pedres com el tancat d'un camp d'arbres fruiters). Vulg. diu: *Posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam*, on *pomum* té el sentit de fruita en general.

Senyor, poble vostre i ovelles del vostre ramat, us donarem gràcies per sempre més, proclamarem les vostres lloances a cada generació. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Oh Vós que regiu Israel. Salm 79

Oh Vós que regiu Israel, escolteu-nos, Vós que guieu Josep[72] com una ovella; Vós que seieu sobre els querubins, manifesteu-vos davant d'Efraïm, de Benjamí i de Manasès. Desvetleu el vostre poder i veniu a salvar-nos, oh Déu, convertiu-nos, mostreu-nos la vostra faç i serem salvats. Senyor, Déu de l'univers, fins quan estareu irritat i no atorgareu la gràcia que us prega el vostre servent. Ens alimentareu amb pa de llàgrimes i ens donareu com a beguda els nostres propis plors en proporció als nostres pecats? Ens heu deixat a les disputes dels nostres veïns,[73] els enemics ens escarneixen. Déu de l'univers, convertiu-nos, mostreu-nos la vostra faç i serem salvats. Una vinya vau transportar d'Egipte;[74] per plantar-la traguéreu fora els nadius. Vós, anant-li al davant li éreu cap i guia en el seu camí; plantàreu les seues arrels i omplí el país. La seua ombra cobrí les muntanyes, les seues rames cobriren els cedres de Déu. Els seus sarments van créixer fins al mar, els seus murgons fins al riu. ¿Com és que heu destruït la seua tanca que era de pedra picada perquè la vereme qualsevol vianant? Hi entren els senglars a devastar-la i els animals salvatges hi pasturen. Déu de l'univers, gireu-vos, mireu des del cel i vegeu-ho: visiteu i perfeccioneu aquesta vinya que la vostra mà havia plantat, i mireu sobre el fill de l'home que heu col·locat fermament al costat vostre. Els ceps d'aquesta vinya, els uns encesos de foc i els altres soterrats, periran per la increpació de la vostra mirada.[75] Que la vostra mà poderosa repose sobre l'home que és a la vostra dreta declarant la seua divinitat,[76] i sobre el fill de l'home que heu col·locat fermament al costat vostre. I no ens apartarem de Vós, ens vivificareu i invo-

72. Els fills de Josep, la tribu de Josep.
73. Corella no tradueix *vicinis nostris* del text llatí de Vulg.
74. Vinya: representa el poble d'Israel.
75. El text de la nova versió llatina dels salms (1945) facilita la comprensió d'aquest passatge: «Una mirada vostra d'amenaça i ni rastre quedarà dels qui la tallen i la cremen.» Cal dir, però, que Corella és fidel a la Vulg. en la seua traducció.
76. No apareix a la Vulgata. Afegit de Corella.

carem el vostre nom. Oh Senyor, Déu de l'univers, convertiu-nos i mostreu-nos la vostra faç, i serem salvats. Glòria, etc.

Divendres, sisena. Matinada

Alegreu-vos en Déu, fortalesa nostra. Salm 80

Alegreu-vos en Déu, fortalesa nostra, canteu amb alegria al Déu de Jacob. Entoneu càntics tocant els tambors i l'alegre salteri amb la cítara. Toqueu els corns en la festa de la lluna nova, en el dia insigne de la nostra solemnitat. Així ho té prescrit Israel, i serà fet juí sobre vosaltres davant del Déu de Jacob, si no ho compliu. Josep, com a testimoni d'aquest manament, quan eixia de la terra d'Egipte, sentí un llenguatge desconegut: Déu deslliurà de les càrregues la seua esquena. Les seues mans havien servit de cistell. En la tribulació digué Déu: m'has invocat i jo t'he deslliurat, i t'he oït en el més recòndit de la tempestat; t'he provat en les aigües de contradicció.[77] Escolta, poble meu i testificaré contra tu, oh Israel, quan m'hauràs escoltat: No hi haurà en tu cap Déu nou ni adoraràs un Déu estranger. Jo sóc el Senyor que t'he tret de la terra d'Egipte; obre la boca demanant-me, que jo te l'ompliré. Però el meu poble no ha escoltat la meua veu, Israel no vol fer cas de mi. I per això els he permès d'obrar segons el desig de llur cor, al grat dels seus capricis. Tant de bo m'hagués escoltat el meu poble i hagués seguit Israel els meus camins. En un no-res jo hauria humiliat els seus enemics i hauria girat la meua mà contra els qui l'oprimeixen. Els enemics del Senyor li han mentit i llur càstig durarà pels segles. Però (el Senyor) alimenta (el seu poble) amb la flor de la farina de forment i els sacia de la mel que raja de la roca. Glòria al Pare, etc.

Déu s'aixeca a l'assemblea dels déus. Salm 81

Déu s'aixeca a l'assemblea dels jutges que són anomenats déus i es posa enmig d'ells per discernir com jutgen. ¿Fins quan sentenciareu contra justícia i afavorireu la causa dels culpables? Feu justícia al feble i a l'orfe; és la justícia de l'humil i el pobre que heu de defensar. Deslliureu el pobre

77. Fonts de Meribà: un dels moments de prova del Poble en el seu caminar pel desert vers la Terra Promesa (cf. Ex. 17, 1-7; Salm 94).

i allibereu l'indigent de la mà de l'injust. Això és el que no saberen fer ni entengueren; caminen a les fosques, per això se somouen els fonaments de la terra. Jo diguí: vosaltres sou déus i tots sou fills del Déu excels, però com qualsevol home morireu, i caureu com han caigut tants governants. Alceu-vos, oh Déu, i judiqueu la terra, que tots els pobles són possessió vostra.

Oh Déu, qui és semblant a Vós? Salm 82

Oh Déu, qui és semblant a Vós? No dissimuleu la injúria ni desistiu, oh Déu, de fer venjança. Mireu com s'han avalotat els vostres enemics, com alcen el cap els qui us avorreixen. Preparen malignament un complot contra el vostre poble, conspiren contra els vostres sants. Han dit: veniu, destruïm-los, que no siguen trobats més entre la gent i que no siga recordat el nom d'Israel d'ara en avant. Han fet pactes unànimement contra Vós: han disposat i aparellat els tabernacles dels idumeus juntament amb els ismaelites. Moab i els descendents d'Agar, Gebal, Amon i Amalec, els estrangers i els qui habiten a Tir. Fins Assur s'ha aliat amb ells i fa costat als fills de Lot. Tracteu-los com Madian i Sisarà, com Gabin al torrent de Quiron, els quals foren desfets a la terra d'En-Dor, i serviren de fems a la terra. Feu amb els seus prínceps com amb Oreb i Zeb, Sebé i Salmanà, tots els seus prínceps que havien dit: conquerim per heretat nostra el santuari de Déu. Déu meu, feu-los com una roda, i com la palla a mercè del vent, com foc que crema el bosc, com flama que incendia les muntanyes; perseguiu-los amb la vostra tempesta i que queden desconcertats amb la vostra ira. Ompliu llurs cases d'ignomínia i cercaran el vostre nom, Senyor. Que queden avergonyits i desconcertats per sempre més, i siguen confosos i desfets. I sabran que el vostre nom és el Senyor i que Vós sol sou Altíssim sobre tota la terra. Glòria.

Que ho són d'amables els vostres tabernacles. Salm 83

¡Que ho són d'amables els vostres tabernacles, Senyor de l'univers! La meua ànima sospira i defalleix per entrar als palaus del Senyor, el meu cor i la meua carn s'alegren en el Déu viu. Fins l'ocell hi ha trobat casa, la tórtora s'hi fa un niu on posar la fillada. Els vostres altars, Senyor de l'uni-

vers, rei meu i Déu meu, són el repòs de l'home.[78] Feliços els qui viuen a casa vostra, Senyor: us lloaran cada dia. Feliç l'home que té en Vós el seu ajut: ha preparat dins el seu cor, en aquesta vall de llàgrimes, els graons per a pujar al lloc que Déu li ha constituït. El qui ha donat la Llei li donarà benedicció; marxarà d'altura en altura fins a veure Déu a Sió. Senyor, Déu de l'univers, accepteu la meua oració, escolteu-la, Déu de Jacob. Déu, Protector nostre, mireu amb amor el vostre Crist;[79] millor és un dia als vostres atris que mil dies en la present vida. I per això he elegit d'ésser abjecte i humil a la cara del meu Déu, més que habitar amb els injustos. Perquè el Senyor estima la misericòrdia i la veritat, el Senyor donarà gràcia i glòria, no refusarà cap bé al qui viu honradament. Senyor de l'univers, feliç l'home que confia en Vós. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit.

Heu afavorit, Senyor, la vostra terra. Salm 84

Heu afavorit, Senyor, la vostra terra, heu tret Jacob de la captivitat. Heu perdonat la iniquitat del vostre poble, heu cobert tots els seus pecats per a no prendre'n venjança. Heu mitigat tota la vostra ira; us heu desdit del vostre rigor. Déu, Salvador nostre, renoveu-nos, i aparteu la vostra ira de nosaltres. ¿Sereu sempre tan sever amb nosaltres i mantindreu el rigor de generació en generació? Oh Déu, gireu-vos devers nosaltres; vivifiqueu-nos, i el vostre poble s'alegrarà en Vós. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia i doneu-nos el vostre Salvador. Jo escolte què diu dintre meu el Senyor: parla de pau per al seu poble, i per als seus sants, i per a tots aquells que es convertesquen de cor. La seua salvació és a prop dels qui el temen i la seua glòria habitarà a la nostra terra. La misericòrdia i la veritat es trobaran,[80]

78. Vulg. diu: *Etenim passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: Altaria tua, Domine virtutum, Rex meus, et Deus meus.*

79. No sabem si la paraula «Crist» ací és una mera traducció literal del llatí *christi*, que significa simplement «ungit», segons el sentit de l'Antic Testament, o hi ha realment un intent per part de Corella de referir-se al Crist en sentit propi, com a nom propi. Açò darrer ens podria fer pensar, com hem pogut comprovar en altres ocasions, que Corella «cristianitza» algunes expressions dels salms.

80. «Misericòrdia i veritat», en el llenguatge bíblic, equivalen a «amor» i «fidelitat de Déu a les seues promeses» (vegeu la nota següent).

s'abraçaran la justícia i la pau; la veritat germinarà de la terra i la justícia mirarà des del cel. En Senyor donarà la benignitat i la nostra terra donarà el seu fruit.[81] La justícia anirà davant d'Ell i li seguirà els passos.[82] Glòria.

Inclineu, Senyor. Salm 85

Inclineu, Senyor, la vostra orella i oïu-me, que sóc un pobre desvalgut. Guardeu la meua vida, que sóc fill vostre; Déu meu, salveu el vostre servent que en Vós confia. Tingueu pietat de mi, Senyor, que tot el dia clame a Vós; doneu aquest goig al vostre servent; a Vós, Senyor, eleve la meua ànima. Vós, Senyor, sou suau i mansuet, ple de misericòrdia per a tots els qui us invoquen. Escolteu, Senyor, i ateneu la veu de la meua súplica. En el dia de la meua tribulació he clamat a Vós i m'heu escoltat. Oh Senyor, entre els qui es diuen déus no n'hi ha cap com Vós, no hi ha ningún que puga fer obres com les vostres. Tots els pobles que heu creat vindran a adorar-vos, Senyor, i glorificaran el vostre nom, perquè Vós sou gran i feu obres meravelloses; Vós sou l'únic Déu. Guieu-me, Senyor, feu-me conèixer el camí que he de seguir; Vós alegreu el meu cor amb la vostra veritat, perquè tema el vostre nom.[83] Us confessaré, Senyor Déu meu, amb tot el cor, glorificaré eternament el vostre nom, perquè és gran l'amor que em teniu i heu deslliurat la meua ànima de l'infern més pregon. Oh Déu, s'han alçat contra mi uns arrogants, la congregació dels poderosos que no fan cas de Vós volen la meua mort. Vós, Senyor, que useu de misericòrdia i sou benigne, pacient i lent per al càstig, fidel en l'amor, gireu-vos a mirar-me i apiadeu-vos de mi; doneu el triomf al vostre servent, i salveu el fill de la vostra serventa. Feu-me aquest gest, penyora de favor, perquè ho vegen els qui m'han avorrit i queden confosos; perquè Vós, Senyor, m'heu ajudat i m'heu aconsolat. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

81. Cal situar el salm 84 en el context religiós jueu d'espera messiànica: el Messies promès serà un fruit del cel (benignitat de Déu) i alhora serà un fruit del Poble (de la terra).

82. La nova versió llatina dels salms per a l'ús litúrgic (1945) diu: «i la pau» (*salus*) li seguirà les petjades».

83. Vulg. diu: *Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua; laetetur cor meum, ut timeam nomen tuum*: «Conduïu-me, Senyor, en la vostra ruta, i entraré en la vostra veritat. Que s'alegre el meu cor per venerar el vostre nom.»

Aquella ciutat té els fonaments. Salm 86

Aquella ciutat té els fonaments en la muntanya santa; el Senyor s'estima els portals de Sió més que tots els tabernacles de Jacob. S'han dit de tu, ciutat de Déu, oracles gloriosos:[84] Compte Egipte i Babilònia entre els fidels que em coneixen. També hi són els estrangers, la ciutat de Tir i els pobles dels etíops. Diuen d'ella (Sió): és l'Altíssim mateix qui l'ha fundada, aquest i aquell altre són fills de Sió. El Senyor va escrivint al registre dels pobles: fills de Sió, i tots els qui habiten en Tu (Sió) són feliços. Glòria.

Senyor Déu de la meua salvació. Salm 87

Senyor, Déu de la meua salvació, he cridat dia i nit davant Vós. Que entre a la vostra presència la meua oració, estigueu atent a la meua pregària. La meua ànima és plena de dolors i la meua vida s'acosta a l'infern. Sóc comptat entre els qui davallen a la regió dels morts, com un home sense forces, encara que lliure entre els morts,[85] com els nafrats que morts dormen als sepulcres, dels quals no us en recordeu i són deixats de la protecció de la vostra mà. M'han posat al fons del país dels morts, als llocs tenebrosos i a l'ombra de la mort. El vostre rigor pesa damunt meu, em cobreixen el vostre furor i totes les vostres onades. Heu allunyat de mi els meus coneguts; em consideren llur abominació, he estat reclòs i no puc eixir a fora, els meus ulls s'esllangueixen de pena. He clamat a Vós, Senyor, tot el dia estenc les meues mans a Vós. ¿És que fareu prodigis pel als qui són morts, o els ressuscitaran els metges perquè us donen gràcies? ¿Per ventura parla algú als sepulcres de la vostra misericòrdia, i de la vostra veritat a la casa de la perdició? ¿Seran per ventura conegudes a les tenebres les vostres maravelles, i la vostra justícia a la casa de l'oblit? Però jo, Senyor, he clamat a Vós, al matí us arriba la meua súplica. ¿Per què, Senyor, refuseu la meua oració i m'amagueu la vostra mirada? Pobre sóc i desvalgut des de la meua joventut, però

84. A partir d'ací la versió de Corella és molt lliure respecte de la Vulg. Nosaltres hem tingut en compte la nova versió llatina dels salms (1945) per tal com el sentit de tot el conjunt és incert.

85. «encara que» és una interpretació de Corella. Vulg. diu: *Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber*: «He esdevingut com un home sense ajut, lliure entre els morts» (¿lliurat sense remei a la mort?).

vaig ser exalçat; ara sóc humiliat i contorbat. Han passat sobre meu les vostres ires, i els vostres terrors m'han aclaparat. Tot el dia m'envolten com aigua. Heu allunyat de mi l'amic i el parent, tots els meus coneguts, perquè no puga ésser tret de la misèria. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Cantaré tota la vida. Salm 88

Cantaré tota la vida les misericòrdies del Senyor. D'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. Vós heu dit: mantinc la fidelitat en el cel, el meu favor és indestructible. He fet aliança amb els meus elegits; he jurat a David, el meu servent: t'he creat per sempre una dinastia, mantindré per tots els segles el teu tron. Proclamen els cels les vostres meravelles, Senyor, s'aclama la vostra justícia a l'assemblea dels sants. ¿Qui s'igualarà al Senyor en les meravelles que féu dalt dels núvols? ¿Qui serà semblant a Déu entre els fills de Déu? Déu que és glorificat al consell dels sants, gran i terrible sobre tots els qui són al voltant seu. Senyor, Déu de l'univers, ¿qui és semblant a Vós? Sou poderós, Senyor, i tot és fermesa al voltant vostre. Vós domineu el poder de la mar i mitigueu el moviment de les seues ones. Vós heu humiliat com un nafrat el superb; heu dispersat els vostres enemics amb la potència del vostre braç. Són vostres el cel i la terra; Vós heu fundat els continents i tot el que hi ha. Vós heu creat la Tramuntana i la mar. La muntanya del Tabor i de l'Hermon s'alegren en el vostre nom a causa del vostre braç poderós. Que siga ferma la vostra mà, que s'alce el vostre braç; justícia i raó sostenen el vostre tron, misericòrdia i veritat us precedeixen. Feliç el poble que us aclama: caminarà a la llum de la vostra mirada; tot el dia celebrarà el vostre amor i serà enaltit en la vostra bondat. Ve de Vós la glòria del seu poder, i és pel vostre amor que serà exalçat el corn de la nostra potència. Del Senyor ens ve exalçament i deslliurança, del Sant d'Israel, Déu nostre. Vau dir un dia en visió als vostres fidels: he donat el meu ajut a un home fort, he exalçat l'elegit del meu poble. He trobat David, el meu servent, i l'he ungit amb el meu oli sant. La meua mà l'ajudarà i el meu braç el confirmarà. L'enemic no l'agafarà de sorpresa, el fill de la iniquitat no podrà fer-li mal; davant seu desfaré els adversaris, faré fugir els qui l'odien. La meua fidelitat i el meu amor seran

amb ell, i en el meu nom alçarà el seu front; estendré fins al mar el seu poder, fins als rius el seu domini. Ell m'invocarà dient: sou el meu Pare, el meu Déu, i la força que em salva. I jo exalçaré aquell primogènit sobre els reis de la terra. Mantindré per sempre el meu amor, i la meua aliança amb ell serà perpètua. No s'extingirà la seua dinastia, i el seu tron durarà com els dies del cel. Si, emperò, els seus fills s'apartaven de la meua llei i no seguien les meues prescripcions; si violaven els meus preceptes i no guardaven els meus manaments, els demanaré compte de les seues culpes, castigaré amb flagells els seus pecats. Però el meu amor no s'apartarà mai d'aquell; no li faré mal, com li he promès per la meua fidelitat. No trencaré la meua aliança i no esdevindran vanes les paraules que han proferit els meus llavis. Jure una vegada per sempre en la meua santedat de no mentir a David: la dinastia de David es perpetuarà, el seu tron subsistirà com el sol a la meua presència, es mantindrà eternament com la lluna i serà testimoni fidel en el cel. Però ara, Senyor, Vós abandoneu, menyspreeu i no feu cas del vostre Crist (ungit). Heu deixat de banda el que havíeu promès en el pacte amb el vostre servent; heu permès que siga profanat el seu santuari a la terra (la ciutat de Jerusalem); heu destruït les seues muralles, heu convertit en temor la seua fortalesa; tots els vianants el saquegen i els seus veïns es riuen d'ell. Sosteniu el braç dels seus adversaris, ompliu de goig els seus enemics. Heu retirat el vostre ajut a la seua espasa, ja no l'ajudeu en la batalla. L'heu destruït talment que no es pot refer, i heu esbocinat el seu tron a la terra. Heu abreujat els dies de la seua vida, l'heu cobert de confusió. ¿Fins quan, Senyor, girareu la vostra cara, i el vostre rigor s'encendrà com el foc? Recordeu quina és la nostra substància; ¿serà que heu creat en va tots els fills dels hòmens? ¿Quin home ha viscut que no haja de morir i que deslliure la seua ànima de la mà del regne dels morts? ¿On són els vostres favors d'abans, Senyor, que vau jurar a David per la vostra fidelitat? Recordeu, Senyor, l'oprobi dels vostres servents, l'escarni que ha de suportar de molts pobles que m'han vituperat; mireu com els vostres enemics m'insulten, Senyor, com insulten les petjades del vostre Crist (ungit). Beneït siga el Senyor per sempre. Així sia. Així sia. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Oh Senyor, Vós sou el nostre refugi. Salm 89

Oh Senyor, Vós sou el nostre refugi al llarg de tots els segles. Abans que les muntanyes fossen fetes o fos formada la terra i el món, des de sempre i per sempre Vós sou Déu. No aparteu el vostre esguard de l'home caigut en baixa condició. Car mil anys al vostres ulls són com el dia d'ahir que ja ha passat, com el temps d'una guàrdia de nit, les quals coses són tingudes per no-res; així són els anys d'aquells: de matí passa llur vida com passa l'herba: floreix de matí i passa, al vespre cau, s'endureix i s'asseca. Com estan desfallits per la venjança de la vostra ira, i torbats pel vostre furor! Heu estès davant vostre les nostres iniquitats i heu posat davant la vostra mirada totes les nostres accions en el món. La nostra vida defalleix i nosaltres flaquegem sota el rigor de la vostra ira. Els homes en els seus anys pensen coses inútils i els dies de la vida dels nostres anys són setanta anys. Això no obstant, encara que en els naturalment forts siguen vuitanta anys, al capdavall són de treballs i dolors.[86] Doncs, ja que ens ha concedit la divina mansuetud de deixar-nos la vida, ens esmenarem. ¿Qui ha pogut suportar en temps tan breu de vida el poder del vostre rigor? ¿Qui, pel vostre temor, ha pogut comprendre tanta severitat? Manifesteu-nos la potència de la vostra mà dreta perquè coneguem i adquirim la saviesa del cor. Gireu-vos, Senyor, envers nosaltres. ¿Quan canviareu i acceptareu les pregàries sobre els vostres servents? Al matí som plens de la vostra misericòrdia, ens n'alegrem i ens hi delim tots els dies de la nostra vida. Ens alegrem pel record d'aquells dies en què ens humiliàveu i pel record d'aquells anys en els quals patíem tribulacions. Mireu els vostres servents i les vostres obres, i que se n'admiren els seus fills. Que l'amabilitat del Senyor Déu nostre repose sobre nosaltres, doneu encert a l'obra de les nostres mans. Glòria al Pare i al Fill, etc.

El qui habita a recer. Salm 90

El qui habita a recer de l'Altíssim tindrà el seu sojorn en la protecció del Déu del cel. Dirà al Senyor: Vós sou el meu ajut i el meu refugi, Déu meu; Vós sou la meua esperança. Ell m'ha deslliurat del llaç dels caçadors i de paraula

86. Ni que visquéssem setanta anys, i els més forts fins als vuitanta, al capdavall...

aspra. Amb les seues espatles et farà ombra, i trobaràs refugi sota les seues plomes. Et cobrirà la seua fidelitat com un escut; no temeràs la basarda de la nit ni la sageta que vola de dia, ni els assumptes que es tramen en les tenebres (a la fosca) o el combat amb el dimoni del migdia.[87] En cauran mil a la teua esquerra i deu mil a la teua dreta, però a tu no s'acostarà la persecució dels teus enemics. Només obrint els ulls veuràs com acaben els injustos. I diràs: he atès açò perquè Vós, Senyor, sou la meua esperança, i heu posat en les altures el vostre refugi i asil. No et passarà res de mal a tu que has esperat en Déu, ni s'acostarà a ta casa cap desgràcia, perquè ha enviat els seus àngels que et guarden en tots els teus camins. Et duran a les palmes de les mans perquè el teu peu no es lesione ensopegant amb les pedres. Caminaràs sobre l'àspid i el basilisc, trepitjaràs el lleó i el drac. Perquè ha esperat en mi, diu nostre Senyor Déu, jo el deslliuraré; el guardaré perquè ha conegut el meu nom. Sempre que m'invoque, l'escoltaré. Estaré vora d'ell en la tribulació, l'en trauré i el faré gloriós. L'ompliré de llarga vida i fruirà de la meua salvació. Glòria al Pare i al Fill, etc.

És bo de lloar el Senyor. Salm 91

És bo de lloar el Senyor, de cantar a glòria del vostre nom, oh Altíssim! Per anunciar de matí la vostra misericòrdia i de nit la vostra fidelitat, amb el salteri de deu cordes, amb càntics de cítara. Perquè Vós, Senyor, m'heu delitat amb les vostres gestes, i m'alegre en les obres de les vostres mans. Que ho són de magnífiques les vostres obres, Senyor! Els vostres designis, que ho són de profunds! L'home ignorant ho desconeix, i el grosser foll no entén aquestes coses. Ni que els injustos cresquen com el fenc verd, ni que prosperen tots els amics de males arts, acabaran que no se'n parlarà mai més. Però Vós, Senyor, sou excels per sempre. Per això, mireu els vostres enemics, Senyor, mireu els vostres enemics: desapareixeran i seran dispersats els qui obren iniquitat. Però serà alçat el meu front com el de l'unicorn, i la meua vellesa reposarà en abundant misericòrdia. Ha menyspreat el meu ull els meus enemics, els sent com maquinen i s'alcen

87. En el llenguatge bíblic, l'expressió «dimoni del migdia» significa aquell estat de desànim, d'apatia que sobrevé pels volts del migdia, temptació molt combatuda pels mestres del monaquisme.

contra mi. El just florirà com la palmera, es farà gran com un cedre del Líban: plantats a la casa del Senyor, creixeran als atris de la casa del nostre Déu. Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufana i de vigor per proclamar que el Senyor Déu nostre és recte i no coneix la injustícia. Glòria, etc.

El Senyor regna. Salm 92

El Senyor regna vestit de bellesa; el Senyor s'ha vestit i s'ha cenyit de poder. Manté ferm tot el món, que no serà mogut del seu lloc. El vostre soli es manté des de llavors (des del principi), Vós sou des de sempre. Les fonts dels rius, Senyor, les fonts dels rius elevaren la seua veu. Elevaren els rius les seues ones pel clamor de moltes aigües. Són meravelloses les elevacions de la mar; és admirable a les altures el Senyor. Els vostres pactes són molt dignes d'ésser creguts; la santedat, Senyor, escau a casa vostra al llarg de tots els temps. Glòria, etc.

El Senyor és Déu de justícia. Salm 93

El Senyor és Déu de justícia, Déu de venjances; lliurement ha obrat. Sigueu exalçat, Vós que judiqueu la terra; doneu als orgullosos la paga que es mereixen. Fins quan els injustos, Senyor, fins quan els injustos es vantaran i amuntegaran insolències? Fins quan es gloriaran tots els qui obren la injustícia? Han humiliat el vostre poble, Senyor, han vexat la vostra heretat. Maten la viuda i el foraster, assassinen els pubils. I encara diuen: el Senyor no ho veu, el Déu de Jacob no se n'adona. Oh folls que sou en el poble, enteneu-ho, i vosaltres, orats, tingueu coneixement (seny) alguna vegada! ¿El qui ha format l'orella no hi sentirà? ¿O el qui ha fet l'ull, no hi veurà? ¿No us reprendrà el qui castiga les nacions, el qui ensenya ciència als hòmens? El Senyor sap com són de vans els pensaments de l'home. Feliç l'home que Vós, Senyor, heu adoctrinat i heu instruït en la vostra llei, perquè li alleugeu les tribulacions dels dies dolents en la present vida, mentre a l'injust ja li caven la fossa. El Senyor no deixarà el seu poble, no abandonarà la seua heretat fins a tant la injustícia siga convertida en juí i estiguen a favor d'ella tots els de cor recte. ¿Qui s'alça a favor meu contra els injustos? ¿Qui es posa a favor meu contra els amics de males arts? Si no m'hagués ajudat el Senyor, no hauria faltat res

perquè la meua ànima acabàs en el sepulcre. Quan em veig a punt de caure, la vostra misericòrdia, Senyor, m'ajuda. I quan creix el neguit dins el meu cor, el vostre consol conforta la meua ànima. ¿Per ventura s'acosta a tu la cadira d'iniquitat, Tu que fingeixes treball en el manament de Déu?[88] Ells atempten contra la vida del just i condemnen a mort l'innocent, però el Senyor ha esdevingut el meu refugi, i el meu Déu l'ajut de la meua esperança. Es tornarà contra ells llur iniquitat i (el Senyor) els destruirà en llur malícia; els destruirà el Senyor Déu nostre. Glòria al Pare, etc.

Veniu, alegreu-vos. Salm 94

Veniu, alegreu-vos en el Senyor! Canteu de goig a Déu, Salvador nostre! Entreu davant d'Ell a lloar-lo, celebreu-lo amb càntics i salms. El Senyor és Déu gran i sobirà sobre tots els qui s'anomenen déus. Té a la mà les entranyes de la terra i són d'Ell els cims de les muntanyes. La mar és d'Ell, Ell l'ha feta, les seues mans han format la terra. Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, plorem davant del Senyor que ens ha creat; Ell és el nostre Déu, i nosaltres som el poble que Ell pastura, les ovelles que Ell guia. Tant de bo sentísseu avui la seua veu: no vulgueu endurir els vostres cors, com el dia de la Ira, el dia de la Temptació en el desert,[89] quan van posar-me a prova els vostres pares, em provocaren i veieren les meues obres. Disgustat durant quaranta anys amb aquella generació vaig dir: erren sempre en el seu cor i no coneixen els meus camins. Així com vaig jurar en la meua ira: si entraran al meu lloc de repòs.[90] Glòria al Pare i al Fill i al Sant, etc.

Canteu al Senyor un càntic nou. Salm 95

Canteu al Senyor un càntic nou! Canteu al Senyor tota la terra! Canteu al Senyor, beneïu el seu nom; anuncieu de dia en dia que ens ha salvat. Conteu a les nacions la seua

88. No té gaire sentit. La nova versió llatina dels salms (1945) diu: ¿Us podeu avenir amb un tribunal corromput que inventa delictes en nom de la llei?

89. «Ira i Temptació» expressen els llocs geogràfics de Massà i Meribà, on el Poble va dubtar de Déu en la marxa pel desert (vegeu salm 80, nota 77).

90. Sembla una contradicció. La nova versió llatina dels salms (1945) diu: Per això indignat vaig jurar: no entraran al meu lloc de repòs (la Terra Promesa).

glòria, conteu a tots els pobles els seus prodigis. El Senyor és gran i molt digne d'ésser lloat; és més temible que tots els qui s'anomenen déus, perquè els déus dels pobles són dimonis, però el Senyor ha fet el cel. Glòria i bellesa estan al seu davant; santedat i magnificència seran en els qui Ell santifica. Doneu al Senyor, famílies dels pobles, doneu al Senyor glòria i honor; tributeu al Senyor l'honor del seu nom, entreu al seu palau portant-li ofrenes. Adoreu el Senyor al seu palau sant. Que tremole davant d'Ell tota la terra. Digueu a tots els pobles: el Senyor és rei. Manté ferm tot el món, incommovible. Jutja amb equitat els pobles. Que s'alegre el cel, que hi faça festa la terra, que bramule el mar i tot el que s'hi mou; que jubilen els camps amb tot el que hi ha. S'alegraran tots els arbres del bosc per la presència del Senyor, perquè ve, ve a jutjar la terra. Jutjarà tot el món amb justícia, tots els pobles amb la seua veritat. Glòria al Pare.

El Senyor regna, la terra ho celebra. Salm 96

El Senyor regna, la terra ho celebra, se n'alegren totes les illes. Núvols i foscor vetlen entorn d'Ell i la correcció que procedirà del seu tron serà justícia i juí. Davant d'Ell anirà un foc que cremarà els enemics tot al voltant. Resplendeixen els seus llamps en tota la rodonesa de la terra, i aquesta, en veure-ho, s'estremeix. Es fonen com cera les muntanyes davant la faç del Senyor de tota la terra. El cel proclama la seua justícia i tots els pobles contemplen la seua glòria. Queden avergonyits tots els qui adoren déus esculpits i els qui es glorien en els seus ídols. Adoreu el Senyor, tots els seus àngels. Sió se n'alegra en sentir-ho, estan de festa les viles de Judà pels vostres determinis, Senyor. Perquè Vós, Senyor, sou Altíssim sobre tota la terra, més excels que tot el que es puga pensar, per damunt de tots els qui es diuen déus. Avorriu el mal els qui estimeu el Senyor; el Senyor guarda les ànimes dels seus sants, els deslliura de la mà dels pecadors. Apunta per als justos la llum i l'alegria per als rectes de cor. Alegreu-vos, justos, en el Senyor i doneu-li gràcies recordant-vos de la santificació que Ell ha obrat en nosaltres. Glòria al Pare i al Fill.

Canteu al Senyor un càntic nou. Salm 97

Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet coses admirables. La seua mà dreta i el seu sant braç han donat salvació a honor i glòria seua. El Senyor ha mostrat el seu Salvador, ha revelat la seua justícia davant de totes les nacions. S'ha recordat de la seua misericòrdia i de la seua veritat, que havia promès a la casa d'Israel. Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra la salvació del nostre Déu. Canteu amb alegria al Senyor tota la terra; canteu, alegreu-vos i salteu d'entusiasme. Canteu joiosament al Senyor amb la cítara; amb la cítara i el salteri, amb trompetes fabricades a colps de martell i amb veus de trompes de corn. Canteu de goig davant del rey Senyor. Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, el món i tots els qui l'habiten. Els rius aplaudeixen d'alegria, les muntanyes aclamen alhora en veure que ve el Senyor a jutjar la terra. Jutjarà el món amb justícia i els pobles amb equitat. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

El Senyor és rei, els pobles tremolen. Salm 98

El Senyor és rei, els pobles tremolen. I Vós, Senyor, sou aquell qui seu sobre els querubins. Que trontolle, doncs, la terra. El Senyor, que és venerat a Sió, és gran i excels per damunt de tots els pobles. Que donen gràcies al vostre gran nom: és un nom terrible i sant. L'honor d'aquest rei ama la justícia. Vós heu dictat manaments per adreçar-nos-hi. Sou l'autor del dret i la justícia dins el poble de Jacob. Exalceu el Senyor Déu nostre, adoreu l'escambell dels seus peus: és cosa santa. Hi ha Moisès i Aharon entre els seus sacerdots, i Samuel entre els qui invoquen el seu nom. Invocaven el Senyor i Ell els oïa, els parlava en la columna de núvol. Guardaven la seua Aliança i els preceptes que els havia donat. Senyor, Déu nostre, Vós els oíeu. Oh Déu, Vós fóreu misericordiós amb ells, tot i castigar els defectes que procedien de llurs desigs i pensaments. Exalceu el Senyor, Déu nostre, i adoreu la seua muntanya santa: és sant el Senyor, Déu nostre. Glòria.

Canteu amb goig a Déu, tota la terra. Salm 99

Canteu amb goig a Déu, tota la terra, serviu el Senyor amb alegria. Entreu davant d'Ell amb cor i gest alegre. Sapigueu que el Senyor és Déu; Ell ens ha creat, nosaltres no ens hem fet a nosaltres mateixos. Els qui sou poble seu i ovelles de la seua pastura, entreu al seus portals enaltint-lo; als seus palaus adreceu-li lloances i doneu-li gràcies amb himnes. Lloeu el seu nom, que el Senyor és suau: perdura eternament la seua misericòrdia, i la seua fidelitat (es manté) de generació en generació. Glòria, etc.

Vull celebrar la fidelitat i la justícia. Salm 100

Vull celebrar la fidelitat i la justícia; a Vós, Senyor, dedique el meu cant. I estant en la via neta, sense màcula de pecat, coneixeré l'hora que Vós vindreu a mi per revelar-me els vostres secrets. Jo caminava en la innocència del meu cor enmig del meu poble. No contemplava davant els meus ulls cap cosa injusta; avorria els qui trencaven la llei divina. No continuarà amb mi el cor pervers, no coneixeré el maligne que s'aparta de mi. Perseguiré el qui d'amagat infama i diu mal del seu proïsme, no menjaré amb l'home d'ull superb i cor insaciable. Adrece els meus ulls als fidels del país perquè seguesquen amb mi; em serveix el qui camina en la via sense màcula; no habitarà a casa meua l'home fraudulent, el qui parla coses iniqües no pot viure a la meua presència. Al matí matava tots els pecadors de la terra, per destruir i llançar de la ciutat del Senyor tots els qui fan el mal. Glòria, etc.

Senyor, accepteu la meua oració. Salm 101

Senyor, accepteu la meua oració, i feu que el clam de la meua veu arribe a Vós. No aparteu de mi la vostra faç i en qualsevol temps que siga atribolat inclineu a mi la vostra oïda. En qualsevol dia que us invocaré, oïu-me cuitadament. Perquè els meus dies s'esvaeixen com el fum, i els meus ossos es consumeixen com les brases. Estic desolat, el cor se m'asseca com l'herba segada, i en la meua tribulació no tinc esma de menjar el meu pa. A força de planye'm estic tan flac que la meua pell se m'encasta als ossos. He esdevingut semblant al pellicà en la solitud i com l'òliba que s'amaga als forats de les parets enderrocades. Passe les nits desvetlat a cause dels meus enemics, com un pardal que tot sol s'amaga

al terrat. Increpant-me tot el dia em vituperen els meus enemics i els qui em lloaven tot escarnint-me deien, quan jurant es burlaven de mi, que caigués sobre ells el meu mateix mal. Menge cendre com si fos pa, i mescle amb llàgrimes la beguda, pensant en la potència de la ira de la vostra indignació, com alçant-me en alt m'heu rebatut a terra. Com l'ombra del capvespre la meua vida declina i em vaig assecant com l'herba arrencada. Però Vós, Senyor, resteu ferm amb el vostre ésser immutable i són presents al vostre enteniment totes les coses des de la primera fins a la darrera generació. Vós, Senyor, us alçareu com qui es desperta i tindreu misericòrdia de Sió, que ja és temps de compadir-la, ja n'és l'hora. Els vostres servents estimen les pedres de la seua edificació i obtindran misericòrdia per al seu país. Temeran les nacions el vostre nom, Senyor, i tots els reis de la terra la vostra glòria. Perquè el Senyor restaurarà Sió, hi serà vist amb la majestat de la seua glòria. El Senyor ha acceptat l'oració dels humils, i no ha menyspreat llur pregària. Que siguen escrites aquestes coses per a la generació esdevenidora, i el poble que serà recreat per la gràcia[91] lloarà el Senyor. Perquè des del tron de la seua excelsa majestat ha mirat de lluny amb ulls misericordiosos; el Senyor ha mirat des del cel la terra per escoltar els gemecs dels captius, per deslliurar els fills dels morts pel pecat.[92] Perquè siga predicat públicament a Sió el nom del Senyor, i la seua lloança i glòria a Jerusalem. Per tal de convocar i reunir els pobles i els reis en la unitat d'una sola fe,[93] perquè servesquen el Senyor. I per tots aquests beneficis respondrà el fidel im-

91. «per la gràcia»: interpretació de Corella. Vulg. diu: *et populus qui creabitur*: «i el poble que serà creat...» (hi cap un cert sentit de re-creació, de creació de nou, però ens sembla que no hi cap el concepte teològic de «gràcia»).

92. «pel pecat» ho afegeix Corella tot donant-li a la frase un sentit moralitzant que no té el text original llatí: *ut solveret filios interemptorum*: «per deslliurar els fills dels assassinats». És important de consignar-ho perquè canvia completament el sentit de tot aquest passatge. No es tracta d'un alliberament moral, com interpreta Corella, sinó d'un altre alliberament ben físic: «els fills dels assassinats»...

93. «una sola fe»: interpretació de Corella. Vulg. diu: *In conveniendo populos in unum*: «fent de tots els pobles un del sol» o també «reunint tots els pobles en un sol lloc». És curiós de comprovar com Corella no desaprofita ocasió per dur l'aigua al seu molí, de vegades fins i tot forçant una mica el text.

plorant el Senyor, renovat per la gràcia:[94] Senyor, inspireu-me perquè pense en la brevetat dels meus dies en la present vida. No em crideu d'aquest món en la meua joventut, a la meitat dels meus dies, i això, Senyor, és com fàcil per a Vós, perquè els vostres anys s'allarguen pels segles, de generació en generació eternament. Vós, Senyor, al principi, creant, assentàreu la terra i els cels són obra de les vostres mans. Llur moviment cessarà, però Vós restareu ferm en la vostra immutable essència, i ells acabaran si Vós voleu, es faran vells com un vestit. Vós els canviareu com roba que hom es muda, i seran canviats, però Vós sou aquell immutable, els vostres anys no tenen fi. Els fills dels vostres servents habitaran en el repòs de la vostra glòria i llur descendència i bones obres es mantindran eternament. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Beneeix el Senyor, ànima meua, i totes les coses que són dins mi. Salm 102

Beneeix el Senyor, ànima meua, i totes les coses que són dins mi (beneïu) el seu sant nom. Beneeix el Senyor, ànima meua, i no vulgues oblidar tots els beneficis que has rebut d'Ell. Ell té misericòrdia de totes les teues iniquitats i cura totes les teues malalties. Deslliura de la mort la teua vida i et sacia d'amor entranyable. I tu et rejoveneixes com una àguila. El Senyor és misericordiós i fa justícia a tots els qui sofreixen injúria. Revelà a Moisès els seus camins, el seu estil d'obrar al fills d'Israel. El Senyor és molt misericordiós i resta sempre benvolent esperant penitència. No estarà irat perpètuament ni eternament ens amenaçarà. No ens tracta segons els nostres pecats, ni ens paga com deuria les nostres culpes. El seu amor als fidels és tan immens com la distància del cel a la terra. Llença les nostres culpes lluny de nosaltres com l'Orient és lluny de l'Occident. Així com un pare té misericòrdia dels fills, així el Senyor és misericordiós envers els qui el temen, perquè coneix de què som fets. Es recorda que som pols. L'home és com l'herba, la seua vida

94. Corella tradueix molt lliurement *respondit ei in via virtutis suae*: «li respongué en el curs de la seua força (vida)». El text llatí presentà no poques dificultats: qui respon i a qui? Res no es pot deduir del context. Potser el text llatí no és fidel al text original (hebreu a través del grec) siga per una mala conservació d'aquest en aquest verset o per altres causes que desconeixem.

és com la florida dels camps, puix que per la mort s'esvaeix el seu esperit i no s'atura i ni es coneix el lloc on era. Però la misericòrdia del Senyor és de sempre i dura sempre per als qui el temen. La seua bondat s'estén als fills dels fills, als qui guarden la seua Aliança i es recorden dels seus preceptes per guardar-los. El Senyor ha preparat el seu tron en el cel, i el seu poder sobirà governarà sobre tothom. Beneïu el Senyor, tots els seus àngels, herois poderosos que obeïu la seua paraula i sou promptes a oir la seua veu (mandat). Beneïu el Senyor, tots els seus estols, ministres que executeu els seus designis. Beneïu el Senyor, totes les seues criatures, a tot arreu on Ell és sobirà. Beneix el Senyor, ànima meua. Glòria al Pare i al Fill i al Sant, etc.

Ànima meua, beneeix el Senyor. Salm 103

Ànima meua, beneeix el Senyor. Senyor Déu meu, la vostra grandesa supera el que es pot comprendre. Us heu revestit de confessió de llaors i gràcies i de bellesa. Us embolcalla la llum com un mantell. Heu estès el cel estrellat com una pell, Vós que cobriu les seues parts superiors amb aigües, Vós que heu posat el núvol per carrossa de la vostra ascensió, Vós que avanceu a més gran velocitat que les ales del vent, Vós que feu de les substàncies espirituals missatgers vostres, i del foc que crema els vostres ministres. Assentàreu la terra sobre uns fonaments incommovible per segles i segles. L'abís de la gran mar, així com un mantell, és la seua coberta. Les aigües en els núvols cobreixen les muntanyes. Fugen pel vostre manament i temen la veu del vostre tro. Les muntanyes estan altes i els camps baixos, cadascun al lloc que els assignàreu. Heu posat a les aigües un terme que no traspassaran, mai més no s'encresparan per cobrir la terra. Feu brollar les fonts a les valls; enmig de les muntanyes passen les aigües. S'hi abeuren totes les bèsties del camp, els ases salvatges hi apaguen la set. Sobre aquestes coses, ço és, muntanyes, valls i fonts, habiten els ocells; refilen enmig dels forats de les pedres. Bo i regant Vós les muntanyes amb els núvols que els estan al damunt, serà saciada la terra de les vostres obres (dels vostres beneficis) i produirà pasturatge per als juments i herba per al servei dels hòmens. Així feu produir pa a la terra i el vi que dóna alegria al cor de l'home. Ell s'ungeix la cara amb oli en senyal de festa i el pa li renova les forces. S'assaonen els

arbres més alts, i els cedres del Líban que Déu plantà; hi fan niu els ocells. Allí, en els cedres, hi ha la casa de la cigonya[95] que és capitana dels altres ocells. Les muntanyes més altes són refugi per als cérvols, i la pedra és refugi per als eriçons. Ell, Déu, ha fet la lluna per a marcar els temps, el sol coneix el lloc de la seua posta; quan esteneu les tenebres ve la nit i ronden totes les bèsties de la selva. Els cadells dels lleons rugeixen reclamant a Déu el seu menjar. Quan ix el sol es retiren i s'ajacen als seus caus. I l'home se'n va al seu treball, a la seua faena fins al vespre. Que ho són de grans les vostres obres, Senyor! Tot ho heu fet amb saviesa, la terra és plena de les vostres criatures. Ací teniu aquest gran mar, immens per totes bandes per als qui el naveguen; són incomptables els animals que s'hi mouen, animals xics i grans; navegant el solquen les naus, i aquest drac que vau formar i és escarnit. Totes les coses esperen de Vós, Senyor, que els doneu l'aliment al seu temps. Els el doneu i ells l'arrepleguen; així que obriu la mà, totes les coses seran plenes de bé (mengen a desdir); si els retireu l'alè expiren i tornen a llur pols. Envieu el vostre esperit i seran creades, i renovareu la faç de la terra. Glòria al Senyor per sempre. Que s'alegre el Senyor en les seues obres, Ell que, si mira la terra, la fa tremolar; si toca les muntanyes, s'hi aixeca foc i fum. Cantaré al Senyor tota la vida, salmejaré al meu Déu mentre siga al món. Que li siga agradable aquest poema, i jo em delitaré en el Senyor. Que desapareguen els pecadors i injustos de la terra fins que esdevinguen no-res. Ànima meua, beneeix el Senyor.

Celebreu vosaltres el Senyor i invoqueu el seu nom.
Salm 104

Celebreu vosaltres el Senyor i invoqueu el seu nom; feu conèixer entre els pobles les seues obres i parleu de totes les seues meravelles. Glorieu-vos en el seu sant nom; que s'alegre el cor dels qui cerquen el Senyor. Cerqueu el Senyor i afermeu-vos en Ell, busqueu sempre la seua faç. Recordeu les meravelles que Ell obrà, els seus prodigis i les seues decisions. De la raça d'Abraham són els seus servents, dels

95. El text llatí de Vulg. diu: *passeres*: passerells, ocells. I la nova versió llatina... diu *volucres*: animals alats, aus. Nosaltres hem preferit «cigonya», que és la versió que dóna el text litúrgic oficial.

fills de Jacob els seus elegits. El Senyor és el nostre Déu, imposa el seu juí per tota la terra. Recorda sempre l'Aliança, la paraula donada per milers de generacions, que pactà amb Abraham, i el jurament fet a Isaac. Així ho confirmà a Jacob com un decret, i a Israel com una aliança perpètua, dient: a tu et donaré la terra de Canaan, terreny promès de la vostra herència. I açò quan eren poc nombre, molt pocs, i els seus habitants com estrangers en aquella terra. Emigraven de poble en poble, d'un regne a un altre. No deixà que ningú els fes dany i per ells reprengué reis: «no toqueu els meus ungits, no feu cap mal als meus profetes». Després cridà la fam sobre la terra, i faltà tot l'aliment de pa. Havia tramés davant d'ells un home, Josep, venut com un esclau. Fermaren amb grillons els seus peus, aquests ferros traspassaren la seua ànima fins que es complí la seua profecia i l'oracle del Senyor l'acredità. Manà el Rei que el deslligassen, el príncep dels pobles el va treure de la presó; el féu senyor de sa casa i administrador de tot el que posseïa, perquè instruís els nobles com a si mateix i ensenyàs la prudència als ancians. I entrà Israel a Egipte, Jacob fou pelegrí a la terra de Cam. El Senyor augmentà molt el seu poble i el refermà sobre els seus enemics (el féu més nombrós que els enemics). Permeté Déu que el cor d'aquests avorrís el seu poble i que enganyassen els seus servents. Envià Moisès, el seu servent, i Aharon, que havia elegit. Els donà poder de fer senyals i prodigis admirables a la terra de Cam. Envià tenebres i enfosquí el país i no enagrí les seues paraules.[96] Convertí les aigües en sang i matà els peixos. Infectà la terra de granotes fins a les cambres reials. Ordenà que vingués mosca canina (tàvecs) i diverses menes de mosquits per tota la contrada. Ordenà que vinguessen plagues de calabruixó i foc que cremà la terra d'aquells. Ferí llurs vinyes i llurs figueres; destrossà els arbres d'aquelles regions. Ho manà i vingué la llagosta, una invasió incalculable que es menjà tota l'herba de llur terra, tota la collita de llurs camps. Ferí tots els primogènits del país i les primícies de tot llur treball. I tragué el seu poble carregat d'argent i or, i no n'hi havia cap de ferit en les seues tribus. Egipte s'alegrà de la

96. No es veu clar el sentit d'aquesta frase en relació amb l'anterior. Corella tradueix correctament. Però la trad. of. lit. diu: «però no escoltaren les seues paraules», més d'acord amb el text hebreu.

seua partença, car cada dia els tenien més por. Estengué un núvol que els protegís i foc que els donàs claredat en la nit. Quan demanaven menjar els envià guatles i els sacià amb pa del cel. Rompé la pedra i brollaren les aigües, i pel lloc abans sec corregueren rius. I és que es recordava de la seua paraula santa que donà a Abraham, el seu servent. I tragué el seu poble amb alegria i els seus elegits amb goig. Els donà les terres dels gentils, prengueren possessió dels béns d'altra gent perquè hi observen els seus preceptes i cerquen la seua llei. Glòria al Pare, etc.

Confesseu-vos[97] *al Senyor perquè és bo. Salm 105*

Confesseu el Senyor perquè és bo i perquè la seua misericòrdia dura tostemps. Qui parlarà del poder del Senyor? Qui proclamarà les seues lloances? Benaventurats els qui observen la llei i practiquen sempre la justícia. Recordeu-vos de nosaltres, Senyor, de tal manera que el vostre poble us siga agradable; visiteu-nos en el vostre salvador.[98] Perquè us veiem obrant bondat per la qual mereixen de veure-us els vostres elegits; perquè ens alegrem amb el goig amb què s'alegra el vostre poble; perquè sigueu lloat per nosaltres amb els qui són la vostra heretat. Hem pecat igual que els nostres pares, hem obrat injustament, hem estat infidels. Els nostres pares a l'Egipte no entengueren els vostres prodigis; no es recordaven de la vostra gran misericòrdia. I provocaren Déu a ira quan pujaren de l'Egipte, a la Mar Roja. Però els salvà per honor del seu nom, perquè fos conegut el seu poder. Es partí la Mar Roja i quedà seca, els conduí pel fons de la mar així com pel desert. Els deslliurà de la mà dels qui els odiaven, els rescatà de la mà de l'enemic, i l'aigua cobrí aquells que els atribolaven; ni un de sol no en romangué. Llavors cregueren en les seues paraules i cantaren les seues lloances. Però per poc temps feren açò: s'oblidaren de les obres de Déu i no es fiaren dels plans que Ell tenia. Al desert cobejaren bons menjars, temptaren Déu en el lloc

97. El verb llatí *confiteor* permet un altre sentit més d'acord amb la mentalitat bíblica general: «confesseu el Senyor», és a dir, «proclameu les seues meravelles, reconeixeu-lo com a Senyor...». «Confessar-se» té un sentit eclesiàstic posterior al sentit original. Les frases següents del salm corroboren aquesta interpretació.

98. «salvador» = salvació, messies de Déu, en un context d'espera messiànica.

sense aigua. Ell els concedí el que demanaven i els envià fartura per a les seues ànimes. Al campament volgueren destruir Moisès i Aharon, consagrat al Senyor, però s'obrí la terra per engolir Datan i sepultar-lo amb la banda d'Abirom. S'abrandà un foc contra la seua banda, i les flames devoraren aquells malvats. A Horeb van fer una imatge de Vedell, i adoraren aquest ídol; abandonaren Déu, la seua glòria, per la imatge de vedell que viu de l'herba. S'oblidaren de Déu que els havia salvats, que havia fet prodigis a Egipte, grans meravelles a la terra de Cam, obres admirables a la Mar Roja. I ja parlava (Déu) d'exterminar-los, si Moisès, el seu elegit, no hagués gosat encarar-se-li en el càstig que tenia deliberat de fer, perquè es calmàs i no els destruís. Després menysprearen la terra deliciosa, no cregueren en la seua paraula, murmuraven al campament i no escoltaren la veu del Senyor. Ell alçà la mà sobre ells per fer-los morir al desert i per dispersar els seus fills (la seua sement o semença) entre els pobles, i escampar-los per tots els països. Es consagraren a l'ídol de Baal-Fegor i menjaren els sacrificis oferts als déus morts. L'irritaren també amb els pecats exquisits de llurs invencions, i s'abaté damunt d'ells una gran ruïna. Però Finehès s'hi va interposar, apaivagà Déu i cessà la plaga. I li fou tingut en compte, en bé d'ell i dels seus descendents per sempre. El provocaren també a les fonts de Contradicció,[99] i hagué de sofrir Moisès per culpa d'ells car li havien amargat l'esperit i va parlar desconsideradament. Després d'això no van exterminar els gentils, tal com el Senyor els ho havia ordenat. S'emparentaren amb els gentils i es contagiaren dels seus costums. Donaren culte als ídols, i això fou per a ells gran ruïna. Immolaren els fills i les filles als dimonis. Escamparen així una sang innocent: la sang de sos fills i de ses filles que sacrificaren als ídols de Canaan. I fou profanada la terra pels sacrificis de sang, la deshonraren amb les seues pràctiques, es prostituïren amb les seues maldats. El Senyor es disgustà amb el seu poble, abominà de la seua heretat, els abandonà en mans d'estrangers i foren llurs senyors aquells que els odiaven; els enemics els van oprimir i els van doblegar sota el seu jou. Quantes vegades els deslliurà (el Senyor). Però ells s'obstinaven en les seues actituds i foren humiliats per llurs iniquitats. En veure'ls en la des-

99. Contradicció = lloc de Meribà (vegeu salms 80 i 94).

gràcia oí la seua pregària. Es recordà de la seua Aliança i, pel gran amor que els tenia, es va desdir i els omplí de misericòrdia davant de tots els qui els retenien captius (i va fer que se n'apiadassen els qui els retenien captius). Salveu-nos, Senyor Déu nostre, i aplegueu-nos d'entre les nacions on estem dispersats. En donarem gràcies al vostre nom i ens gloriarem de lloar-vos. Beneït és el Senyor, Déu d'Israel des del principi dels segles i per tostemps. I diga tot el poble: Amén, amén. Glòria, etc.

Confesseu al Senyor. Salm 106

Confesseu al Senyor llaors i gràcies perquè és bo, perquè la seua misericòrdia dura eternament. Que ho diguen els que el Senyor ha redimit, que ha rescatat de les mans de l'enemic i els ha aplegat de països diversos, de la part on naix le sol i de la part on es pon, de la tramuntana i de la mar. Sens camí ni senda vagaven en la solitud, pel desert sec; no trobaven camí que els guiàs a ciutat on poguessen habitar. Famolencs i assedegats, defallien les seues forces. En la seua tribulació clamaren al Senyor i els deslliurà de llurs necessitats. I guiant-los els portà per una pista segura, perquè arribassen a ciutat on poguessen habitar. Que lloen els seus favors i el reconeguen com a Senyor. Que reconeguen els prodigis que ha fet en bé dels hòmens: ha fartat l'ànima buida, l'ànima famejant ha fartat de bones viandes. Ha deslliurat els qui vivien en les tenebres i a l'ombra de la mort, presos i lligats amb cadenes, i en miserable fretura per haver menyspreat les paraules de Déu dient que eren aspres, i haver irritat el consell de l'Altíssim.[100] Defallia, afeixugat, el seu cor, queien i no hi havia ningú que els ajudàs. En les seues tribulacions clamaren al Senyor i els deslliurà de llurs necessitats; els tragué de les tenebres i de l'ombra de la mort (lloc tenebrós) i trencà els seus lligams. Que lloen els seus favors i el reconeguen com a Senyor. Que reconeguen els prodigis que ha fet en bé dels homes: ha trossejat les portes de metall i ensems ha trencat les barres de ferro amb què estaven fermades. A d'altres els prengué i els tragué del camí de llur iniquitat; per llurs obres injustes es veien ja perduts. Tant, que l'ànima llur abominà qualsevol menjar i s'acostaven fins

100. Una altra versió podria ser: per haver respost iradament als avisos de l'Altíssim.

a les portes de la mort. En les seues tribulacions clamaren a Nostre Senyor, i els deslliurà de llurs iniquitats. Els envià la seua Paraula per guarir-los, i els deslliurà de llurs mortals malalties. Que lloen els seus favors i el reconeguen com a Senyor. Que lloen els prodigis que ha fet en bé dels homes; que oferesquen sacrificis en acció de gràcies i amb alegria conten les seues obres. Uns que es feren a la mar navegant en les naus per realitzar els seus negocis mar endins, van veure les obres del Senyor i els seus prodigis en alta mar. Així que ho manà, es girà tot seguit un huracà que aixecava grans onades; pujats fins al cel, davallats fins als abismes, defallia el seu esperit. Així com l'embriac, no es podien mantenir drets, no hi valia res la seua perícia. En les seues tribulacions clamaren al Senyor i els deslliurà de llurs necessitats. Canvià la tempesta de la mar en vent suau, i vingué la bonança. I, plens de goig perquè les ones s'havien encalmat, els conduí fins al port que ells volien. Que lloen els seus favors i el reconeguen com a Senyor. Que reconeguen els prodigis que ha fet en bé dels homes. Que l'exalcen davant del poble reunit i el lloen a les sessions dels ancians. Ell converteix en desert la terra on corrien rius, i (converteix) les fonts d'aigua en terra seca. Converteix les terres fèrtils en salines per la depravació dels seus habitants. Transforma en estanys el desert, en dolls d'aigua la terra eixuta. La dóna als afamats i ells hi construeixen una ciutat on habitar. Sembren camps, planten vinyes i en cullen els fruits naturals. Els beneeix i es multipliquen a desdir, i no minva el seu bestiar. Quan ja no es multipliquen i són vexats sota els colps de penes i desgràcies, Ell mateix, que desprestigia els nobles i permet que erren fora de camí, ajuda el pobre aixecant-lo de la seua misèria i multiplica com el ramat la seua família. Els justos se n'alegren en veure-ho, i tota maldat ha de cloure la boca. ¿Qui serà el savi que guardarà totes aquestes coses en el seu cor i comprendrà els favors del Senyor? Glòria, etc.

El meu cor se sent segur. Salm 107

El meu cor se sent segur, oh Déu, se sent segur el meu cor. Tocaré i cantaré salms per a Vós, que sou la meua glòria. Desvetleu-vos, doncs, saltiri i cítara i jo em desvetlaré de bon matí. Us lloaré enmig dels pobles, Senyor, us cantaré salms davant les nacions. El vostre amor és gran, més alt

que el cel, arriba als núvols la vostra fidelitat. Oh Déu, sigueu exalçat més amunt del cel, i que la vostra glòria ompli la terra perquè siguen salvats els qui us estimen. Salveu-me amb el poder del vostre braç i accepteu la meua súplica. Al seu santuari Déu ha parlat: jo m'alegraré i repartiré la regió de Siquem, amidaré la Vall dels Tabernacles. És meua la terra de Galàad, és meu Manasès; Efraïm és repòs del meu cap, Judà és rei meu i Moab és l'olla de la meua esperança.[101] Cap a la terra d'Idumea (Edom) estendré la meua sabata; els estrangers m'han esdevingut amics. Qui em comduirà a una ciutat fortificada, qui em portarà fins a Idumea? Només Vós, Déu meu, que ens havíeu abandonat; però, ¿és que ja no eixireu amb nosaltres en els nostres exércits? Auxilieu-nos tot deslliurant-nos de la tribulació, que vana és la salvació que pot donar l'home. Vencerem pel poder de Déu: Ell mateix anorrearà els nostres enemics. Glòria, etc.

Oh Déu Pare, no calleu la meua lloança. Salm 108

Oh Déu Pare, no calleu la meua lloança, feta a glòria vostra, que la boca del pecador i la boca del mentider s'han obert contra mi. Han parlat contra mi sense fonament i m'han rodejat amb paraules d'odi; em combaten perquè sí, sense motiu. Em paguen l'amor injuriant-me, però jo no pare de pregar per ells; em tornen mal per bé, odi a canvi d'amor (i diuen:) Poseu-lo en mans de l'injust, que tinga el diable a la seua dreta per tota defensa. Quan siga jutjat que isca condemnat i que la seua oració siga feta en pecat. Que dure poc la seua vida i que un altre ocupe el seu bisbat.[102] Que els seus fills li queden orfes i viuda la seua muller. Tremolant i temerosos siguen portats els seus fills a captar, que siguen trets de llurs cases. Que l'usurer escodrinye i cerque tot el seu patrimoni i que els forasters, de diverses maneres, li arranquen tots els béns. Que no hi haja ningú que l'ajude, ni que tinga misericòrdia dels seus orfes. Que desaparega la seua descendència i en una generació s'esborre el seu nom. Que el Senyor recorde les culpes dels seus pares i no esborre el pecat de sa mare, ans romanga escrit per a venjança. Que

101. Trad. lit. of.: «Moab és la pica on em rente» (¿l'olla de les meues ablucions?).

102. Vulg. diu certament *episcopatum*, però és evident que es refereix a un càrrec en general. La nova versió... diu *munus*, és a dir, ofici, o càrrec...

el Senyor se'n recorde sempre i desaparega de la terra la seua memòria perquè aquest poble[103] no s'ha recordat de fer misericòrdia i ha perseguit l'home freturós i mendicant, ha afligit el seu cor, l'ha volgut matar. Fent això, s'ha estimat més de maleir i la maledicció caurà sobre ell; no ha volgut beneir i la benedicció se n'allunyarà. S'ha cobert de maledicció com un vestit i li ha penetrat com l'aigua a les entranyes i com l'oli als seus ossos. Que recaiga damunt d'ell la maledicció com el vestit amb què és cobreix, com la corretja amb què va sempre cenyit. Així m'acusen davant del Senyor els qui parlen contra mi i em volen mal. Però, Vós, Senyor, sigueu amb mi per l'honor del vostre nom, que suau és la vostra misericòrdia. Allibereu-me, que sóc pobre i freturós, i el meu cor se sent ferit dins mi. Me'n vaig com l'ombra quan declina, sóc llançat a fora com la invasió de llagosta. De tant dejunar em flaquegen els genolls i la meua cara està demudada per la manca d'oli (per ungir-me). Sóc el tema de les seues burles; quan em miren mouen llurs caps (amb aires de mofa). Ajudeu-me, Senyor Déu meu, salveu-me per la vostra misericòrdia. Que sàpien que aquesta és la vostra mà i que Vós, Senyor, l'heu feta (aquesta obra salvadora). Ja poden maleir si Vós beneïu. Que siguen confosos els qui s'alcen contra mi, que es puga alegrar el vostre servent. Que siguen vestits de vergonya els qui em vituperen d'amagat, que siguen coberts de confusió com d'un mantell. Donaré gràcies al Senyor tant com puga, el lloaré enmig d'una gran gentada. Perquè s'ha fet el meu defensor i m'ha salvat dels qui em perseguien. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Diumenge, primera. Vesprada

Digué el Senyor al meu Senyor. Salm 109

Digué el Senyor al meu Senyor: seu a la meua dreta fins que pose els teus enemics per escambell dels teus peus. El Senyor estendrà des de Sió el poder del teu ceptre perquè imperes enmig dels teus enemics. Amb tu fou el principi (principat?) en el dia del teu poder (¿dia en què començares

103. Vulg. no diu «aquest poble» —introduït per Corella—, sinó que el subjecte de l'acció de recordar és el mateix de tot l'anterior. L'afegit «aquest poble» no té sentit en el conjunt.

de regnar?) en la claredat dels teus sants (¿assistit pels teus amics?); t'he engendrat del ventre abans de l'Aurora.[104] El Senyor ho ha jurat i no se'n desdirà: ets sacerdot eternament com ho fou Melquisedec. El Senyor, al teu costat, ha destruït els reis el dia de la seua ira. Judicarà les nacions, les destruirà, tirarà per terra els caps de molts. En el camí ha begut del torrent. Per això ha redreçat el cap.[105] Glòria.

De tot cor enaltesc el Senyor. Salm 110

De tot cor enaltesc el Senyor en el consell i en l'assemblea dels justos. Les obres del Senyor són grans, envejades, i dutes a terme segons la seua voluntat. Confessió i magnificència són obra d'ell,[106] es manté per sempre la seua bondat. El Senyor, piadós i misericordiós, ha instituït un memorial de les seues meravelles. Donà un aliment als qui el veneren. Es recordarà sempre del seu pacte, mostrarà al seu poble el poder de les seues obres per donar-los l'heretat dels gentils; la seua acció és irrevocable i és justa, les seues decisions son perpètues i assegurades per sempre més, acomplertes fidelment i amb rectitud. Disposà de redimir el seu poble, deixà establert un pacte per sempre, el seu nom és sagrat i venerable. El temor de Déu és primícia de saviesa, són molt prudents els qui compleixen el seu manament;[107] la lloança del Senyor dura per sempre. Glòria al Pare, etc.

Benaventurat l'home que tem el Senyor. Salm 111

Benaventurat l'home que tem el Senyor i estima de complir els seus manaments. La seua descendència serà gran a la terra (al país), serà beneït el llinatge dels justos. A sa casa hi haurà glòria i riquesa, la seua bondat es mantindrà sempre. Ha aparegut la llum en les tenebres per als rectes de cor, la qual llum és Déu piadós, misericordiós i just. Feliç l'home que fa obres de misericòrdia i presta de bon grat; fent-ho així, disposa les seues paraules per al juí final; per això no caurà mai. El just serà recordat sempre, no tindrà

104. Verset de sentit incert. La trad. lit. of. diu: «Ja eres príncep de dia que vas néixer, tens la glòria sagrada des del si de la mare, des del principi jo t'he engendrat.»

105. La Vulg. posa els dos verbs en futur: «...beurà... redreçarà...».

106. «Confessió» cal relacionar-ho amb «magnificència»: confessió de lloances, reconeixement del Senyor...

107. «manament», en el sentit d'Aliança, Pacte.

por de les males noves. El seu cor se sent ferm confiant en el Senyor, res no tem, i esperarà segur fins a veure caure els enemics. Ell ha repartit i ha donat als pobres; la seua bondat consta per sempre; podrà alçar el front amb dignitat. L'injust, en veure-ho, es consumirà, estrenyerà les dents d'indignació, es podrirà; s'esvairà el desig de l'injust. Glòria al Pare, etc.

Servents del Senyor, lloeu-lo. Salm 112

Servents del Senyor, lloeu-lo, lloeu el nom del Senyor. Siga beneït el nom del Senyor ara i per tots els segles. Des de l'eixida fins a la posta del sol, és digne d'ésser lloat el nom del Senyor. El Senyor és excels sobre tots els pobles, la seua glòria s'eleva més enllà del cel. Qui és com el Senyor, el nostre Déu? Té molt amunt el seu tron i des d'allí mira les coses humils en el cel i a la terra. Alça de la pols el desvalgut, trau el pobre del fem per col·locar-lo entre els poderosos del seu poble. La qui vivia estèril a casa, la fa mare feliç amb els fills. Glòria al Pare, etc.

Quan els fills d'Israel eixiren. Salm 113

Quan els fills d'Israel eixiren d'Egipte, i Jacob del poble estranger, la terra de Judà fou el seu santuari (lloc de la santificació de Déu), el país d'Israel la seua possessió. La mar en veure'ls va fugir i el riu Jordà se'n tornà arrere. Les muntanyes saltaren com moltons, i els colls com els anyells de les ovelles. Què t'ha esdevingut, mar, que has fugit, i a tu, Jordà, per tornar-te'n arrere? I vosaltres, muntanyes, per què saltàveu com moltons, i els colls com anyells d'ovelles? És davant del Senyor que s'estremí la terra, a la presència de la faç del Déu de Jacob, que converteix la pedra en estanys d'aigua. No ens doneu a nosaltres la glòria, no ens la doneu a nosaltres, Senyor, sinó al vostre nom. Per la misericòrdia que heu tingut al vostre poble, i la fidelitat que els havíeu promès, heu fet aquestes meravelles, perquè mai no diguen els altres pobles: on és el seu Déu? Emperò, el nostre Déu, que és al cel, fa tot el que es proposa. Els ídols dels gentils són argent i or, obra de mans d'hòmens. Tenen boca però no parlen, tenen ulls però no hi veuen, orelles que no hi senten i nas que no olora. Les seues mans no palpen, els seus peus no caminen, ni té veu la seua gola. Seran com aquests déus els qui els fabriquen i tots els qui hi tenen con-

fiança. La casa d'Israel confia en el Senyor: ell els protegeix i els ajuda. La casa d'Aharon confia en el Senyor: ell els protegeix i els ajuda. Confien els creients en el Senyor: ell els protegeix i els ajuda. El Senyor es recordà de nosaltres i ens donà la seua benedicció. Beneí la casa d'Israel, beneí la casa d'Aharon. Beneí tots els qui el veneren, els xiquets amb els grans. Que us beneesca el Senyor, vosaltres i els vostres fills. Sou beneïts del Senyor, que ha fet el cel i la terra. El cel és per al Senyor, però ha donat als hòmens la terra. Els morts no us lloaran, Senyor, ni tots aquells qui davallen al silenci del sepulcre. Però nosaltres què vivim beneïm el Senyor ara i per tots els segles. Glòria al Pare, etc.

Dilluns, segona. Vesprada

Jo he amat. Salm 114

Jo he amat, per això oirà Déu la veu de la meua oració. Perquè ha inclinat la seua orella envers mi, i tots els dies de ma vida l'invocaré. M'envoltaven els dolors de la mort, tenia davant meu els seus paranys i dintre meu tribulació i dolor. Vaig invocar el nom del Senyor: oh Senyor, salveu-me la vida! El Senyor és just i benigne, el nostre Déu acostuma a fer misericòrdia. El Senyor salvaguarda els febles; jo he estat humiliat i m'ha deslliurat. Recobra la serenor, ànima meua, car Déu t'ha beneficiat: ha deslliurat de la mort la meua vida,, els meus ulls de negar-se en el plor, els meus peus d'entropessar i caure. Plauré al Senyor enmig dels vivents. Glòria, etc.

He cregut. Salm 115

He cregut i per això he parlat: que ho sóc de dissortat, però! Veient-me perdut vaig pensar: els hòmens tots enganyen. Què retribuiré yo al Senyor per totes les coses que Ell m'ha donat? Alçaré el calze de la salvació invocant el nom del Senyor. Compliré els meus vots al Senyor davant de tot el seu poble. Preciosa és a la mirada del Senyor la mort dels seus sants. Ah, Senyor, sóc el vostre servent, servent vostre i fill de la vostra serventa. Vós em trencàreu les cadenes. Us oferiré un sacrifici en acció de gràcies invocant el vostre nom. Compliré els meus vots al Senyor davant de

tot el seu poble, als palaus de la casa del Senyor, al teu bell mig, Jerusalem. Glòria al Pare.

Lloeu el Senyor tots els pobles. Salm 116

Lloeu el Senyor totes les nacions; glorifiqueu-lo tots els pobles. El seu amor per nosaltres és immens, la fidelitat del Senyor durarà sempre. Glòria al Pare i al Fill i al Sant, etc.

Donem gràcies al Senyor. Salm 117

Donem gràcies al Senyor perquè és bo i perquè la seua misericòrdia és eterna. Que diga ara la casa d'Israel: que ho és de bo el Senyor. Perdura eternament el seu amor. Que diga la casa d'Aharon: que ho és de bo. Perdura eternament el seu amor. Que diguen ara els qui veneren el Senyor com el seu amor perdura eternament. En la tribulació vaig clamar al Senyor, i Ell m'escoltà eixamplant el meu cor. Tinc el Senyor a favor i jo veuré caure els meus enemics. És bo de confiar en el Senyor; millor que confiar en l'home. És bo d'esperar en el Senyor; millor que esperar en els poderosos (fiar-se dels poderosos). Quan totes les nacions m'envoltaven, invocant el Senyor vaig ser lliure, tant que m'he venjat d'ells. Quan envoltant-me m'assetjaven, invocant el Senyor vaig ser lliure, tant que m'he venjat d'ells. Quan m'envoltaven com un eixam d'abelles i cremaven com foc d'argelagues, invocant el Senyor vaig ser lliure, tant que m'he venjat d'ells. M'empenyien fort perquè caigués, però el Senyor em va sostenir. Del Senyor em ve el triomf i la força, és Ell qui m'ha salvat. Que ressonen crits[108] de festa i de victòria al campament dels justos dient: la dreta del Senyor fa proeses. No moriré, ans viuré per contar les obres del Senyor. El càstig del Senyor ha estat sever, però no m'ha abandonat a la mort. Obriu-me les portes dels justos; entraré a donar gràcies al Senyor, dient: aquesta és la porta del Senyor, els justos hi entraran. Us donaré gràcies perquè m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. La pedra que rebutjaven els qui edificaven ha esdevingut la pedra angular. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen. Aquest és el dia que ha fet el Senyor (aquest és el dia en què ha obrat el Senyor): alegrem-nos i celebrem-lo. Oh Senyor, salveu-me!

108. La Vulg. diu *Vox* (veu, crit) i no «Déu» com tradueix Corella, sense sentit en el context.

Oh Senyor, feu que prosperem! Beneït el qui ve en nom del Senyor. Us hem beneït des de la casa del Senyor. El Senyor és Déu[109] i ens ha il·luminat. Convoqueu un dia solemne (i aplegueu) multitud de pobles a les vores de l'altar. Vós sou el meu Déu, us done gràcies; Vós sou el meu Déu, us exalce. Doneu gràcies al Senyor perquè és bo i perquè perdura eternament el seu amor. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Feliços els hòmens de conducta irreprensible. Salm 118

Feliços els hòmens de conducta irreprensible que segueixen la llei del Senyor. Feliços aquells que investiguen el seu pacte i el cerquen amb tot el cor. Certament els qui obren iniquitat no segueixen els seus camins. Heu donat els vostres preceptes perquè siguen observats fidelment. Plaga-us que els meus camins siguen endreçats a guardar els vostres decrets que santifiquen. Mai no em veuré decebut si tinc davant els vostres manaments. El meu cor us lloarà amb sinceritat perquè he après que heu obrat amb justícia. Jo guardaré els vostres decrets que santifiquen; no em deixeu sol ni un moment. Com corregirà un jovenet el seu camí? Vivint d'acord amb la vostra paraula. Us he cercat amb tot el cor, no em rebutgeu de tal manera que oblide els vostres manaments. Guarde al fons del cor les vostres paraules per no pecar contra Vós. Sou beneït, Senyor, ensenyeu-me els vostres decrets que santifiquen. Els meus llavis han comptat totes les sentències que heu donat. Sóc més feliç guardant el vostre pacte que fruint de grans riqueses. M'exercitaré en els vostres preceptes i em fixaré en els vostres camins. Els vostres decrets que justifiquen són la meua delícia, no oblidaré les vostres paraules. Glòria, etc.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: que visca i guardaré les vostres paraules. Lleveu el vel dels meus ulls i contemplaré les meravelles de la vostra llei. Sóc pelegrí a la terra; no m'amagueu els vostres manaments. La meua ànima està delerosa de sentir a cada moment les vostres sentències. Heu increpat els superbs; maleïts són els qui es desvien dels vostres manaments. Aparteu de mi oprobi i menyspreu, perquè jo guarde el vostre pacte. Els governants segueren i deli-

109. «Jahvè és Déu.» Hom tradueix tradicionalment «Jahvè» per «Senyor».

beraren contra mi, però jo feia l'elogi dels vostres decrets. El vostre pacte fa la meua delícia, els vostres decrets són els meus consellers. Em vaig prostrat a la pols, feu-me viure com vàreu prometre. Us he exposat els meus camins i m'heu atès; ensenyeu-me els vostres decrets. Mostreu-me el camí dels vostres preceptes i seré exercitat en les vostres coses meravelloses. La meua ànima es consumeix de pena; renoveu-me amb la vostra paraula. Aparteu-me dels falsos camins i tingueu-me misericòrdia si he violat la vostra llei. He elegit el camí de veritat; no he oblidat les vostres sentències. M'he adherit al vostre pacte; Senyor, no em vulgueu confondre. He corregut pels camins dels vostres manaments quan Vós heu eixamplat el meu cor. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets.

Mostreu-me, Senyor, el camí dels vostres decrets, que el vull seguir fins al final. Doneu-me enteniment i investigaré la vostra llei, i la guardaré amb tot el cor. Guieu-me en la senda dels vostres manaments, que jo me l'estime. Inclineu el meu cor al vostre pacte, i no a l'avarícia. Gireu els meus ulls dels qui són no-res; doneu-me la vida pel vostre camí. Proposeu la vostra paraula al vostre servent que creu en Vós. Allunyeu l'oprobi que jo em tem; sé que són bones les vostres sentències. Mireu com estime els vostres preceptes; doneu-me la vida, Vós que sou just. Que vinguen els vostres favors, Senyor, i el vostre salvador, segons la vostra paraula. I podré respondre la paraula de veritat als qui em vituperen: confie en la seua paraula! I Vós no em lleveu mai de la boca la promesa que no enganya: confie en el vostre juí. Vull complir sempre la vostra llei, fins al darrer moment, vivint amb un cor ample, jo que medite els vostres preceptes. Davant dels reis parlava del vostre pacte, sense avergonyir-me'n. Pensava en els vostres manaments que he amat. I alcí les meues mans als vostres manaments, que he amat, i seré exercitat en els vostres decrets.

Recordeu la promesa al vostre servent

Recordeu la promesa que vau fer al vostre servent i que manté la meua esperança. Això és el que em conforta en les penes: la vostra paraula que em vivifica. Els superbs obraven sempre iniquament, però jo no m'apartí de la vostra

llei. Recordava els vostres judicis eterns, Senyor, i això m'aconsolava. S'ha apoderat de mi un sentiment de compassió pels pecadors que abandonen la vostra llei. Els vostres decrets eren el tema dels meus cants ací en el lloc de la meua peregrinació, Senyor, en la nit de la meua tribulació recorde el vostre nom i guarde la vostra llei. I aquesta tribulació m'ha estat feta perquè guarde els vostres preceptes. Vós, Senyor, sou la meua heretat i per això he deliberat de guardar la vostra llei. He buscat la vostra faç amb tot el cor, compadiu-me com vàreu prometre. He examinat els meus camins i he adreçat els meus passos en la vostra llei. De pressa, sense torbar-me, avance en la guarda dels vostres manaments. Els llaços del pecat em tenen del tot lligat, però jo no oblide la vostra llei. A mitjanit m'alce a lloar-vos perquè són justos els vostres judicis. M'unesc amb tots aquells que us temen i guarden els vostres manaments, essent jo un d'ells. Senyor, la terra és plena de la vostra misericòrdia, feu que aprenga els vostres decrets. Glòria, etc.

Heu obrat amb bondat

Heu obrat amb bondat amb el vostre servent segons la vostra promesa. Doneu-me, Senyor, bondat, coneixement i bon sentit, que jo tinc fe en els vostres manaments. Abans de ser humiliat, pequí i per causa d'això guardí la vostra paraula. Vós sou bo, per la vostra bondat ensenyeu-me els vostres decrets. S'ha multiplicat sobre mi la iniquitat dels superbs, però jo guardaré amb tot el cor els vostres preceptes. El meu cor, a causa de la malícia, és quallat com la llet, però jo trobe en la llei les meues delícies. M'ha fet bé que m'hagueu humiliat perquè així aprenc els vostres decrets. M'estime més la llei que surt de la vostra boca que mil monedes d'or o d'argent. Les vostres mans m'han fet i m'han creat; doneu-me enteniment per aprendre els vostres manaments. Els qui us temen s'alegraran en veure que espere el que Vós heu promès. Reconec, Senyor, que les vostres decisions són justes i és amb raó que m'heu humiliat. Que el vostre amor em conforte com vau prometre al vostre servent. Que vinga sobre mi la vostra misericòrdia i viuré, que tinc present sempre la vostra llei. Que es confonguen els superbs d'oprimir-me injustament; jo faré l'elogi dels vostres decrets. Que es posen a favor meu els vostres fidels, els qui coneixen el vostre pacte. Que el meu cor esdevinga sense

màcula en els vostres decrets perquè no quede confós. Glòria, etc.

Esllanguida està la meua ànima

Esllanguida està la meua ànima de tant esperar la salvació, però confie en la vostra paraula sobre totes les altres coses. Els meus ulls han defallit esperant la paraula de la vostra promesa, i exclame: quan m'aconsolareu? Puix que he esdevingut com un odre deixat a la intempèrie (a la rosada), però jo no oblide els vostres decrets. Quants dies viurà el vostre servent per poder-vos veure? Quan fareu justícia dels qui em persegueixen? Em contaren faules els inics, però no em parlaven de la vostra llei. Tots els vostres manaments són justos; defenseu-me, que em persegueixen els injustos. Han estat a punt d'esborrar-me de la terra, però jo no he abandonat els vostres preceptes. Per l'amor que em teniu, salveu-me la vida, i guardaré el vostre pacte. La vostra paraula, Senyor, està ferma eternament en el cel. La vostra fidelitat es manté pels segles, com es manté la terra que vau crear. Els dies subsisteixen per decisió vostra, totes les coses us serveixen. Si en la llei no hagués trobat les meues delícies, llavors m'haurien aclaparat les meues penes. No oblidaré mai els vostres preceptes perquè per ells em doneu vida. Sóc vostre, salveu-me, que exquisidament he cercat els vostres manaments. Els injustos esperen l'ocasió de destruir-me, i jo medite els vostres preceptes. He vist la fi de tota la perfecció humana, que és el vostre manament de caritat, el qual s'estén a molt (és molt gran).[110] Glòria, etc.

Com estime la vostra llei, Senyor

Com estime la vostra llei, Senyor! És el meu pensament tot el dia. M'heu fet molt més assenyat que els meus enemics per la comprensió del vostre pacte, perquè me l'he fet meu per sempre. Hi sóc més instruït que tots els mestres, de tant que medite els vostres manaments. La guarda dels vostres

110. En introduir l'expressió «llei de caritat», Corella interpreta el text de Vulg. tot canviant-ne el sentit: «omnis consumationis vidi finem. Latum mandatum tuum nimis»: «He vist la fi de tota consumació (de tot), però el vostre manament (pacte) és immens», on «finem» no té el sentit d'«acompliment», «plenitud» —com sembla interpretar Corella— sinó d'«acabament», per contraposició a l'Aliança, Pacte (manament) de Déu que no acaba (és immens).

preceptes em fa més assenyat que els ancians. He apartat els meus peus del camí del mal, vull viure atent a les vostres paraules. No he defugit les vostres decisions, Vós me les heu ensenyades. Que ho són de dolces per a mi les vostres promeses! Són més dolces a la meua boca que la mel. L'enteniment (el seny) em ve dels vostres preceptes, per això m'aparte dels camins enganyosos. La vostra paraula és llanterna per a guiar els meus peus, claror que m'il·lumina el camí. He jurat i m'he proposat d'observar les decisions de la vostra justícia. He estat molt humiliat, Senyor; torneu-me la vida perquè puga obrar segons la vostra paraula. Feu que us siguen plaents, Senyor, les oracions sinceres que surten de la meua boca, i ensenyeu-me les vostres decisions. La meua ànima està sempre a les meues mans,[111] però jo no oblide la vostra llei. M'han tirat un llaç els injustos, però no m'he desviat apartant-me dels vostres manaments. He adquirit el vostre pacte com a heretat meua per sempre: és l'alegria del meu cor; he inclinat el meu cor a observar els vostres decrets per sempre, per mor de la retribució. Glòria al Pare i al Fill, etc.

He odiat els inics i he amat la vostra llei

He odiat els inics i he amat la vostra llei. Vós sou el meu ajut i el meu protector, confie del tot en la vostra paraula. Aparteu-vos de mi, gent malèfica, que jo vull guardar els manaments del meu Déu. Sosteniu-me com vàreu prometre i viuré, que no veja defraudada la meua esperança. Aguanteu-me Vós i em salvaré, i els vostres decrets faran les meues delícies. Heu menyspreat tots els qui s'aparten dels vostres manaments, perquè és injust el seu pensament. Considere violadors de la vostra llei tots els injustos de la terra, i per això estime el vostre pacte. Estrenyeu i refreneu amb el vostre temor el meu cor: certament jo tem els vostres judicis. He obrat segons el dret i la justícia; no em lliureu als qui m'acusen en fals. Assegureu-me que em protegireu, que no m'oprimesquen els superbs. Els meus ulls es cansen d'esperar el vostre salvador i el compliment dels béns promesos. Comporteu-vos amb el vostre servent segons la vostra misericòrdia i ensenyeu-me els vostres decrets. Sóc el vostre

111. La nova versió... (1945) diu: «Vita mea periclitatur semper»: «la meua vida està sempre en perill».

servent, feu-me capaç de conèixer el vostre pacte. Ja és hora que intervingueu, Senyor, han violat la vostra llei. I per això aprecie els vostres manaments més que l'or i el topazi; per això m'endreçava en tots els vostres manaments i he odiat tot camí inic. Glòria.

És admirable el vostre pacte

És admirable el vostre pacte, per això el té present la meua ànima. L'explicació de la vostra paraula il·lumina i dóna enteniment als senzills. Obric la boca i aspire amb deler, car m'agraden tant els manaments! Mireu-me, compadiu-vos de mi, Vós que us compadiu dels qui estimen el vostre nom. Endreceu els meus passos segons la vostra llei i que no em domine cap mena d'injustícia. Deslliureu-me de les vexacions dels hòmens perquè puga servar els vostres manaments. Deixeu-me veure la claror de la vostra faç i ensenyeu-me els vostres decrets. Fonts de llàgrimes brollen dels meus ulls perquè no he guardat la vostra llei.[112] Vós, Senyor, sou just, i el vostre juí és recte. Heu donat la vostra llei com a expressió del vostre amor i els vostres manaments testifiquen la vostra fidelitat. El meu zel em porta a defallir quan veig que els meus enemics han oblidat les vostres paraules. La vostra paraula és de bona llei, el vostre servent l'estima. Per petit i menyspreat que siga jo, no m'oblide dels vostres preceptes. La vostra justícia és sempre justa i la vostra llei és veritat.

He clamat amb tot el cor

He clamat amb tot el cor, oïu-me, Senyor; cercaré els vostres decrets. He clamat a Vós, salveu-me, i observaré els vostres manaments. Anticipe amb cuita l'hora de la pregària per implorar-vos confiant en les vostres paraules. De bon matí s'adrecen els meus ulls a Vós per considerar les vostres promeses. Oïu, Senyor, la meua veu, segons la vostra misericòrdia, i segons la vostra decisió, doneu-me la vida. Tramen maleses els qui em persegueixen, ells que són lluny de la vostra llei. Vós sou a prop, Senyor, i tots els vostres camins són veritat. Jo sé fa temps que el vostre pacte l'heu assegu-

112. Vulg.: *Quia non* custodierunt *legem tuam*: «perquè no *han guardat* la vostra llei». Simple error de Corella? ¿Interpretació de caire penitencial de cara als posibles recitadors del Salteri?

rat per sempre. Mireu les meues penes i deslliureu-me, que jo no oblide la vostra llei. Pledegeu la meua causa i defenseu-me, i tal com vàreu prometre, doneu-me la vida. La salvació és lluny dels injustos, perquè no han cercat els vostres decrets. És gran, Senyor, la vostra pietat; doneu-me la vida com vau decidir. Són molts els qui em persegueixen i m'atribulen, però jo no m'he apartat de la vostra llei. Em dol de veure els qui trenquen el vostre pacte sense fer cas de les vostres paraules. ¡Mireu, Senyor, com he amat els vostres manaments! Per l'amor que em teniu, doneu-me la vida. La vostra promesa és veritat des del principi; totes les decisions de la vostra justícia duraran eternament. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Em perseguien sense motiu els governants

Em perseguien sense motiu els governants, i el meu cor temia per les vostres promeses. Però la vostra paraula em feia tan feliç com un home carregat de despulles. Avorresc l'engany, l'abomine, i estime la vostra llei. Set vegades al dia us done lloança per la justícia de les vostres decisions. Tenen molta pau els qui estimen la llei, res no els escandalitzarà. Senyor, complesc els vostres manaments esperant la vostra salvació. La meua ànima té present el vostre pacte, me l'estime de debò. Observe els vostres manaments i les vostres decisions, i els meus camins són davant vostre. Que la meua pregària arribe fins a Vós, Senyor; doneu-me enteniment com vau prometre. Que la meua súplica entre fins a Vós; segons la vostra paraula, deslliureu-me. Del fons del cor eixirà dels meus llavis la lloança quan Vós m'ensenyareu els vostres decrets. La meua llengua anunciarà la vostra paraula perquè tots els vostres manaments són justos. Que la vostra mà estiga a punt per ajudar-me, perquè jo he elegit els vostres manaments. Desitge molt la vostra salvació, Senyor, i la vostra llei és el meu pensament. Viurà la meua ànima per a lloar-vos i el vostre juí em defensarà. M'havia allunyat del camí com una ovella perduda; cerqueu el vostre servent que no s'ha oblidat dels manaments. Glòria, etc.

He clamat al Senyor en la meua desgràcia. Salm 119

He clamat al Senyor en la meua desgràcia i ell m'ha oït. Senyor, deslliureu la meua ànima dels llavis mentiders i de la llengua enganyosa. Quin remei et serà donat o què se't

concedirà perquè pugues defensar-te de la llengua enganyosa? Agudes sagetes de guerrer amb carbons encesos de desolació. Ai de mí, que s'allarga el meu desterrament; habite als campaments de Quedar; molt de temps hi sóc exiliat. Jo era pacífic amb aquells qui no volen pau; quan els parlava m'impugnaven sense motiu. Glòria, etc.

Alce els ulls a les muntanyes. Salm 120

Alce els ulls a les muntanyes: d'on em vindrà l'ajuda? L'ajuda em vindrà del Senyor que ha fet el cel i la terra. No deixarà que rellisque el teu peu ni que s'adorma aquell qui et guarda. El guardià d'Israel mai no becarà ni s'adormirà. És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara molt més que la teua mà dreta. De dia el sol no et cremarà, ni la lluna de nit. El Senyor et guarda de tot mal, et guarda la vida. El Senyor guarda tots els teus passos (les teues entrades i eixides) ara i per tots els segles. Glòria, etc.

Dimarts, tercera. Vesprada

Quina alegria quan em van dir. Salm 121

Quina alegria quan em van dir: Anem a la casa del Senyor. Ja han arribat els nostres peus als teus palaus, Jerusalem. Jerusalem, ciutat ben construïda, la participació i comunicació de la qual és una mateixa voluntat dels qui hi habiten.[113] És allà que pugen les tribus, les tribus del Senyor, segons l'Aliança d'Israel, a lloar el nom del Senyor. Allí hi ha els tribunals de justícia, els tribunals fundats sobre la casa i descendents de David. Pregueu per tot allò que duu tranquil·litat i pau a Jerusalem, tot allò que duu abundància i fertilitat als qui us estimen, Jerusalem. Que hi haja pau pel teu poder i fortalesa, que els enemics no et puguen fer guerra, i que hi haja abundància d'armes i queviures als teus castells. Per amor dels meus germans i amics pregava Déu demanant la pau per a tu, Jerusalem. Per amor de la casa del Senyor el nostre Déu he demanat béns per a tu. Glòria, etc.

113. El sentit podria ser: Jerusalem és un «conjunt harmoniós».

A Vós eleve els meus ulls. Salm 122

A Vós, que habiteu en el cel, eleve els meus ulls. Com els ulls dels servents (estan fits) en les mans de llurs senyors; com els ulls de la serventa en les mans de la senyora, els nostres ulls estan posats en el Senyor Déu nostre fins que s'apiade de nosaltres. Compadiu-vos, Senyor, compadiu-nos, estem saturats de menyspreu. La nostra ànima n'està ben saturada: oprobi als rics i escarni als insolents. Glòria al Pare, etc.

Si el Senyor no hagués estat a favor nostre. Salm 123

Si el Senyor no hagués estat a favor nostre —que ho diga Israel si no— si el Senyor no hagués estat a favor nostre, quan els hòmens intentaven assaltar-nos, ens haurien engolit certament. Quan s'acreixia el seu furor contra nosaltres, ens hauria absorbit la inundació. La nostra ànima ha sobreviscut al torrent de les aigües que ens hauria pogut destruir. Beneït siga el Senyor que no ens ha donat com a presa a les seues dents. La nostra ànima ha pogut escapar com un pardal del llaç dels caçadors. S'ha trencat el llaç i tots hem estat deslliurats. El nostre auxili és el nom del Senyor, que ha fet el cel i la terra. Glòria, etc.

El qui confia. Salm 124

El qui confia en el Senyor és com la muntanya de Sió: serà incommovible per sempre el qui habita a Jerusalem. (Sió) està envoltada de muntanyes. És així com el Senyor envolta el seu poble ara i per tots els segles. No deixarà el Senyor que pese mai més el ceptre injust sobre la terra dels justos, no fos que els justos donen la mà als qui fan el mal. Senyor, feu feliços els bons i els rectes de cor. Però als qui es desvien per camins tortuosos, el Senyor se'ls endurà amb els malfactors, i hi haurà pau sobre Israel. Glòria al Pare i al Fill i al, etc.

Quan el Senyor tornà. Salm 125

Quan el Senyor tornà en llibertat la captivitat de Sió, en tinguérem una gran consolació. La nostra boca s'omplí de goig i la nostra llengua parlà amb alegria. Llavors digueren els gentils: És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem! [114] Convertiu, Senyor la captivitat

114. Vul. diu: *Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere*

nostra en llibertat així com el riu gelat es fon amb el vent de migjorn. Els qui sembraven amb llàgrimes colliran amb alegria. Eixien a sembrar tot plorant emportant-se la llavor, emperò tornaran cantant d'alegria duent a coll les seues garbes. Glòria, etc.

Dimecres, quarta. Vesprada

Si el Senyor no edifica la casa. Salm 126

Si el Senyor no edifica la casa, treballen en va els qui l'edifiquen. Si el Senyor no guarda la ciutat, debades vetla el qui la guarda. És inútil que us lleveu abans del dia. Alceu-vos després d'haver reposat per menjar el pa que us guanyeu amb tant de dolor. Quan haurà donat als seus estimats la son, ateneu, oh fills, que l'heretat que tindreu del Senyor serà el premi del fruit del ventre. Els fills dels valents són com les fletxes en mans d'un guerrer. Feliç l'home que omple el seu desig en ells. Si discuteix amb els seus enemics davant la gent, no quedarà confós.

Benaventurats tots els qui temen el Senyor. Salm 127

Benaventurats tots els qui temen el Senyor, que caminen en les seues sendes. Benaventurat seràs perquè viuràs i menjaràs (del fruit) de les teues mans, i tindràs sort. La teua muller serà com una parra dins la intimitat de ta casa; els teus fills seran com plançons d'olivera a l'entorn de la teua taula. És així com serà beneït l'home que tem el Senyor. Que el Senyor et beneesca des de Sió, i veges la prosperitat de Jerusalem tots els dies de la teua vida. Que veges els fills dels teus fills i la pau sobre Israel. Glòria.

Moltes vegades m'han combatut. Salm 128

Moltes vegades m'han combatut des del temps de la meua joventut; diga ara Israel:[115] moltes vegades m'han combatut

---

cum eis. Magnificavit Dominus facere nobiscum: «Els altres pobres es deien: "És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells." És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre...» Corella, en suprimir la primera frase, canvia tot el sentit.

115. Els salms eren cants comunitaris del temple de Jerusalem amb motiu del culte diari, de peregrinacions, festes, etc. De vegades s'hi troben indicacions de quin grup o solista havia d'intervenir en una

des del temps de la meua joventut i mai no m'han pogut vèncer. Els pecadors m'han llaurat tota l'esquena, m'han fet molt de mal. El Senyor, que és just, tallarà el coll dels pecadors; que queden confosos i es facen arrere tots els qui han avorrit Sió. Que siguen com l'herba que naix als terrats, que abans de ser arrencada s'asseca. No se'n faran cap manat els qui la colliran, ni cap braçat els qui lliguen les garbes. I no diu ningú dels qui passen prop dels qui cullen: que vinga sobre vosaltres la benedicció del Senyor; ni diuen: nosaltres us beneïm en el nom del Senyor. Glòria al Pare, etc.

Des de l'abisme. Salm 129

Del fons de la presó de les meues tribulacions us he implorat misericòrdia, Senyor. Senyor, escolteu el meu clam! Estigueu atent, escolteu aquest clam que us suplica. Que si Vós, Senyor, esguardàveu primer les nostres iniquitats, qui es podria sostenir, *tan llarga i gran tribulació com mereixem?* [116] Però jo Senyor, el sostinc (el meu clam) confiant en la vostra clemència, i per la vostra paraula que em promet misericòrdia, m'he sostingut en la tribulació que Vós em doneu. L'ha sostinguda la meua ànima esperant en la vostra paraula que promet misericòrdia; la meua ànima ha confiat en el Senyor. Que espere Israel confiadament en el Senyor des del començament del dia fins al final de la nit. Perquè tostemps té present la seua misericòrdia i la seua sobreabundant i copiosa redempció. És Ell qui, redimint, deslliurarà Israel de totes les seues culpes. Glòria, etc.

Senyor, el meu cor no és ambiciós. Salm 130

Senyor, el meu cor no és ambiciós, ni són altius els meus ulls. Visc sense pretensions de grandeses o de coses massa altes per a mi. No pensava humilment de mi, sinó que he exalçat la meua ànima.[117] Com un desmamat esguarda sa mare que no li vol donar la mamella, aquesta retribució

---

part del cant, com podria ser el cas de: «que diga ara Israel» (tota l'assemblea).

116. Afegit de Corella.

117. Sembla que no té sentit; tampoc a Vulg.: *Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam.* La nova versió... diu: *Immo composui et peccavi animam meam*: «Per això em mantinc en una pau tranquilla», ço que n'inverteix el sentit.

espera la meua ànima. Espera, Israel, en el Senyor, ara i per tots els segles. Glòria, etc.

Dijous, cinquena. Vesprada

Senyor, recordeu-vos de David. Salm 131

Senyor, recordeu-vos de David i de tota la seua mansuetud. Que faça com ha jurat al Senyor; ha fet promesa al Déu de Jacob: No estaré sota el sostre de ma casa, no pujaré al meu llit per descansar, no deixaré que s'adormen els meus ulls, que la son em tanque les parpelles fins haver trobat un lloc per al Senyor, un casal per al Déu de Jacob. Ateneu: hem oït que l'Arca és a Efrata; l'hem trobada als Camps de la Selva.[118] Entrarem al seu tabernacle, venerarem el lloc on ha estat els seus peus. Alceu-vos, Senyor, veniu al lloc on heu de quedar-vos Vós i l'Arca de la vostra Aliança. Que els sacerdots es vestesquen de justícia[119] i esclaten els fidels en crits d'alegria. Per amor de David, servent vostre, no refuseu d'acollir el vostre Ungit. El Senyor va jurar a David, i no se'n desdirà de la seua promesa: Al teu tron hi posaré un fill teu. Si els teus fills guarden la meua aliança, les prescripcions que jo els donaré, continuaran també els teus fills ocupant per sempre el teu tron. El Senyor s'estima la ciutat de Sió, l'ha escollit per habitar-hi: es ací on vull quedar-me per sempre, m'agrada, hi vull residir. Beneiré la seua escassetat i abundarà. Els seus pobres menjaran fins a saciar-se. Vestiré de festa els seus sacerdots i els seus fidels esclataran en crits d'alegria. Allí faré que es perpetue la dignitat reial de David; per al meu Ungit tindré una llàntia encesa. Vestiré de confusió els seus enemics, però sobre ell florirà la meua santificació. Glòria.

Que ho és de bo. Salm 132

Que ho és de bo i agradable viure tots junts els germans. És com perfum que ungeix el cap i s'escampa per la barba,

118. «Camps de la Selva»: possible topònim: Plana de Jàar (segons la traducció litúrgica oficial).

119. «Justícia» pot tenir ací el sentit de «festa»: «vestesquen de justícia» = «vestesquen de festa», per tal com ací justícia no té el sentit de justícia distributiva sinó de l'obra misericordiosa de Déu que és celebrada.

per la barba d'Aharon, i davalla fins a l'orla dels seus vestits. És com el ros que davalla del mont Hermon i com el ros que davalla del mont de Sió. És aquesta unió que el Senyor beneeix, li dóna la vida per sempre. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Beneïu el Senyor, vosaltres. Salm 133

Beneïu el Senyor, vosaltres, servents del Senyor que us quedeu de nit a la casa del Senyor, als palaus de la casa del nostre Déu. A les nits alceu les vostres mans al santuari, on hi ha l'Arca, i beneïu el Senyor. Que el Senyor et beneesca des de Sió, ell que ha fet el cel i la terra. Glòria.

Lloeu el nom del Senyor. Salm 134

Lloeu el nom del Senyor, servents; lloeu el Senyor, vosaltres que esteu a la casa del Senyor, als palaus de la casa del nostre Déu. Lloeu el Senyor. Que ho és de bo el Senyor. Canteu amb alegria al seu nom, que ho és d'amable. El Senyor s'elegí Jacob, Israel per possessió seua. Reconec com és de gran el Senyor, el nostre Déu és més gran que tots els qui s'anomenen déus. El Senyor fa tot el que ell es proposa al cel i a la terra, al mar i al fons dels oceans. Fa pujar els núvols de l'extrem de la terra, després dels llamps fa venir la pluja; fa eixir els vents dels seus amagatalls. És ell qui matà els primogènits d'Egipte, des de l'home fins a la bèstia. Enmig teu, Egipte, envià senyals i prodigis contra el Faraó i contra tots els seus vassalls. És Ell, Déu Senyor, qui ferí tants de pobles i matà reis forts: Sehon, reis dels amorreus, i Og, rei de Basan, i tots els regnes de Canaan, per donar possessió d'aquella terra al seu poble d'Israel. Oh Senyor, que perdure eternament el vostre nom i el record de les vostres meravelles de generació. Perquè el Senyor jutja el seu poble, i serà implacable amb els seus servents. Els ídols i déus dels gentils són argent i or, obra de les mans dels hòmens. Tenen boca però no parlen, tenen ulls però no hi veuen, orelles però no hi senten, no hi ha gens d'alè a la seua boca. Seran semblants a ells els qui els fabriquen i tots els qui hi confien. Casa d'Israel, beneïu el Senyor! Casa d'Aharon, beneïu el Senyor! Casa de Leví, beneïu el Senyor! Beneïu el Senyor tots els qui el temeu. Siga beneït el Senyor des de Sió, ell que té l'estada a Jerusalem. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Doneu al Senyor llaors i gràcies. Salm 135

Doneu al Senyor llaors i gràcies, perquè és bo. Perdura eternament el seu amor. Reconeixeu-lo, perquè Ell és Déu per damunt de tots els qui es diuen déus. Perdura etc. Enaltiu el Senyor del senyors. Perdura etc. Ell sol i no altre fa meravelles. Perdura etc. Qui ha fet el cel volent i entenent, i no per necessitat. Perdura etc. Consolidà les terres sobre les aigües. Perdura etc. Creador dels dos grans llums. Perdura etc. El sol amb potestat de fer dia. Perdura etc. La lluna i els estels amb potestat d'il·luminar la nit. Perdura etc. Ferí Egipte en els seus primogènits. Perdura etc. S'emportà Israel d'enmig d'ells. Perdura etc. Amb mà poderosa i braç fort. Perdura etc. Partí en dos la Mar Roja. Perdura etc. Hi va fer passar Israel pel mig. Perdura etc. Però precipità a la Mar Roja el Faraó amb el seu exèrcit. Perdura etc. Conduí pel desert el seu poble. Perdura etc. Vencé reis famosos. Perdura etc. Matà reis poderosos. Perdura etc. Sehon, rei dels amorreus. Perdura etc. Og, rei de Basan, Perdura etc. I donà la seua terra en heretat. Perdura etc. La donà al seu servent (poble) Israel. Perdura etc. És per això que en la nostra humiliació es recordà de nosaltres. Perdura etc. Ens alliberà dels nostres enemics. Perdura etc. És ell qui alimenta tots els vivents. Perdura etc. Doneu llaors i gràcies al Déu del cel. Perdura etc. Reconeixeu el Senyor dels senyors, perquè és etern el seu amor. Glòria, etc.

Vora els rius de Babilònia. Salm 136

Vora els rius de Babilònia ens assèiem i ploràvem tot recordant-nos de tu, Sió. Penjàvem els nostres òrguens als salzes que hi ha a la ciutat. Quan volien que cantàssem els qui ens havien portat captius, els qui ens havien tret de les nostres terres, i ens deien: Canteu-nos algun càntic de Sió, ¿com podríem cantar cants del Senyor en una terra estrangera? Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se'm paralitze la mà dreta; que em quede encastada la llengua a les galtes, si deixes d'anomenar-te, si deixava d'evocar el nom de Jerusalem com a motiu de la meua alegria. Tingueu en compte, Senyor, com parlaven els d'Edom el dia que caigué Jerusalem: ¡arraseu-la, deien, arraseu-la, fins que no en queden ni els fonaments! Oh gent mísera, filla de Babilònia! Benaventurat siga el qui farà amb tu el que tu vas fer amb nosaltres.

Benaventurat siga el qui et prendrà les criatures per esclafar-les a la roca. Glòria al Pare, etc.

Divendres, sisena. Vesprada

Us donaré llaors i gràcies, Senyor. Salm 137

Us donaré llaors i gràcies, Senyor, amb tot el meu cor perquè heu oït totes les paraules de la meua boca. Us cantaré salms a la presència dels àngels; adoraré amb la cara girada vers el vostre sant temple, donaré lloança al vostre nom sant, per la vostra misericòrdia i per la vostra fidelitat, perquè heu magnificat sobre tot el vostre nom sant. En qualsevol dia que us invoque, oïu-me; enfortiu la meua ànima. En sentir el que Vós heu promès, tots els reis de la terra us lloaran i celebraran que Vós obreu així. Perquè és excels el Senyor però mira les coses humils i baixes, i les altres les coneix de lluny. Si passe entre perills, em guardeu la vida, esteneu la vostra mà contra la ira dels vostres enemics, la vostra dreta em salva. El Senyor els castigarà per mi; la vostra misericòrdia, Senyor, perdura sempre; no menyspreeu l'obra de les vostres mans. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit, etc.

Senyor, m'heu provat. Salm 138

Senyor, m'heu provat i m'heu conegut; Vós veieu quan m'assec i quan m'alce, descobriu els meus pensaments de lluny, sabeu si camine o si repose, us són coneguts tots els meus passos. No hi ha paraula a la meua boca que Vós no tingueu prevista. Senyor, Vós coneixeu totes les coses que seran fins a la fi i les que han estat primer. Vós m'heu format, teniu damunt meu la vostra mà. La vostra ciència és més admirable del que jo puc pensar, és tan elevada que jo no la podré atènyer. On aniria per apartar-me del vostre esperit, on fugiria de la vostra presència? Si pujava dalt del cel, Vós hi sou; si davallava a l'infern, us hi trobe. Provaré de prendre les ales del matí com si fossen meues per anar volant a viure a l'altre extrem del mar. També allà m'hi portaria la vostra mà i m'hi sostindria. ¿Diré: potser m'amagaran les tenebres i serà la nit en l'esguard de la vostra vista

illuminació meua manifestant els meus delits amagats?[120] Però per a Vós no són fosques les tenebres, la nit us és tan clara com el dia, llum o fosca us són igual. Vós heu escrutat el meu interior, m'heu pres del ventre de ma mare. Us done gràcies perquè fent coses tan admirable heu estat magnificat; admirables són les vostres obres i la meua ànima ho reconeix. No us és desconegut el meu os que Vós heu fet, allí on és amagat, i tota la meua substància no us era amagada, quan m'anava formant ací baix a la terra. Abans que jo fos acabat ja em veien els vostres ulls, tots (els meus actes) són inscrits al vostre llibre. Coneixereu tots els meus dies abans que n'existesca el primer. Oh Déu, els vostres amics són molt honrats i benvistos per mi; és molt fort el seu principat. Si em posava a comptar-los es multiplicarien molt més que l'arena del mar; m'he alçat i encara sóc amb Vós. Si Vós, oh Déu, us dignàsseu a fer morir els pecadors! Diré: aparteu-vos de mi, hòmens de pecat! Vosaltres penseu en el vostre interior: que prenguen les seues ciutats que vanament els ha promés. És per això, Senyor, que odiava els qui us avorrien, i defallia pel zel de la justícia contra els vostres enemics. De tot cor els avorresc, els considere els meus enemics. Proveu-me, oh Déu, i coneixereu el meu cor; examineu-me i sabreu els meus camins. Mireu si hi ha en mi camí d'iniquitat, i guiant-me porteu-me a la vida eterna. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Deslliureu-me, Senyor. Salm 139

Deslliureu-me, Senyor, de l'home,[121] deslliureu-me de l'home violent. Porten al cor el desig de fer mal, provoquen baralles cada dia. Agusen[122] les seues llengües com serpents, porten als llavis verí d'àspids. Guardeu-me, Senyor, de la mà de l'injust i deslliureu-me dels hòmens violents. Ells es proposen fer-me caure.[123] Uns insolents m'han parat un llaç amagat, tiben les cordes dels seus paranys, m'han posat obstacles

120. Vulg. diu: *Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me; et nox illuminatio mea in deliciis meis*: «Potser m'amagaran les tenebres, i tindré per llum la negra nit en els meus delits?

121. Vulg. diu: *ab homine malo*: «de l'home dolent».

122. «Aguhar» no apareix al DCVB ni al Dic. Fabra. Sí, en canvi, «aguar» com a sinònim d'«agusar»: fer més agut (Fabra).

123. «Allenegar» és recollit al Dic. Fabra com «llenegar», i al DCVB en les dues formes, amb el significat de «relliscar».

prop del camí perquè entropesse. I jo dic al Senyor: Vós sou el meu Déu; oïu, Senyor, la veu de la meua pregària! Oh Senyor, Senyor, muralla que em defensa, Vós cobriu el meu cap amb la vostra ombra el dia del combat. No em lliureu, cosa que no desitge, al pecador; pensen a fer-me mal, no em desempareu, perquè no se n'alegren. La maledicència de llurs llengües contra mi es tornarà contra el capità dels qui m'assetgen i contra tots ells. Cauran brases sobre ells, els llançaran al foc. No es podran sostenir en les miserables penes. L'home malparlat desapareixerà de la terra; els mals de l'home injust el duran a la mort. Jo sé que el Senyor farà justícia als afligits, i venjança als pobles. Els justos, però, enaltiran el vostre nom, els rectes de cor viuran sota la vostra mirada. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Clame a Vós, Senyor. Salm 140

Clame a Vós, Senyor, escolteu-me! Ateneu el meu clam quan cride vers Vós. Que puge la meua pregària davant vostre com l'encens; que l'elevació de les meues mans siga com el sacrifici del vespre. Senyor, poseu-me una guarda a la boca, i una porta de discreció als meus llavis. No permeteu que el meu cor es decante a la mentida per disculpar les excuses del mal: no vull compartir res amb els hòmens que obren iniquitat, ni secundar els seus propòsits. Que em corregesca amb misericòrdia el just, que m'increpe; però no permetes que l'oli de l'injust ungesca el meu cap. Pregaré encara, Senyor, per no caure en els mals que els són plaents així com caigueren llurs governants quan s'aplegaren a la pedra on dubtaren. Oïren les meues paraules per les quals s'haurien pogut corregir i trencar llur cos així com s'esberla la terra per treure'n la substància. Els nostres ossos estan escampats pensant que ens acostem a la mort; no em deixeu indefens, perquè a Vós, Senyor, he girat els meus ulls i en Vós he esperat. Guardeu-me del llaç que m'han parat i dels enganys dels qui van amb males arts. Cauran els injustos al parany de llur mateixa iniquitat; però jo, lluny de la seua companyia, seguiré enllà. Glòria al Pare, etc.

El meu crit implora l'ajut del Senyor. Salm 141

El meu crit implora l'ajut del Senyor, el meu crit suplica el Senyor. Aboque davant seu la meua pregària, expose davant d'ell la meua tribulació. El meu esperit està cansat. Vós

sabeu per on camine. Al lloc per on passava m'han amagat un llaç. Mire per veure qui es posa a favor meu, no trobe ningún que faça cas de mi; he perdut tota esperança d'escapar-me, ningún no s'interessa per salvar-me la vida. Implore auxili, Senyor, us dic: Sou la meua esperança, la meua possessió en aquesta vida. Escolteu atentament el meu clam, perquè he quedat molt desemparat; deslliureu-me dels qui em persegueixen, hòmens més forts que no jo. Traieu-me de la presó, i en donaré gràcies lloant el vostre nom. Els justos esperen en mi fins que Vós em recompenseu. Glòria, etc.

Senyor, escolteu la meua oració. Sam 142

Senyor, escolteu la meua oració, i amb les orelles de la vostra misericòrdia escolteu la meua súplica. Oïu-me, segons la vostra fidelitat, perquè escau a la vostra justícia d'atènyer el que promet. No vulgueu judicar el vostre servent, puix que cap dels vivents no pot ser considerat just davant la vostra majestat. Ja és temps que m'escolteu, Senyor, perquè el meu enemic em persegueix per matar-me; m'han trepitjat per terra, m'ha confinat al país de les tenebres semblant a sepulcre de morts. El meu esperit se sent rendit, sollícit per mi, i dins meu el meu cor i el meu pensament estan consternats. Recordant el temps antic dels vostres càstigs, meditant les vostres proeses, considerant les obres de les vostres mans, estenc a Vós els braços i us mire, i la meua ànima sedeja la vostra misericòrdia com la terra sense aigua. Oïu-me, Senyor, de pressa, que ja em falta l'alè; no decanteu de mi la vostra mirada de misericòrdia, puix que esdevindria semblant a aquells que davallen a la terra dels morts sense esperança. Manifesteu-me prompte la vostra misericòrdia, puix que en Vós he posat la meua esperança. Feu-me conèixer el camí que he de seguir, que a Vós eleve el desig de la meua ànima. Deslliureu-me dels enemics, Senyor, puix que m'he emparat en Vós. Ensenyeu-me a fer la vostra voluntat, Vós sou el meu Déu. Les vostres bones inspiracions em conduiran per terra plana, perquè siga exalçat el vostre nom. Senyor, per la vostra bondat, em tornareu la vida. Deslliurareu del perill la meua ànima i per l'amor que em teniu derrotareu els meus enemics. I destruireu tots els qui em volien la mort, perquè jo sóc servent vostre. Glòria al Pare, etc.

Beneït siga el Senyor Déu meu. Salm 143
Beneït siga el Senyor Déu meu, que m'ensinistra les mans per a la batalla i els meus dits per al combat. És l'amor i la muralla que em deslliura i em salva. És l'escut que m'empara, en el qual he posat la meua esperança. Ell sotmet el poble al meu govern. Senyor, ¿què és l'home perquè us hi doneu a conèixer? Què és un mortal perquè us n'ocupeu? L'home s'esvaeix com el fum, els seus dies es fonen com una ombra. Senyor, baixeu els vostres cels i davalleu; toqueu les muntanyes i que fumegen. Desconcerteu-los fulminant els vostres llamps, disperseu-los tirant les vostres fletxes. Allargueu la mà des de dalt i deslliureu-me de l'aiguat i de la mà dels estrangers. Parlen vanament i la seua mà dreta és mà d'iniquitat. Senyor, us cantaré un càntic novell; acompanyaré amb el saltiri de deu cordes el meu cant. Vós doneu als reis la victòria i salveu David, el vostre servent. Salveu-me del coltell maligne, allibereu-me de la mà dels estrangers, que parlen vanament i la seua mà dreta és mà d'iniquitat. Els fills d'ells són com plançons en plena joventut. Les seues filles, ben vestides i ornades, (són) com pilastres d'un temple. Els seus graners i cellers (són) plens, sobreïxen de tota cosa. Les seues ovelles molt sovint prenyades i de parts abundosos; les seues vaques, grasses. No hi ha ruïna en llurs tanques de pedra mamposta, ni lloc derrocat per on es puga passar, ni hi ha crits de dolor a les seues places. Digueren: benaventunat el poble que posseeix aquestes coses; emperò, benaventurat el poble que té el Senyor per Déu. Glòria.

Us exalçaré, Déu meu i rei meu. Salm 144
Us exalçaré, Déu meu i rei meu, beneiré el vostre nom per sempre, dia rere dia. El Senyor és gran i digne d'ésser molt lloat, la seua grandesa no té límits. Una generació anuncia a l'altra les vostres obres, li fa la lloança de la vostra potència. Contaran les vostres obres admirables i jo celebraré la magnificència de la glòria de la vostra santedat. Parlaran del poder dels vostres judicis terribles, i contaran la vostra grandesa. Del fons del cor explicaran la memòria de l'abundància de la vostra veritat, i amb alegria magnificaran la vostra justícia. El Senyor és compassiu i benigne, pacient i molt misericordiós. El Senyor és suau per a tothom, estima entra-

nyablement totes les seues obres. Que us enaltesquen, Senyor, totes les vostres criatures, que us beneesquen els fidels; que proclamen la glòria del votre regne i parlen de la vostra potència. Que facen conèixer als hòmens la vostra potència i la magnificència gloriosa del vostre regne. El vostre regne s'estén a tots els segles, la vostra senyoria a totes les generacions. El Senyor és fidel en totes les seues paraules, i sant en totes les seues obres. El Senyor alça els qui cauen i redreça tots els humiliats. Els ulls de tots esperen en Vós, Senyor, i Vós els doneu l'aliment al seu temps. Obriu la mà i ompliu tot animal de benedicció. Just és el Senyor en tots els seus camins i sant en totes les seues obres. El Senyor és a prop de tots els qui l'invoquen, de tots els qui l'invoquen amb sinceritat. Satisfà el desig dels qui el temen, escoltarà la seua pregària i els salvarà. El Senyor guarda tots els qui l'estimen i destruirà tots els pecadors. La meua boca proclamarà la lloança del Senyor; que tothom beneesca el seu sant nom per sempre més. Glòria.

Lloa el Senyor, ànima meua. Salm 145

Lloa el Senyor, ànima meua. Lloaré el Senyor tota la vida, cantaré al Senyor mentre siga al món. No confieu en els poderosos, hòmens que són terra, incapaços de salvar. Quan exhalen l'esperit tornen a la terra, i aquell dia es desfan els seus plans. Benaventurat l'home que troba ajuda en el Déu de Jacob, espera en Aquell que ha fet el cel, la terra i el mar i tot el que hi ha en aquests llocs; Aquell que es manté fidel per sempre, fa justícia als oprimits, dóna pa als qui tenen fam. El Senyor deslliura els empresonats; el Senyor dóna la vista als cecs. El Senyor redreça els vençuts; el Senyor ama els justos. El Senyor guarda els forasters; manté l'orfe i la viuda, i capgira els camins dels injustos. El Senyor regna per sempre; és el teu Déu, Sió, per tots els segles. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit.

Lloeu el Senyor, fa goig de lloar-lo! Salm 146

Lloeu el Senyor, fa goig de lloar-lo: és alegre i bella la lloança adreçada al nostre Déu. Quan el Senyor reconstruirà Jerusalem, aplegarà els pobles escampats d'Israel. És ell qui conforta els cors nafrats i embena les ferides. Té comptada la multitud dels estels, els crida cadascun pel seu nom. És gran el Senyor i és molt poderós, és infinita la seua saviesa.

El Senyor sosté els desvalguts i abat els injustos fins a terra. Canteu accions de gràcies al Senyor, canteu al nostre Déu amb la cítara. Ell cobreix el cel de nuvolades, assegura la pluja a la terra. Fa nàixer fenc a les muntanyes i l'herba al servei de l'home. Ell dóna l'aliment al bestiar, a les cries del corbs que li'l reclamen. No es complau el Senyor en aquells que confien en la força dels cavalls, ni en aquells que confien en els peus lleugers del guerrer. El Senyor es complau en els qui creuen en ell, en els qui confien en el seu amor. Glòria al Pare, etc.

Glorifica el Senyor, Jerusalem. Salm 147

Glorifica el Senyor, Jerusalem; Sió, canta lloances al teu Déu, que assegura les teues portes i beneeix dintre teu els teus fills; manté la pau al teu territori i et sacia amb la flor del blat. Envia ordres a la terra i la seua paraula corre de pressa, no es detura. Tira neu com flocs de llana, escampa com cendra la neu. Llança el seu glaç com molles de pa; si les aigües es gelen de tanta fredor, dóna una ordre i les fon tot seguit; fa bufar els seus vents i l'aigua s'escola. Anuncia la seua paraula al poble de Jacob, als fills d'Israel els seus decrets i decisions. No ha obrat així amb cap altre poble, no els ha fet conèixer les seues decisions. Glòria al Pare i al Fill, etc.

Lloeu el Senyor els qui habiteu en el cel. Salm 148

Lloeu el Senyor, els qui habiteu en el ceu, lloeu-lo en les excelses altures; lloeu-lo, tots els seus àngels; lloeu-lo, tots els seus estols. Lloeu-lo, sol i lluna; lloeu-lo, estrelles lluminoses; lloa'l, cel del cel, amb les aigües de l'espai. Que tots lloen el nom del Senyor: a una ordre d'ell tots foren creats, coses totes que obeïu el que us mana; muntanyes i tots els turons, arbres fruiters i tots els cedres, bèsties i animals els donà solidesa perpètua, els imposà lleis que no traspassaran. Lloeu el Senyor els qui habiteu a la terra, monstres marins i tots els oceans, llamps, pedra, neu, gel, huracans, domèstics, rèptils i ocells alats; pobles i reis de la terra, poderosos i governants de tot el món, fadrins i fadrines, infants i vells. Que tots lloen el nom del Senyor, l'únic nom que excelleix sobre tot altre, la seua majestat domina cel i terra, i ha donat al seu poble un gran poder. Que es faça de la seua lloança un càntic d'alegria perquè el canten tots

els qui l'estimen, i el poble d'Israel que és la seua família. Glòria, etc.

Canteu al Senyor un càntic novell. Salm 149

Canteu al Senyor un càntic novell, canteu la seua lloança davant dels qui l'estimen. Que s'alegre Israel en Ell, qui l'ha creat, i que les filles de Sió s'alegren en el seu rei. Lloeu el Senyor amb l'instrument que s'anomena «chorus» i canteu-li salms amb el tambor i el saltiri. Perquè el Senyor estima el seu poble, i ha coronat de triomf els humils. Els fidels celebraran la seua glòria, des dels seus rengles aclamaran plens de goig; mentre els seus llavis glorificaran Déu, tindran a les mans espases de dos talls, per fer justícia entre les nacions, per reprendre els pobles. Per encadenar els seus reis amb grillons i els seus nobles amb cormes de ferro. Executar la sentència que està escrita és la glòria reservada als qui l'estimen. Glòria al Pare, etc.

Lloeu el Senyor al seu Santuari. Salm 150

Lloeu el Senyor al seu Santuari, lloeu-lo en el cel, imperi on es mostra la fermesa del seu poder. Lloeu-lo per les seues gestes, lloeu-lo per la seua grandesa. Lloeu-lo al so de la trompeta, lloeu-lo amb el saltiri i la cítara. Lloeu-lo amb tambors i amb l'instrument que es diu «chorus». Lloeu-lo amb instruments de corda i amb orgue. Lloeu-lo amb címbals sonors, lloeu-lo amb címbals triomfants. Que lloe el Senyor tot el que respira. Glòria al Pare i al Fill i al Sant Esperit. Així com era al principi, ara i tostemps, i eternament, Amén.

Ací fineix el Salteri traduït al Romanç pel Reverend mestre Joan Roís de Corella, mestre en sagrada Teologia.

Índex

INTRODUCCIÓ 5
Apunts biogràfics 7
Producció corelliana i valenciana prosa 13
El Psalteri 24

PSALTERI TRELLADAT DE LATÍ EN ROMANÇ 35
Ps 1 35
Ps 2 35
Ps 3 36
Ps 4 36
Ps 5 37
Ps 6 37
Ps 7 38
Ps 8 39
Ps 9 39
Ps 10 41
Ps 11 41
Ps 12 41
Ps 13 42
Ps 14 42
Ps 15 43
Ps 16 43
Ps 17 44
Ps 18 46
Ps 19 47
Ps 20 47
Ps 21 48
Ps 22 49
Ps 23 49

Ps 24 50
Ps 25 51
Ps 26 51
Ps 27 52
Ps 28 53
Ps 29 53
Ps 30 54
Ps 31 55
Ps 32 56
Ps 33 57
Ps 34 57
Ps 35 59
Ps 36 59
Ps 37 61
Ps 38 62
Ps 39 63
Ps 40 64
Ps 41 65
Ps 42 65
Ps 43 66
Ps 44 67
Ps 45 68
Ps 46 68
Ps 47 69
Ps 48 69
Ps 49 70
Ps 50 71
Ps 51 72
Ps 52 73
Ps 53 73
Ps 54 74
Ps 55 75
Ps 56 75
Ps 57 76
Ps 58 76
Ps 59 77
Ps 60 78
Ps 61 78
Ps 62 79
Ps 63 79
Ps 64 80
Ps 65 81
Ps 66 81
Ps 67 82
Ps 68 83
Ps 69 85

Ps 70 85
Ps 71 87
Ps 72 87
Ps 73 89
Ps 74 90
Ps 75 90
Ps 76 91
Ps 77 92
Ps 78 95
Ps 79 95
Ps 80 96
Ps 81 97
Ps 82 97
Ps 83 98
Ps 84 98
Ps 85 99
Ps 86 100
Ps 87 100
Ps 88 101
Ps 89 103
Ps 90 104
Ps 91 105
Ps 92 105
Ps 93 106
Ps 94 107
Ps 95 107
Ps 96 107
Ps 97 108
Ps 98 109
Ps 99 109
Ps 100 110
Ps 101 110
Ps 102 112
Ps 103 113
Ps 104 114
Ps 105 116
Ps 106 118
Ps 107 120
Ps 108 120
Ps 109 121
Ps 110 122
Ps 111 122
Ps 112 123
Ps 113 123
Ps 114 124
Ps 115 125

Ps 116 125
Ps 117 125
Ps 118 126
Ps 119 133
Ps 120 133
Ps 121 134
Ps 122 134
Ps 123 134
Ps 124 135
Ps 125 135
Ps 126 135
Ps 127 136
Ps 128 136
Ps 129 136
Ps 130 137
Ps 131 137
Ps 132 138
Ps 133 138
Ps 134 138
Ps 135 139
Ps 136 140
Ps 137 140
Ps 138 141
Ps 139 142
Ps 140 143
Ps 141 143
Ps 142 144
Ps 143 144
Ps 144 145
Ps 145 146
Ps 146 147
Ps 147 147
Ps 148 148
Ps 149 148
Ps 150 149

VERSIÓ ACTUALITZADA 151

Ps 1 151
Ps 2 151
Ps 3 152
Ps 4 152
Ps 5 153
Ps 6 153
Ps 7 154

Ps 8 155
Ps 9 155
Ps 10 157
Ps 11 157
Ps 12 158
Ps 13 158
Ps 14 158
Ps 15 159
Ps 16 159
Ps 17 160
Ps 18 162
Ps 19 163
Ps 20 163
Ps 21 164
Ps 22 165
Ps 23 165
Ps 24 166
Ps 25 166
Ps 26 167
Ps 27 168
Ps 28 168
Ps 29 169
Ps 30 169
Ps 31 170
Ps 32 171
Ps 33 172
Ps 34 173
Ps 35 174
Ps 36 175
Ps 37 176
Ps 38 177
Ps 39 178
Ps 40 179
Ps 41 180
Ps 42 181
Ps 43 181
Ps 44 182
Ps 45 183
Ps 46 184
Ps 47 184
Ps 48 185
Ps 49 186
Ps 50 187
Ps 51 188
Ps 52 189
Ps 53 189

Ps 54 189
Ps 55 191
Ps 56 191
Ps 57 192
Ps 58 192
Ps 59 193
Ps 60 194
Ps 61 194
Ps 62 195
Ps 63 196
Ps 64 196
Ps 65 197
Ps 66 198
Ps 67 198
Ps 68 201
Ps 69 202
Ps 70 202
Ps 71 204
Ps 72 204
Ps 73 206
Ps 74 207
Ps 75 207
Ps 76 208
Ps 77 209
Ps 78 212
Ps 79 213
Ps 80 214
Ps 81 214
Ps 82 215
Ps 83 215
Ps 84 216
Ps 85 217
Ps 86 218
Ps 87 218
Ps 88 219
Ps 89 221
Ps 90 221
Ps 91 222
Ps 92 223
Ps 93 223
Ps 94 224
Ps 95 224
Ps 96 225
Ps 97 226
Ps 98 226
Ps 99 227

Ps 100 227
Ps 101 227
Ps 102 229
Ps 103 230
Ps 104 231
Ps 105 233
Ps 106 235
Ps 107 236
Ps 108 237
Ps 109 238
Ps 110 239
Ps 111 239
Ps 112 240
Ps 113 240
Ps 114 241
Ps 115 241
Ps 116 242
Ps 117 242
Ps 118 243
Ps 119 249
Ps 120 250
Ps 121 250
Ps 122 251
Ps 123 251
Ps 124 251
Ps 125 251
Ps 126 252
Ps 127 252
Ps 128 252
Ps 129 253
Ps 130 253
Ps 131 254
Ps 132 254
Ps 133 255
Ps 134 255
Ps 135 256
Ps 136 256
Ps 137 257
Ps 138 257
Ps 139 258
Ps 140 259
Ps 141 259
Ps 142 260
Ps 143 261
Ps 144 261
Ps 145 262

Ps 146 262
Ps 147 263
Ps 148 263
Ps 149 264
Ps 150 264

BIBLIOTECA
SERRA D'OR

Joan A. López i Quiles ens ofereix la primera edició moderna de la traducció dels Salms feta pel gran escriptor valencià Joan Rois de Corella i publicada a Venècia el 1490. Es tracta d'un text clàssic, que al seu temps va concitar les ires inquisitorials, i que es proposava d'arribar al poble i de fer-li assequible en la pròpia llengua el que altrament fóra només patrimoni dels clergues.